

ΣΧΟΛΗ ΑΡΚΕΗΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΤΜΗΜΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ

Η ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ Της ΖΩΗΣ

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ Της ΜΥΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ- ΕΦΕΛΚΥΣΗΣ

Η ανθρώπινη σκέψη ήταν πάντα θρησκευόμενη. Δεν υπήρξε εποχή χωρίς θρησκεία ή χωρίς τις σκέψεις των ανθρώπων για το Θεό, για το άπειρο, για τη Ζωή που ώθησε τα πάντα σε ύπαρξη. Ακόμη και στις πιο άγριες φυλές υπήρξε η αδαής αναγνώριση μιας Δύναμης με την οποία προσπάθησαν να συσχετιστούν άλλοτε με όρους θυσίας ή εξευμενισμού και άλλοτε μέσα από το φόβο. Από τότε που πρωτοφάνηκε κάποια μορφή λατρείας στη φύση, από το φетиχισμό διαμέσου της σταδιακά εκφυλιζόμενης ειδωλολατρίας των πρωτόγονων ανθρώπων, οι άνθρωποι επεξεργαζόμαστε ένα σχήμα για την αλήθεια, το οποίο, παρότι ατελές ακόμη και αδύναμο, αποτελεί πραγματικά τα θεμέλια του μελλοντικού Ναού της Αλήθειας, αυτού που θα αποδειχθεί ως επαρκής εκδήλωση της Πραγματικότητας, όπου το Φως του Κυρίου θα μπορεί να ειπωθεί.

(ΛΜ:357)

Ο Θεός ...είναι το στοιχείο συνοχής του κόσμου. Η συνείδηση που είναι ατομική σε μας, είναι οικουμενική σε Εκείνον. Η αγάπη που είναι μερική σε μας, αγκαλιάζει τα πάντα σε Εκείνον. Έξω από Εκείνον δεν θα μπορούσε να υπάρξει κόσμος επειδή δεν θα μπορούσε να υπάρξει καμιά διευθέτηση της ατομικότητας. Ο σκοπός Του στον κόσμο είναι η ποιότητα της επίτευξης.

(ΒΓ: Alfred N. Whitehead, Religion in the Making)

Παρακολουθούμε, στις μέρες μας, το θάνατο ενός πολιτισμού ή αλλιώς το τέλος ενός κύκλου ενσάρκωσης της ανθρωπότητας. Η αποκρυστάλλωση και ο εκφυλισμός άρχισαν να λειτουργούν σε κάθε πεδίο της ανθρώπινης έκφρασης. Τα φθαρμένα θρησκευτικά δόγματα και το σφιχταγκάλισμα της θεολογίας με τις ορθόδοξες εκκλησίες δεν έχουν πια τη δύναμη να εμπνεύσουν υπακοή στην κραταιά εσωτερική πνευματική ζωή. Η ανθρωπότητα, βαθύτατα πνευματική και με έμφυτη τη θρησκευτικότητα, χρειάζεται σήμερα μια νέα μορφή για να ντύσει της αρχαίες αλήθειες.

(ΕΙ:114)

Ένας πνευματικός δεσμός συνδέει κάθε θρησκευτική εκδήλωση σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Επισκοπώντας την ιστορία της θρησκείας, εν πρώτοις, βλέπουμε σαφώς τη διαφοροποίηση. Αν όμως κοιτάξουμε πιο προσεκτικά, η θρησκευτική ζωή μας γίνεται φανερή ως η ουσιώδης ενότητα, ως ο ένας και μόνον ζήλος, η επιθυμία και η αγάπη προς το Θεό που αφυπνίζεται από το Ίδιο το Θείο Πνεύμα.

Όλη η ανθρωπότητα συγκροτεί μια ενιαία μονάδα, τόσο από τη διανοητική όσο και από τη θρησκευτική της θεώρηση. Όλοι τροφοδοτούνται από την ίδια παρακαταθήκη θεμελιωδών θρησκευτικών αληθειών.

(ΒΓ: Otto Karrer, Religions of Mankind)

Βρισκόμαστε στη διαδικασία του περάσματος από τη μια θρησκευτική εποχή στην άλλη...Οι καρδιές των ανθρώπων ποτέ δεν υπήρξαν τόσο ανοιχτές στην πνευματική

εντύπωση από ότι είναι αυτήν την εποχή και η πόρτα προς το κέντρο της πραγματικότητας στέκεται εντελώς ανοικτή. (ΒΓ:3)

Καθώς αυξάνει η ευαισθησία των ανθρώπων και σταθερά λεπτύνεται το διαχωριστικό πέπλο, όλο και περισσότερο στα ερχόμενα χρόνια, θα αναπτύσσονται και θα εκδηλώνονται οι τηλεπαθητικές ικανότητες του ανθρώπου και η δύναμή του να ανταποκρίνεται στην εσωτερική έμπνευση. Μέσω της καλλιέργειας της ενορατικής τηλεπάθειας και της κατανόησης των δυνάμεων του χρώματος και του ήχου, θα επικοινωνηθεί το έργο του Χριστού και των Μεγάλων Όντων ώστε να μπορέσει να γίνει κατανοητό. Οι λαοί θα αποδεσμευτούν από κάθε καθεστώς δουλείας του παρελθόντος και θα βοηθηθούν να περάσουν στην κατάσταση ελευθερίας του Βασιλείου του Θεού.

(ΕΙ:509)

Κάθε καθαρή σκέψη για τη ζωή και τους μεγάλους νόμους της φύσης, όταν διεξάγεται με σταθερότητα και επιμονή, οδηγεί τελικά στα δώματα του μυστικού κόσμου, κάτι που οι προεξάρχοντες των σύγχρονων επιστημόνων έχουν αρχίσει να συνειδητοποιούν. Η θρησκεία ξεκινά με την παραδοχή της υπόθεσης αυτού που δεν μπορεί να παρατηρηθεί, του μυστικιστικού. Η επιστήμη, ωστόσο, καταλήγει στο ίδιο σημείο καθώς εργάζεται από το παρατηρούμενο και το αντικειμενικό προς το μη-παρατηρούμενο και υποκειμενικό...Η παραδοχή ότι όλοι οι δρόμοι οδηγούν στο Θεό φαίνεται ότι είναι μια αμετακίνητη αλήθεια- όπου θεός εννοείται ο υπέρτατος σκοπός, το σύμβολο της ανθρώπινης αναζήτησης για την Πραγματικότητα. Δεν αποτελεί πια ένδειξη δεισιδαιμονίας ή πίστη σε μια ανώτερη διάσταση και σε κάποιον άλλο κόσμο Ύπαρξης.

(ΔΕ: 37)

Αν οι θρησκείες του κόσμου κατευθύνοντας πραγματικά από τη συγκεκριμένη γνώση ή την επιστήμη δεν θα ήσαν τα αόριστα, θεωρητικά, μυστικιστικά και ελεγχόμενα από τη θυμική αυταπάτη συστήματα που υπάρχουν σήμερα. Κάποια μέρα οι διάνοιες των ανθρώπων –φωτισμένες από το φως της ψυχής- θα διαμορφώσουν τη μια παγκόσμια θρησκεία, που θα αναγνωριστεί από όλους. Τότε η Βασιλεία του Θεού θα γίνει γνωστή σαν αυτό που είναι, δηλαδή ένα ακόμη είδος βασιλείου. Θεωρητικολογίες, σκέψεις γεμάτες ευχολόγια και ελπιζομένων εφέσεις θα εξαφανιστούν. Το πρώτο βήμα προς την αληθινή θρησκεία το κάνει η επιστήμη το αποκρυφισμού ενώ η επιστημονική διερεύνηση της ανθρώπινης ψυχολογίας θα βοηθήσει πολύ την πρόοδο προς το σκοπό αυτό.

(Ακτίνες V: 594)

Η θρησκεία πρέπει σταδιακά να γίνει συνθετική, συγκεντρώνοντας από πολλές πηγές και συνθέτοντας από πολλές αλήθειες...Ερμηνευτές όλων των πίστεων συναντιούνται σήμερα για να συζητήσουν τη δυνατότητα να βρουν μια πλατφόρμα τέτοιας οικουμενικότητας και αλήθειας βάσει της οποίας όλοι οι άνθρωποι να μπορούν να ενωθούν και η οποία θα αποτελέσει το στήριγμα της επερχόμενης παγκόσμιας θρησκείας... όταν συνειδητοποιήσουμε την ενότητα και την κατά καιρούς ομοιόμορφη παράδοση της διδασκαλίας στη Δύση και στην Ανατολή, θα έχουμε αποκομίσει μόνον πολύτιμο όφελος, θα έχουμε εμπλουτίσει τη συνείδησή μας.

(ΒΓ: 12)

Αργότερα, θα προκύψει ένας ακόμη παράγοντας της σύνθεσης, η συγχώνευση, καθώς οι διαφοροποιημένες πνευματικές φιλοδοξίες των ανθρώπων, όπως αυτές εκφράζονται στις ποικίλες θρησκείες του κόσμου, θα συντηχθούν σε μια νέα παγκόσμια θρησκεία. Αυτή η νέα θρησκεία θα πάρει τη μορφή της συνειδητής και ενωμένης ομαδικής προσέγγισης του κόσμου των πνευματικών αξιών, εφελκύνοντας με τη σειρά της την αμοιβαία δράση των Κατοίκων αυτού του κόσμου, που είναι τα μέλη της πλανητικής Ιεραρχίας και των συνδεδεμένων ομίλων. (ΕΣΝΕ:122-3)

Η Αγάπη είναι το θέμα της Χριστιανικής διδασκαλίας όπως η Θέληση, ως θεία έκφραση, θα αποτελέσει το θέμα της επερχόμενης παγκόσμιας θρησκείας.

(Ακτίνες III:582)

Από το Ύψιστο πνευματικό Ον πάνω στον πλανήτη μας, μέσω των διαβαθμισμένων πνευματικών ομίλων από φωτισμένους και τελειωμένους ανθρώπους που εργάζονται στην εσωτερική πλευρά της ζωής, μέχρι τον εξωτερικό κόσμο της καθημερινής ζωής, όπου υπηρετούν άνδρες και γυναίκες που σκέφτονται και αγαπούν, η παλίρροια της νέας ζωής σαρώνει. Το Σχέδιο είναι έτοιμο για άμεση εφαρμογή και νοήμονα εκτέλεση, οι εργάτες βρίσκονται εκεί και η δύναμη για εργασία είναι επαρκής στην ανάγκη.

(ΕΙ:485)

Αναλυτικός Πίνακας περιεχομένων

Γενική Δομή
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ
ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΟΡΙΣΜΟΙ
ΜΕΡΟΣ Ι-Η ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΜΕΡΟΣ ΙΙ – Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΥΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ-ΕΦΕΛΚΥΣΗΣ

Κατά μέρος
ΜΕΡΟΣ Ι: Η ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
Το συνεχές της Θείας Αποκάλυψης
Η Έμφυτη Θεότητα του Ανθρώπου
Ζωή- Συνείδηση- Εμφάνιση
Αρχές που διέπουν την Νέα Παγκόσμια Θρησκεία
Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας και η Επανεμφάνιση το Χριστού
Ανανέωση και Αποκατάσταση

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΥΗΣΗΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
Ορισμοί της Μύησης
Εισαγωγικές Σκέψεις
Η Διαδικασία της Μύησης
Κανόνες για Μύηση
Μύηση και η Νέα Παγκόσμια Θρησκεία
Παγκόσμια Υπηρεσία
World Service
Άμεσες Δυνατότητες

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ-ΕΦΕΛΚΥΣΗΣ

Επίκληση –Εφέλκυση: Μια βασική εξελικτική παρόρμηση
Επίκληση μέσα στην Αλυσίδα της Ιεραρχίας
Επίκληση και Μύηση
Επίκληση- Εφέλκυση και η Νέα Παγκόσμια Θρησκεία
Σύνοψη
Βιβλιογραφία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ

Στο μέλλον η αληθινή μέθοδος εκπαίδευσης των μαθητών θα είναι να αναπτύξουν την αίσθηση της σύνθεσης και της «θέσης» μέσα στον ένα κόσμο και τοιουτοτρόπως να τον αποκεντρώσουν. Το θέμα της κατεύθυνσης υποφώσκει κάθε συστήματος διδασκαλίας.
(ΜΣΝΕ ΙΙ:302)

Σήμερα, οι εσωτερικοί όμιλοι αφυπνίζονται, αργά, στην αντίληψη ότι η μεγαλύτερη υπηρεσία τους στην ανθρωπότητα είναι να κρυσταλλώσουν το άυλο, να καταστήσουν ηχηρές και εφελκυστικές τις σιωπηλές επικλητικές αναγνωρίσεις των μαζών των ανθρώπων και να σταθούν, ως εκ τούτου, σαν ένας στρατευμένος όμιλος ανάμεσα στην προσηλωμένη Ιεραρχία και την αναμένουσα ανθρωπότητα που υποφέρει.
(Επιστολή του Θιβετανού στη Σχολή Αρκέην, Σεπτέμβρης 1947)

Η Σχολή Αρκέην ιδρύθηκε το 1920 για να βοηθήσει την Ιεραρχία στο παγκόσμιο έργο της. Το ιεραρχικό σχέδιο και σκοπός επιζητούν, λοιπόν, την προσοχή και αφοσίωσή μας. Έχουμε αποδεχτεί μια συνειδητή ευθύνη στην πνευματική πορεία της Ιεραρχίας κατά τη διάρκεια αυτού του επικού αιώνα.

Είναι ως εκ τούτου σημαντικό να προσφέρουμε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα για να βοηθήσουμε τους «αποφασισμένους ζηλωτές» να γίνουν συνειδητοί μαθητές. Θα πρέπει επίσης να συμπεριλάβουμε μελέτες που θα μπορούν να βοηθήσουν τον καθένα να ανακαλύψει το δικό του ορθό πεδίο υπηρεσίας σε σχέση με το ιεραρχικό έργο στον κόσμο. Η Ιεραρχία λειτουργεί μέσω τριών κύριων όψεων ή «τμημάτων», το καθένα εκ των οποίων αντανακλάται στα αντίστοιχα τμήματα των ανθρώπινων υποθέσεων. Πρόκειται για το Τμήμα της Διακυβέρνησης, το Τμήμα της Θρησκείας και το Τμήμα της Εκπαίδευσης. Κάθε Τμήμα περιέχει επίσης διάφορες όψεις που επίσης έχουν την αντιστοιχία τους στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Εφόσον όλοι οι μαθητές εκπαιδεύονται για παγκόσμια υπηρεσία με όρους του Σχεδίου της Ιεραρχίας, είναι αναγκαίο, καθώς αρχίζουμε να επεκτείνουμε τη συνείδησή μας, να επικοινωνήσουμε και να ανταποκριθούμε στην ψυχή που μας συνδέει με το ιεραρχικό κέντρο. Θα πρέπει επίσης να εγκαθιδρύσουμε ένα νοητικό δεσμό και νοητική ανταπόκριση σε αυτό το ιεραρχικό πεδίο εργασίας που είμαστε προορισμένοι, μέσω ασραμικής συσχέτισης, να υπηρετήσουμε.

Για το σκοπό αυτό έχουμε ετοιμάσει επτά σειρές εργασιών σχετικά με τα τρία Τμήματα Ιεραρχικού έργου, παρουσιάζοντας -στο μέτρο που οι διδασκαλίες που μας έχουν δοθεί πιστοποιούν- τους νόμους και τις αρχές, τις ενέργειες και τις δυνάμεις καθώς και τα κύρια σημεία έμφασης μέσα στο κάθε Τμήμα. Αυτά θα πρέπει να συσχετίζονται με τη μελέτη των τρεχουσών τάσεων και δυνατοτήτων, κάτι που ενδεχομένως προϋποθέτει γνώση των σύγχρονων καταστάσεων και αξιολόγηση των τρεχόντων γεγονότων. Τέτοιες πληροφορίες και ειδήσεις παρέχουν οι εφημερίδες, τα περιοδικά και τα εξειδικευμένα έντυπα. Πέρα από αυτό, ο μαθητής αναμένεται να μπορεί να αυτό-εκπαιδεύεται στην

καλύτερη εφαρμογή των πνευματικών νόμων και αρχών και της ασραμικής πρόθεσης επί του πεδίου το οποίο αποτελεί την επιλεγμένη ή αναγνωρισμένη ευθύνη μαθητείας στο άσραμ.

Έχοντας κατά νου ότι το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης κάτω από τον Κύριο του Πολιτισμού ενδιαφέρεται για την εξελικτική πρόοδο του πολιτισμού μέσω της επιστήμης, της φιλοσοφίας, της ψυχολογίας, της κουλτούρας και των τεχνών, καθώς και μέσω της καθεαυτού τυπικής εκπαίδευσης, έχουμε ετοιμάσει τις παρακάτω μελέτες:

1. Το Ιεραρχικό Τμήμα της Διακυβέρνησης. Μια σειρά εργασιών που κινείται γύρω από τις τρεις κύριες όψεις αυτού του τμήματος:
 - A. Πολιτική ζωή- Πολιτικές επιστήμες
 - B. Νόμος- Νομοθεσία
 - Γ. Οικονομικές επιστήμες- Χρηματοδότηση

Μέσα από τον ορθό προσανατολισμό και τον αποκρυφιστικό διαλογισμό το εσωτερικό μας έργο α μπορούσε να βοηθήσει να ζωογονηθούν οι υποκειμενικοί υποβόσκοντες παράγοντες που εκπηγάζουν από την εσωτερική κυβέρνηση.

2. Το Ιεραρχικό Τμήμα της Θρησκείας. Περιλαμβάνεται μια τριπλή σειρά εργασιών:
 - A. Η Νέα Παγκόσμια Θρησκεία και η Οικουμενικότητα της Ζωής.
 - B. Η Διαδικασία της Μύησης μέσα στη Ζωή του Θεού.
 - Γ. Η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης.

2. Το Ιεραρχικό Τμήμα της Εκπαίδευσης. Περιλαμβάνει πέντε σειρές εργασιών, μία για κάθε περιοχή εργασίας αυτού του περιεκτικού Τμήματος:
 - A. Εκπαίδευση – οικουμενικές τεχνικές για την ορθή ανάπτυξη ως ολοκληρωμένης ύπαρξης.
 - B. Επιστήμη – που αποκαλύπτει την υποκείμενη απόκρυφη δομή μέσω επιστημονικής τεκμηρίωσης.
 - Γ. Φιλοσοφία – οι πνευματικές αρχές και σπερματικές ιδέες που θα έπρεπε να διαμορφώνουν τη σκέψη και τη νοητική στάση στη νέα εποχή.
 - Δ. Ψυχολογία – η σύσταση του ανθρώπου ως τριπλής ύπαρξης, κατ' εικόνα του Θεού, και το επακόλουθο πεδίο των σχέσεών του.
 - E. Κουλτούρα και Τέχνες – εκπαιδεύοντας το δημιουργικό νου να αντανακλά στην καθημερινή ζωή την ομορφιά και την αρμονία του σύμπαντος.

Ο μαθητής έχει τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ αυτών των επτά μελετών καθώς αρχίζει να προσδιορίζει το δικό του πεδίο υπηρεσίας, ή για να βοηθηθεί προς αυτόν τον σκοπό διεγείροντας την αίσθηση του για αναγνώριση και ευαίσθητη ανταπόκριση.

Ο μαθητής, συμπληρωματικά προς το υλικό μελέτης, αναμένεται να ενημερώνεται για τα τρέχοντα γεγονότα και τις εξελίξεις. Εδώ δεν περιλαμβάνεται το σύγχρονο υλικό που γρήγορα ξεπερνιέται εξαιτίας της ταχύτητας αλλαγών σε αυτά τα μεταβατικά χρόνια. Η μελέτη αυτή περιέχει πολλά από τη βασική διδασκαλία που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Θιβετανού. Το έργο μας είναι να κατανοήσουμε τη διδασκαλία, τους νόμους και τις

αρχές , τις αξίες και τη σημασία του κόσμου των αιτίων και, συσχετίζοντάς τα με τις τρέχουσες τάσεις και τα γεγονότα, να αρχίσουμε να βλέπουμε το μέλλον αι το άμεσα πιθανό.

Έτσι ο νους αρχίζει να λειτουργεί σα μια γέφυρα, ένα κανάλι όπου επικοινωνούνται ενέργειες ανάμεσα στο Σχέδιο, όπως υπάρχει στη συνειδητή πρόθεση της Ιεραρχίας, και στις παγκόσμιες υποθέσεις όπως πρέπει να αλλάζουν και να προσαρμοστούν στον πλανητικό σκοπό που παρέχει ως λύση η Ιεραρχία. Έτσι ο μαθητής συνεργάζεται στο έργο της εγκαθίδρυσης «της σκεπτομορφής της λύσης» και ταυτόχρονα εκπαιδεύεται για ενεργό υπηρεσία στις ανθρώπινες υποθέσεις.

Αυτή η σειρά μελετών παρουσιάζει τη βασική εσωτερική διδασκαλία του Τμήματος της Θρησκείας και τις τρεις κύριες όψεις της. Είναι, ωστόσο, σημαντικό να θυμόμαστε ότι ενώ η Ιεραρχία- και οι ανθρώπινες υποθέσεις- λειτουργεί μέσα από τα αυτά τα τρία τμήματα, υπάρχει διαδραστικότητα και αλληλεξάρτηση μεταξύ όλων των τμημάτων. Η εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο για τη νοήμονα κατανόηση των ορθών διαδικασιών διακυβέρνησης και της συμμετοχής σε αυτές. Έτσι συμβαίνει επίσης και με τις αληθινές πνευματικές αξίες, η εντύπωση των οποίων είναι έργο του θρησκευτικού τομέα προς την ανθρωπότητα. Όλες οι όψεις της ανθρώπινης ζωής αλληλεπιδρούν η μία με την άλλη με τα καλά και τα άσχημα αποτελέσματά τους. Τα άρσαμ της Ιεραρχίας, σήμερα, συγχωνεύουν και αναμειγνύουν το έργο τους με έναν νέο τρόπο, καταλυτικό για την εδραίωση της σύνθεσης στη σκέψη και τη δράση αυτών που εκτελούν το Σχέδιο πάνω στη Γη. Κάθε Τμήμα της Ιεραρχίας, επομένως, όντας αρμόδιο για μια κύρια όψη του Σχεδίου του Θεού, περιλαμβάνει και περιλαμβάνεται από όλα τα άλλα, «...τόσο επίπονο είναι το έργο της κατάργησης της εθνικής απομόνωσης και της χωριστικότητας που απαιτεί τις ενωμένες ενέργειες τριών ομίλων εργατών για να φέρουν σε πέρας το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι επτά όμιλοι εργατών, κατά συνέπεια, οργανώνονται ως εξής:

- Στο τμήμα της πολιτικής: πρώτη, έκτη και έβδομη ακτίνα
- Στο τμήμα της θρησκείας: δεύτερη και τέταρτη ακτίνα
- Στο τμήμα της εκπαίδευσης: τρίτη και πέμπτη ακτίνα.

Μην ξεχνάτε ότι, αν και το έργο προωθείται μέσα και στα τρία πεδία της ανθρώπινης σκέψης και δράσης, το καθαρό κέρδος είναι μια κατευθυνόμενη προσπάθεια προς την παραγωγή της σύνθεσης και ένα σπουδαίο προπαρασκευαστικό δρόμο προς μια αποκάλυψη, τέτοιας ολκής που δεν μπορώ ακόμη να περιγράψω» (Ακτίνες I: 178). Καθώς ζητάμε να αναπτύξουμε τις τεχνικές μας για υπηρεσία, η σύνθεση και η αλληλεπίδραση καθίστανται σημαντικοί παράγοντες για την ευρύτητα του οράματος και των οριζόντων μας, ενώ εμείς συγκεντρώνουμε την ενέργεια σε μια συγκεκριμένη περιοχή ανειλημμένης ευθύνης.

Μας λέει ο Θιβετανός: «Οι υπηρέτες της πνευματικής Ιεραρχίας και οι παγκόσμιοι μαθητές βρίσκονται σε κάθε έθνος. Είναι αφοσιωμένοι στην ιδεολογία του έθνους ή στις τάσεις πολιτικής σκέψης ή στην κυβέρνηση. Τα μέλη του νέου ομίλου υπηρετών του κόσμου αγκαλιάζουν κάθε πολιτική πεποίθηση και αναγνωρίζουν την αυθεντία σε κάθε απίθανη θρησκεία. Άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης ανακαλύπτει κανείς σε κάθε

ομάδα ανεξαρτήτως ιδεολογίας, πίστης ή πιστεύω. Η Ιεραρχία δεν αναζητά συνεργάτες σε κάποια οποιαδήποτε συγκεκριμένη σχολή σκέψης, πολιτικής πεποίθησης ή εθνικής κυβέρνησης. Τους βρίσκει σε οποιαδήποτε από αυτές και συνεργάζεται με όλες. Σας είναι ακόμη δύσκολο να το καταλάβετε, παρότι το έχω πει τόσες φορές. Τόσο πεισμένοι είστε ότι η δική σας ιδιαίτερη παραδοχή της αλήθειας και οι ιδιαίτερες πεποιθήσεις σας είναι αναμφιβόλως οι καλύτερες και αληθινότερες. Μπορεί να είναι για σας, αλλά όχι για τον αδελφό σας που προέρχεται από άλλο έθνος, θρησκεία ή πολιτική πεποίθηση.

Έτσι, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, βρίσκουμε μέλη του νέου ομίλου παγκόσμιων υπηρετών διασκορπισμένα παντού. Είναι οι μόνοι αντιπρόσωποι που διαλέγει η Ιεραρχία να προσλάβει αυτή τη στιγμή και σε αυτούς έχει ανατεθεί το παρακάτω έργο:

1. Να αποκαταστήσουν την παγκόσμια ισορροπία μέσα από κατανόηση και καλή θέληση. restoring the world balance through understanding and goodwill;
2. Να φέρουν αρμονία και ενότητα ανάμεσα στους ανθρώπους και τα έθνη με την αποκάλυψη της ευρέως διαδεδομένης και πανταχού παρούσας καλής θέλησης.
3. Να κατακρημνίσουν, μέσω πνευματικής αντίληψης και ορθής ερμηνείας, το βασίλειο του Θεού στη Γη.

(Ακτίνες II: 739-40)

Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΗΣ

Αν και οι παράγραφοι που ακολουθούν, από το βιβλίο Οι Ακτίνες και οι Μυήσεις, αναφέρονται ειδικά στον τρίτου βαθμού μυημένο, οι πληροφορίες που παρέχονται σχετικά με τη χρήση των διαφόρων όψεων της θέλησης σε σχέση με τα τρία Τμήματα της Ιεραρχίας είναι πολύτιμες για όλους τους σπουδαστές.

Σχετικά με τη χρήση από το μυημένο αυτού που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε αγνή θέληση, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι αυτή η αγνή θέληση έρχεται σε εκδήλωση μέσω της μιας ή της άλλης από τις τρεις όψεις της Πνευματικής Τριάδας. Η δραστηριότητα αυτή καθορίζεται από τη μεγαλύτερη, από τη σκοπιά της μονάδας, ακτίνα πάνω στην οποία βρίσκεται ο μυημένος. Κάθε πνευματικός άνθρωπος βρίσκεται σε μια από τις τρεις κύριες ακτίνες, γιατί οι μικρότερες τέσσερις ακτίνες ιδιότητας απορροφούνται όλες τελικά μέσα στην Τρίτη Ακτίνα της Ενεργού Νοημοσύνης.

Αν ο μυημένος είναι πάνω στην πρώτη ακτίνα, και κατά συνέπεια εργάζεται στο Τμήμα του Μανού, θα χρησιμοποιήσει και θα εκφράσει την έμφυτη όψη της θέλησης δια μέσο της ατμικής φύσης ή διαμέσου της ανώτατης όψης της Πνευματικής Τριάδας στην οποία δίνουμε το ανεπαρκές όνομα 'Θεία Θέληση'. Οι μαθητές έχουν την τάση να ξεχνούν ότι η Πνευματική Τριάδα, συνδεδεμένη με τη Μονάδα κατά τον ίδιο τρόπο που συνδέεται η τριπλή προσωπικότητα με την ψυχή, εκφράζει τις τρεις κύριες όψεις της Σαμπαλλικής ενέργειας που από κοινού συνιστούν την έκφραση του πλανητικού Λόγου και του ουσιαστικού Του Σκοπού.

Αν ο μυημένος είναι πάνω στη δεύτερη ακτίνα, και κατά συνέπεια εργάζεται στο Τμήμα του Χριστού, θα χρησιμοποιήσει τη θέληση με τη μεσολάβηση της βουδδικής, της δεύτερης, όψης της Πνευματικής Τριάδας. Αν είναι πάνω στην Τρίτη ακτίνα και στο Τμήμα του Μαχασόχαν, του Κυρίου του Πολιτισμού, θα εργαστεί μέσω του ανώτερου νου, την κατώτατης όψη της Πνευματικής Τριάδας. Μην ξεχνάτε, πάντως, ότι καμιά από αυτές τις όψεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ανώτερη ή κατώτερη, καθώς όλες είναι εξίσου θεϊκές. Θα κατανοήσετε καλύτερα αυτές τις ιδέες αν, για παράδειγμα, συνειδητοποιήσετε ότι η έκφραση του βούδδι ή της ενόρασης στη συνείδηση του πνευματικού ανθρώπου θα οδηγήσει στη χρήση της θέλησης για την πραγματοποίηση των σκοπών της Σαμπάλλα στο πεδίο της θρησκείας, της παιδείας ή της σωτηρίας και απολύτρωσης της όψης της ζωής σε όλες τις μορφές των τριών κόσμων αλλά δεν θα έχει καμιά σχέση με τα προσωπικά προβλήματα του ίδιου του ανθρώπου. Αν η έκφραση είναι εκείνη του ανώτερου νου, η χρήση της θέλησης θα λειτουργήσει σε σχέση με τους πολιτισμούς και τις κουλτούρες για τα οποία είναι υπεύθυνο το τρίτο τμήμα και θα προωθή τη θέληση του Θεού στα μεγάλα και γενικά σχέδια. Αν είναι η θέληση που εκφράζεται μέσω της ατμικής όψης της Τριάδας, θα λειτουργήσει σε σχέση με τις φυλές, τα έθνη και τα βασίλεια της φύσης καθώς και στις μεγάλες πλανητικές διευθετήσεις που σήμερα είναι άγνωστε στον άνθρωπο. Αν εξετάσουμε προσεκτικά τα παραπάνω θα μας γίνει σαφής η σύνθεση της όλης εικόνας.

(Ακτίνες V: 310-11)

Προκαταρκτική δήλωση

Θεωρώ προϋπόθεση ότι οι αναγνώστες μου αναγνωρίζουν σε κάποιο βαθμό το νοητικό ή πνευματικό προσανατολισμό της ανθρωπότητας. Δεν με απασχολεί το όνομα που δίνουν σε αυτή την κατευθυντήρια Πρόθεση. Κάποιοι μπορεί να την αποκαλούν είτε Θέληση του Θεού είτε αναπότρεπτη τάση της εξέλιξης. Άλλοι μπορεί να πιστεύουν στις πνευματικές δυνάμεις του πλανήτη είτε μπορεί να τις θεωρούν ως την πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη ή τη μεγάλη Λευκή Στοά. Αρκετά εκατομμύρια μιλούν για την καθοδήγηση του Χριστού και των μαθητών Του. Όπως και να λέγεται, είναι οικουμενική η αναγνώριση μιας καθοδηγούσας Δύναμης, που ασκεί πίεση δια μέσου των αιώνων και φαίνεται πως οδηγεί τα πάντα σε έναν τελικό σκοπό.

Κάποια οριστική κατεύθυνση οδήγησε τον άνθρωπο από το στάδιο του πρωτόγονου ανθρώπου σε εκείνο το εξελικτικό σημείο όπου μπορεί να εμφανιστεί ένα Πλάτων, ένας Σαίξπηρ, ένας Ντα Βίντσι, ένας Μπετόβεν. Κάποια δύναμη ξύπνησε στον άνθρωπο την ικανότητα να μορφοποιεί ιδέες, να παράγει συστήματα θεολογίας, επιστήμης και διακυβέρνησης. Κάποια εσώτερη παρώθηση έδωσε στον άνθρωπο την ικανότητα να δημιουργήσει το ωραίο, να ανακαλύψει τα μυστικά της φύσης. Κάποια συνειδητοποίηση της πνευματικής ευθύνης βρίσκεται πίσω από τη φιλανθρωπία, τα εκπαιδευτικά συστήματα και τα κινήματα πρόνοιας σε όλον τον κόσμο. Το ένστικτο έχει αναπτυχθεί στη νοημοσύνη και η νοημοσύνη αρχίζει να ξεδιπλώνεται και να αποκαλύπτει την ενόραση. Η σπουδαιότητα που δίνεται στην έννοια Θεός, η καταγραφή των πνευματικών δυνατοτήτων του ανθρώπου και η αυξανόμενη δυνατότητα να κατανοεί και να παίρνει μέρος στους συλλογισμούς κάποιου άλλου- όλα είναι ενδείξεις προόδου και αποκαλυπτικής ανάπτυξης...

Ο τρόπος που χρησιμοποιώ τη λέξη *πνευματικό* δεν έχει καμιά σχέση με τον τρόπο που την χρησιμοποιούν οι ορθόδοξες εκκλησίες, παρά μόνον στο βαθμό που η θρησκευτική εκδήλωση συνιστά μέρος της γενικής πνευματικότητας της ανθρωπότητας. Κάθε τι το οποίο τείνει προς την κατανόηση, την ευγένεια, προς εκείνο που παράγει ωραιότητα και οδηγεί τον άνθρωπο προς μιας πληρέστερης έκφραση του θεϊκού του δυναμικού είναι πνευματικό. Κάθε τι που οδηγεί τον άνθρωπο βαθύτερα στον υλισμό είναι κακό.

(EI:185-7)

Η νέα παγκόσμια τάξη θα πρέπει να καλλιεργήσει την αντίληψη της θειότητας στην ανθρωπότητα και της σχέσης της με το Θεό, χωρίς να δίνει έμφαση στις φυλετικές θεολογίες και τα χωριστικά δόγματα. Πρέπει να διδάσκονται τα ουσιαστικά σημεία των θρησκευτικών και πολιτικών πεποιθήσεων και να εγχαραχθεί μια νέα και γεμάτη απλότητα ζωή.

Πρέπει να αναπτυχθεί σταθερά, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η αναγνώριση ότι μια πνευματική Ιεραρχία εργάζεται μέσω ενός νέου ομίλου παγκόσμιων υπηρετών. Αυτό θα συμβεί όταν οι κυβερνήτες του κόσμου και οι άρχοντες των διαφόρων εθνών και διοικητικών οργάνων –πολιτικών και θρησκευτικών- είναι άτομα με όραμα, πνευματικά κίνητρα και εμπνευσμένη ανιδιοτέλεια.

Η μελλοντική τάξη του κόσμου θα είναι η αποτελεσματική έκφραση μιας συγχώνευσης του εσωτερικού πνευματικού τρόπου ζωής και του εξωτερικού πολιτισμένου και καλλιεργημένου τρόπου δράσης. Αυτό είναι μια βέβαιη πιθανότητα καθώς η ανθρωπότητα έχει ήδη αναπτύξει, στα υψηλά της δώματα, τη δύναμη να ζει ταυτόχρονα στο νοητικό και φυσικό κόσμο. Σήμερα επιπροσθέτως είναι αρκετοί αυτοί που ζουν στον πνευματικό κόσμο. Αύριο θα είναι πολλοί περισσότεροι.

(EI:193)

Το όραμα θα εμφανιστεί ως βέβαιο γεγονός στη Γη όταν τα άτομα αποφασίσουν να υποτάξουν με τη θέλησή τους το προσωπικό συμφέρον στο καλό της ομάδας, όταν η ομάδα ή οι ομάδες συγχωνεύσουν το συμφέρον τους με το καλό του έθνους, όταν τα έθνη παραιτηθούν από τους εγωιστικές τους προθέσεις και στοχεύουν στο καλό της διεθνούς κοινότητας και αυτές οι ορθές διεθνείς σχέσεις θεμελιώνονται πάνω στο συνολικό καλό της ίδιας της ανθρωπότητας. Κατά αυτόν τον τρόπο, το άτομο μπορεί να παίξει το ρόλο του στο ευρύτερο σύνολο και να απαρνηθεί την ιδέα της ατομικής ασημαντότητας καθώς είναι αναγκαία η ατομική παροχή βοήθειας. Ως τον έσχατο άνθρωπο, ως την εσχάτη εθνική μονάδα απευθύνεται η κλήση για θυσία και υπηρεσία προς τον όμιλο του οποίου μέρος αποτελεί. Τελικά με αυτόν τον τρόπο η ίδια η ανθρωπότητα - πάντα ως αδιαίρετη μονάδα- στρέφεται προς την υπηρεσία της Πλανητικής Ζωής.

(EI:244)

Έτσι, με τη σκέψη, το λόγο και την πράξη, αυτός που αγαπάει την ανθρωπότητα θα εισέλθει στη μάχη ενάντια στο κακό. Με πλήρη αυτοπαραγνώριση, θα αναλάβει το σκοπό της ανθρωπότητας χωρίς να κρύβεται πίσω από την αίσθηση της μηδαιμνότητας και χωρίς να ζητάει κάποιο άλλοθι σε έναν παρανοημένο ιδεαλισμό. Θα αντιμετωπίσει τα γεγονότα της τωρινής κατάστασης μέσα στο φως που διαχύνεται από το ίδιο το όραμα. Τότε θα τραβήξει μπροστά, προς την εποχή των ορθών ανθρώπινων σχέσεων, της πνευματικής ενότητας και των δίκαια μοιρασμένων πόρων, με αυτοπεποίθηση διότι ενεργεί σύμφωνα με το ανάλογο αίσθημα αξιών. Γνωρίζει ότι η ανθρωπότητα έχει μια θεία αποστολή που πρέπει να έλθει σε πέρας πάνω στα φτερά της αγάπης, μέσω στοργικής δράσης, ανιδιοτελούς υπηρεσίας και με την αποφασιστικότητα να πεθάνει ..., αν αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο ο αδελφός του θα βοηθηθεί και θα απελευθερωθεί.

(EI:246)

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Ο μαθητής που θα μελετήσει τις παρακάτω σελίδες θα χρειαστεί να αποδεχτεί τέσσερα αξιώματα που θεμελιώνουν μια υπόθεση εργασίας άξια διερεύνησης και πειραματισμού. Γιατί από κανέναν αληθινό ερευνητή της Προαιώνιας Σοφίας δεν ζητείται να προσκολληθεί τυφλά σε οποιαδήποτε παρουσίαση της αλήθειας. Αντιθέτως, του ζητείται να είναι ανοικτόμυαλος, να ζυγίζει και να εξετάζει με σοβαρότητα τις θεωρίες και τα ιδεώδη, τους νόμους και τις αλήθειες που οδήγησαν τόσους πολλούς από το σκότος στο φως της γνώσης και της εμπειρίας. Τα αξιώματα αυτά θα μπορούσαν να απαριθμηθούν και να ταξινομηθούν κατά προτεραιότητα ως εξής:

I. Πρώτο, ότι υπάρχει στο εκδηλωμένο μας σύμπαν η έκφραση μιας Ενέργειας ή Ζωής που είναι η υπεύθυνη αιτία των ποικίλων μορφών και της αχανούς ιεραρχίας των αισθανόμενων όντων που συνθέτουν παν ό,τι υπάρχει. Είναι η λεγόμενη **Υλοζωϊστική Θεωρία**, μολονότι ο όρος προκαλεί περισσότερη σύγχυση. Αυτή η μεγάλη Ζωή είναι η βάση του Μονισμού κι όλοι οι φωτισμένοι άνθρωποι είναι Μονιστές. Η φράση “ο Θεός είναι Ένας” εξαγγέλλει την αλήθεια. Μία Ζωή διαπερνά όλες τις μορφές και οι μορφές αυτές είναι εκφράσεις σε χρόνο και χώρο της κεντρικής παγκόσμιας ενέργειας. Καθώς η Ζωή εκδηλώνεται παράγει το Είναι και το Γίγνεσθαι. Είναι συνεπώς η ριζική αιτία της δυαδικότητας. Αυτή η δυαδικότητα είναι παρατηρήσιμη σε συνθήκες αντικειμενικότητας ενώ εξαφανίζεται όταν εκλείπει η μορφική όψη. Καλύπτεται από πολλούς όρους μερικοί από τους συνηθέστερους, χάριν σαφήνειας, απαριθμούνται πιθανότατα ως εξής:

Πνεύμα	Ύλη
Ζωή.....	Μορφή
Πατήρ	Μήτηρ
Θετικός	Αρνητικός
Σκότος	Φως

Οι σπουδαστές πρέπει να διατηρούν με διαύγεια την ουσιώδη αυτή ενότητα στο νου τους ακόμη κι όταν μιλούν (όπως είναι αναγκασμένοι να κάνουν) με τους πεπερασμένους όρους της δυαδικότητας που είναι παντού κυκλικά έκδηλη.

II. Το δεύτερο αξίωμα προκύπτει απ’ το πρώτο και διακηρύσσει ότι η μία Ζωή, εκδηλούμενη μέσω της ύλης, παράγει έναν τρίτο παράγοντα που είναι η συνείδηση. Η συνείδηση αυτή που είναι το αποτέλεσμα της ένωσης των δύο πόλων πνεύματος και ύλης, είναι η ψυχή όλων των πραγμάτων. Διέπει όλη την ουσία ή την αντικειμενική ενέργεια. Υπόκειται σ’ όλες τις μορφές, είτε πρόκειται για τη μορφή εκείνης της μονάδας ενέργειας που ονομάζουμε άτομο είτε για τη μορφή ενός ανθρώπου, ενός πλανήτη, ή ενός ηλιακού συστήματος. Είναι η Θεωρία του Αυτοπροσδιορισμού ή η διδασκαλία ότι όλες οι ζωές από τις οποίες σχηματίζεται η μία ζωή, στη σφαίρα και την κατάσταση ύπαρξής τους προσγειώνονται, ας πούμε, στην ύλη και προσλαμβάνουν μορφές δια των οποίων η ιδιότυπη και ειδική κατάσταση συνείδησής τους μπορεί να γίνει αντιληπτή κι ο κραδασμός τους να σταθεροποιηθεί. Έτσι μπορούν να γνωρίσουν τον εαυτό τους σαν ύπαρξη. Έτσι πάλι η μία ζωή αποβαίνει μια σταθεροποιημένη και συνειδητή οντότητα δια μέσου του ηλιακού συστήματος και είναι συνεπώς ουσιαστικά το άθροισμα των ενεργειών όλων των καταστάσεων συνείδησης και όλων των μορφών σε ύπαρξη. Το ομοιογενές αποβαίνει ανομοιογενές κι όμως παραμένει ενότητα. Το ένα εκδηλώνεται μέσα από διαφοροποιήσεις και όμως είναι αμετάβλητο. Η κεντρική ενότητα είναι γνωστή σε χρόνο και χώρο σαν σύνθετη και διαφοροποιημένη και όμως όταν ο χρόνος και ο χώρος δεν υπάρχουν (όντας καταστάσεις συνείδησης), μόνο η ενότητα παραμένει και μόνο το πνεύμα εμμένει και κοντά σε αυτό μια αυξημένη παλμική δραστηριότητα και το δυναμικό για μια ενδεχόμενη αύξηση της έντασης του φωτός όταν επιστρέψει πάλι ο κύκλος της εκδήλωσης.

Μέσα στην κραδασμική παλμική κίνηση της μιας εκδηλωμένης Ζωής, όλες οι ελάχιστονες ζωές επαναλαμβάνουν τη διαδικασία του γίγνεσθαι: Θεοί, άγγελοι, άνθρωποι και οι μυριάδες ζώων που εκφράζονται δια των μορφών των βασιλείων της φύσης και

των δραστηριοτήτων της εξελικτικής διαδικασίας -Όλα γίνονται εγωκεντρικά και αυτοπροσδιοριζόμενα.

III. Το τρίτο θεμελιώδες αξίωμα λέει ότι ο Σκοπός για τον οποίο η ζωή προσλαμβάνει μορφή και την πρόθεση να εκδηλώσει ένα γίνεσθαι είναι το αποκαλυπτικό ξεδίπλωμα της συνείδησης ή η αποκάλυψη της ψυχής. Θα μπορούσε να ονομασθεί η **Θεωρία της Εξέλιξης του Φωτός**. Όταν γίνει αντιληπτό ότι ακόμη κι ο σύγχρονος επιστήμων λέει ότι φως και ύλη είναι συνώνυμοι όροι, απηχώντας έτσι τη διδασκαλία της Ανατολής, γίνεται καταφανές ότι δια της αλληλεπίδρασης των πόλων και δια της τριβής των ζευγών των αντιθέτων ξεπηδά φως. Προκύπτει έτσι ότι ο σκοπός της εξέλιξης είναι μια βαθμιαία σειρά εκδηλώσεων φωτός. Συγκαλυμμένο και κρυμμένο σε κάθε μορφή βρίσκεται φως. Καθώς βαίνει η εξέλιξη η ύλη γίνεται όλο και περισσότερο καλύτερος αγωγός φωτός, καταδεικνύοντας έτσι την ακρίβεια της δήλωσης του Χριστού “Εγώ ειμί το Φως του Κόσμου”.

IV. Το τέταρτο αξίωμα συνίσταται στη δήλωση ότι όλες οι ζωές εκδηλώνονται κυκλικά. Είναι η **Θεωρία της Αναγέννησης** ή της μετενσάρκωσης, η εκδήλωση του νόμου της περιοδικότητας.

Αυτές είναι οι μεγάλες υποκείμενες αλήθειες που αποτελούν το θεμέλιο της Προαιώνιας Σοφίας – η ύπαρξη της ζωής και η ανάπτυξη της συνείδησης μέσω της κυκλικής πρόσληψης μορφής.

Όμως στο βιβλίο αυτό, θα δοθεί περισσότερη έμφαση στον άνθρωπο που “εποιήθη κατ’ εικόνα του Θεού”, ο οποίος δια της μεθόδου της μετενσάρκωσης ξεδιπλώνει τη συνείδησή του ωσότου ανθίσει ως τελειωθείσα ψυχή της οποίας η φύση είναι φως και η πραγμάτωσή της είναι αυτή της αυτοσυνείδητης ταυτότητας. Η αναπτυγμένη αυτή μονάδα πρέπει τελικά να συγχωνευθεί με πλήρη νοήμονα συμμετοχή στη μεγαλύτερη συνείδηση της οποίας αποτελεί μέρος.

(ΛΜ: 7-10)

Διαλογισμός πάνω στο Έργο της Αποκατάστασης

Καλώ όλους τους μαθητές του κόσμου και τους υποψήφιους σε μια περίοδο εντατικής προετοιμασίας για μελλοντική δραστηριότητα και εργασία...Κάνετε τρία πράγματα:

Πρώτον, δυναμώστε μέσω διαλογισμού, προσευχής και διαυγούς σκέψης την πίστη σας, την εμπιστοσύνη και τη χαρά και πάνω από όλα βαθύνετε την αγάπη σας προς την ανθρωπότητα, διαπερνώντας με την αγάπη της ψυχής τα πάντα ως πάνω το φυσικό πεδίο και στις ανθρώπινες σχέσεις σας.

Δεύτερο, εξαλείψτε από τη ζωή της προσωπικότητας, όσο μπορείτε περισσότερο, οτιδήποτε –νοητικό, ψυχικό, συναισθηματικό ή φυσικό- θα μπορούσε να παρεμποδίσει τη μελλοντική σας χρησιμότητα.

Τρίτον, συνεργαστείτε για να σχεδιάσετε το έργο του μέλλοντος. Αυτή η εργασία πρέπει να γίνει με ανεπιφύλακτη συνεργασία με μένα και με τους αδελφούς σας. Πρέπει να έλθει σε πέρας σταθερά και απαρέγκλιτα από τη στιγμή που τα βασικά της σημεία θα έχουν καθοριστεί, χωρίς ούτε μια χαμένη κίνηση. Πρέπει να τη φέρουμε σε πέρας μαζί.

Σήμερα, η μεγαλύτερη ανάγκη του καθενός και όλων όσων χρειάζονται για να υποστηρίξουν το έργο του μέλλοντος...είναι η ενδυνάμωση της ανάπτυξης της θέλησης για αγάπη και εργασία. Χρειάζεται προσπάθεια από μέρους σας... για την οποία είναι ικανοί μόνον οι άνθρωποι που αγαπούν αρκετά το συνάνθρωπό τους και έχουν τόση φώτιση όση τους βοηθά να συνεργαστούν αξιόπιστα μαζί μου για μια περίοδο πέντε ετών ανεξάρτητα με το τι μπορεί να συμβεί. Πρέπει να είναι άνθρωποι που θα παλέψουν με την πρόκληση να μην επιτρέψουν σε παρερμηνείες της προσωπικότητας να παρεμποδίσουν τη χρησιμότητά τους και τις σχέσεις τους εντός του ομίλου.. Είναι αυτοί που, ακριβώς επειδή αγαπούν πολύ, θα υποτάσσουν ακατάπαυστα τα πάντα στο έργο που πρέπει να γίνει.

(EI:313)

Προτεινόμενος Διαλογισμός

Κάθε πρωί, προτού αρχίσετε τις δραστηριότητες της ημέρας, επιτύχετε μια εσωτερική ησυχία, δείτε τον εαυτό σας ως η ψυχή. Θέσατε εαυτόν στη διάθεση της ψυχής, της ανθρωπότητας και του ομίλου σας.

I. Μετά πείτε σιωπηλά και με πλήρη δυναμικότητας πρόθεση:

Στο κέντρο όλης της αγάπης στέκω.

Από αυτό το κέντρο, εγώ η ψυχή θα κινηθώ προς τα έξω.

Από αυτό το κέντρο, εγώ αυτός που υπηρετεί θα εργαστώ.

Είθε η αγάπη του θείου Εαυτού να διαχυθεί προς τα έξω

και μέσα στην καρδιά μου, μέσω του ομίλου μου και στα πέρατα του κόσμου.

II. Μετά, εστιάζοντας την προσοχή και αφιέρωσή σας, δείτε τον όμιλο στον οποίο ανήκετε σαν ένα μεγάλο κέντρο αγάπης και φωτός που ακτινοβολεί στον κόσμο των ανθρώπων φέρνοντας όλο και περισσότερο την ανακούφιση, το φως, την αγάπη και τη θεραπεία.

III. Αναλογιστείτε με περίσκεψη πάνω στο Σχέδιο που πρέπει να προωθηθεί και στην ενδεικνυόμενη υπηρεσία. Κάντε αυτό ως ψυχή, κρατώντας τον προσωπικό κατώτερο εαυτό σε μια στάση αναμονής και προσοχής για οδηγίες.

IV. Τότε πείτε:

Η χαρά του θείου Εαυτού είναι η δύναμή μου.

Η δύναμη του πνεύματος του ανθρώπου θα θριαμβεύσει.

Οι δυνάμεις του Φωτός ελέγχουν τις δυνάμεις του κακού.

Το έργο των Μεγάλων Όντων πρέπει να προχωρήσει.

Ο Ερχόμενος είναι καθ' οδόν. Το Αβατάρ πλησιάζει.

Για τούτο πρέπει να προετοιμαστούμε.

V. Ας ακολουθήσει ένα λεπτό δυναμικής σιγής.

VI. Κλείστε με τη διανομή ενέργειας δια μέσου της Μεγάλης Επίκλησης:

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοι του Θεού

Ας διαχυθεί Φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων

Το Φως ας κατέλθει στη Γη

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την καρδιά του Θεού

Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων

Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θεία Θέληση είναι γνωστή

Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων

Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων

Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί

Και είθε να σφραγίσει την πύλη τ του κακού

Το Φως η Αγάπη και η Δύναμη

Ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη

ΟΜ

ΟΜ

ΟΜ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Αν αυτή η μελέτη έχει επιλεγεί επιπροσθέτως της συνήθους εργασίας του βαθμού στη Σχολή Αρκέην, προτείνεται να μην παραγκωνίσει την εργασία του βαθμού στην οποία πρέπει να δίνεται επαρκής χρόνος. Η μελέτη των Ιεραρχικών Τμημάτων και πεδίων εργασίας για το μαθητή είναι συνεχής: χρειάζεται την αθροιστική στο χρόνο προσπάθεια για να αποκαλύψει την πραγματικότητα της εργασίας που πρέπει να γίνει και να εξοπλίσει τον εξυπηρετητή στο έργο.

Προτείνεται, επομένως, ο μαθητής να διαθέτει κάποιο χρόνο στην ίδια τη μελέτη και στους τρόπους και τα μέσα με τα οποία θα εξοικειώσει τον εαυτό του με το σύγχρονο σκηνικό της. Δεν υπάρχει περιορισμός ως προς τις πηγές μελέτης. Εκτός από τη σειρά εργασιών που περιλαμβάνεται εδώ και τις βιβλιογραφικές αναφορές που θα μπορούσαν επωφελώς να διερευνηθούν, τα βιβλία αυτά καθαυτά περιέχουν πιο αξιοσημείωτη διδασκαλία ενώ τα βιβλία άλλων συγγραφέων θα πρέπει επίσης να ερευνώνται.

Ο καθημερινός δεκαπεντάλεπτος στοχαστικός διαλογισμός που προτείνεται στο σπουδαστή δεν πρέπει να υποκαταστήσει τον κανονικό διαλογισμό του βαθμού. Μπορεί να γίνει κάποια άλλη ώρα. Καταλληλότερη στιγμή είναι κατά το τέλος μια περιόδου μελέτης του Τμήματος της Θρησκείας.

Δεν αναμένεται καμιά γραπτή εργασία από το σπουδαστή. Προτείνεται, ωστόσο, κάθε μαθητής να οικοδομεί το δικό του πλαίσιο αναφοράς κρατώντας σημειώσεις από κάθε σχετικό και σημαντικό υλικό που βρίσκει στο δρόμο του και που φωτίζει το νου και επεκτείνει τη σκέψη του.

Κάθε νέα ιδέα και σκέψη που προκύπτει από το διαλογισμό πρέπει επίσης να καταγράφεται και να αναπτύσσεται ε περαιτέρω συλλογισμούς ή να απορρίπτεται ως άσχετη.

Μολονότι σε αυτή τη φάση δεν αναμένεται αναφορά ή γραπτή εργασία ο όμιλος του κέντρου καλωσορίζει κάθε σκέψη, σχόλια, ιδέες ή ερωτήσεις που επιθυμείτε να στείλετε μαζί με τη μηνιαία τακτική αναφορά σας διαλογισμού. Θέλουμε να γνωρίζουμε πώς προοδεύετε, ποια είναι η αξία της εργασίας για σας, σε ποια έκταση μπορείτε να συσχετίσετε τη βασική διδασκαλία με τα πράγματα έτσι όπως είναι στο πεδίο της Θρησκείας και πώς θα πρέπει να είναι στο μέλλον. Κάποια άμεση εμπειρία στο πεδίο που θα δίνει συγκεκριμένη και πρακτική γνώση θα ήταν προφανώς ανεκτίμητη.

Είμαστε επίσης έτοιμοι να προσφέρουμε βοήθεια, προτάσεις ή συμβουλές. Αυτή είναι μια ομαδική προσπάθεια να συνεργαστούμε περισσότερο συνειδητά και ωφέλιμα στην εξωτερίκευση των ιεραρχικών μεθόδων εργασίας και να συνδέουμε την εσωτερική αιτία με το εξωτερικό αποτέλεσμα. Το μοίρασμα της σκέψης και της ενέργειας διεγείρει και εφελκύει.

Μπορεί να είναι ωφέλιμο για το μαθητή να οργανώσει τις σκέψεις το γύρω από βασικές ερωτήσεις:

1. Ποιο είναι το επόμενο πνευματικό βήμα προς τα εμπρός της ανθρωπότητας;
2. Ποιες είναι οι πραγματικές πνευματικές ανάγκες της ανθρωπότητας τώρα, και πώς μπορούν να μορφοποιηθούν και να αντιμετωπισθούν;
3. Δύο βασικές αρχές, της σύνθεσης και της σχέσης, θα πρέπει να βρίσκονται πίσω από κάθε θρησκευτική διδασκαλία και εκπαίδευση. Πώς μπορεί αυτές να πάρουν το σχήμα μεγάλων και οικουμενικών δογμάτων, που όλες οι θρησκείες να μπορούν να υιοθετήσουν;
4. Τι απαιτεί πραγματικά η απολυτρωτική διαδικασία με όρους πλανητικών σχέσεων και ανάπτυξης της θείας δυνατότητας στον άνθρωπο;
5. Πού θα έπρεπε να τοποθετηθεί η βασική ευθύνη για πνευματική ανάπτυξη;

ΟΡΙΣΜΟΙ

Θρησκεία -Religion:

Από τη ρίζα religare –δένω πίσω. Μια αιτία, μια αρχή ή σύστημα πεποιθήσεων συγκροτημένων με τάξη και πίστη. (Webster's Seventh New Collegiate Dictionary)

Θρησκεία είναι το όνομα που δίνουμε στην επικλητική δέηση της ανθρωπότητας και στην εφελκυστική ανταπόκριση της μεγαλύτερη Ζωής σε αυτήν την κραυγή.

Είναι, στην πραγματικότητα, η αναγνώριση του μέρους ότι σχετίζεται με το Όλον και η συνεχώς αυξανόμενη αίτηση για διαρκώς μεγαλύτερη επίγνωση αυτής της σχέσης. Εφελκύει δε την αναγνώριση του Όλου ότι το αίτημα ελήφθη. Είναι η επίδραση του κραδασμού της ανθρωπότητας- ειδικά προσανατολισμένης προς τη Μεγάλη Ζωή, της Οποίας αισθάνεται ότι αποτελεί μέρος- επί της Ζωής αυτής και η ανταποκρινόμενη κρούση αυτού που ονομάζουμε «Η περικλείουσα τα πάντα Αγάπη» επί του μικρότερου κραδασμού. Είναι στις μέρες μας πια δυνατόν η ανθρώπινη δόνηση να γίνει αμυδρά αισθητή στη Σαμπάλλα. Μέχρι τώρα η πιο ισχυρή δράση της έφθανε μέχρι την Ιεραρχία. Θρησκεία, η επιστήμη της Επίκλησης και της Εφέλκυσης, όσον αφορά την ανθρωπότητα, είναι η προσέγγιση (κατά την επερχόμενη εποχή), μιας νοητικά πολωμένης ανθρωπότητας. Στο παρελθόν η θρησκεία ασκούσε μια εντελώς συναισθηματική έλξη. Αφορούσε τις σχέσεις του ατόμου με τον κόσμο της πραγματικότητας, του ένθερμου ζηλωτή που αναζητά τη θεότητα. Η μέθοδός της ήταν η διαδικασία της προσαρμογής το ανθρώπου για την αποκάλυψη της θεότητας αυτής, της επίτευξης μιας τελειότητας, η οποία θα αποτελούσε την εγγύηση αυτής της αποκάλυψης και της ανάπτυξης μιας ευαισθησίας και μιας στοργικής ανταπόκρισης προς τον ιδεώδη Άνθρωπο, η οποία για τη σημερινή ανθρωπότητα, συνοψίστηκε στον Χριστό. Ο Χριστός ήλθε για να θέσει τέρμα στον κύκλο της συναισθηματικής αυτής προσέγγισης, η οποία υπάρχει από την εποχή των Ατλάντων. Φανέρωσε ο ίδιος την οραματισθείσα τελειότητα και κατόπιν πρόσφερε στην ανθρωπότητα ένα παράδειγμα- σε πλήρη εκδήλωσή- κάθε δυνατότητας που μέχρι εκείνη την εποχή, βρισκόταν σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα στον άνθρωπο. Η επίτευξη της τελείωσης της Χριστικής συνείδησης έγινε ο κατ' εξοχήν για την ανθρωπότητα σκοπός.

Σήμερα, με αργό ρυθμό, η ιδέα της παγκόσμιας θρησκείας και η ανάγκη της εμφάνισής της, γίνεται πλατιά επιθυμητή και γίνονται ενέργειες για την πραγματοποίησή της. Η συγχώνευση των δοξασιών αποτελεί τώρα το έδαφος συζητήσεων. Εργάτες στο πεδίο της θρησκείας θα διαμορφώσουν την οικουμενική πλατφόρμα της νέας παγκόσμιας θρησκείας. Πρόκειται για έργο στοργικής σύνθεσης που θα υπογραμμίζει την ενότητα και αδελφότητα εν τω πνεύματι. Αυτή η ομάδα, όπως έχει διακηρυχθεί, είναι ο αγωγός της δραστηριότητας του Χριστού, του Παγκόσμιου Διδάσκालου. Η πλατφόρμα της νέας παγκόσμιας θρησκείας θα θεμελιωθεί από πολλές ομάδες, οι οποίες εργάζονται κάτω από την έμπνευση του Χριστού. (ETX: 157-9)

Πνευματικό- spiritual

Αυτό που σχετίζεται με ή συνίσταται από –πνεύμα. Αναφέρεται σε ιερά θέματα. (Webster's Seventh New Collegiate Dictionary)

Η λέξη πνευματικός καλύπτει κάθε φάση της ζωντανής εμπειρίας...Πνευματικό είναι αυτό που κρύβεται πίσω από το σημείο της παρούσας επίτευξης. Είναι αυτό που ενσωματώνει το όραμα και που ωθεί τον άνθρωπο προς ένα στόχο υψηλότερο από αυτόν που έχει επιτευχθεί. (ΜΣΝΕ,ΙΙ:234)

Η λέξη πνευματικός δεν αναφέρεται στα θρησκευτικά- ας τα πούμε- πράγματα ούτε στην Ατραπό της Μαθητείας ή στην Ατραπό των μεγαλύτερων ή ανώτερων μνησέων. Αναφέρεται στις σχέσεις πάνω σε κάθε επίπεδο του κοσμικού φυσικού πεδίου, από το ανώτερο μέχρι το κατώτερο. Η λέξη πνευματικό σχετίζεται με στάσεις, με σχέσεις και αναφέρεται στο προχώρημα από ένα επίπεδο συνείδησης (ανεξάρτητα από το πόσο χαμηλό ή παχύλο φαίνεται από ένα ανώτερο επίπεδο) προς το επόμενο. Σχετίζεται με τη δύναμη να βλέπει κανείς το όραμα έστω και αν αυτό το όραμα είναι υλιστικό όπως θα φαινόταν ίσως από την άποψη μιας ανώτερης δυνατότητας καταγραφής. Η λέξη πνευματικό αναφέρεται σε κάθε αποτέλεσμα της εξελικτικής πορείας καθώς αυτή ωθεί τον άνθρωπο προς τα εμπρός σε διαδοχικούς βαθμούς ευαισθησίας και ανταπόκρισης στην εντύπωση. Συνδέεται με τη διεύρυνση της συνείδησης: η ανέλιξη των οργάνων της αισθητήριας αντίληψης στον πρωτόγονο άνθρωπο ή στον εξελισσόμενο ανήλικο είναι ακριβώς τόσο συγκεκριμένα πνευματικά γεγονότα όσο και η συμμετοχή σε μια μνητική διαδικασία. Η ανάπτυξη του λεγόμενου μη θρησκευτικού ανθρώπου σε ένα λογικό και δραστήριο επιχειρηματία με όλη την απαιτούμενη αντίληψη και εξοπλισμό για την επιτυχία, είναι τόσο μια πνευματική ανάπτυξη- σε αυτή την ατομική του εμπειρία- όσο και η λήψη μύησης από ένα μαθητή σε ένα Άσραμ.

Η εκδοχή της λέξης πνευματικός που δίνουν οι άνθρωποι της ορθόδοξης εκκλησίας -ότι είναι το βαθύ και αποτελεσματικό ενδιαφέρον για την ορθόδοξη θρησκεία δεν προκύπτει από τα γεγονότα της πνευματικής ζωής. Κάποια μέρα, όταν ο κόσμος θα καθοδηγείται όλο και περισσότερο από τους μνημένους του, η λαθεμένη αυτή εκδοχή θα παραμερισθεί και θα κατανοηθεί ότι κάθε δραστηριότητα που ωθεί το ανθρώπινο ον προς τα εμπρός, προς κάποια μορφή ανάπτυξης (φυσικής, συγκινησιακής, ενορατικής, κλπ) είναι ως εκ του φυσικού και ουσιαστικά πνευματική, είναι ενδεικτική της ζωντάνιας της εσώτερης θείας οντότητας. (Ακτίνες V: 364)

Τμήμα 1: Πίνακας Περιεχομένων

A. ΤΟ ΣΥΝΕΧΕΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ	
Βασικές σκέψεις	21
Νέα προσέγγιση από την Πνευματική Ιεραρχία	22
Αλήθειες που υπόκεινται της Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας	23
Η δοξασία περί Αβατάρ	25
Η εμφάνιση των Αβατάρ	28
Φεστιβάλ Πανσελήνων	33
Ο Νόμος των Κύκλων	38
 B. Η ΕΜΦΥΤΗ ΘΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	40
Ενυπάρχων και Υπερβατικός Θεός	40
Η διαδικασία της ενέλιξης και της εξέλιξης	44
Η Εξέλιξη της Συνείδησης	47
Νους: Ο κρίκος ανάμεσα στο Θεό και τον Άνθρωπο	48
Η όψη Θέληση της Θεότητας	
 Γ. ΖΩΗ- ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ- ΕΜΦΑΝΙΣΗ	53
Η Τριπλότητα της Εκδήλωσης	53
Δυναμότητα: Οι Δυνάμεις του Φωτός και του Υλισμού	55
Η Δύναμη της Σαμπάλλα	56
Όλα είναι Ενέργεια	58
Το Αιθερικό Σώμα	59
 Δ. ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ	64
Θεμελιώδεις Αλήθειες	64
Βασικά Γεγονότα	66
Το Γεγονός της Ψυχής	67
Ο Νόμος της Επαναγέννησης και ο Νόμος του Κάρμα	70
Ανάσταση	
Διαλογισμός- Η Οδός	
 Ε. ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΥΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ & ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	
Η Δοξασία του Ερχόμενου	78
Ανάδυση του Πέμπτου Βασιλείου	79
Το "Στάδιο του Πρόδρομου"	80
Το Έργο και η Διδασκαλία του Χριστού	86
Η Περίοδος της Προετοιμασίας	93
Καταστάλαξη της Μορφής- Σκέψης	98
 ΣΤ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	
Η Νέα Παγκόσμια Τάξη	102
Στόχοι που αντιμετωπίζει η Ιεραρχία	103
Αναγκαιότητα για Ομαδική Εργασία	103
Εκπαίδευση για τη Γνήσια Θρησκεία	109
Προρρήσεις	112

A. ΤΟ ΣΥΝΕΧΕΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

A.1 Βασικές Σκέψεις

Αν και υπάρχουν πολλοί αγγελιοφόροι υπάρχει ένα μόνο Μήνυμα

(ΒΓ:13)

Όπως γνωρίζουμε ήδη, πολλοί Λόγοι έχουν εκπεμφθεί από το Κέντρο. Πολλοί Υιοί του Θεού, κατά την πάροδο των ετών, έχουν δώσει στην ανθρωπότητα ένα προοδευτικά αποκαλυπτόμενο όραμα για «την άνθηση των δυνατοτήτων», ερμηνεύοντας το Σχέδιο του Θεού για λογαριασμό της ανθρώπινης φυλής με τους ανάλογους κάθε εποχής και ιδιοσυγκρασίας όρους.

Όποτε ο καιρός ωριμάζει και η ανάγκη των λαών το επιτάσσει, Εκείνος σπεύδει για να σώσει τις ψυχές των ανθρώπων... Ξανά και ξανά, οι δάσκαλοι έχουν σπεύσει εκδηλώνοντας τόση από τη θεϊκή φύση όση επιτρέπει η φυλετική ανάπτυξη, μιλώντας με λέξεις ικανές να καθορίσουν την κουλτούρα και τον πολιτισμό των λαών και μετά αποχωρώντας, αφήνοντας το σπόρο να φυτρώσει και να φέρει καρπούς.

(ΒΓ:57-58)

Είναι εκ των ον ουκ άνευ για πολλούς από μας σήμερα η διαπίστωση ότι η ειδωλολατρία δεν γνωρίζει κάποιο σκοπό ή στόχο. Είχε ήδη εξατμιστεί ο σκοπός της σε ό,τι κατέληξε να είναι κατά την εποχή που εμφανίστηκε ο Χριστός. Προετοίμασε την ανθρωπότητα για την ευκαιρία που προσφέρθηκε τότε, δημιουργώντας τα θεμέλια πάνω στα οποία στέκει το παρόν. Παρομοίως, η επικείμενη αποκάλυψη του ερχόμενου αιώνα θα αποτελέσει το θεμέλιο πάνω στο οποίο το μέλλον θα σταθεί και για τούτο όλα όσα σήμερα αρχίζουν να εξατμίζονται είναι ύψιστης σημασίας. Όχι μόνον γεφύρωσε ο Χριστός το χάσμα μεταξύ Ανατολής και Δύσης αλλά, ανακεφαλαιώνοντας μέσω του ίδιου του Εαυτού ό,τι πολύτιμο η Ανατολή είχε να προσφέρει, παρέδωσε στον αγέννητο ακόμη τότε δυτικό πολιτισμό μας τα μεγάλα εκείνα ιδεώδη και το παράδειγμα της θυσίας και της υπηρεσίας. Αυτά, σήμερα, δυο χιλιάδες χρόνια αφότου Εκείνος περπάτησε ανάμεσα στους ανθρώπους, αρχίζουν να καταλαμβάνουν κεντρική θέση στη σκέψη των καλύτερων διανοιών της εποχής μας.

(ΒΓ:91)

Γιατί στις μέρες μας η ανθρωπότητα έχει τόσο λίγη πίστη ή υποβάλει με τόση δυσθυμία σε εξέταση όλα όσα πίστευε; Μια πιθανή αιτία μπορεί να βρίσκεται στο γεγονός ότι οι θεολόγοι...παράβλεψαν τη θέση του Χριστιανισμού στη μεγάλη αδιάρρηκτη αλληλουχία των θείων αποκαλύψεων.

(ΒΓ:4)

Το Βασίλειο του Θεού βρίσκεται τώρα σε διαδικασία γρήγορης μορφοποίησης: αυτή είναι μια μαρτυρία που μπορούν να υποστηρίξουν όλοι όσοι διαθέτουν οραματισμό και ένα βαθμό συνειδητοποίησης της ταχύτατα αναδύμενης ομορφιάς και θειότητας του ανθρώπου. Βρισκόμαστε εν μέσω μιας μεταβατικής, μεταξύ της παλιάς και της νέας, εποχής και η αληθινή αποστολή του Χριστού, που τόσο βαθιά και συχνά έχει

συσκοτιστεί από θεολογικές εμπλοκές και διαμάχες , ενσωματώνει την ερχόμενη αποκάλυψη. (ΒΓ:7)

Η προσδοκία του κόσμου σήμερα δείχνει ότι στεκόμαστε στο χείλος μιας νέας αποκάλυψης... που με κανένα τρόπο δεν θα απαρνηθεί την θεία και πνευματική μας κληρονομιά: αντιθέτως, θα προσθέσει το καθαρό όραμα του μέλλοντος προς έκπληξιν του παρελθόντος. Θα εκφράσει αυτό που είναι θεϊκό αλλά δεν είχε μέχρι τώρα αποκαλυφθεί. (ΒΓ:11)

A.2 Νέα Προσέγγιση από την Πνευματική Ιεραρχία

Η θεότητα σε καμιά εποχή δεν παρέλειψε να δώσει μαρτυρίες της ύπαρξής της. Όποτε ο άνθρωπος ζήτησε φως, ήλθε φως. Δεν υπήρξε εποχή κατά την οποία να μην δόθηκε διδασκαλία και πνευματική βοήθεια που είχαν ανάγκη και ζήτησαν οι άνθρωποι. Όποτε οι καρδιές και οι διάνοιες των ανθρώπων στράφηκαν προς το Θεό, η ίδια η θεότητα ήρθε κοντύτερα στον άνθρωπο. Η ιστορία της ανθρωπότητας είναι, στην πραγματικότητα, η ιστορία του αιτήματος του ανθρώπου για φως και της προσέγγισης του Θεού προς τον άνθρωπο...

Μερικές από αυτές τις προσεγγίσεις υπήρξαν ανώτερης φύσης και επηρέασαν την ανθρωπότητα συνολικά. Άλλες ήταν μικρότερης σημασίας και επηρέασαν ένα μικρό σχετικά μέρος της ανθρωπότητας- ένα έθνος ή μια ομάδα. Εκείνοι οι οποίοι έρχονται για να φέρουν αποκάλυψη της αγάπης του Θεού, προέρχονται από εκείνο το πνευματικό κέντρο, το οποίο ο Χριστός ονόμασε «Βασιλεία του Θεού» (Ματθ, στ':33). Εκεί κατοικούν «πνεύματα δικαίων οίτινες έλαβον την τελειότητα» (Εβρ, ιβ':23). Εκεί βρίσκονται οι Πνευματικοί Οδηγοί της φυλής και εκεί ακριβώς ζουν και εργάζονται και εποπτεύουν για τις ανθρώπινες και πλανητικές υποθέσεις οι Πνευματικοί Εκτελεστές του Σχεδίου του Θεού... Άλλοι τους ονομάζουν Πνευματική Ιεραρχία, άλλοι Κατοικία του Φωτός, Κέντρο όπου βρίσκονται οι Διδάσκαλοι της Σοφίας ή τη Μεγάλη Λευκή Στοά. Από αυτήν προήλθαν εκείνοι, που ενεργούν σαν Απεσταλμένοι της Σοφίας του Θεού, οι Φύλακες της Αλήθειας, όπως είναι εν Χριστώ και Εκείνοι, των οποίων έργο είναι να σώσουν τον κόσμο, να μεταδώσουν την επόμενη αποκάλυψη και να φανερώσουν την Θεότητα. Όλες οι Παγκόσμιες Γραφές του κόσμου παρέχουν την μαρτυρία τους για την ύπαρξη αυτού του κέντρου πνευματικής ενέργειας.

Μια άλλη μεγάλη προσέγγιση της θεότητας και μια άλλη πνευματική αποκάλυψη είναι τώρα δυνατή. Μια νέα αποκάλυψη επίκειται για την ανθρωπότητα και Εκείνος, ο οποίος θα τη φέρει και θα την θέσει σε εφαρμογή, έρχεται τώρα πλησιέστερα προς τα εμάς. Το τι θα φέρει στην ανθρωπότητα η μεγάλη αυτή προσέγγιση, ακόμη δεν το γνωρίζουμε. Θα μας φέρει ασφαλώς αποτελέσματα τόσο ορισμένα όσο και εκείνα που επέφεραν οι προηγούμενες αποκαλύψεις και αποστολές Εκείνων, οι Οποίοι ήλθαν επειδή ανταποκρίθηκαν σε προηγούμενες αιτήσεις της ανθρωπότητας. Νέος ουρανός και νέα γη έρχονται. Τι εννοεί άραγε ο ορθόδοξος θεολόγος και ο ιερωμένος όταν χρησιμοποιεί τις λέξεις «ουρανός καινός»; Δεν είναι δυνατόν οι λέξεις αυτές να σημαίνουν κάτι το

εντελώς νέο και μια νέα αντίληψη, όσον αφορά τον κόσμο της πνευματικής πραγματικότητας; Δεν είναι ενδεχόμενο ο Ερχόμενος να μας φέρει μια νέα αποκάλυψη σχετικά με την πραγματική φύση του ίδιου του Θεού; Γνωρίζουμε άραγε έως τώρα όλα όσα μπορούν να γίνουν γνωστά για το Θεό; Αν έτσι συμβαίνει, τότε ο Θεός είναι πολύ πεπερασμένος. Δεν είναι δυνατόν οι σημερινές μας ιδέες για το Θεό, σαν τον Παγκόσμιο Νου, σαν Αγάπη και σαν Θέληση, να πλουτιστούν με κάποια νέα ιδέα για την οποία δεν έχουμε ούτε την παραμικρή ιδέα για την οποία ως τώρα, δεν έχουμε λέξη ή όνομα και για την οποία δεν έχουμε ούτε την παραμικρή αντίληψη; Κάθε μια από τις τρεις ιδέες για τη θεότητα –την Τριάδα- ήταν κάτι το εντελώς νέο όταν για πρώτη φορά παρουσιάστηκε στο νου ή στη συνείδηση του ανθρώπου.

Για μερικά χρόνια τώρα, η Πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη μας πλησιάζει όλο και πιο κοντά προς την ανθρωπότητα και στην προσέγγιση της οφείλονται οι μεγάλες ιδέες για την ελευθερία, που είναι τόσο προσφιλείς στις καρδιές των ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο. Το όνειρο της αδελφότητας, της συναδελφότητας, της παγκόσμιας συνεργασίας και μιας ειρήνης, η οποία να βασίζεται σε ορθές μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις, αποσαφηνίζεται περισσότερο στο νου μας. Οραματιζόμαστε, επίσης, μια νέα και ζωτική παγκόσμια θρησκεία, μια πίστη καθολική, η οποία θα έχει τις ρίζες της στο παρελθόν, αλλά θα αποσαφηνίζει την ανατέλλουσα νέα ωραιότητα και την επερχόμενη ζωτική αποκάλυψη. (EX:147-9)

A.3 Αλήθειες που υπόκεινται της Νέας Παγκόσμιας Θρησκείας

Ο Χριστός και η Πνευματική Ιεραρχία δεν θα έλθουν για να καταστρέψουν όλα όσα η ανθρωπότητα έχει θεωρήσει μέχρι τώρα σαν «αναγκαία για τη σωτηρία» και όλα όσα έχουν ανταποκρίνονται στις πνευματικές της ανάγκες. Όταν θα εμφανιστεί και πάλι ο Χριστός ασφαλώς θα εξαφανιστούν τα επουσιώδη. Τα θεμελιώδη για την πίστη θα παραμείνουν και πάνω σε αυτά Εκείνος θα ανεγείρει τη νέα εκείνη παγκόσμια θρησκεία που όλοι οι άνθρωποι αναμένουν. Η νέα αυτή παγκόσμια θρησκεία πρέπει να στηριχτεί στις αλήθειες που άντεξαν στη δοκιμασία ολόκληρων αιώνων και πρόσφεραν ασφάλεια και παρηγοριά σε όλους τους ανθρώπους παντού. Αυτές είναι οι εξής:

1. **Το Γεγονός του Θεού.** Το πρώτο και σημαντικότερο πρέπει να αναγνωρίζεται το γεγονός του Θεού. Η κεντρική αυτή Πραγματικότητα μπορεί να ονομαστεί με οποιοδήποτε όνομα προτιμά ο άνθρωπος, ανάλογα με τις διανοητικές ή τις συναισθηματικές του τάσεις, την φυλετική του παράδοση και κληρονομιά, γιατί δεν είναι δυνατόν να Την προσδιορίσουμε ή να Την περιορίσουμε με ονόματα. Οι άνθρωποι χρησιμοποιούν κατ' ανάγκη ονόματα για να εκφράσουν ό,τι συναισθάνονται, αισθάνονται και γνωρίζουν, είτε φαινομενικό είτε υπεραισθητό. Συνειδητά ή ασυνειδητά, όλοι οι άνθρωποι αναγνωρίζουν τον Υπερβατικό και τον Έμφυτο Θεό. Συναισθάνονται ότι ο Θεός είναι Δημιουργός και Εμπνευστής όλων όσων υπάρχουν...

2. **Η Σχέση του Ανθρώπου προς το Θεό.** Η δεύτερη αλήθεια, την οποία όλοι αποδέχονται –άσχετα με το ποια είναι η πίστη τους- είναι η ουσιαστική σχέση του ανθρώπου προς το Θεό. Έμφυτη στη συνείδηση του ανθρώπου –υποτυπώδης και απροσδιόριστη συνήθως –υπάρχει η έννοια της θεότητας. «Άπαντες τέκνα του θεού εσμέν» (Γαλ, γ΄:26). «Είς είναι ο πατήρ ημών, ει και Θεός», λέει ο Χριστός και με τον ίδιο τρόπο μιλούν οι Παγκόσμιοι Διδάσκαλοι και τα Αβατάρ σε όλους του αιώνες. Το «Ως είναι Ούτος, ούτω και ημείς εμέν εν τω κόσμω τούτω» (Ιων,δ΄ :17) είναι μια άλλη δήλωση της Γραφής. «Πλησιέστερα από την αναπνοή, πλησιέστερα από τα χέρια και τα πόδια βρίσκεται Εκείνος», τραγουδά ο Ινδός. «Ο Χριστός ο εν ημίν, η ελπίς της δόξης», βεβαιώνει θριαμβευτικά ο Απ. Παύλος.

3. **Το Γεγονός της Αθανασίας και της αιώνιας διάρκειας.** Τρίτη, έρχεται η έννοια της διάρκειας, της αιώνιας ζωής ή της αθανασίας. Από τη διαπίστωση αυτή δεν φαίνεται να υπάρχει τρόπος διαφυγής. Αποτελεί τόσο μέρος της ανθρώπινης αντίδρασης, όσο και ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Αντιμετωπίζουμε το Θάνατο με την ενδόμυχη αυτή πεποίθηση και γνωρίζουμε ότι θα ζήσουμε και πάλι, ότι ερχόμαστε, φεύγουμε και συνεχίζουμε επειδή είμαστε θείοι και έχουμε τον έλεγχο της μοίρας μας. Γνωρίζουμε ότι έχουμε θέσει στον εαυτό μας ένα σκοπό και ότι αυτός ο σκοπός είναι «ζωή αφθονότερα» κάπου εδώ ή αλλού και τελικά παντού.

Το πνεύμα μέσα στον άνθρωπο είναι αθάνατο. Διατηρείται παντοτινά, προοδεύοντας από βαθμό σε βαθμό και από φάση σε φάση πάνω στην Ατραπό της εξέλιξης, αναπτύσσοντας σταθερά και διαδοχικά τις θείες ιδιότητες και όψεις. Η αλήθεια αυτή, αναγκαστικά, συνεπάγεται την αναγνώριση δύο μεγάλων φυσικών νόμων: του νόμου της Επαναγέννησης και του Νόμου της Αιτίας και του Αποτελέσματος...

Η αθανασία της ανθρώπινης ψυχής και η έμφυτη ικανότητα του πνευματικού εσωτερικού ανθρώπου στο να δημιουργήσει τη δική του σωτηρία κάτω από το Νόμο της Επαναγέννησης, σε ανταπόκριση προς το Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος, αποτελούν τους κρυμμένους συντελεστές που διέπουν την όλη συμπεριφορά και την όλη πνευματική έφεση του ανθρώπου. Από τους δύο αυτούς νόμους κανείς δεν είναι δυνατόν να ξεφύγει. Υπόκειται συνέχεια στους περιορισμούς τους μέχρι ότου κατακτήσει την ποθητή και επιθυμητή τελειότητα και μπορέσει να εκδηλωθεί πάνω στη Γη σαν ένας Γιός του Θεού που λειτουργεί σωστά.

4. **Η Συνέχεια της Αποκάλυψης και οι Θείες Προσεγγίσεις.** Τέταρτη ουσιαστική αλήθεια και μάλιστα αλήθεια η οποία αποσαφηνίζει το σύνολο του μελετημένου έργου το Χριστού, συνδέεται με την πνευματική αποκάλυψη και με την ανάγκη του ανθρώπου για το Θεό και του Θεού για τον άνθρωπο...

Η νέα παγκόσμια θρησκεία θα βασίζεται στο γεγονός της ύπαρξης του θεού και της σχέσης του ανθρώπου προς τη θεότητα, στο γεγονός της αθανασίας και στη συνέχεια της αποκάλυψης, καθώς και στο γεγονός της συνεχούς εμφάνισης

Απεσταλμένων από το Θείο Κέντρο. Στα γεγονότα ατά πρέπει να προσθέσουμε τη βεβαιότητα της γνώσης που προέρχεται από το ανθρώπινο ένστικτο για την ύπαρξη της Ατραπού προς το Θεό, και για την ικανότητα του να τη βαδίζει όταν η διαδικασία της εξέλιξης θα τον φέρει στο σημείο να λάβει νέο προσανατολισμό προς τη θεότητα και να παραδεχτεί το γεγονός της ύπαρξης του Υπερβατικού Θεού και του θεού που κατοικεί μέσα σε κάθε μορφή ζωής.

Αυτές είναι οι θεμελιώδεις αλήθειες στις οποίες θα στηρίζεται η παγκόσμια θρησκεία του μέλλοντος. Κλειδί της θα είναι η **θεία Προσέγγιση** «Εγγίσατε τω θεώ και εγγίει υμίν» (Ιακ.δ':8), είναι μια μεγάλη εντολή, η οποία σε τόνους νέους και σαφείς προέρχεται σήμερα από το Χριστό και την Πνευματική Ιεραρχία.

Το κύριο θέμα της νέας παγκόσμιας θρησκείας θα είναι η αναγνώριση των πολλών θείων προσεγγίσεων και το συνεχές των αποκαλύψεων που κάθε μία από αυτές μετέδωσε. Το έργο, που τίθεται μπροστά στους πνευματικά σκεπτόμενους ανθρώπους στον κόσμο σήμερα, συνίσταται στην προπαρασκευή της ανθρωπότητας για την επικείμενη και μεγαλύτερη ίσως από όλες τις προσεγγίσεις. Η μέθοδος που θα εφαρμοστεί θα είναι η επιστημονική και νοήμον χρησιμοποίηση της Επίκλησης και της Εφέλκυσης και η αναγνώριση της τεράστιας δύναμής τους. (EX: 144-51)

A.4 Η Δοξασία περί Αβατάρ

Ο Ερχομός του Αβατάρ ο Οποίος θα συγχωνεύει τρεις αρχές της θεότητας μέσα Του είναι ένα αναπόφευκτο μελλοντικό γεγονός. Όταν Εκείνος εμφανιστεί «το φως που πάντα ήταν ορατό, η αστείρευτη αγάπη θα πραγματοποιηθούν και η βαθιά σφραγισμένη ακτινοβολία θα εκτιναχθεί και θα εκδηλωθεί». Τότε θα έχουμε έναν νέο κόσμο όπου θα εκφράζει το φως, την αγάπη και τη γνώση του Θεού.

(Ακτίνες II: 280)

Αβατάρ είναι το Ον που, έχοντας αναπτύξει και ξεπεράσει την ανθρώπινη και θεία φύση Του, έχει την ικανότητα να αντανakλά κάποια κοσμική Αρχή ή θεία ποιότητα και ενέργεια. Έτσι προκαλεί την επιθυμητή επίδραση επί της ανθρωπότητας, προκαλώντας μια αντίδραση, παράγοντας την αναγκαία διέγερση και, όπως εσωτερικά λέγεται, «οδηγώντας στο σχίσσιμο ενός πέπλου ώστε να διαπεράσει το φως». Αυτή η ενέργεια μπορεί να αναπαραχθεί εντός της ανθρώπινης οικογένειας και να εστιαστεί σε έναν ευαίσθητο Αγγελιοφόρο. Μπορεί να αναπαραχθεί εντός του ίδιου του πλανήτη και να παράγει ένα πλανητικό Αβατάρ. Μπορεί να γίνει η έκφραση της παρόρμησης της ζωής και της ενέργειας ...έξω από το ηλιακό σύστημα και επομένως να γίνει κοσμική. Πάντα όμως είναι εστιασμένη μέσω μιας εκδηλούμενης Οντότητας, καλείται να εμφανιστεί από ένα αίτημα ή μαζική έκκληση και εγείρει ανταπόκριση και επακόλουθες αλλαγές στη δραστηριότητα της ζωής, την κουλτούρα και τον πολιτισμό του ανθρώπινου είδους.

Η ανταπόκριση ή αντίδραση της ανθρωπότητας στο θείο Αγγελιοφόρο, εδραιώνει συν τω χρόνω την αναγνώριση μιας υπερβατικότητας, κάτι του επιθυμητού και άξιου να αγωνιστεί κανείς για αυτό, κάτι που σηματοδοτεί ένα όραμα που εμφανίζεται ως

πιθανότητα και καταλήγει ως επίτευγμα. Πρόκειται για ιστορικά αποδεδειγμένη διαδικασία και τελικώς μαρτυρία ενός γεγονότος. Ενός νέου γεγονότος, που όταν προστεθεί στα άλλα γεγονότα που έχουν εδραιωθεί από προγενέστερους Αβατάρ, εμπλουτίζει το πνευματικό περιεχόμενο της ανθρώπινης συνείδησης, ενισχύει την πνευματική ζωή της φυλής και διεγείρει τον άνθρωπο να κινηθεί ένα βήμα προς τα εμπρός μέσα στον κόσμο της πραγματικότητας και έξω από τον κόσμο της πλάνης. Κάθε αποκάλυψη τον φέρνει πιο κοντά στον κόσμο των αιτίων. (ΕΙ, 291)

Ο ερχομός το Αβατάρ, η παρουσία του Ερχόμενου και, με πιο σύγχρονους όρους, η επανεμφάνιση του Χριστού είναι ο βασικός τόνος της επικρατούσας προσδοκίας... Ολόκληρο το σύστημα της πνευματικής αποκάλυψης βασίζεται, όπως πάντοτε, στο δόγμα της αλληλεξάρτησης: μια σχεδιασμένη και διευθετημένη σύνδεση συνείδησης και μια διαβίβαση ενέργειας μεταξύ των όψεων της θείας εκδήλωσης, από το Θεό «εις τον μυστικό Τόπο του Υψίστου» ως το ταπεινότερο ανθρώπινο πλάσμα.... Παντού μαρτυρείται αυτή η διαβίβαση: «Ἦλθον ἵνα οὗτοι ἔχουσι ζωὴν», λέει ο Χριστός. Οι Γραφές του κόσμου βρίθουν μεσολαβήσεων κάποιου ὄντος, προερχόμενου από κάποια υψηλότερη της ανθρώπινης πηγή. Πάντα βρίσκεται ο κατάλληλος μηχανισμός μέσω του οποίου η θεότητα μπορεί να φτάσει μέχρι την ανθρωπότητα και να επικοινωνήσει με αυτή...

Για πολλές δεκαετίες, η επανεμφάνιση του Χριστού, του Αβατάρ, αναμένεται από τους πιστούς και των δύο ημισφαιρίων- και μάλιστα όχι μόνον από τους πιστούς χριστιανούς αλλά από αυτούς που προσδοκούν τον Μεϊτρέγια, τον Βοδισάτβα και ακόμη από αυτούς που περιμένουν τον Ιμάμ Μαχντί...

Ένα Αβατάρ...έχει την ιδιαίτερη ικανότητα, πέραν της αυτόβουλης ανάληψης του έργου και του προκαθορισμένου του προορισμού, να διαβιβάζει ενέργεια ή θεία δύναμη. Αυτό είναι εκ των πραγμάτων ένα βαθύ μυστήριο που εκδηλώθηκε, κατά ένα περίεργο τρόπο, σε συνάφεια με την κοσμική ενέργεια που ο Χριστός, για πρώτη φορά στην πλανητική ιστορία, εξ' όσων γνωρίζουμε, διαβίβασε τη θεία ενέργεια της αγάπης απευθείας στον πλανήτη μας και συγκεκριμένα και οριστικά στην ανθρωπότητα.

Οι θείοι Αγγελιοφόροι... βεβαιότατα και πάντα, συνέχονται της ιδέας κάποιας υποκείμενης πνευματικής Τάξης ή Ιεραρχίας των πνευματικών Ζωών, Οι Οποίες έχουν την φροντίδα της ανάπτυξης της ευημερίας της ανθρωπότητας. Το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι, στο πέρασμα των αιώνων, μεγάλοι και θείοι Εκπρόσωποι του Θεού ενσωματώνουν θείο σκοπό και επηρεάζουν ολόκληρο τον κόσμο κατά τέτοιο τρόπο που το όνομά Τους και η επιρροή Τους παραμένουν γνωστά και ωσί παρόντα για χιλιάδες χρόνια αφότου δεν περπατούν μεταξύ των ανθρώπων. Έχουν έλθει ξανά και ξανά και έχουν αφήσει πίσω τους έναν κόσμο διαφορετικό και μια νέα παγκόσμια θρησκεία. Γνωρίζουμε επίσης ότι η προφητεία και η πίστη έδωσαν πάντοτε στην ανθρωπότητα την υπόσχεση ότι θα ξαναεμφανιστούν ανάμεσα μας σε στιγμές ανάγκης. Αυτές οι υποσχέσεις είναι δηλώσεις πραγματικές και ιστορικά αποδεδειγμένες. Πέρα από αυτό, λίγες σχετικά λεπτομέρειες κατέχουμε.

Αβατάρ είναι λέξη Σανσκριτική που στην κυριολεξία σημαίνει «κατερχόμενο από πολύ μακριά»...με την έγκριση της ανώτερης πηγής απ' όπου προήλθε και με την ευεργεσία προς το μέρος στο οποίο φτάνει...Όλα τα παγκόσμια Αβατάρ ή Σωτήρες... εκφράζουν δύο βασικά κίνητρα: την ανάγκη του Θεού να έλθει σε επαφή με την ανθρωπότητα και να εδραιώσει σχέσεις με τους ανθρώπους και την ανάγκη της ανθρωπότητας για θεία επαφή, βοήθεια και κατανόηση. Συνεπώς όλα τα αληθινά Αβατάρ είναι θείοι Μεσολαβητές...

Ο Χριστός ήταν διπλά Αβατάρ γιατί όχι μόνον έκρουσε το βασικό τόνο της νέας εποχής (εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια) αλλά ενσωμάτωσε, με έναν μυστήριο και ακατάληπτο τρόπο, στον Εαυτό Του τη θεία αρχή της Αγάπης. Αυτός είναι ο πρώτος που αποκάλυψε στους ανθρώπους την αληθινή φύση του θεού. Η επικλητική κραυγή της ανθρωπότητας (το δεύτερο από τα κίνητρα που προκαλούν τη θεία εμφάνιση) παράγει ισχυρά αποτελέσματα, γιατί οι ψυχές των ανθρώπων, ιδιαίτερα σε συνδυασμένη δράση, περιέχουν κάτι το οποίο είναι συγγενικό με τη θεία φύση του Αβατάρ. Μόνον ομόθυμη παράκληση της ανθρωπότητας, η «μαζική της πρόθεση», είναι αυτό που μπορεί να επισπεύσει την κάθοδο ενός Αβατάρ... Η δοξασία των Αβατάρ συμβαδίζει με τη δοξασία του συνεχούς της αποκάλυψης...

Τα Αβατάρ, που περισσότερο γνωρίζει και αναγνωρίζει ο κόσμος, είναι ο Βούδδας στην ανατολή και ο Χριστός στη Δύση. Τα μηνύματά Τους είναι σε όλους γνωστά και οι καρποί της ζωής και των έργων Τους επηρέασαν τη σκέψη και τους πολιτισμούς και των δύο ημισφαιρίων. Επειδή Αυτοί είναι θείοι και ανθρώπινοι Αβατάρ, αντιπροσωπεύουν αυτό που η ανθρωπότητα εύκολα μπορεί να κατανοήσει...Τους γνωρίζουν, τους εμπιστεύονται και Τους αγαπούν αμέτρητα εκατομμύρια άνθρωποι. Ο πυρήνας της πνευματικής ενέργειας που ο καθένας Τους εγκατέστησε υπερβαίνει τα δικά μας μέτρα σύγκρισης. Η εγκατάσταση ενός πυρήνα διαρκούς, πνευματικά θετικής ενέργειας: αυτό είναι το ακατάπαυτο έργο ενός Αβατάρ. Εστιάζει ή αγκυροβολεί μια δυναμική αλήθεια, μια ισχυρή μορφή-σκέψη ή μια δίνη πνευματικής ενέργειας στον κόσμο της ανθρώπινης ζωής. Αυτό το εστιακό αυτό σημείο ενεργεί όλο και πιο πολύ σαν μεταβιβαστής πνευματικής ενέργειας. Επιτρέπει στην ανθρωπότητα να εκφράσει κάποια θεία ιδέα και αυτό με τον καιρό φέρνει σαν αποτέλεσμα ένα πολιτισμό και την επακόλουθη κουλτούρα, θρησκεία, πολιτική, κυβερνήσεις και εκπαιδευτικές μεθόδους...Η ιστορία είναι, πάνω απ' όλα, η εξιστόρηση της κυκλικής αντίδρασης της ανθρωπότητας προς ορισμένη εισρέουσα θεία ενέργεια, προς κάποιο εμπνευσμένο ηγέτη ή προς κάποιο Αβατάρ...

Μέχρι την εποχή που ήλθε ο Χριστός και έζησε ζωή αγάπης και υπηρεσίας και έδωσε στους ανθρώπους τη νέα εντολή να αγαπούν αλλήλους, πολύ μικρή έμφαση δόθηκε σε οποιαδήποτε από τις Γραφές του κόσμου για την όψη Αγάπη του Θεού. Από τότε που Εκείνος ήλθε σαν Αβατάρ της Αγάπης, ο Θεός έγινε γνωστός ως Ανυπέρβλητη Αγάπη, η αγάπη γνωστή ως σκοπός και αντικείμενο της δημιουργίας και ως η βασική αρχή κάθε σχέσης. Έγινε γνωστή η αγάπη που λειτουργεί διαμέσου όλης της εκδήλωσης, προς την εκπλήρωση ενός Σχεδίου που έχει την παρώθηση της αγάπης. Τη θεία αυτή ιδιότητα την αποκάλυψε και την εκθείασε ο Χριστός και έτσι μετέβαλε όλη την ανθρώπινη ζωή, τους σκοπούς και τις αξίες της...

Δεν μας επιτρέπεται ακόμη να μάθουμε τη χρονολογία ή την ώρα της επανεμφάνισης του Χριστού. Η έλευσή Του εξαρτάται...από ορισμένο έργο το οποίο εκτελείται αυτήν την εποχή από πρεσβύτερα Μέλη του Βασιλείου του Θεού, την Αόρατη Εκκλησία, την Πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη μας. Εξαρτάται επίσης από τη σταθερότητα των μαθητών του Χριστού στον κόσμο αυτή την εποχή και των μυημένων εργατών Του που όλοι εργάζονται στις διάφορες ομάδες...Στα παρά πάνω πρέπει να προσθέσουμε εκείνο το οποίο οι Χριστιανοί ονομάζουν «την ανεξερεύνητη βουλή του Θεού», τον αδιάγνωστο σκοπό του Κυρίου του Κόσμου, του Αρχαίου των Ημερών...ο Οποίος «γνωρίζει ότι ο Νους Του ακτινοβολεί την ύψιστη ιδιότητα της αγάπης και συγκεντρώνει τη θέληση Του στο Υψηλό Του Τόπο, μέσα στο κέντρο όπου η θέληση του Θεού είναι γνωστή».

Όταν ο Χριστός, ο Αβατάρ της Αγάπης κάνει την επανεμφάνισή Του: Τότε οι Υιοί του ανθρώπου, οι οποίοι είναι τώρα Υιοί του Θεού θα αποσύρουν τα πρόσωπά Τους από το λάμπον φως και θα ακτινοβολήσουν το φως πάνω στους Υιούς των ανθρώπων οι οποίοι ακόμη αγνοούν ότι είναι Υιοί του Θεού. Τότε ο Ερχόμενος θα εμφανιστεί, τα βήματά Του θα επιταχυνθούν μέσω της κοιλάδας των σκιών από τον Ένα με την τρομερή δύναμη ο Οποίος στέκει πάνω στη βουνοκορφή εκπνέοντας αιώνια αγάπη, υπέρτατο φως και σιωπηλή, ειρηνική Θέληση.

«Τότε θα ανταποκριθούν οι Υιοί των ανθρώπων. Νέο φως τότε θα αστράψει στη ζοφερή κουρασμένη κοιλάδα της γης. Ζωή νέα τότε θα κυλάει στις φλέβες των ανθρώπων και τότε η δράση Τους θα περιλάβει όλα όσα πρόκειται να συμβούν. Έτσι ειρήνη θα έλθει και πάλι στη γη, ειρήνη όμως που δεν μοιάζει με καμιά προηγούμενη. Τότε η θέληση-για-το-Καλό θα ανθίσει σαν κατανόηση και η κατανόηση θα ανθίσει σαν καλή θέληση στους ανθρώπους».

(EX: 5-14)

A.5 Η Εμφάνιση των Αβατάρ

Από το 1400 (μια ημερομηνία στην οποία έχω ήδη αναφερθεί) έχουν σταθερά εμφανιστεί μικρότερα Αβατάρ που κλήθηκαν να ανταποκριθούν σε ελάσσονες κρίσεις, σε εθνικά διλήμματα και από θρησκευτική ανάγκη. Πήραν τη μορφή εκείνων των ανδρών και γυναικών που προάσπισαν με επιτυχία μια αλήθεια, μια δίκαιη υπόθεση, ένα ανθρώπινο δικαίωμα ή μια ορθή ανθρώπινη απαίτηση...Θέλω να εξετάσω μαζί σας εκείνα τα Αβατάρ τα ακόμη μεγαλύτερα που έρχονται από κάποιοι κρυμμένο κέντρο, άγνωστο ή και οικείο στην ανθρωπότητα, και τα Οποία «απολυτρώνουν του υιούς των ανθρώπων από τις κρίσεις». Εμπίπτουν κυρίως σε τέσσερις σχετικά υπο- ομάδες:

1. **Φυλετικά Αβατάρ.** Αυτές οι Εμφάνσεις εφελκούνται από τη νοοτροπία ή το πεπρωμένο μιας φυλής. Ένας τύπος ανθρώπου (ως προς την ποιότητα και τη συνείδηση και όχι ως προς το παρουσιαστικό) προ-αναγγέλει τη φύση κάποιας φυλής. Τέτοιο παράδειγμα αποτελεί ο Αβραάμ Λίνκολν που αναπήδησε από την ίδια την ψυχή ενός λαού, εισήγαγε και διαβίβασε φυλετική ποιότητα- μια ποιότητα που θα απεργαστεί αργότερα καθώς η φυλή ξεδιπλώνεται...

2. **Εκπαιδευτικά Αβατάρ.** Αυτές οι Εμφανίσεις απηχούν το νέο τόνο στο νοητικό πεδίο και στο πεδίο της συνείδησης. Αποκαλύπτουν την επόμενη αναγκαία αλήθεια. Προφέρουν αυτές τις λέξεις και μορφοποιούν εκείνες τις αλήθειες που ρίχνουν φως πάνω στην πνευματική ανάπτυξη της ανθρωπότητας. Τέτοια Αβατάρ είναι ο Πλάτων, ο πρώτος Πατάντζαλι και ο Σανκαρατσάρνα. Αναδύονται πάνω στη δεύτερη ακτίνα ενέργειας στο τμήμα του Χριστού και είναι εκφράσεις ιεραρχικής δύναμης. Όταν λέω 'το τμήμα του Χριστού', θα σας υπενθυμίσω ότι το όνομα Χριστός είναι όνομα αξιώματος -ενός αξιώματος που πάντοτε είχε τα πρωτεία. Δεν αναφέρω εδώ το Χριστό ή το Βούδδα, γιατί είναι Αβατάρ άλλης τάξης και απεριόριστα μεγαλύτερης δυνατότητας.
3. **Ακτινικά Αβατάρ.** Αυτές οι μεγάλες Υπάρξεις έρχονται σε σχετικά μεγάλα διαλείμματα όταν μια ακτίνα έρχεται σε εκδήλωση. Ενσωματώνουν την ποιότητα και την ισχύ μιας ιδιαίτερης ακτίνας. Στον επόμενο αιώνα, όταν η έβδομη ακτίνα φθάσει στην πλήρη της εκδήλωση και η Ιχθυακή επιρροή αποσυρθεί εντελώς, το Αβατάρ της έβδομης ακτίνας θα εμφανισθεί...
4. **Διαβιβαστικά Αβατάρ.** Αυτές οι θεϊκές εκδηλώσεις εμφανίζονται σ' εκείνες τις μεγάλες κυκλικές στιγμές αποκάλυψης, όταν η ανθρωπότητα χρειάζεται την έκφραση μιας νέας αλήθειας ή την επέκταση μιας παλιάς για να ανέβει ακόμη ψηλότερα στην εξελικτική κλίμακα. Αυτά τα Αβατάρ έρχονται ανταποκρινόμενα στο αίτημα και δεν ενδιαφέρονται τόσο πολύ για τη φυλετική ανάπτυξη όσο για την υποκειμενική ανάπτυξη της συνείδησης και τη διέγερση της ανθρωπότητας ως σύνολο. Εξέχοντα παραδείγματα αυτών των Αβατάρ είναι ο Χριστός και ο Βούδδας...

Θα ασχοληθώ τώρα με έναν πέμπτο τύπο Αβατάρ, μεγαλύτερο από τους άλλους τέσσερις. Αυτά τα Αβατάρ και σε αυτόν τον κοσμικό κύκλο, δεν έχουν δοκιμάσει την εμπειρία της ανθρώπινης ζωής.

5. **Θείες Ενσωματώσεις.** Αυτά τα Αβατάρ εμφανίζονται σπάνια. Κι όταν εμφανίζονται η επίδραση και οι συνέπειες του έργου Τους είναι τεράστιες. Προωθούνται σε εκδήλωση κατευθείαν μέσω του κέντρου στη Σαμπάλλα, γιατί είναι τα Ίδια έκφραση της όψης θέληση της θεότητας. Ενσωματώνουν θείο σκοπό. Η ενέργεια, που διαχύνεται μέσω Αυτών και μεταφέρεται από Αυτούς, εστιάζεται μέσω του Κυρίου του Κόσμου. Μπορούν να προσεγγισθούν μόνο από ενωμένες φωνές της Ιεραρχίας και της ανθρωπότητας εκφερόμενες σε ομοφωνία. Η υπηρεσία τους προκαλείται μόνο από τη συνειδητοποιημένη ανάγκη και μόνον όταν αυτοί που Τους καλούν έχουν φθάσει στην πλέον ισχυρή δράση πίστης και έχουν κάνει ό,τι καλύτερο μπορούσαν, μόνοι και αβοήθητοι, για να υπερισχύσουν του κακού. Δεν κατεβαίνουν ποτέ χαμηλότερα από το νοητικό πεδίο και η κύρια έμφαση και προσοχή στην εργασία Τους κατευθύνεται προς την Ιεραρχία. Η ενέργεια που μεταφέρουν είναι για την Ιεραρχία. Μερικές φορές πλησιάζουν εκείνους τους σκεπτόμενους ανθρώπους, εστιασμένους στο νοητικό πεδίο, που έχουν καθαρό όραμα, δυναμική απόφαση, κατευθυνόμενη θέληση και ανοικτό μυαλό, και επιπλέον βέβαια, ουσιαστική καθαρότητα μορφής. Αυτά τα Αβατάρ εκφράζουν τη θέληση του Θεού, την ενέργεια της Σαμπάλλα και την ώθηση που βρίσκεται πίσω από το θείο σκοπό. Αν συμβεί να έλθουν, θα εκφράσουν την

καταστρεπτική όψη της πρώτης ακτίνας δύναμης. Θα φέρουν το θάνατο –το θάνατο όλων των παλιών περιοριστικών μορφών και αυτών εντός των οποίων το κακό οικουρεί. Το έργο Τους, λοιπόν, εμπίπτει σε δύο κατηγορίες:

(a) Θα καταστρέψουν τις δυνάμεις του κακού, χρησιμοποιώντας την ενέργεια των Δυνάμεων του Φωτός.

(b) Θα αποκαλύψουν τόσο μέρος του θεϊκού σκοπού όσο η ανθρωπότητα είναι ικανή να αδράξει μέσω των καλύτερων διανοιών της και των πιο αφοσιωμένων ζηλωτών. Θα αποσαφηνίσουν το όραμα των μαθητών του κόσμου και όλων όσων έχουν πειθαρχημένη θέληση-για-γνώση και εκείνων που είναι αφιερωμένοι στην έκφραση της θέλησης-για-το καλό. Αυτή η γνώση και αυτή η θέληση είναι αναγκαίες στην ερχόμενη περίοδο αναδιευθέτησης.

Επιτρέψτε μου να μην σας αποκαλύψω τον τρόπο που Εκείνοι θα επιφέρουν το τέλος στις παρούσες συνθήκες του κακού και θα καταστρέψουν την κατάσταση της υλιστικής επιθετικότητας που επικρατεί σήμερα. Δεν είναι ακόμη βέβαιο ότι η ανθρωπίνη ανάπτυξη και κατανόηση και η μαζική πρόθεση της ανθρώπινης θέλησης θα είναι επαρκή για την απαιτούμενη αίτηση και αρκετά ισχυρή να Τους καλέσει. Θα δείξει ο χρόνος και μόνον αυτός. Ο Θεός θεωρεί δεδομένο ότι οι ζηλωτές και οι μαθητές του κόσμου θα αφυπνισθούν στην ευκαιρία και στην επικείμενη και αναμενόμενη πιθανότητα. Η άθλια κατάσταση τεράστιων ανθρώπινων ομάδων στον πλανήτη σήμερα στέκει βαριά πάνω στην καρδιά της Ιεραρχίας. Αλλά για να φέρουμε ανακούφιση και την Εμφάνιση της Δύναμης που μπορεί να ελευθερώσει, χρειάζεται η συνεργασία των ανθρώπων...

Όταν το Αβατάρ έλθει, θα επικοινωνήσει στην ανθρωπότητα κάτι για το οποίο μέχρι τώρα δεν έχουμε πραγματικά όνομα. Δεν είναι ούτε αγάπη, ούτε θέληση όπως τα καταλαβαίνουμε. Μόνο μια φράση με μερικές λέξεις μπορεί να μεταδώσει κάποιο αδρό νόημα. Αυτή η φράση είναι «η αρχή του διευθετημένου σκοπού». Αυτή η αρχή περιλαμβάνει τρεις συντελεστές:

(a) Κατανόηση (δαισθητική και ορμέμφυτη αλλά νοητικώς ερμηνευμένη) του σχεδίου έτσι όπως μπορεί να εφαρμοστεί στο άμεσο μέλλον.

(b) Εστιασμένη πρόθεση, βασισμένη στα παραπάνω και δίνοντας έμφαση σε μια όψη τη θέλησης, προς το παρόν μη ανεπτυγμένη στον άνθρωπο.

(c) Ικανότητα να διευθύνεται ενέργεια, μέσω κατανόησης και πρόθεσης, προς έναν αναγνωρισμένο και επιθυμητό σκοπό, υπερισχύοντας όλων των εμποδίων και καταστρέφοντας οτιδήποτε εμποδίζει το δρόμο. Δεν πρόκειται για το είδος της καταστροφής μορφών δια της επιβολής δύναμης, έτσι όπως συνηθίζεται να συμβαίνει στον κόσμο, αλλά... δια της ζωής εντός της μορφής...Τα επόμενα εκατό χρόνια θα αποκαλύψουν τη σημασία αυτής της δήλωσης και τότε μόνο όταν η μαζική πρόθεση του κόσμου, κατά τη διάρκεια των ερχόμενων δώδεκα μηνών [γράφηκε το 1941],

επικαλεστεί αυτό το Αβατάρ Σύνθεσης. Ονόμασα έτσι αυτή την Ύπαρξη, γιατί εκφράζει την ποιότητα και το σκοπό της δύναμης που Αυτή φέρει και χειρίζεται.

Ένα άλλο μικρότερο Αβατάρ περιμένει επίσης το κάλεσμα της ανθρωπότητας. Συνδέεται εσωτερικά με το Αβατάρ της Σύνθεσης και επισκιάζεται από Αυτό. Αυτό το Αβατάρ μπορεί να κατέλθει στο φυσικό πεδίο και να εξωτερικευτεί και έτσι να μεταφέρει τη διέγερση και την ποιότητα της δύναμης του μεγαλύτερου Αβατάρ, το Οποίο δεν μπορεί να κατέλθει χαμηλότερα το νοητικού πεδίου...

Αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία αυτού του θέματος και η ακόλουθη σύντομη ανακεφαλαίωση διευκολύνει:

1. Ένα μεγάλο κοσμικό Αβατάρ μπορεί να κατέλθει αν η Ιεραρχία και η ανθρωπότητα μπορούν να σταθούν με συγχωνευμένη πρόθεση.
 - (a) Θα κατέβει στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης, αλλά όχι πιο κάτω από το νοητικό πεδίο.
 - (b) Θα διαβιβάσει κοσμική ενέργεια της οποίας η ιδιότητα είναι Σύνθεση...
 - (c) Ο τόνος και ο κραδασμός Του μόνο μπορούν να γίνουν αντιληπτά και μόνον από εκείνους που διαθέτουν ως ατομικό τόνο τη σύνθεση και έχουν ως σκοπό της ζωής τους τη θέληση- για το καλό.
2. Ένας Αγγελιοφόρος ή Αβατάρ αναλόγου βαθμού με το Χριστό στην Ιεραρχία (ή πιθανόν ο ίδιος ο Χριστός) μπορεί να έλθει σαν Αντιπρόσωπος του Αβατάρ της Σύνθεσης και ως Διαβιβαστικός Του Φορέας.
 - (a) Αυτό το δεύτερο Αβατάρ ...θα διαχύσει μέσα Του και θα συγχωνεύσει, μέσω της ιδιότητας της Ίδιας Του της Ζωής, τις τρεις μεγάλες ενέργειες:
 - τη θέληση- για -πνευματική δύναμη,
 - τη θέληση- για -αγάπη και τις πνευματικές προϋποθέσεις αυτής &
 - τη θέληση -για -εκδήλωση της πνευματικότητας
 - (β) Το επίτευγμα του Ερχόμενου είναι τόσο αρχαίο που μπορεί κανείς να βρει αναφορά Του στις Γραφές όλου του κόσμου και του αποδίδεται συνήθως το όνομα *Ο Καβαλάρης του Λευκού Αλόγου*...
 - (γ) Αυτό το Αβατάρ μπορεί να κατέβει στο φυσικό πεδίο και να εμφανιστεί με σκοπό να οδηγήσει το λαό Του: ο Πρίγκιπας που εν μέσω του πολέμου οδηγεί στην ειρήνη.
 - (δ) Το όλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Ιεραρχία και η ανθρωπότητα σήμερα σχετικά με τον ερχόμενο Αβατάρ μπορεί να συνοψιστεί στις παρακάτω τέσσερις ερωτήσεις:
 - Μπορεί να φέρει την ενέργεια της σύνθεσης μαζί Του ώστε να επιφέρει πολύ γρήγορες αλλαγές;
 - Θα είναι το αίτημα των λαών αρκετά ισχυρό ώστε να εφελκύσει την υψηλότερη δυνατή δραστηριοποίηση;
 - Μήπως η υψηλότερη επισκίαση δεν θα λάβει χώρα και μόνο το μικρότερο Αβατάρ θα έλθει να θεσπίσει μια πιο αργή μέθοδο αναμόρφωσης;

Θα εκτιμήσουν την κρίση και την ευκαιρία οι μαθητές και ζηλωτές του κόσμου;

3. Η Ιεραρχία σήμερα συμπαραστέκεται στη μαζική πρόθεση. Η κραυγή των μαζών υψώνεται ως τις πύλες της ίδια της Σαμπάλλα...

...Τα Αβατάρ πλησιάζουν και επηρεάζουν τους φορείς Τους ή αυτούς που ανταποκρίνονται στον τόνο, τον κραδασμό και το μήνυμα Τους με τις εξής τρεις μεθόδους:

1. **Επισκίαση.** Όταν υπάρχει συγγένεια στην ιδιότητα, το σκοπό και τη φύση είναι δυνατό ένα Αβατάρ να επισκιάσει είτε κάποιο Μέλος της Ιεραρχίας, όπως στην περίπτωση του Αβατάρ της Σύνθεσης είτε κάποιο ζηλωτή ή μαθητή στον οποίο η ανθρωπότητα έχει δείξει ενδιαφέρον, στην περίπτωση ενός ελάσσονος Αβατάρ. Αυτό γίνεται μέσω διαλογισμού, μέσω ενός προσανατολισμένου αγωγού ενέργειας της σκέψης- παρουσίαση μιας σκεπτομορφής και εφέλκυση της εστιασμένης θέλησης του επισκιαζόμενου...

2. **Έμπνευση.** Είναι πιο ευθεία μέθοδος από την επισκίαση με ισχυρότερα αποτελέσματα. Μερικά μέλη της Ιεραρχίας και, κυρίως, τα ελάσσονα Αβατάρ εμπνέονται από «τα ύψη» από τα κοσμικά Αβατάρ και γίνονται κατά καιρούς άμεσοι εκφραστές του νου Του, της ενέργειάς Του και των σχεδίων Του...Στη διαδικασία της έμπνευσης, το έλασσον Αβατάρ, μέσω της ζωής Του και των επαφών Του στους τρεις κόσμους, αναγκαστικά θα επηρεάσει ευαίσθητους και πνευματικά προσανατολισμένους μαθητές και ζηλωτές, και έτσι η έμπνευση που έρχεται από το κοσμικό Αβατάρ γίνεται με τον καιρό μια ομαδική έμπνευση και έτσι μπορεί με μεγαλύτερη ασφάλεια να χειραγωγηθεί...

Με αυτό τον τρόπο, αν το σημειώσετε προσεκτικά, καθιερώνεται μια απ' ευθείας συνθετική αλυσίδα από την ανθρωπότητα, δια μέσου της Ιεραρχίας, με τη Σαμπάλλα. Η Ιεραρχία εργάζεται για την καθιέρωση αυτής της αλυσίδας, βοηθούμενη από τους μαθητές Της. Η ανάγκη για τη συνεργασία όλων των ζηλωτών τώρα γίνεται επιτακτική γιατί οι καιροί επείγουν. Αν αυτή η σχέση μπορεί να καθιερωθεί (και θα είναι θλιβερή μέρα για την ανθρωπότητα αν δεν μπορέσει), τότε η τρίτη μέθοδος της αβαταρικής έκφρασης γίνεται δυνατή.

3. **Εμφάνιση ή Εκδήλωση.** Η Ιεραρχία έχει κάνει όλα τα πιθανά βήματα για να διευκολύνει το Αβατάρ, τον Ερχόμενο, να εμφανιστεί. Δεν είναι δυνατό εδώ να αποσαφηνιστεί τι είδους βήματα είναι αυτά...

Το πιθανό διπλό αυτό γεγονός- ο ερχομός του Αβατάρ της Σύνθεσης στην Ιεραρχία και του ελάσσονος Αβατάρ, του Αντιπροσώπου Του, στην ανθρωπότητα- μπορεί να γίνει ισχυρή πιθανότητα αν οι μαθητές του κόσμου και οι ζηλωτές να σταθούν στο ύψος της ευκαιρίας.
(ΕΙ: 297)

Ο Χριστός ήλθε σε μια κρίσιμη εποχή, σε μια περίοδο παγκόσμιας κρίσης. Ενσωμάτωσε στον Εαυτό Του μια κοσμική αρχή –της αρχής της Αγάπης που συνιστά εξέχουσα ιδιότητα του Θεού. Άλλες όψεις, ιδιότητες και σκοποί της θείας φύσης είχαν

αποκαλυφθεί από προγενέστερες ενσαρκώσεις του Θεού που εμφανίστηκαν όταν το γένος πλησίαζε ένα κατάλληλο για ορθή αντίδραση αναπτυξιακό στάδιο. Ο Ζαρατούστρα, για να αναφέρουμε ένα παράδειγμα τέτοιου Αγγελιοφόρου, για να τονίσει τις θεμελιώδεις δυαδικότητες της ύπαρξης, προκάλεσε την προσοχή των ανθρώπων στο γεγονός ότι στον κόσμο απαντώνται δύο αρχές: το καλό και το κακό.

Ο Μωυσής αποκάλυψε το Νόμο καλώντας τους ανθρώπους να αναγνωρίσουν το Θεό σαν την αρχή της δικαιοσύνης, έστω και αν μπορεί να φαίνεται μια δικαιοσύνη χωρίς αγάπη για εμάς που ζούμε μετά την αποκάλυψη που έδωσε ο Χριστός. Ο Βούδδας ενσωμάτωσε στον εαυτό Του την αρχή της θεϊκής σοφίας και, με καθαρή διόραση στον κόσμο των αιτίων, είδε τη θνητή ύπαρξη όπως ήταν και έδειξε το δρόμο διαφυγής. Αλλά η αρχή της Αγάπης- η θεμελιώδης αρχή του σύμπαντος –δεν είχε αποκαλυφθεί πριν έλθει ο Χριστός. Ο Θεός είναι αγάπη, και όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, αυτό το εξέχον χαρακτηριστικό της θεϊκής φύσης, έπρεπε να αποκαλυφθεί με τέτοιο τρόπο ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να το συλλάβει. Τοιουτοτρόπως, ο Χριστός ενσωμάτωσε στον Εαυτό Του τη μεγαλύτερη από τις κοσμικές αρχές. Ο Νόμος της Αγάπης μπορεί να παρατηρηθεί στο σύμπαν καθώς λειτουργεί ως Νόμος της Έλξης, με όλα όσα συνεπάγεται ο όρος: συνοχή, ολοκλήρωση, θέση, προσανατολισμό και η ρυθμική κίνηση του ηλιακού μας συστήματος. Μπορεί να αναγνωρισθεί στη διάθεση του Θεού προς την ανθρωπότητα, όπως μας αποκαλύφθηκε μέσω του Χριστού. Ο μοναδικός ρόλος του Χριστού ως εκείνου που επιτηρεί και αποκαλύπτει μια κοσμική αρχή ή ενέργεια: αυτό βρίσκεται πίσω από όλα όσα έκανε. Ήταν το ελατήριο και η ώθηση της ζωής Του, μιας ζωής υπηρεσίας, και είναι η αρχή που πάνω της θεμελιώνεται η βασιλεία του Θεού.

(ΒΓ: 90)

A. 6 Φεστιβάλ Πανσελήνων

Αλήθεια το εικονογραφημένο βιβλίο των ουρανών κρατά αιώνιες αλήθειες για εκείνους που έχουν μάτια να δουν και ορθώς αναπτυγμένη διαίσθηση για να ερμηνεύσουν. Η προφητεία δεν περιορίζεται στη Βίβλο, αλλά πάντοτε κρατιόταν μπροστά στα μάτια των ανθρώπων στο θόλο του ουρανού.

(ΒΓ: 64)

Μια από τις νεώτερες αλήθειες, για τις οποίες είμαι υπεύθυνος ως διαβιβαστικός παράγοντας στον κόσμο των μαθητών του αποκρυφισμού, είναι η διδασκαλία για την νέα παγκόσμια θρησκεία και την έμφασή της στην σπουδαία περίοδο των τριών πανσελήνων (Κριού, Τάυρου, Διδύμων που συνήθως πέφτουν μέσα στον Απρίλιο, το Μάιο και τον Ιούνιο) και των εννέα (σπανίως δέκα) ελασσόνων πανσελήνων κάθε χρόνου. Αυτή έχει ως επακόλουθο, οι άνθρωποι που έχουν πνευματική κλίση παντού στον κόσμο να συσχετίσουν το έργο του Χριστού και του Βούδδα στις διάνοιές τους, με αποτέλεσμα μια μεγαλύτερη διεύρυνση της ανθρώπινης έφεσης. Το έργο αυτό, αν και σε εμβρυική μορφή, θα πρέπει να λάβει ανάλογης προσοχής. Τελικά θα αποδειχθεί ως η κύρια συνδετική μονάδα μεταξύ Ανατολής και Δύσης, ιδιαίτερα αν αποδειχθεί ότι ο Σρι Κρίσνα είναι μια προγενέστερη ενσάρκωση του Κυρίου της Αγάπης, του Χριστού. Με αυτόν τον τρόπο, τρεις μεγάλες θρησκείες, η Χριστιανική, η Ινδική και η Βουδδιστική, θα συνδεθούν στενά- η Μωαμεθανική θρησκεία θα αποδειχθεί ότι συνδέεται στενά με τη Χριστιανική πίστη καθώς ενσωματώνει το έργο του Διδάσκου Ιησού όταν Εκείνος

επισκίασε έναν από τους πρεσβύτερους, και πολύ προχωρημένο, μαθητές Του, τον Μωάμεθ. (Ακτίνες V:254)

Η διεύρυνση της ανθρώπινης συνείδησης που θα επέλθει ως αποτέλεσμα της επικείμενης Μεγάλης Προσέγγισης θα βοηθήσει την ανθρωπότητα να συλλάβει όχι μόνον τη σχέση της με την πνευματική ζωή στον πλανήτη, τον «Ένα εντός του Οποίου ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε», αλλά και θα δώσει μια φευγαλέα ιδέα τη σχέσης του πλανήτη μας με τον κύκλο των πλανητικών ζωών, που κινούνται μέσα στη σφαίρα επιρροής του Ήλιου και με τον ακόμη μεγαλύτερο κύκλο των πνευματικών επιρροών. Οι τελευταίες έρχονται σε επαφή με το δικό μας σύστημα ακολουθώντας την τροχιά που διαγράφει στον ουρανό- τους δώδεκα αστερισμούς του Ζωδιακού κύκλου. Η Αστρονομική και η Αστρολογική έρευνα έχει αποδείξει αυτές τις σχέσεις και τις επιρροές που ασκούν.

Η θέσπιση μερικών μειζόνων εορτών σε σχέση με τη σελήνη και ελασσόνων σε σχέση με το ζωδιακό θα ενισχύσει το πνεύμα της επίκλησης και την επακόλουθη εισροή εφελκυσμένων επιρροών. Πίσω από κάθε επίκληση βρίσκεται μια αλήθεια που στηρίζεται στη δύναμη της σκέψης, ιδιαίτερα αυτής που υπάρχει στην τηλεπαθητική της φύση, σχέση και όψη...

Η θέσπιση ενός βαθμού ομοιομορφίας στις τελετές των θρησκειών του κόσμου, θα βοηθήσει δευτερευόντως τους ανθρώπους να αλληλοβοηθηθούν στο έργο τους και να αυξήσουν την ένταση των ρευμάτων σκέψης που κατευθύνονται προς τα αναμένοντα πνευματικά Όντα. Επί του παρόντος, η Χριστιανική θρησκεία έχει τις δικές της γιορτές, η Βουδδιστική τηρεί μια άλλη ακολουθία πνευματικών δρώμενων και οι Ινδουιστές έχουν και εκείνοι έναν άλλο κατάλογο άγιων ημερών. Στον κόσμο του μέλλοντος, όλοι οι άνθρωποι με πνευματική κλίση και διάθεση, όταν οργανωθούν, θα γιορτάζουν κατά τις ίδιες άγιες ημέρες. Αυτό θα επιφέρει τη δημιουργία μιας δεξαμενής πνευματικών αποθεμάτων, την ενοποίηση της πνευματικής προσπάθειας και την ταυτόχρονη πνευματική επίκληση. Η δυναμικότητα θα είναι προφανής.

Επιτρέψτε μου να σας επισημάνω τα πιθανά πνευματικά γεγονότα και να επιχειρήσω μια πρόρρηση για τη φύση των επερχόμενων παγκόσμιων Εορτών. Θα πρόκειται για τρεις κύριες Εορτές του έτους, συγκεντρωμένες σε τρεις συνεχείς μήνες με αποτέλεσμα μια παρατεταμένη ετήσια πνευματική προσπάθεια που θα επηρεάζει όλο τον υπόλοιπο χρόνο. Αυτές θα είναι:

1. **Η Εορτή του Πάσχα.** Είναι η εορτή του αναστάντος και ζώντος Χριστού, του Διδάσκαλου όλων των ανθρώπων και της Κεφαλής της πνευματικής Ιεραρχίας. Είναι η Έκφραση της Αγάπης του Θεού. Είναι η ημέρα κατά την οποία θα αναγνωρίζεται η πνευματική Ιεραρχία, που ο Χριστός οδηγεί και διευθύνει, και θα δίνεται έμφαση στη φύση της αγάπης που είναι Θεία. Η ημερομηνία της Εορτής ορίζεται πάντα από την πρώτη Πανσέληνο της άνοιξης και αποτελεί τη μεγάλη Δυτική και Χριστιανική Εορτή.

2. **Η Εορτή του Βεσάκ.** Είναι η εορτή του Βούδδα, του πνευματικού Μεσολαβητή μεταξύ του υψηλότερου πνευματικού κέντρου, τη Σαμπάλλα, και την Ιεραρχία. Ο

Βούδδας είναι η έκφραση της σοφίας του Θεού, η Ενσωμάτωση του Φωτός και ο Δείκτης της θείας πρόθεσης. Η μέρα της μέσα στο έτος ορίζεται, κατά πως ήδη γίνεται, από την Πανσέληνο του Μαΐου. Είναι η μεγάλη Ανατολική Εορτή.

3. Η Εορτή της Καλής Θέλησης. Αυτή θα είναι η εορτή του ανατείνοντος προς το Θεό ανθρώπινου πνεύματος, που αποζητά συμμόρφωση προς τη θέληση του Θεού και αφοσιώνεται στις ορθές ανθρώπινες σχέσεις. Η ημέρα θα ορίζεται ετησίως σε σχέση με την Πανσέληνο του Ιουνίου. Θα είναι η ημέρα κατά την οποία θα αναγνωρίζεται η πνευματική και θεία φύση της ανθρωπότητας. Εδώ και δυο χιλιάδες χρόνια, αυτή την ημέρα ο Χριστός αντιπροσώπευε την ανθρωπότητα ενώπιον Ιεραρχίας και Σαμπάλλα ως ο Θεάνθρωπος, ο οδηγός του Λαού Του και ο «Πρεσβύτερος σε μια μεγάλη οικογένεια αδελφών» (Ρωμ.Η:29). Κάθε χρόνο, εκείνη τη στιγμή είναι ο Ιεροκήρυκας της τελευταίας τελετής του Βούδδα ενώπιον της συγκεντρωμένης Ιεραρχίας. Πρόκειται, λοιπόν, για μια εορτή βαθιάς επίκλησης και έκκλησης, θεμελιώδους έφεσης για αδελφосύνη, ανθρώπινη και πνευματική ενότητα που θα εκπροσωπεί το αποτέλεσμα του έργου του Βούδα και του Χριστού στην ανθρώπινη συνείδηση.

.....Πλησιάζει ο καιρός που αυτές οι τρεις γιορτές α τηρούνται από όλον τον κόσμο και μέσω αυτών θα επιτευχθεί μια μεγάλη πνευματική ενότητα. Τα αποτελέσματα της Μεγάλης Προσέγγισης, που θα είναι τότε πολύ πιο κοντά μας, θα σταθεροποιηθούν από την ενωμένη επίκληση της ανθρωπότητας σε όλον τον πλανήτη.

Οι υπόλοιπες πανσέληνοι θα συνιστούν τις ελάχιστονες εορτές αλλά θα αναγνωρίζονται ως εξίσου ζωτικής σημασίας. Θα εμπεδώσουν στις συνειδήσεις των ανθρώπων τις θείες ιδιότητες, ακριβώς όπως οι μεγαλύτερες εορτές εμπεδώνουν τις τρεις θείες όψεις...

Έτσι οι δώδεκα εορτές θα αποτελέσουν την αποκάλυψη της θεότητας, θα προσφέρουν ένα μέσον για την επίτευξη σχέσεων, πρώτα από όλα στο διάστημα των τριών μηνών, με τα τρία μεγάλα πνευματικά κέντρα, τις τρεις εκδηλώσεις της θείας Τριάδας. Οι ελάχιστονες γιορτές θα υπογραμμίζουν τις αμοιβαίες σχέσεις του συνόλου και έτσι θα ανυψώνουν τη θεία παρουσία από τον ατομικό και τον προσωπικό, στον παγκόσμιο και θείο σκοπό. Έτσι θα εκφράζεται πλήρως η σχέση του όλου προς το μέρος και του μέρους προς το όλο. Επομένως για να συνοψίσουμε... η νέα παγκόσμια θρησκεία θα χτιστεί πάνω στη βάση της θεμελιώδους αλήθειας, η οποία έχει ήδη αναγνωριστεί. Ο ορισμός της θρησκείας, που θα αποδειχθεί στο μέλλον πιο ακριβής από οποιονδήποτε άλλον, που διατυπώθηκε ως τώρα από θεολόγους, θα μπορούσε να εκφραστεί ως εξής:

Θρησκεία είναι το όνομα που δίνεται στην επικλητική δέηση της ανθρωπότητας και στην προκαλούμενη ανταπόκριση της μεγαλύτερης Ζωής σε αυτήν την κραυγή.

Πρόκειται στην πραγματικότητα για την αναγνώριση του Όλου από το μέρος του και επιπλέον μια συνεχώς αυξανόμενη αίτηση για διαρκώς μεγαλύτερη επίγνωση αυτής της σχέσης. Αυτή προκαλεί την αναγνώριση από το σύνολο του ότι η αίτηση έχει γίνει. Είναι η κρούση του κραδασμού της ανθρωπότητας- που προσανατολίζεται ειδικά προς τη μεγάλη Ζωή της οποίας αισθάνεται ότι αποτελεί μέρος –πάνω στη Ζωή αυτή και η ανταποκριτική κρούση της «Αγάπης που περικλείει τα πάντα» προς τον κατώτερο

κραδασμό. Μέχρι τώρα η πιο ισχυρή δράση της έφθανε μόνο μέχρι την Ιεραρχία. Θρησκεία, η επιστήμη της επίκλησης και εφέλκυσης, όσον αφορά την ανθρωπότητα, είναι η προσέγγιση (κατά την επερχόμενη νέα εποχή) της νοητικά πολωμένης ανθρωπότητας...

Σήμερα, η ιδέα μιας παγκόσμιας θρησκείας και η ανάγκη της εμφάνισής της είναι πλατιά επιθυμητή και σιγά σιγά το έργο για την πραγματοποίησή της προχωρεί. Η συγχώνευση των πίστεων αποτελεί το έδαφος για συζήτηση. Τα βάθρα της νέας παγκόσμιας θρησκείας θα τα καθορίσουν όσοι εργάζονται στον τομέα της θρησκείας. Αυτό είναι ένα έργο στοργικής σύνθεσης και θα υπογραμμίζει την ενότητα και την αδελφικότητα του πνεύματος. Αυτή η ομάδα των εργατών είναι από μια άποψη το κανάλι για τις δραστηριότητες του Χριστού, του Παγκόσμιου Διδάσκαλου. Τα θεμέλια της νέας Παγκόσμιας θρησκείας θα κατασκευασθούν από πολλούς ομίλους, οι οποίοι εργάζονται κάτω από την έμπνευση του Χριστού.

Οι άνθρωποι της εκκλησίας πρέπει να θυμούνται ότι το ανθρώπινο πνεύμα είναι μεγαλύτερο από όλες τις θρησκείες και μεγαλύτερο από τις διδασκαλίες τους... Ο Θεός εργάζεται με πολλούς τρόπους, με πολλές πίστεις και θρησκευόμενα. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που επιβάλλουν την εξάλειψη των επουσιωδών δογμάτων. Δίνοντας έμφαση μόνο στα ουσιώδη δόγματα και στην ενοποίησή τους, θα αποκαλυφθεί η πλήρης αλήθεια. Έτσι θα λειτουργήσει η νέα παγκόσμια θρησκεία και η εφαρμογή της θα προοδεύσει γρήγορα μετά την επανεμφάνιση του Χριστού. (ETX: 153-9)

Για όλη την εβδομάδα που προηγείται των μεγάλων φεστιβάλ, προσπαθήστε να κάνετε τα ακόλουθα πράγματα:

1. Συνδεθείτε με όλους του μαθητές και ζηλωτές, άνδρες και γυναίκες καλής θέλησης σε όλα τα έθνη και σε όλο τον κόσμο, χρησιμοποιώντας τη δημιουργική φαντασία.
2. Εξαλείψτε από τη συνείδησή σας κάθε αρνητικότητα, βλέποντας τον εαυτό σας καθαρά παραταγμένο στο πλευρό των Δυνάμεων του Φωτός. Έτσι δεν θα είστε ουδέτεροι στη σκέψη. Δείτε επίσης σε αυτό ότι αναλαμβάνοντας ορθή δράση στη διαμάχη με τις δυνάμεις του υλισμού, διατηρείτε πάντα ένα πνεύμα αγάπης για όλα τα άτομα που έχουν γλιστρήσει μέσα στη δίνη της ισχύος τους.
3. Διαλογιζόμενοι και επικαλούμενοι τις Δυνάμεις του Φωτός, προσπαθήστε να ξεχάσετε εντελώς τις προσωπικές σας δυσκολίες, δράματα ή προβλήματα. Οι μαθητές πρέπει να μάθουν να φέρουν σε πέρας το έργο τους για την ανθρωπότητα σε πείσμα των προσωπικών πιέσεων, τάσεων και περιορισμών.
4. Προετοιμάστε τον εαυτό σας έτσι για την εργασία των ... πανσελήνων, κρατώντας το σκοπό σας σταθερά στο μυαλό σας και υποβάλλοντας τον εαυτό σας σε μια προσωρινή, αλλά επαρκή μαθητεία.

Επιδιώξτε, κατά τις δύο μέρες που προηγούνται της Πανσελήνου, την ίδια τη μέρα της Πανσελήνου και τις δύο επόμενες (5 συνολικά μέρες) να λέτε τη Μεγάλη Επίκληση την

ώρα της ανατολής του ήλιου, το μεσημέρι, στις πέντε το απόγευμα, την ώρα της δύσης και την ακριβή ώρα της πανσελήνου στην περιοχή σας. Κάντε το με πρόθεση να διεγερθούν, να επισπευτούν και να αγκυροβολήσουν στην εξωτερική εκδήλωση οι αναμένουσες Δυνάμεις. Όποτε είναι δυνατό κάντε το φωναχτά και σε ομαδικό σχηματισμό δοθείσης ευκαιρίας. Είναι η εστιασμένη δύναμη της απαλλαγμένης από συναισθηματισμό σκέψης σας που θα γεφυρώσει το χάσμα που υφίσταται στην παρούσα περίοδο και θα συνδέσει πιο στενά τους δύο κόσμους, της πνευματικής δραστηριότητας και της ανθρώπινης εκδήλωσης.

Επαναλάβετε αυτή τη δραστηριότητα για τρεις μέρες κάθε μήνα: την ημέρα πριν την Πανσέληνο, την ημέρα της Πανσελήνου και την επόμενη. Σαν μια προπαρασκευαστική άσκηση σε αυτές τις τρεις μέρες, θα μπορούσατε να ξεκινήσετε άλλες τρεις μέρες νωρίτερα, αυξάνοντας έτσι την αποτελεσματικότητα της προσπάθειας σας.

(ΕΙ:226)

Κατά τη στιγμή της Πανσελήνου (και για περίοδο πέντε ημερών) η σελήνη και ο πλανήτης είναι δέκτες περισσότερο αντανakλώμενου από τον ήλιο φως από κάθε άλλη στιγμή. Υπάρχει κάποιο υποκειμενικό αίτιο για αυτό. Μπορώ να σας το εξηγήσω μόνο με ένα σύμβολο που είτε θα σας μεταδώσει την αλήθεια είτε θα σας τυφλώσει. Μιλώντας συμβολικά, η περίοδος του πιο έντονου διαλογισμού του πλανητικού μας Λόγου λαμβάνει χώρα κατά την περίοδο της πανσελήνου εκάστου μηνός. όπως ακριβώς σεις έχετε τον καθημερινό σας διαλογισμό, έτσι και Αυτός, στον Υψηλό Του τόπο, έχει το δικό Του κυκλικό σημείο επαφής. Αυτό παράγει τη διάχυση ακτινοβολίας και την είσοδο ενέργειας τόσο υποκειμενικά όσο και αντικειμενικά. Για όλους τους σοβαρούς σπουδαστές, συνεπώς, διευκολύνεται η εργασία τους στο νοητικό πεδίο. Γίνονται ικανοί τότε να διαλογίζονται με μεγαλύτερη επιτυχία και να φθάσουν στην κατανόηση με μεγαλύτερη άνεση. Συμμετέχουν οριστικά στις επιτεύξεις του Κυρίου της Σαμπάλλα.

(Ακτίνες IV: 341-2)

Η Αφροδίτη συνδέει την ανθρωπότητα με τους Δίδυμους, με ένα μοναδικό τρόπο. Στην επερχόμενη νέα θρησκεία αυτό το γεγονός θα γίνεται αντιληπτό και κατά το μήνα Ιούνιο, που είναι ουσιαστικά ο μήνας όπου οι επιρροές των Διδύμων είναι ειδικά ισχυρές, δίνοντας το δέον προβάδισμα προκειμένου να φέρουν τον άνθρωπο κοντύτερα προς τις πνευματικές πραγματικότητες.

Ακριβώς όπως η Αφροδίτη είχε τη δυνατότητα να παράγει μια τέτοια σχέση ζευγών των αντιθέτων, όπως αυτή του πέμπτου βασιλείου των ψυχών και του τρίτου βασιλείου (τη σύνθεση των υπο-ανθρώπινων βασιλείων) οδηγώντας σε μια Μεγάλη Προσέγγιση μεταξύ ψυχής και μορφής, έτσι στη νέα παγκόσμια θρησκεία αυτό το γεγονός θα αναγνωρισθεί. Θα γίνει επίκληση των Δυνάμεων εκείνων που μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτή την πλανητική δυνατότητα για να εφαρμόσουν το θεϊκό Σχέδιο πάνω στη Γη.

(Ακτίνες III:355)

Αύγουστος... είναι ο μήνας του αστερισμού του κυνός ή του Σειρίου, που επομένως φέρνει το Σείριο σε στενή σχέση με το Λέοντα. Ο Λέων, κατά κοσμική έννοια... κυβερνάται από το Σείριο. Ο Σείριος είναι ο οίκος της μεγαλύτερης εκείνης Στοάς, στην οποία η πέμπτη μήση επιτρέπει την είσοδο στον άνθρωπο σαν έναν ταπεινό μαθητή.

Αργότερα, όταν η νέα παγκόσμια θρησκεία θεμελιωθεί και λειτουργήσει, θα βρούμε ότι το μεγάλο μηνιαίο φεστιβάλ του Αυγούστου, κατά τη διάρκεια της Πανσελήνου, θα αφιερώνεται στην εργασία του να ερχόμαστε σε επαφή, μέσον την Ιεραρχίας, με τη δύναμη του Σείριου. Κάθε μήνας του χρόνου θα αφιερώνεται αργότερα (με ακριβή αστρολογική και αστρονομική γνώση) στον ανάλογο αστερισμό του ουρανού, ο οποίος κυβερνά και έναν επί μέρους μήνα, όπως ο Σείριος κυβερνά τον Λέοντα.

(Ακτίνες II:299)

Η πλατφόρμα της νέας παγκόσμιας θρησκείας θα περιέχει τις τρεις μείζονες παρουσιάσεις της αλήθειας ή τα τρία μεγάλα δόγματα -αν μια τέτοια ανεπαρκής λέξη μπορεί να επιτραπεί. Η επεξεργασία αυτών των τριών όψεων ή εφελκύνσεων της αλήθειας θα αφορά την εργασία του έκτου ομίλου μαθητών . Αυτές είναι:

1. Το γεγονός του Πνεύματος του Θεού εξίσου υπερβατικό και έμφυτο, θα καταδειχθεί καθώς επίσης και ένα ανάλογο γεγονός σε σχέση με τον άνθρωπο. Ο τρόπος της προσέγγισης του ενός προς το άλλο, μέσον της ψυχής, θα φανερωθεί. Αυτή η όψη της αναδυόμενης αλήθειας μπορεί να ονομασθεί Υπερβατικός Μυστικισμός.
2. Το γεγονός της θείας ιδιότητας των Δυνάμεων στη φύση και στον άνθρωπο και η μέθοδος της χρησιμοποίησής τους για θείους σκοπούς από τον άνθρωπο. Αυτό μπορεί να ονομασθεί Υπερβατικός Αποκρυφισμός.
3. Το γεγονός που συνεπάγεται του πρώτου, ότι η ανθρωπότητα ως σύνολο είναι μια πλήρης έκφραση της θειότητας καθώς και το συνοδό γεγονός της θεικής φύσης και εργασίας της πλανητικής Ιεραρχίας και ο τρόπος προσέγγισης των δύο αυτών ομίλων μεταξύ τους, σε ομαδική μορφή. Αυτό μπορεί να ονομασθεί Υπερβατική Θρησκεία.

(ΕΙ: 55)

A.7 Ο Νόμος των Κύκλων

Ο Άγιος Αυγουστίνος μας λέει ότι «αυτό που ονομάζεται Χριστιανική θρησκεία, υπήρχε ανάμεσα στους αρχαίους και ποτέ δεν ήταν ανύπαρκτη, από την αρχή της ανθρώπινης φυλής μέχρι που ενσαρκώθηκες ο Χριστός, οπότε η αληθινή θρησκεία, που ήδη υπήρχε, άρχισε να ονομάζεται Χριστιανισμός».

Kingsland, W.: *Η Θρησκεία στο Φως της Θεοσοφίας*, στο ΒΓ

Έχει ειπωθεί ότι μια πλήρης κατανόηση του Νόμου των Κύκλων θα μπορούσε να φέρει τον άνθρωπο σε υψηλό βαθμό μύησης. Ο Νόμος αυτός της Περιοδικότητας βρίσκεται στη βάση όλων των διαδικασιών της φύσης και η μελέτη του θα μπορούσε να οδηγήσει τον άνθρωπο από τον κόσμο των αντικειμενικών αποτελεσμάτων στον κόσμο των υποκειμενικών αιτιών. Επίσης έχει ειπωθεί ότι ο ίδιος ο χρόνος είναι απλά μια διαδοχή καταστάσεων της συνείδησης και από αληθείς για το άτομο, τον άνθρωπο ή το Θεό. Αυτή η αλήθεια είναι εκείνη η οποία αποτελεί τη βάση των μεγάλων συστημάτων της νοητικής επιστήμης και της χριστιανικής επιστήμης στη Δύση και πολλών φιλοσοφιών στην Ανατολή. Η σούτρα αυτή (σούτρα 52) δίνει το κλειδί της σχέσης μεταξύ της ύλης και του νου ή μεταξύ της ουσίας και της ψυχής η οποία εμψυχώνει και αυτό μπορεί να γίνει αντιληπτό όταν εξετασθούν τα λόγια ενός Ινδού σχολιαστή. Λέει:

"Όπως ένα άτομο είναι μια ουσία στην οποία η σμικρότης φθάνει τα όρια της, έτσι και η στιγμή είναι μια χρονική διαίρεση στην οποία η σμικρότητα φθάνει τα όρια της. Ή η στιγμή είναι το χρονικό εκείνο διάστημα που χρειάζεται ένα άτομο για να εγκαταλείπει μια θέση που κατέχει στο χώρο για να φθάσει στο επόμενο σημείο. Η διαδοχή των στιγμών είναι το ακατάπαυστο της επακόλουθης λάμψης."

Όταν μπορέσουμε να αντιληφθούμε ότι ένα άτομο και μια στιγμή είναι ένα και το αυτό και ότι πίσω από αυτά βρίσκεται ο Συνειδητοποιημένος και Γνώστης και των δύο, θα έχουμε συλλάβει το νόημα όλων των καταστάσεων της ίδιας της συνείδησης και της φύσης της ενέργειας. Θα πετύχουμε επίσης μια αληθινή κατανόηση του Αιώνιου Παρόντος και την ακριβή εκτίμηση της σημασίας του παρελθόντος και του μέλλοντος. Αυτό μας λένε εδώ ότι μπορεί να κερδηθεί με το συγκεντρωμένο διαλογισμό πάνω στο χρόνο και τις μονάδες του. (ΦΤΨ: 362)

Έχουμε κατακλυσθεί από τις λεπτομέρειες της εξωτερικής μορφής της πίστης και έχουμε θλιβερά ξεχάσει το εσώτερο νόημα ου φέρνει ζωή και σωτηρία στο άτομο και στην ανθρωπότητα...

Οι πολυμαθείς ξοδεύουν τη ζωή τους προσπαθώντας να αποδείξουν ότι η όλη ιστορία είναι μόνο ένας μύθος. Πρέπει ωστόσο να τονισθεί ότι ο μύθος είναι ο συγκερασμός των πεποιθήσεων και της γνώσης του παρελθόντος που μας παραδόθηκε για να μας οδηγήσει στη θεμελίωση της μορφής μιας νέας αποκάλυψης και αυτό είναι ένας θεμέλιος λίθος για την επόμενη αλήθεια. Ένας μύθος είναι μια έγκυρη και αποδεδειγμένη αλήθεια η οποία γεφυρώνει βήμα προς βήμα το χάσμα ανάμεσα στην κερδισμένη γνώση του παρελθόντος, την παρούσα μορφοποιημένη αλήθεια και τις απεριόριστες θείες δυνατότητες του μέλλοντος... (ΒΓ: 6-7)

Η σοφία που εκφράζει τη σχέση με το Θεό, οι κανόνες της ατραπού που οδηγούν τα περιπλανώμενα βήματά μας πίσω στον οίκο του Πατρός και η διδασκαλία που φέρνει αποκάλυψη πάντοτε υπήρξαν ίδιες σε όλες τις εποχές και είναι απαράλλακτες με ό,τι δίδαξε ο Χριστός. Αυτό το σώμα των εσωτερικών αληθειών και αυτός ο πλούτος της θείας γνώσης υπήρξε προ αμνημονεύτων χρόνων...

Στο συνεχές της αποκάλυψης, ο Χριστιανισμός εισέρχεται στον κύκλο της έκφρασής του κάτω από τον ίδιο το θείο Νόμο που κυβερνά όλη την εκδήλωση –ο Νόμος της Κυκλικής Εμφάνισης. Αυτή η αποκάλυψη περνά από όλες τις φάσεις όλων των μορφικών εκδηλώσεων ή εμφανίσεων, έπειτα της ανάπτυξης και εξέλιξης και τελικά (όταν ο κύκλος φθάνει στο κλείσιμο) της κρυστάλλωσης και βαθμιαίας αλλά σταθερής έμφασης του γράμματος και της μορφής, μέχρι που ο θάνατος αυτής της μορφής καθίσταται αναπόφευκτος και συνετός. Αλλά το πνεύμα εξακολουθεί να ζει και να προσλαμβάνει νέες μορφές. (ΒΓ: 5)

Η μακρά συνέχεια της αποκάλυψης είναι το πιο ανεκτίμητο απόκτημά μας. (ΒΓ:6)

B. Η ΕΜΦΥΤΗ ΘΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η σχέση της ανθρώπινης οικογένειας με το θεϊκό σχήμα, όπως υπάρχει, είναι να φέρει σε στενή αρμονική σχέση τα τρία ανώτερα βασίλεια πάνω στον πλανήτη μας και τα τρία κατώτερα βασίλεια στη φύση, ενεργώντας έτσι σαν τόπος ανταλλαγής για τη θεία ενέργεια. Η υπηρεσία που είναι να καθιερώσει η ανθρωπότητα είναι το να παράγει ενότητα, αρμονία και ομορφιά στη φύση, συγχωνεύοντας σε μια λειτουργική και συσχετισμένη ενότητα την ψυχή σε όλες τις μορφές. Αυτό κατορθώνεται πρώτα ατομικά, έπειτα γίνεται σε ομαδικό σχηματισμό, και τελικά δείχνεται μέσω ενός ολόκληρου βασιλείου.

(Ακτίνες II:363)

B.1 Ενυπάρχων και Υπερβατικός Θεός

Ποιο θα είναι το έργο των εκκλησιών στο μέλλον; Και ποιος θα είναι ο κύριος σκοπός της επερχόμενης νέας θρησκείας; Πρώτα απ' όλα, θα είναι να επιφέρει το άνοιγμα των πετάλων της αγάπης, εγκαινιάζοντας έτσι μια εποχή αληθινής συνεργασίας, στοργικής κατανόησης και ομαδικής αγάπης. Αυτό θα γίνει με την εκπαίδευση των λαών και των ατόμων στους κανόνες της Ορθής Προσέγγισης.

Ο βασικός τόνος της νέας θρησκείας πρέπει να είναι και θα είναι ορθή προσέγγιση προς το Θεό, υπερβατικό στη φύση, ενυπάρχοντα στον άνθρωπο... (ΕΣΝΕ:57)

Όταν η ορθή εκπαίδευση -που είναι η αληθινή επιστήμη της προσαρμογής, η ορθή θρησκεία -που είναι η καλλιέργεια της αίσθησης της θεότητας και η ορθή επιστημονική ανάπτυξη -που είναι η σωστή εκτίμηση της μορφής ή των μορφών μέσω των οποίων η υποκειμενική ζωή της θεότητας αποκαλύπτει τον εαυτό της μπορούν να έλθουν σε ορθή σχέση μεταξύ τους και έτσι να συμπληρώσουν η μια τα συμπεράσματα και τις προσπάθειες της άλλης, τότε θα έχουμε άνδρες και γυναίκες εκπαιδευμένους και αναπτυγμένους σε όλα τα μέρη της φύσης τους. (Ακτίνες II:404)

Θα μπορούσα να σας υπενθυμίσω την αποκρυφιστική δήλωση πως κάθε ζωντανό ον ή εκδηλωμένη ζωή -από τον πλανητικό Λόγο μέχρι και το απειροελάχιστο άτομο -υπήρξε, υπάρχει ή θα υπάρξει ως άνθρωπος. Αυτό αναφέρεται στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον κάθε εκδηλωμένης ζωής. Συνεπώς το γεγονός της ανθρωπότητας και αυτού που η ανθρωπότητα αντιπροσωπεύει, είναι πιθανώς η πρωταρχική και κύρια όψη του θείου σκοπού. Σταματήστε και σκεφτείτε πάνω σε αυτή τη δήλωση. Είναι, συνεπώς, το πρώτο σαφές γεγονός που δείχνει το μέτρο και τη σπουδαιότητα ενός ανθρώπινου όντος. Και ωστόσο δυο άλλα γεγονότα μας αποκαλυφθούν διαδοχικά, δεν θα είναι δυνατόν να εκτιμήσουμε σωστά τις πιο πλατειές όψεις του σκοπού του Σανάτ Κουμάρα. Κάθε τι το υπανθρώπινο κινείται αργά προς μια οριστική ανθρώπινη εμπειρία. Επίσης περνά μέσα από τη φάση της ανθρώπινης προσπάθειας και επακόλουθης εμπειρίας ή διαφορετικά, έχει κινηθεί έξω από αυτή τη φάση του περιορισμού και -μέσω της μύησης- σχηματοποιεί την ανθρώπινη φύση σε κατάσταση θειότητας -για να χρησιμοποιήσω μια πολύ ακατάλληλη φράση. (ΤΗΛ: 126)

Πρώτο και κύριο πρέπει να αναγνωρισθεί το γεγονός του Θεού. Αυτή η κεντρική πραγματικότητα μπορεί να ονομασθεί με οποιοδήποτε όνομα προτιμά ο καθένας, ανάλογα με τις διανοητικές ή συναισθηματικές κλίσεις, τη φυλετική παράδοση και κληρονομιά του, γιατί δεν είναι δυνατό να Την περιορίσουμε με ονόματα... Συνειδητά ή ασυνείδητα όλοι οι άνθρωποι αναγνωρίζουν έναν Υπερβατικό Θεό καθώς και έναν Ενυπάρχοντα Θεό. Νιώθουν ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός και ο Εμπνευστής όλων όσων υπάρχουν. Οι Ανατολικές θρησκείες πάντα τόνιζαν τον Ενυπάρχοντα Θεό, τον βαθιά κρυμμένο στην ανθρώπινη καρδιά, τον «εγγύτερο και από τα χέρια και τα πόδια», τον Εαυτό, τον Ένα, το Άτμα, τον ελαχιστότατο του ελάχιστου και όμως τα πάντα περιέχων. Οι Δυτικές θρησκείες παρουσίασαν τον Υπερβατικό Θεό, έξω από την οικουμένη Του και εποπτεύοντα... Αργότερα, ο Θεός θεωρήθηκε ως ένας τέλειος άνθρωπος και ο θεϊκός Θεάνθρωπος περπάτησε πάνω στη Γη με το Πρόσωπο του Χριστού. Σήμερα δίνεται όλο και περισσότερο έμφαση στον Ενυπάρχοντα Θεό, αυτόν που βρίσκεται μέσα σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη και κάθε δημιουργημένη μορφή. Σήμερα θα έπρεπε οι εκκλησίες να παρουσιάζουν μια σύνθεση αυτών των δύο ιδεών που για μας συνοψίζονται στη δήλωση του Σρι Κρίσνα στην Μπαγκαβάντ Γκιτά: «Έχοντας διαπεράσει όλη αυτή την οικουμένη με ένα μέρος του εαυτού μου, παραμένω». Ο Θεός, μεγαλύτερος από το σύνολο της δημιουργίας και όμως εξίσου παρόν στο επί μέρους. Ο Υπερβατικός Θεός εγγυάται το Σχέδιο για το σύνολο του κόσμου μας και είναι ο Σκοπός που καθορίζει όλες τις ζωές από το ελαχιστότατο άτομο, μέσω όλων των βασιλείων της φύσης, μέχρι και τον άνθρωπο. (ETX:144)

Γνωρίζουμε το Θεό ως την Αιώνια Αιτία και ως την πηγή όλων όσων υπάρχουν, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μας. Αναγνωρίζουμε το Όλον. Γινόμαστε ένα με το Θεό καθώς γινόμαστε ένα με την αθάνατη ψυχή μας. Όταν λαμβάνει χώρα αυτό το τρομερό γεγονός ανακαλύπτουμε ότι η συνείδηση της ατομικής ψυχής είναι η συνείδηση του όλου και ότι η χωριστικότητα, η διαίρεση, οι διακρίσεις και οι έννοιες του 'εγώ και οι άλλοι', του 'Θεού και του τέκνου του Θεού' έχουν σβήσει μέσα στην επίγνωση και την αντίληψη της ενότητας. Ο δυισμός δίνει τη θέση του στην ενότητα. Αυτός είναι ο Δρόμος της Ένωσης. Μια συστηματική διαδικασία ξεδιπλώματος της ψυχής προκαλεί την υπέρβαση της ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Ταυτόχρονα μια συνειδητή ενοποίηση μεταξύ του κατώτερου ή προσωπικού εαυτού και του ανώτερου ή θείου Εαυτού έχει συντελεστεί. Η δυαδικότητα αυτή πρέπει πρώτα να συνειδητοποιηθεί και έπειτα να ξεπεραστεί, πριν ο Αληθινός Εαυτός γίνει, στη συνείδηση του ανθρώπου, ο Υπέρτατος ΕΑΥΤΟΣ... Ο Αληθινός Εαυτός είναι ο Θεός- ο θριαμβευτής Θεός, ο Δημιουργός Θεός, Ο Σωτήρας του ανθρώπου. Είναι, καθώς λέει ο Απόστολος Παύλος, «ο εν ημιν Χριστός, η ελπίς της Δόξης». Κάτι που δεν είναι απλώς μια ελπιδοφόρα θεώρηση- είναι ένα γεγονός στη συνείδησή μας. (ΔΕ: 72-3)

Η ζωή και η συνείδηση αυτού του συνόλου που ονομάζουμε Θεό... διαχύνεται διαμέσου όλων των μερών της εκδήλωσης του Θεού, όλου του φυσικού κόσμου. Τα βασίλεια της φύσης, το ένα μετά το άλλο, έχουν εξελιχθεί και ενώ εξελίσσονται εκφράζουν κάποια όψη της Ζωής Του καθώς αυτή δίνει νόημα και ψυχή στη δημιουργία Του. Ένα προς ένα, έχουν σταθερά προοδεύσει ξεκινώντας από την αδρανή συνείδηση και τον αργό βαρύ ρυθμό του ορυκτού βασιλείου και προχωρώντας στην αποκάλυψη όλο και περισσότερης από την κρυμμένη θεϊκή φύση, μέχρι που φθάσαμε στον άνθρωπο, του οποίου η

συνείδηση είναι πολύ ανώτερης τάξης και του οποίου η θεία έκφραση είναι αυτή της αυτοσυνείδητης, αυτό-προσδιοριζόμενης Θεότητας. Η ζωή του Θεού έχει περάσει από όλες τις μορφές της ζωής: από τις ασυνείδητες μορφές, μέσω της αισθαντικής συνείδησης, στην ενστικτώδη συνείδηση του ζώου. Κατόπιν προόδευσε μέσα στο ανθρώπινο βασίλειο, όπου κραδαίνεται η αυτό-συνείδηση, μέχρι που τα πιο εξελιγμένα μέλη αυτού του βασιλείου αρχίζουν να δείχνουν μια διάθεση προς το θείο. Τα αμυδρά θαμπά σημεία ενός ακόμη υψηλότερου βασιλείου μπορούν τώρα να γίνουν ορατά, όπου η αυτό-συνείδηση θα δώσει τη θέση της στην ομαδική συνείδηση και ο άνθρωπος θα γνωρίσει τον εαυτό του ως ταυτόσημο με το Όλον και όχι ως ένα απλώς αυτόαρκες άτομο. Τότε η ζωή ολόκληρου του σώματος του Θεού θα μπορεί να διαχυθεί συνειδητά μέσα και δια μέσου του ίδιου. Η ζωή του Θεού γίνεται η ζωή του και ανασταίνεται στην αιώνια ζωή. Συνεπώς, η τάση προς τη σύνθεση, τη συνεργασία, τη συγχώνευση και τη μείξη, που παρουσιάζουν αυτήν την εποχή οι ανθρώπινες υποθέσεις σηματοδοτούν το προοδευμένο στάδιο που έχει επιτύχει η ανθρωπότητα. Είναι ένας οίονος υπόσχεσης και δείχνει ότι η ανάσταση της ζωής, για την οποία όλοι οι Υιοί του Θεού, στη διάρκεια των αιώνων, έχουν δώσει μαρτυρίες είναι τώρα μια γενικευμένη δυνατότητα. Η ανθρωπότητα ως σύνολο, σήμερα, κοιτά μπροστά στη ζωή γιατί οι αξίες της είναι αληθινές, η ακεραιότητά της είναι σταθερά βέβαιη και οι παγκόσμιες ενδείξεις –όπως φανερώνονται από τα έθνη και τις ομάδες– δείχνουν στην κατεύθυνση της σύνθεσης και της συνεργασίας. (ΒΓ:253)

Η νέα εποχή, όχι μόνο θα αναγνωρίσει την αλήθεια των περασμένων αποκαλύψεων και θα επιμαρτυρήσει την εγκυρότητά τους και την προοδευτική αποκάλυψη της θεότητας, αλλά σε όλες αυτές θα προσθέσει την έσχατη αποκάλυψη της Παρουσίας του Θεού στην ανθρώπινη καρδιά, του γεννημένου στον άνθρωπο Χριστού, και του κάθε ανθρώπινου όντος ως πραγματικής εκδήλωσης ενός υιού του Θεού.

Κατά την επισκόπηση του ξεδιπλώματος της συνείδησης εμφανίζεται το ίδιο αποκαλυπτόμενο Σχέδιο. Αν και, κατά την παιδική του ηλικία, το ανθρώπινο γένος κυβερνιόταν από ένσικτο, με την πάροδο του χρόνου, εμφανίστηκε η διάνοηση...Πέρα από την ορθώς εφαρμοσμένη και κατανοητή διάνοηση, κάτι ακόμη πιο αγνό και ακόμη πιο αποκαλυπτικό αρχίζει να αναπτύσσεται. Μπορούμε με ασφάλεια να ανιχνεύσουμε την εξέλιξη αυτής της νέας δύναμης, της ενόρασης, στο σύγχρονο διανοητικώς εξελιγμένο άνθρωπο. (ΒΓ:49)

Η ψυχή είναι ακόμη μια άγνωστη ποσότητα. Δεν έχει πραγματική θέση στις θεωρίες των ακαδημαϊκών και επιστημονικών ερευνητών. Μένει αναπόδεικτη και θεωρείται, ακόμη και από τους πιο ανοικτόμυαλους μεταξύ των ακαδημαϊκών, σαν μια πιθανή υπόθεση που στερείται απόδειξης. Δεν είναι αποδεκτή ως γεγονός στη συνείδηση του ανθρώπινου γένους. Μόνο δύο κατηγορίες ανθρώπων την αποδέχονται ως γεγονός: το εύπιστο, παιδιάστικο άτομο... με θρησκευτική ροπή...Η άλλη κατηγορία είναι μια μικρή αλλά σταθερά αυξανόμενη παρέα, Γνώστες του Θεού και της πραγματικότητας που αναγνωρίζουν την ψυχή ως γεγονός μέσω της ίδιας τους της εμπειρίας αλλά δεν είναι ικανοί να αποδείξουν ικανοποιητικά την ύπαρξή της στους ανθρώπους που παραδέχονται μόνον όσα ο συγκεκριμένος νους μπορεί να συλλάβει, αναλύσει, κριτικάρει και δοκιμάσει.

Ο αδαής και ο σοφός συναντώνται σε κοινό έδαφος, όπως συμβαίνει πάντα με τα άκρα. Στο διάμεσο βρίσκονται όσοι δεν είναι ούτε ολότελα αδαείς ούτε ενορατικά σοφοί. Είναι η μάζα των εκπαιδευμένων ανθρώπων, που έχουν γνώση αλλά όχι κατανόηση και που έχουν ακόμη να μάθουν τη διάκριση μεταξύ εκείνου που μπορεί να συλλάβει ο ορθολογιστικός νους, εκείνου που μπορεί να δει ο οφθαλμός του νου και εκείνου που μόνο ο ανώτερος ή αφηρημένος νους μπορεί να μορφοποιήσει και να γνωρίσει. Αυτό τελικά σμίγει με την ενόραση, που είναι «το χάρισμα του γινώσκειν» του νοήμονα και πρακτικού μύστη, ο οποίος –βάζοντας τη συγκινησιακή και αισθανόμενη φύση στη θέση της- χρησιμοποιεί το νου ως σημείο εστίασεως και κοιτάζει έξω, μέσα από το φακό, επί του κόσμου της ψυχής.

Ένα από τα κυριότερα μέσα με τα οποία ο άνθρωπος φτάνει σε μια κατανόηση εκείνου του μεγάλου κοινού αθροίσματος που ονομάζουμε Μακρόκοσμο –του Θεού, που λειτουργεί μέσον ενός ηλιακού συστήματος –είναι με την κατανόηση του εαυτού του. Η Δελφική εντολή «Άνθρωπε γνώθι σαυτόν», ήταν ένα εμπνευσμένο απόφθεγμα, που είχε σκοπό να δώσει στον άνθρωπο ένα κλειδί του μυστηρίου της θεότητας. Μέσον του Νόμου της Αναλογίας ή των Αντιστοιχιών, οι κοσμικές διεργασίες και η φύση των Κοσμικών αρχών φανερώνονται στις λειτουργίες, τη δομή και τα χαρακτηριστικά ενός ανθρώπινου όντος. Φανερώνονται αλλά δεν εξηγούνται ούτε αναπτύσσονται. Χρησιμεύουν απλώς σαν οδοδείκτες, καθοδηγώντας τον άνθρωπο κατά μήκος της ατραπού, όπου μπορεί να βρεθούν μελλοντικοί οδοδείκτες και να σημειωθούν πιο συγκεκριμένες ενδείξεις.
noted.

Η κατανόηση εκείνης της τριπλότητας- πνεύμα, ψυχή και σώμα- βρίσκεται πέρα από τις δυνάμεις επίτευξης του ανθρώπου. Μια ιδέα όμως σχετικά με τη σχέση και τη γενική συντονισμένη λειτουργία τους μπορεί να καταδειχθεί αν εξετάσουμε τον άνθρωπο από τη φυσική πλευρά και την αντικειμενική του λειτουργία. (ΛΜ:17-18)

Οι τρεις αυτές όψεις της θεότητας, η κεντρική ενέργεια ή πνεύμα, η συντονιστική δύναμη ή ψυχή και εκείνο που τα δύο αυτά χρησιμοποιούν και ενοποιούν είναι στην πραγματικότητα μια ζωτική αρχή που εκδηλώνεται στην ποικιλία. Αυτές οι όψεις είναι τα Τρία μέσα στο Ένα, το Ένα μέσα στα Τρία, ο Θεός μέσα στη φύση και η φύση η ίδια μέσα στον Θεό...Οι τρεις αυτές όψεις παρατηρούνται στον άνθρωπο, τη θεία μονάδα ζωής... Έχει σημασία να θυμούμαστε ότι αναφέρονται σε διαφοροποιήσεις της μιας ζωής, και ότι με όσο περισσότερες από αυτές τις τριαδικότητας εξοικειωθεί κανείς, τόσο περισσότερο θα βρίσκεται σε επικοινωνία με ένα πιο ευρύ κύκλο ανθρώπων. (ΛΜ:20)

Προσωρινά, το γεγονός του Ενυπάρχοντος Θεού και το γεγονός ότι αυτό το Έμφυτο που παρουσιάζεται στην τελειότητά του δια του Χριστού και των άλλων θείων Αντιπροσώπων θα προσελκύσουν την προσοχή όλων των αληθινών πνευματικών διδασκάλων και θα παραμερίσουν, για ένα διάστημα, τη διδασκαλία του Υπερβατικού Θεού. Στην τελευταία αυτή μείζονα αλήθεια, άλλωστε, έχει δοθεί υπερβολική έμφαση με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της πιο οικείας και πιο πρακτικής αλήθειας του Θεού που ενυπάρχει σε κάθε άνθρωπο, σε κάθε μορφή σε κάθε βασίλειο της φύσης. Η ελλιπής έμφαση στον Ενυπάρχοντα Θεό προκάλεσε πολύ κακό. Όταν με τα χρόνια γίνει

αποδεκτή η αλήθεια του ενοικούντος σε όλους τους ανθρώπους Χριστού που αποκαλύπτεται στην τελειότητά του μέσω του ιστορικού Χριστού και των μεγάλων Του Αδελφών, θα αποκαλυφθεί και θα τονιστεί η διδασκαλία του Υπερβατικού Θεού, που είναι το κρυφό μυστήριο υπό την επιτήρηση της Σαμπάλλα. Τα δύο μισά ενός τέλειου Όλου θα αναγνωριστούν τότε από την ανθρωπότητα.

Το κλειδί για την Ιεραρχία και την Επανεμφάνιση Της επί της γης σε φυσική μορφή και η επακόλουθη υλοποίησή της βασιλείας του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι η απλή αλήθεια του ενυπάρχοντος Θεού. Είναι το κλειδί για την εξελικτική διαδικασία και η αιώνια ελπίδα όλων των μορφών σε όλα τα βασίλεια της φύσης. Αυτή είναι η κεντρική αλήθεια, η πείθουσα αλήθεια και η αποκαλύπτουσα αλήθεια, η οποία θα υπόκειται όλων των πληροφοριών αναφορικά με την Ιεραρχία. Αυτή θα διανέμει η επερχόμενη γενιά των μαθητών. Αν αυτή η αλήθεια γίνει λειτουργική και αποδείξιμη, τότε θα καταδειχθεί το γεγονός της Ιεραρχίας και θα εγκαθιδρυθεί η αυθεντικότητα της αιώνιας ύπαρξης της βασιλείας του Θεού επί της Γης. (EI:590)

B. 2 Η Διαδικασία της Ενέλιξης και της Εξέλιξης

Εξετάζοντας τις διαδικασίες της οικειοποίησης, οι ακόλουθες φάσεις θα πρέπει να εξεταστούν, καθώς ρίχνουν φως από διαφορετικές οπτικές γωνίες πάνω στα διάφορα στάδια:

1. Το στάδιο της συγκεκριμενοποίησης και υλοποίησης. Η ψυχή λαμβάνει ότι χρειάζεται και επιθυμεί για την οικοδόμηση της μορφής.
2. Το στάδιο της ενσάρκωσης, που γίνεται στα τυφλά, σε αυτή τη φάση.
3. Η περίοδος όπου και ο κύριος σκοπός είναι η ικανοποίηση των επιθυμιών όλου του φάσματος –από τη σωματική επιθυμία ως την ικανοποίηση μιας γενικής και αόριστης επιθυμίας για απολύτρωση.
4. Οι διαδικασίες, με λεπτομέρειες, για την οικειοποίηση:
 - (α) ενός σώματος ή σωμάτων
 - (β) ενός περιβλήματος ή περιβλημάτων
 - (γ) ενός οχήματος ή οχημάτων
 - (δ) μιας μορφής ή μορφών.
5. Καταβύθιση στο σκοτάδι. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα της επιθυμίας. Το σκοτάδι της άγνοιας διαλέχτηκε και ο άνθρωπος άρχισε, δια της επιθυμίας, να απεργάζεται το δρόμο του από το σκοτάδι στο φως, από την άγνοια στη γνώση,

από το απατηλό στο πραγματικό. Αυτή είναι η μεγάλη συμβολική εργασία του Τεκτονισμού. Είναι μια διασαφήνιση της Ατραπού της Απάρνησης.

6. Η Ατραπός της εξόδου με σκοπό την κατοχή.
7. Εγωισμός, το κύριο χαρακτηριστικό του εαυτού σε σχέση και ταύτιση με το μη-εαυτού.
8. Η αγάπη της κατοχής, η εκπόρνευση της πνευματικής αγάπης.
9. Φιλοκτημοσύνη, η θυμαπάτη της υλικής ανάγκης.
10. Η περίοδος που στη Βίβλο αποκαλείται «ταραχώδης ζωή» αναφερόμενη στη ζωή Άσωτου Υιού.
11. Η εφαρμογή και η χρήση της ενέργειας για προσωπική, εγωιστική σκοπιμότητα.
12. Η ζωή της προσωπικότητας, με όλα τα συνεπακόλουθα- φιλοδοξία, εγωιστικός σκοπός κλπ.
13. Προσκόλληση στο ορατό, το γνωστό, στις οικείες, εξωτερικές και αντικειμενικές μορφές.
14. Το στάδιο κατά το οποίο δομούνται μορφές- σκέψεις, αρχικά χωρίς επίγνωση και αργότερα με εσκεμμένο εγωισμό.
15. Η περίοδος της απορρόφησης στα πράγματα του βασιλείου της γης.
16. Ο κόσμος, η σάρκα και ο διάβολος.

Από την πλευρά της έκφρασης της ψυχής, που κυβερνάται με απόσπαση, οι ακόλουθες φράσεις και προτάσεις θα δώσουν μια ιδέα της προόδου και του σκοπού:

1. Το στάδιο της πνευματοποίησης και της από-υλοποίησης. Η ψυχή λειτουργεί προς την επίτευξη της απελευθέρωσης παρά προς απόκτηση περαιτέρω εμπειριών στο φυσικό πεδίο.
2. Η παραίτηση από τη ζωή της μορφής.
3. Η περίοδος κατά την οποία βιώνεται ο κορεσμός: οι επιθυμίες έχουν τόσο συχνά κυριαρχήσει και ικανοποιηθεί που δεν ασκούν πια έλξη.
4. Η διαδικασία, λεπτομερώς, για την απελευθέρωση από:
(α) ένα σώμα ή σώματα

- (β) ένα περίβλημα ή περιβλήματα
- (γ) ένα όχημα ή οχήματα
- (δ) μια μορφή ή μορφές.
5. Ανάδυση στο φως, ένας συμβολικός τρόπος έκφρασης του αντίστροφου της καταβύθισης στο σκοτάδι.
 6. Η Ατραπός της Επιστροφής, έχοντας σαν κίνητρο να μην οικειοποιηθεί τίποτα για το χωριστό εαυτό. Η έναρξη της ομαδικής συνείδησης, και της ομαδικής εργασίας.
 7. Ανιδιοτέλεια, το κυριότερο χαρακτηριστικό της Ψυχής ή Εαυτού.
 8. Ελευθερία από την επιθυμία της κατοχής, ελευθερία από τη φιλοκτημοσύνη και επομένως κατάσταση της μη-επιθυμίας.
 9. Η εγκαθίδρυση της αίσθησης της πραγματικότητας ως της διευθύνουσας αρχής της ζωής.
 10. Η επιστροφή του Άσωτο Υιού στον οίκο του Πατρός.
 11. Η εφαρμογή και η χρήση της ενέργειας για ομαδική σκοπιμότητα και σε συνεργασία με το Σχέδιο για το σύνολο.
 12. Η ζωή της ψυχής με όλα όσα εμπλέκει αυτή η φράση.
 13. Η αγάπη του Θεού σε αντίθεση με την αγάπη του εγώ.
 14. Σύνδεση με το αόρατο, το αληθινό, το υποκειμενικό και Πραγματικό, κάτι που μπορεί να συμβεί μόνο όταν έχει προηγηθεί η απόσπαση από το ορατό, το ψεύτικο, το αντικειμενικό και μη πραγματικό.
 15. Πλήρης απελευθέρωση από τον έλεγχο του κατώτερου νου.
 16. Η περίοδος κατά την οποία το κέντρο ενδιαφέροντος είναι το βασίλειο του Θεού και της ψυχής.
 17. Πραγματικότητα. Άμορφο. Θεός.

(Ακτίνες, II:77)

B.3 Η Εξέλιξη της Συνείδησης

Το θείον είναι το Όλον, εμψυχωμένο και ζωογονημένο από τη ζωή και τη θέληση του Θεού, στην υπέρτατη αυτό-παραίτηση και με όλη τη δύναμη της εξαγνισμένης Του φύσης και της θείας Του κατανόησης και σοφίας. Ο Χριστός συγχώνευσε μέσα Του τη συλλογική συνείδηση, την ανθρώπινη αυτοπραγμάτωση και τη θεία Καθολικότητα.

(ΒΓ:143)

Ο αντικειμενικός σκοπός της νέας κοινωνικής τάξης, της νέας πολιτικής και της νέας θρησκείας είναι να επιφέρει την ανάπτυξη της ανθρώπινης συνείδησης, να καθιερώσει και τραβήξει την προσοχή του ανθρώπου προς τις υψηλότερες αξίες και να θέσει τέρμα στη βασιλεία του υλισμού. Είναι πάνω από όλα, ο σκοπός που όλοι οι αληθινοί γνώστες και πνευματικά σκεπτόμενοι άνθρωποι κατά τη διάρκεια των αιώνων έχουν θέσει στον εαυτό τους: να εισάγουν την κυριαρχία της βασιλείας του Θεού και τον έλεγχο της ψυχής, της οποίας η φύση είναι αγάπη· να προάγουν το έργο που εγκαινίασε ο Χριστός: την εποχή της ειρήνης στη γη, της καλής θέλησης ανάμεσα στους ανθρώπους.

(Ακτίες II:632)

Η ζωή στην καρδιά του ηλιακού συστήματος παράγει εξελικτικά την αποκάλυψη των ενεργειών εκείνου του σύμπαντος που δεν είναι δυνατό ακόμη για τον πεπερασμένο άνθρωπο να οραματισθεί. Με τον ίδιο τρόπο το κέντρο ενέργειας που αποκαλούμε πνευματική όψη μέσα στον άνθρωπο επιφέρει (μέσον της χρησιμοποίησης της ύλης ή ουσίας) μια εξελικτική ανάπτυξη αυτού που αποκαλούμε ψυχή, και που είναι η ανώτατη από τις μορφικές εκδηλώσεις του ανθρώπινου βασιλείου. Ο άνθρωπος είναι το υψηλότερο προϊόν της ύπαρξης στους τρεις κόσμους. Όταν λέω άνθρωπος εννοώ τον πνευματικό άνθρωπο, έναν ενσαρκωμένο υιό του Θεού. Οι μορφές όλων των βασιλείων της φύσης- ανθρώπινου, ζωικού, φυτικού και ορυκτού- συμβάλλουν σε αυτό. Η ενέργεια της τρίτης όψης του θείου τείνει προς την αποκάλυψη της ψυχής ή της δεύτερης όψης, που με τη σειρά της αποκαλύπτει την ανώτατη όψη. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι η Μυστική Δοξασία της Ε.Π. Μπλαβάσκυ το εκφράζει αυτό με ακρίβεια λέγοντας: «Θεωρούμε τη Ζωή σαν μια μορφή ύπαρξης, που εκδηλώνεται σε ότι αποκαλείται Ύλη. Ή διαχωρίζοντάς τα λαθεμένα, όσα ονομάζουμε πνεύμα, ψυχή και ύλη μέσα στον άνθρωπο. Ύλη είναι ο φορέας για την εκδήλωση της ψυχής πάνω σε αυτό το πεδίο ύπαρξης και ψυχή είναι ο φορέας πάνω σε ένα ανώτερο πεδίο για την εκδήλωση του πνεύματος, και τα τρία αυτά είναι μια τριάδα που τη συνθέτει η ζωή, η οποία διαπερνά τα πάντα» (*Μυστική Δοξασία, I: 79-80*). Με τη χρήση της ύλης, η ψυχή ανελίσσεται και βρίσκει το κορύφωμά της στην ψυχή του ανθρώπου, η δε πραγματεία θα ασχοληθεί με την ανέλιξη της ψυχής αυτής και με την ανακάλυψή της από τον άνθρωπο.

(ΛΜ: 13-14)

Είναι χρήσιμο να θυμόμαστε ότι μόνο κατά μια συγκεκριμένη φάση της ανθρώπινης εξέλιξης γίνεται δυνατή η έκφραση της ενοικούσης ζωής και συνείδησης του Χριστού. Το γεγονός της εξέλιξης, με τις απαραίτητες διακρίσεις και διαφοροποιήσεις, είναι αναπότρεπτο. Δεν είναι ίδιοι όλοι οι άνθρωποι. Ποικίλουν στον τρόπο που εκδηλώνουν το θείο. Μερικοί είναι πραγματικά στο υπανθρώπινο στάδιο. Άλλοι είναι απλώς άνθρωποι και άλλοι αρχίζουν να επιδεικνύουν ιδιότητες και χαρακτηριστικά που είναι υπερανθρώπινα. Πρέπει να έλθει ο καιρός στην πρόοδο κάθε ανθρώπινης ύπαρξης όπου

η ανάπτυξη της τριπλής ανθρώπινης φύσης –φυσικής, συγκινησιακής και νοητικής- πλησιάζει ένα σημείο πιθανής σύνθεσης...Είναι η δυναμική είσοδος της ποιότητας του νου, της ικανότητας του σκέπτεσθαι που κάνει τα παραπάνω δυνατά. (ΒΓ:140)

Σε κάποια στιγμή, μακρινή ακόμη για την ανθρωπότητα, θα έρθει μια περίοδος της πραγμάτωσης που θα είναι η συνισταμένη τόσο ενός σημείου κρίσης όσο και ενός σημείου έντασης. Η πραγμάτωση θα συνοψίσει, σε μια αποτελεσματική ρυθμισμένη συνείδηση, όλα όσα διαβίβασε η ποιότητα της ευαισθησίας στην ανθρωπότητα κατά την πάροδο των ετών. Είναι η ολοκλήρωση της δραστηριότητας της Χριστικής συνείδησης και είναι η κατάσταση για την οποία ελέγχθη για το Χριστό «Θα ιδεί το αποτέλεσμα από τις ωδίνες της ψυχής Του και θα ικανοποιηθεί». Κατά την κρίση της αποκάλυψης αυτής, στο ύψιστο σημείο έντασής της, η ανθρωπότητα θα πει με μια φωνή: «Ιδού! Όλα γίνονται νέα». Αυτή είναι η αποθέωση του οράματος και το προανάκρουσμα της ανέλιξης ορισμένων δυνάμεων και ικανοτήτων στη γενική μαζική συνείδηση των ανθρώπων -που θα πραγματοποιηθεί αργά από το σημείο εκείνο, και για τις οποίες το ανθρώπινο γένος σήμερα δεν έχει καμιά επίγνωση. Η άμεση μελλοντική αποκάλυψη θα είναι μόνο το πρώτο βήμα προς αυτό το απώτερο ανάλογο σημείο και η σπουδαιότητα της δεν θα είναι φανερά στην παρούσα γενιά και ούτε στην επόμενη. Σταθερά και βαθμιαία στο μέλλον, ωστόσο, θα αναγνωρίζεται καθώς η νέα παγκόσμια θρησκεία, που θα καλλιεργεί όλο και περισσότερο την έμφαση στην επίκληση των ενεργειών και στην εφέλκυση «ζωής περισσής» και θα έχει τα αναπόφευκτα αποτελέσματά της.

(ΑκτίνεςV: 75)

B. 4 Νους: Ο κρίκος ανάμεσα στο Θεό και τον Άνθρωπο

Εισερχόμαστε σταθερά στον κόσμο της πνευματικής πραγματικότητας γιατί υπάρχει ένας δρόμος που συνδέει κάθε ομάδα φυσικών γεγονότων με κάθε πνευματική πραγματικότητα στο σύμπαν. Η ουσιαστική φύση των νοητικών δυνάμεων συνίσταται πάντα και σε κάποιο βαθμό στην ικανότητα να διασχίσει αυτό το δρόμο.

Dr. B. Bosanquet. *Η Αξία και το Πεπρωμένο του Ατόμου*

Ο κόσμος σήμερα έχει περισσότερο πνευματική κλίση από ότι στο παρελθόν...

Το θρησκευτικό πνεύμα της ανθρωπότητας σήμερα είναι οριστικά πλέον εστιασμένο στην Πραγματικότητα περισσότερο από ότι συνηθίζετο στο παρελθόν. Οι ορθόδοξες θρησκείες του κόσμου περιέρχονται ταχύτατα κάτω από το κατώφλι της διάνοιας των ανθρώπων, ειδικά από τη στιγμή που αναμφίβολα πλησιάζουμε περισσότερο προς την κεντρική πνευματική Πραγματικότητα. Οι θεολογίες που διδάσκονται σήμερα από τις εκκλησιαστικές οργανώσεις, τόσο στην Ανατολή όσο και στη Δύση, είναι αποκρυσταλλωμένες και μικρής σχετικά χρησιμότητας. Ιερείς και εκκλησιαστικοί, ορθόδοξοι εκπαιδευτικοί και φονταμενταλιστές— άνθρωποι φανατικοί, μολονότι ειλικρινείς, επιδιώκουν να διαιωνίσουν το παλιό, αυτό που άλλοτε επαρκούσε και ικανοποιούσε τον ερευνητή και που τώρα αποτυγχάνει αυτό το σκοπό. Θρησκευτικοί λειτουργοί, ειλικρινείς αλλά στερημένοι φωτός, διαμαρτύρονται για την απομάκρυνση της νεότητας από το δόγμα. Συγχρόνως όμως, μαζί με όλους τους ερευνητές απαιτούν

μια νέα αποκάλυψη. Αναζητούν κάτι νέο που να συναρπάσει και να προσελκύσει πάλι τις μάζες των ανθρώπων προς το Θεό. Φοβούνται μήπως κάτι πρέπει να εγκαταλειφθεί ότι νέες ερμηνείες πρέπει να δοθούν στις παλιές αλήθειες. Αλλά αποτυγχάνουν να συνειδητοποιήσουν ότι πρέπει να επιτευχθεί μια νέα όψη της εν Χριστώ αλήθειας. Αισθάνονται την προσέγγιση της... επικείμενης πνευματικής αποκάλυψης, αλλά τείνουν να οπισθοχωρούν μπροστά στα επαναστατικά της αποτελέσματα. Υποβάλλουν στον εαυτό τους πολλά ερωτήματα και βασανίζονται από μεγάλες και ενοχλητικές αμφιβολίες. Ενδιαφέρει να σημειώσουμε εδώ, ότι οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά προέρχονται- και στο μέλλον όλο και πιο συχνά- από δύο πηγές: από τις σκεπτόμενες μάζες των οποίων η αναπτυσσόμενη πνευματική αντίληψη είναι η αιτία της αποστασίας από τις ορθόδοξες θρησκείες και από την επισκιαστική πηγή αλήθειας και φωτός, που αλάθητα έφερε την αποκάλυψη στο διάστημα των αιώνων. (ΕΙ: 137-8)

Το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ανθρώπινη οικογένεια σήμερα, τόσο στο πεδίο της επιστήμης όσο και της θρησκείας, προκύπτει από το γεγονός ότι ο οπαδός και των δύο σχολών σκέψης αντιλαμβάνεται ότι στέκει στα πρόθυρα ενός μεταφυσικού κόσμου. Ένας κύκλος ανάπτυξης ολοκληρώθηκε. Ο άνθρωπος ως σκεπτόμενη, αισθανόμενη οντότητα δείχνει να έχει κατακτήσει έναν καλό βαθμό κατανόησης του οργάνου με το οποίο έχει εργαστεί. Αναρωτιέται: πώς να το χρησιμοποιήσει; Πού πρόκειται να τον οδηγήσει ο νους τον οποίο μαθαίνει αργά να εξουσιάζει;

Τι επιφυλάσσει το μέλλον στον άνθρωπο; Κάτι πολύ πιο ωραίο και πιο βέβαιο, αισθανόμαστε, που δεν θα συγκρίνεται με ότι ως τώρα γνώρισε. Ίσως πρόκειται για την οικουμενική υποδοχή εκείνης της γνώσης που αποκτούσε ο μυστικιστής ατομικά. Τα αυτιά μας έχουν κουφαθεί από το θόρυβο του σύγχρονου πολιτισμού και όμως, από καιρό σε καιρό, συλλαμβάνουμε τους λεπτούς εκείνους ήχους που δίνουν μαρτυρία του άυλου κόσμου. Τα μάτια μας έχουν τυφλωθεί από την ομίχλη και τον καπνό των πραγμάτων που βρίσκονται ακριβώς μπροστά μας και όμως, αναλαμπές καθαρού οραματισμού που αποκαλύπτει μια λεπτότερη κατάσταση ύπαρξης και διαλύει την ομίχλη και επιτρέπει να εισέλθει «η δόξα που ποτέ δεν υπήρξε στη θάλασσα ή τη στεριά».

(ΔΕ: 8-9)

Οι πολλές τροποποιήσεις της μιας διάνοιας παράγουν τις ποικίλες μορφές που η ύπαρξή τους εξαρτάται από αυτές τις πολλές νοητικές παρορμήσεις.

Σε αυτές τις λέξεις, η όλη ιδέα γλιστρά έξω από το πεδίο του συγκεκριμένου και μέσα στο βασίλειο της καθολικότητας. Ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις κοσμικές και ηλιακές παρωθήσεις και η μικρότητα και το ασήμαντο του ατομικού μας περιβλήματος γίνεται φανερό. Κάθε μορφή σε εκδήλωση είναι το αποτέλεσμα της σκέψης του Θεού. Κάθε αντικειμενικός φορέας, μέσον του οποίου οι ωθήσεις της ζωής του Σύμπαντος ρέουν... διατηρήθηκε σε αντικειμενική εκδήλωση μέσον της σταθερής ροής ρευμάτων σκέψης, εκπορευόμενων από έναν καταπληκτικό κοσμικό διανοητή. Οι μυστηριώδεις Τυφλοί, το κρυμμένο Του μυστικό σχέδιο, ο μεγάλος σκοπός για τον οποίο εργάζεται σε αυτό το ηλιακό σύστημα δεν είναι ακόμα φανερά στον άνθρωπο. Όμως, όσο η ικανότητα του ανθρώπου να σκέφτεται με ευρείς όρους, όσο η δύναμή του να ατενίζει το παρελθόν σαν ένα σύνολο και να ενοποιεί αυτή τη γνώση που έχει για τη ζωή του Θεού, όπως

εργάζεται μέσον των βασιλείων της φύσης και όσο η κατανόησή του για τη φύση της συνείδησης αναπτύσσονται, τόσο η θέληση του θεού (που βασίζεται σε στοργική δράση) θα γίνεται φανερή. Το κλειδί του πώς και γιατί βρίσκεται στην κατανόηση του ανθρώπου μέσα από τις ίδιες του τις διανοητικές δραστηριότητες. Θα αρχίσει να αναπτύσσεται η αναγνώριση της μεγάλης σκεπτομορφής του Θεού, ενός ηλιακού συστήματος και της διατήρησής του, καθόσον ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται τις δικές του σκεπτομορφές και τον τρόπο με τον οποίο οικοδομεί και δημιουργεί το δικό του περιβάλλον και χρωματίζει την ίδια του τη ζωή. Οικοδομεί τους δικούς του κόσμους με τη δύναμη των νοητικών του λειτουργιών και με τις τροποποιήσεις αυτού του αποσπάσματος της οικουμενικής αρχής της σκέψης που έχει κατακτήσει για οικεία χρήση.

Ο Ηλιακός Λόγος, ας το θυμόμαστε, είναι το άθροισμα κάθε κατάστασης συνείδησης ή επίγνωσης. Ο άνθρωπος –η ανθρωπότητα ως σύνολο ή ως ατομική μονάδα –είναι μέρος αυτού του συνόλου. Οι πολλές διάνοιες, από τη διάνοια του ατόμου (που αναγνωρίζεται από την επιστήμη) ως η διάνοια του ίδιου του Θεού μέσον όλων των βαθμίδων των διανοούμενων και μέσον όλων σταδίων επίγνωσης, είναι υπεύθυνοι για κάθε μορφή που βρίσκεται στο σύστημά μας. Όσο εργαζόμαστε από το άπειρα μικρό μέχρι το άπειρα μεγάλο, από το μικρόκοσμο στον μακρόκοσμο, μια βαθμιαία διευρυνόμενη κατάσταση συνείδησης και μια σταθερά αναπτυσσόμενη κατάσταση επίγνωσης γίνεται φανερή. Σε αυτή την κατάσταση ανάπτυξης τρεις τύποι μορφών διακρίνονται σαν αποτέλεσμα του νου:

1. Η μορφή του ατόμου, ο αληθινός μικρόκοσμος.
 2. Η μορφή του ανθρώπου, ο μακρόκοσμος για όλα τα υπανθρώπινα βασίλεια.
 3. Η μορφή του Θεού, ένα ηλιακό σύστημα, ο μακρόκοσμος για τον άνθρωπο και όλα τα υπερανθρώπινα στάδια.
- Όλες αυτές οι μορφές, με όλες τις ενδιάμεσες, εξαρτώνται από κάποια ζωή, προικισμένη με την ικανότητα της σκέψης και μέσον της διανοητικής παρώθησης για αλλαγές και επίδραση, αισθάνονται την ουσία και την οικοδομούν σε μορφές.

(ΦΤΨ: 406-8)

Αυτός είναι ο σκοπός της διαλογιστικής διαδικασίας: να οδηγήσει τους ανθρώπους στην πρόοδο, στο φως που υπάρχει μέσα τους και να τους βοηθήσει, μέσα στο φως αυτό, να δουν Φως. Το έργο αυτό της αποκάλυψης βασίζεται σε κάποιες ορισμένες θεωρίες σχετικά με τη σύσταση και τη φύση του ανθρώπου. Η εξέλιξη και η τελειοποίηση της νοητικής ιδιότητας του ανθρώπου, με την οξύτητά της και την ικανότητα της να συγκεντρώνεται, παρέχει στη Δύση, κατά την εποχή μας, την ευκαιρία να θέσει σε δοκιμασία τις θεωρίες αυτές. «Η νέα σύνθεση, νου και ψυχής», λέει ο Κάμσερλινγκ, «πρέπει να προέλθει από το νου, στο επίπεδο της ύψιστης διανοητικότητας, αν πρόκειται να γίνει κάτι το αποφασιστικό».

(ΔΕ:48)

Σήμερα, καθώς η ολοκλήρωση της ανθρώπινης οικογένειας προχωρεί και καθώς το νοητικό επίπεδο της επικοινωνίας γίνεται ικανότερο, αναμένεται να παρατηρηθεί μια δραστική ανθρώπινη ανταπόκριση προς τις σχολές σκέψης και μια μειωμένη

ανταπόκριση προς τις μεθόδους της ορθόδοξης θρησκείας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η ανθρώπινη συνείδηση ρέπει προς ... τα νοητικά πεδία της συνείδησης, απομακρυνόμενη από τη συναισθηματική, και, όσο οι μάζες θα επιδεικνύουν ενδιαφέρον τόσο αυτή η τάση θα αυξάνεται.

Έφτασε πλέον ο καιρός που θα βρεθούν αρκετοί άνθρωποι ικανοί να εισάγουν μια νέα τεχνική, καθώς θα έχουν, σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον, μετατρέψει στην ίδια τους τη ζωή τις θρησκευτικές και διανοητικές προσεγγίσεις σε καταλυτικές για τη συνείδησή τους αλήθειες και καθώς θα έχουν αποκαταστήσει αρκετά την επαφή με την ψυχή ώστε να μπορούν να αγγίζουν τον κόσμο των ιδεών, κατ' ακολουθία των ενορατικών πεδίων συνείδησης. Ενωμένοι ως όμιλος μπορούν να καθιερώσουν τα ιδανικά και να αναπτύξουν τις τεχνικές και μεθόδους... ώστε... αυτές οι ιδέες και τα ιδανικά να εισαχθούν στη συνείδηση των μαζών, οι σχολές σκέψεις και οι θρησκείες του κόσμου να ενωθούν και ο νέος πολιτισμός να αναδυθεί. Θα είναι το προϊόν της νοητικής και συγκινησιακής συγχώνευσης της Ιχθυακής εποχής και έτσι θα αποδώσει, στο άμεσο μέλλον, το ενδεχόμενο μιας εκδήλωσης τους σχεδίου του Θεού πάνω στο φυσικό πεδίο.

(ΕΙ:29)

Η ιστορία των ιδεών, πώς ήλθαν και πώς έκαναν την κρούση τους πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση, αλλάζοντας έτσι την πορεία των ανθρώπινων υποθέσεων, είναι η ίδια η ανθρώπινη Ιστορία. Αλλά, αρκετά παραδόξως, οι ιδέες συνιστούν τον απρόβλεπτο παράγοντα του μέλλοντος. Κάποιο άτομο, με εξέχουσα προσωπικότητα, κάνει ένα βήμα πέρα από τους κήνσορες και θεράποντες της φυλής και διανοείται μέσω κάποιας μεγάλης και δυναμικής ιδέας που βασίζεται στην αλήθεια. Την μορφοποιεί με τέτοιο τρόπο ώστε οι συνάνθρωποί του να μπορέσουν να τη συλλάβουν και τελικώς να ζήσουν μέσον αυτής. Νέες τάσεις, νέα κινήματα και ορμές αναδύονται τότε. Έτσι φτιάχνεται η ιστορία. Θα ήταν αλήθεια αν λέγαμε ότι χωρίς τις ιδέες δεν θα υπήρχε ιστορία. Στην εξαγγελία μιας κοσμικής ιδέας και στην ικανότητα της ιδέας να μετατραπεί σε ιδανικό δραστικής ισχύος, ο Χριστός μόνος παραστέκει. Εκείνος, μέσον της ζωής Του, μας έδωσε μια ιδέα που με το χρόνο έγινε το ιδανικό της υπηρεσίας, έτσι ώστε σήμερα η προσοχή πολλών νομοθετών και διανοητών, σε όλον τον κόσμο, είναι απορροφημένη στην ευημερία των εθνών και των ανθρώπων. Ότι οι τεχνικές που αναλαμβάνονται και οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για να δυναμώσουν το δρόμο που αισθανθήκαμε και οραματιστήκαμε είναι συχνά λαθεμένες και ανεπιθύμητες, παράγοντας βάρβαρα και χωριστικά αποτελέσματα, με κανένα τρόπο δεν αλλάζει το γεγονός ότι πίσω από όλα τα ιδεαλιστικά πειράματα της φυλής στέκει αυτό το μεγάλο ιδανικό, θεϊκά εμπνευσμένο και ολοκληρωμένο για μας από το Χριστό στη ζωή και τη διδασκαλία Του.

(ΒΓ:91)

Τι τέλος πάντων είναι λάθος με τον τρόπο που παρουσιάζουμε την πνευματική πραγματικότητα και τις προαιώνιες αλήθειες; Πολλές είναι οι πιθανές απαντήσεις. Η σημαντικότερη είναι ότι η παρουσίαση της θείας αλήθειας, όπως την προσφέρουν οι Εκκλησίες της Δύσης και οι διδάσκαλοι της Ανατολής δεν συμβάδισε με τη διανοητική ανάπτυξη του πνεύματος του ανθρώπου. Οι ίδιοι παλιοί τύποι λέξεων και ιδεών εξακολουθούν ακόμη να δίνονται στους ερευνητές και δεν ικανοποιούν τη διάνοια τους, ούτε τις πρακτικές τους ανάγκες σε έναν κόσμο εξαιρετικά δύσκολο. Του ζητούν να

πιστεύει χωρίς να αμφισβητεί, όχι όμως και να εννοεί. Του λένε ότι δεν του είναι δυνατόν να εννοήσει και όμως του επιβάλλουν να παραδεχτεί τις ερμηνείες και τις βεβαιώσεις άλλων ανθρώπινων διανοιών, που ισχυρίζονται ότι κατανοούν και ότι κατέχουν την αλήθεια. Δεν πιστεύει ότι ο νους τους και οι ερμηνείες τους είναι καλύτερες από τις δικές του. Οι ίδιοι αρχαίοι τύποι, οι ίδιες αρχαίες θεωρίες και θεολογίες, και οι ίδιες παλιές ερμηνείες θεωρούνται σαν επαρκείς για την ικανοποίηση των αναγκών και των αποριών του σύγχρονου ανθρώπου. Δεν είναι όμως ικανοποιητικές.

Η Εκκλησία σήμερα είναι ο τάφος του Χριστού και επί της θύρας του μνημείου εκυλίσθει ο λίθος της θεολογίας...Εν τούτοις υπάρχει μια σκεπτόμενη μειοψηφία η οποία (όταν θα μεταβληθεί σε πλειοψηφία κάτι που γίνεται σήμερα γοργά), θα εξαπλώσει την αληθινή διδασκαλία του Χριστού. (EI:139-40)

B.5 Η Όψη Θέληση της Θεϊότητας

Το μυστικό της θέλησης βρίσκεται στην αναγνώριση της θείας φύσης του ανθρώπου. Μόνο αυτό μπορεί να προκαλέσει την αληθινή έκφραση της θέλησης. Είναι γεγονός πως πρέπει να προκληθεί από την ψυχή καθώς κυριαρχεί τον ανθρώπινο νου και ελέγχει την προσωπικότητα. Το μυστικό της θέλησης είναι στενά συνδεδεμένο με την αναγνώριση της ακατανίκητης φύσης της καλοσύνης και τον αναπόφευκτο τελικά θρίαμβο του καλού...

Υπάρχει, ωστόσο, κάτι περισσότερο, κάτι άλλο...Αυτό ήλθε με την προσπάθεια να κατανοήσουμε και να εκφράσουμε την ποιότητα της πνευματικής Θέλησης. Ήταν η εκδήλωση της ενέργειας η οποία κάνει την πρώτη θεία όψη της θέλησης ή Δύναμης αυτό που είναι. Αυτό που αποτελεί το διακριτικό γνώρισμα της δύναμης της Σαμπάλλα. Είναι αυτή η ιδιαίτερη και διακριτική ιδιότητα της θεότητας που είναι τόσο διαφορετική, ακόμη και ο ίδιος ο Χριστός δεν μπόρεσε να την εκφράσει με ευκολία και κατανόηση. Εδώ έχουμε το επεισόδιο στη Γεθσημανή. Δεν είναι για μένα εύκολο να εκφράσω τη σημασία του με λέξεις. Δυο χιλιάδες χρόνια πέρασαν από τη Γεθσημανή και από τότε που ο Χριστός πραγματοποίησε την αρχική του επαφή με τη δύναμη της Σαμπάλλα και με αυτή την έννοια και για χάρη της ανθρωπότητας εγκαθίδρυσε μια σχέση η οποία ακόμη και μετά δυο χιλιάδες χρόνια δεν είναι παρά μια λεπτή, εύθραυστη γραμμή συνδέουσας ενέργειας.

Αυτή η δύναμη της Σαμπάλλα είναι διαθέσιμη για ορθή χρήση αλλά η δύναμη της έκφρασής της βρίσκεται στην κατανόησή της (τόσο όσο είναι δυνατόν στο μέσο του δρόμου που βρίσκεται η ανθρώπινη εξέλιξη) και στην ομαδική χρήση της. Είναι μια ενοποιούσα, συνθετική δύναμη αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί σα μια δύναμη που πειθαρχεί και σταθεροποιεί. Ας επαναλάβω εκείνες τις δυο λέξεις κλειδιά για τη χρήση της Σαμπάλλα: ομαδική χρήση και κατανόηση.

Η Αγάπη είναι το θέμα της Χριστιανικής διδασκαλίας, όπως η Θέληση, θεϊκά εκφρασμένη, θα είναι το θέμα της επερχόμενης παγκόσμιας θρησκείας. Αυτή ήταν το κίνητρο πίσω από μεγάλο μέρος του έργου που έγινε στα επίπεδα της φιλανθρωπίας και

της ανθρώπινης ευημερίας. Η αληθινή αγάπη δεν έχει ποτέ μέχρι τώρα πραγματικά εκφρασθεί –εκτός από το Χριστό...

Η ενέργεια της Σαμπάλλα είναι αυτή που συνδέεται -μέσω της συνείδησης και της μορφής- με τη ζωτικότητα της ανθρωπότητας...Αφορά την εγκαθίδρυση ορθών ανθρώπινων σχέσεων και είναι αυτή η κατάσταση ύπαρξης η οποία ανατρέπει τελικά τη δύναμη του θανάτου...Είναι η θέληση που εγείρεται με την επίκληση αυτή που πρέπει να εστιαστεί στο φως της ψυχής και να αφιερωθεί στους σκοπούς του φωτός και στο σκοπό της εγκαθίδρυσης ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Πρέπει να χρησιμοποιηθεί (με αγάπη) για την καταστροφή όλων όσων εμποδίζουν την ελεύθερη ροή της ανθρώπινης ζωής και επιφέρουν το θάνατο (πνευματικό και πραγματιστικό) στην ανθρωπότητα. Αυτή η Θέληση πρέπει να επικληθεί και εφελκυσθεί.

(Ακτίνες, ΙΙΙ: 580-4)

Γ. ΖΩΗ- ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ- ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Ο ενυπάρχων στη θέληση δυναμισμός, τον οποίο θα χειρίζονται ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου, οι μαθητές και οι μνημένοι του κόσμου, θα μετατρέψει την ενστικτώδη αυτή μαζική ανταπόκριση σε πραγματική εμπειρία και θα προκαλέσει την 'εμφάνιση' πάνω στη γη της νέας αναπτυσσόμενης 'ποιότητας' την οποία η 'ζωή' ζητεί να εκδηλώσει στη Νέα Εποχή. Επέσυρα την προσοχή στις τρεις θείες όψεις: Ζωή, Ιδιότητα, Εμφάνιση. Τώρα βρίσκονται στην πορεία της εμφάνισής τους σε τελική μορφή για τον ιδιαίτερο αυτό κύκλο.

(Ακτίνες V:120)

Η πρώτη μεγάλη πραγματοποίηση την οποία οφείλει ο ζηλωτής να πετύχει είναι η πανταχού παρουσία. Πρέπει να κατανοήσει την ενότητά του με το όλο και την ενότητα της ψυχής του και μέσα σε κάθε μορφή ζωής. Έπειτα σαν μνημένος φθάνει στην παντογνωσία ή την ολοκληρωτική γνώση και οι Αίθουσες της Γνώσης και της Σοφίας του παραδίδουν τα μυστικά τους. Γίνεται Χριστός, γνώστης όλων των πραγμάτων, γνωρίζοντας τι υπάρχει στην καρδιά του Πατέρα και στις καρδιές των ανθρώπων. Τελικά μπορεί να αποκτήσει την παντοδυναμία ή την πλήρη δύναμη και τότε τα κλειδιά του Ουρανού θα παραδοθούν στα χέρια του Υιού του Ανθρώπου και κάθε δύναμη θα είναι δική του.

(ΦΤΨ: 358)

Γ1. Η Τριπλότητα της Εκδήλωσης

Για το μέσο στοχαστή των ημερών μας οι όροι πνεύμα, ψυχή και σώμα αντιπροσωπεύουν το άθροισμα της θείας εκδήλωσης τόσο για τη θεότητα του σύμπαντος όσο και για την μικρότερη εκείνη θεότητα, τον ίδιο τον άνθρωπο. Επειδή η πραγματεία αυτή (Πραγματεία επί της Λευκής Μαγείας) προορίζεται για το σκεπτόμενο ανθρώπινο ον και όχι για τους αποκρυσταλλωμένους θεολόγους ή τους θεωρητικά προκατειλημμένους επιστήμονες, θα αρκεστούμε στη δοκιμασμένη ορολογία και θα επιζητήσουμε να καταλάβουμε τι κρυβόταν πίσω από τις φράσεις με τις οποίες ο άνθρωπος επιζήτησε να εξηγήσει τον Ίδιο το Θεό.

«Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνώντας Αυτόν εν Πνεύματι και Αληθεία δει προσκυνείν», αναφέρει μια από τις Γραφές του κόσμου. «Εγένετο ο Άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν», βρίσκουμε να λέγεται σε άλλο σημείο της ίδιας γραφής. «Προσεύχομαι στο Θεό ολόκληρο το πνεύμα και η ψυχή και το σώμα σας να διατηρηθούν αμόλυντα», είπε ένας μνημένος της Λευκής Στοάς. Και ο μεγαλύτερος από όλους, ακόμη παρόν και μαζί μας σε φυσική παρουσία επί της γης, επαναλαμβάνοντας τα λόγια ενός παλαιότερου σοφού, είπε: «Εγώ είπα, θεοί εστέ και υιοί Υψίστου πάντες». Σε αυτές τις λέξεις η τριαδικότητα του ανθρώπου, η θειότητά του και η συνάφειά του με τη ζωή μέσα στην Οποία ζει, κινείται και υπάρχει, θίγεται από τη Χριστιανική σκοπιά και όλες οι μεγάλες θρησκείες πραγματεύονται με ανάλογες φράσεις τη συνάφεια αυτή.

- **Πνεύμα, Ζωή, Ενέργεια**

Η λέξη πνεύμα αποδίδεται σε εκείνη τη χωρίς ορισμό, φευγαλέα, ουσιαστική παρόρμηση ή Ζωή που είναι η αιτία κάθε εκδήλωσης. Είναι η πνοή της Ζωής και είναι η ρυθμική εκείνη εισροή ζωτικής ενέργειας που εκδηλώνεται με τη σειρά της ως ελκτική δύναμη, ως η συνείδηση ή η ψυχή και είναι το άθροισμα της ατομικής υπόστασης. Είναι η αντιστοιχία μέσα στη μεγάλη Ύπαρξη ή Μακρόκοσμο εκείνου που είναι μέσα στη μικρή ύπαρξη ή μικρόκοσμο είναι ο ζωτικός εμπνέων παράγοντας, που αποκαλούμε ζωή του ανθρώπου. Αυτό φανερώνεται από την πνοή μέσα στο σώμα του, η οποία αφαιρείται ή αποσύρεται όταν η διαδρομή της ζωής διανυθεί... (ΛΜ:22-3)

- **Η Ψυχή, ο Μεσολαβητής ή η Μέση Αρχή**

Υπάρχουν δύο σκοπιές ή απόψεις από τις οποίες η φύση της ψυχής πρέπει να κατανοηθεί. Η μια είναι η όψη της ψυχής σε σχέση με το τέταρτο βασίλειο της φύσης, δηλαδή το ανθρώπινο και η άλλη είναι η όψη των υπανθρώπινων βασιλείων της φύσης, τα οποία, πρέπει να θυμόμαστε ότι είναι αντανakλάσεις των τριών ανώτερων.

Πρέπει να έχουμε υπόψη πως η ψυχή της ύλης, η Anima Mundi, είναι ο αισθαντικός παράγοντας μέσα στην ίδια την ουσία. Η ανταποκριτικότητα ακριβώς της ύλης παντού στο σύμπαν και η ενδότατη εκείνη ιδιότητα όλων των μορφών, από το άτομο του φυσικού επιστήμονα ως το ηλιακό σύστημα του αστρονόμου επιφέρει την αδιαμφισβήτητη, νοήμονα δραστηριότητα, που όλα αυτά καταδεικνύουν. Μπορεί να ονομαστεί ελκτική ενέργεια, συνεκτικότητα, αισθαντικότητα, ζωντάνια, επίγνωση ή συνειδητότητα αλλά ίσως ο πιο διαφωτιστικός ορισμός είναι ότι η ψυχή είναι η ποιότητα που κάθε μορφή φανερώνει. Ακριβώς αυτό το λεπτοφύες κάτι διακρίνει το ένα στοιχείο από το άλλο, το ένα ορυκτό από το άλλο. Η άψαυστη αυτή ουσιαστική φύση της μορφής στο φυτικό βασίλειο, καθορίζει κατά πόσο ένα τριαντάφυλλο ή ένα κουνουπίδι, μια φτελιά ή ένα νεροκάρδαμο, θα λάβουν υπόσταση. Είναι ένας τύπος ενέργειας που διακρίνει τα ποικίλα είδη του ζωικού βασιλείου και που κάνει τον ένα άνθρωπο διαφορετικό από τον άλλο σε εμφάνιση, φύση και χαρακτήρα. Ο επιστήμονας έχει κατατάξει, ερευνήσει και αναλύσει τις μορφές. Ονόματα έχουν εκλεγεί και δοθεί στα στοιχεία και στα ορυκτά, στις μορφές της φυτικής ζωής και στα ποικίλα είδη των ζώων. Η δομή των μορφών και η ιστορία της εξελικτικής τους προόδου έχουν μελετηθεί και έχουμε κατασταλάξει σε συμπεράσματα και πορίσματα, αλλά η λύση του προβλήματος

αυτής της ίδιας της ζωής ακόμη διαφεύγει και από τους πιο ειδήμονες. Ωστόσο η κατανόηση του 'ιστού της ζωής' ή του σώματος της ζωτικότητας, που υπόκειται σε κάθε μορφή και συνδέει κάθε μέρος της μορφής με κάθε άλλο μέρος, αναγνωρισθεί και γίνει γνωστή σε γεγονός μέσα στη φύση, το πρόβλημα θα μένει άλυτο...

(ΛΜ:33-4)

- **Το Σώμα, η Φαινόμενη Εμφάνιση**

Δεν χρειάζεται να γραφτούν πολλά εδώ σχετικά με αυτό, γιατί η σωματική φύση και η μορφική όψη υπήρξαν αντικείμενο έρευνας και θέμα σκέψης και ανάλυσης των σκεπτόμενων ανθρώπων για πολλούς αιώνες. Πολλά συμπεράσματα στα οποία έχουν φτάσει είναι βασικά ορθά.

(ΛΜ:41)

Γ2. Δυναδικότητα: Οι Δυνάμεις του Φωτός και του Υλισμού

Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η ορθόδοξη θρησκεία διαχώρισε πρόσκαιρα τις δύο μεγάλες έννοιες, του πνεύματος και της ύλης, στη σκέψη και τη διδασκαλία, δημιουργώντας έτσι μια απόσταση μεταξύ θρησκείας και επιστήμης. Το έργο των εργατών της νέας εποχής είναι να συνδέσουν αυτά τα δύο φαινομενικά αντίθετα, να αποδείξουν ότι το πνεύμα και η ύλη δεν ανταγωνίζονται μεταξύ τους και ότι σε όλο το σύμπαν υπάρχει μονάχα πνευματική υπόσταση, που λειτουργεί για τη δημιουργία των εξωτερικών απτών μορφών.

(ΠΕ:12)

Οι δυνάμεις του Φωτός βρίσκουν τους οπαδούς και τους εργάτες σε κάθε χώρα, παρότι σε μερικές από αυτές υφίστανται μεγαλύτερα εμπόδια στην έκφραση συγκριτικά με άλλες. Το ίδιο ισχύει και για τις Δυνάμεις του Υλισμού. Μεταξύ αυτών των δύο μεγάλων ομίλων, στέκουν οι μάζες περιμένοντας την ανάδυση μιας καινοφανούς ευκαιρίας και νέων αποκαλύψεων.

Είναι η παγκοσμιότητα αυτών των καταστάσεων και τα καθαρά αποτελέσματα που καθιστούν την εποχή μας μια περίοδο πλανητικής ευκαιρίας και πλανητικής μύησης. Μύηση είναι μια διεύρυνση της συνείδησης, που οδηγεί σε μια αυξανόμενη αναγνώριση των εσωτερικών πραγματικοτήτων. Η μύηση ουσιαστικά είναι η έξοδος από αρχαίους τύπους ελέγχου και η είσοδος στον έλεγχο από πιο πνευματικές και σταδιακά υψηλότερες αξίες. Μύηση ονομάζουμε την επέκταση της συνείδησης προς την αναπτυσσόμενη αναγνώριση των εσώτερων πραγματικοτήτων. Είναι, αντιστοίχως, η αναγνώριση μιας ανανεωμένης αίσθησης της ανάγκης για αλλαγή και της σοφής διευθέτησης των αλλαγών που χρειάζονται ώστε να μπορεί να πραγματοποιηθεί αληθινή πρόοδος. Η συνείδηση αποκτά εύρος, πληθωρικότητα και θεία περιεκτικότητα και έτσι υφίσταται ένας καινούργιος και πιο ικανός έλεγχος από την ψυχή καθώς αναλαμβάνει όλο και περισσότερο τη διεύθυνση της ζωής ενός ατόμου, έθνους ή του κόσμου.

Από τη σκοπιά της Ιεραρχίας η παρούσα διαμάχη ανάμεσα στην προσωπικότητα και την ψυχή της ανθρωπότητας... φαίνεται ταυτόσημη με τη σύγκρουση που λαμβάνει χώρα μέσα στη συνείδηση μιας ανθρώπινης ύπαρξης που έχει κατακτήσει το στάδιο της μαθητείας και αντιμετωπίζει το πρόβλημα των ζευγών των αντιθέτων... Γιατί τι άλλο είναι ο άνθρωπος παρά μια έκφραση της θεότητας (Θεός) σε υλική μορφή (το Διάβολο)

και τι άλλο είναι η ύλη παρά το μέσον δια του οποίου η θεότητα πρέπει τελικά να εκδηλώσει σε όλη της τη δόξα; Όταν όμως συμβεί αυτό, η ύλη δεν θα συνιστά τον διευθυντικό παράγοντα αλλά απλώς το μέσον έκφρασης.

Η μάχη διεξάγεται...ανάμεσα στη μορφή της ζωής και την ψυχή. Ο Ένοικος στο Κατώφλι (το κατώφλι της θεότητας) είναι η ίδια η ανθρωπότητα με τις αρχαίες της τάσεις σκέψης, με τον εγωισμό της και την απληστία. Η ανθρωπότητα σήμερα στέκει πρόσωπο με πρόσωπο μπροστά στον Άγγελο της παρουσίας –την Ψυχή, της οποίας η φύση είναι η αγάπη, το φως και η περιεκτική κατανόηση. Το μεγάλο πρόβλημα σήμερα είναι ποια από τις δύο κύριες συνισταμένες της ζωής θα καθορίσει... το δρόμο που θα αποφασίσει να βαδίσει η ανθρωπότητα. (ΕΙ:136-7)

Γ3. Η Δύναμη της Σαμπάλλα

Η ανθρωπότητα περνά μέσον μιας μεγάλης κρίσης και το κάρμα ή η μοίρα πέφτει βαριά πάνω της. Η διέγερση που έχει επιτευχθεί και το φως που έχει επιτραπεί να διαχυθεί, σύμφωνα με τις αποφάσεις της ιεραρχικής σύσκεψης το 1925, λειτούργησαν πραγματικά και αποτελεσματικά. Αυτή η συνάντηση των Διδασκάλων...επί των πνευματικών πεδίων, οδήγησε σε τρία αποτελέσματα ή γεγονότα των οποίων, σήμερα, αποκτούμε επειρία.

Το πρώτο ήταν μια νέα εισροή της- εκ της αρχής του Χριστού- πνευματικής ή αληθινής αγάπης, η οποία είναι πάντοτε απαλλαγμένη από τη συγκινησιακή και εγωιστική πρόθεση. Αυτή η εισροή είχε σαν αποτέλεσμα την άμεση και ραγδαία ανάπτυξη όλων των κινημάτων για την ειρήνη, την παγκόσμια κατανόηση, την καλή θέληση, τη φιλανθρωπία και την αφύπνιση των ανθρώπινων μαζών στα κελεύσματα της αδελφότητας.

Το δεύτερο ήταν η διέγερση της αρχής των σχέσεων και αυτό οδήγησε στην ανάπτυξη και την τελειοποίηση όλων των πηγών της επικοινωνίας όπως ο τύπος, το ραδιόφωνο και τα ταξίδια. Ο εσώτερος σκοπός όλων αυτών ήταν να φέρει τους ανθρώπους πιο κοντά τον ένα στον άλλο στο εξώτερο πεδίο ύπαρξης και ως εκ τούτου να παραλληλιστούν αντικειμενικά ως προς την αναπτυσσόμενη εσώτερη πνευματική ενότητα.

Το τρίτο ήταν η εισροή της ενέργειας της θέλησης ή δύναμης από το κέντρο της Σαμπάλλα. Αυτή είναι η πιο ισχυρή δύναμη στον κόσμο σήμερα και μόνο δύο φορές, μέχρι τώρα στην ιστορία του ανθρώπου, έχει κάνει την εμφάνισή της ενώ η παρουσία της έγινε αισθητή μέσω των τρομερών αλλαγών που επήλθαν...

Αυτή η ελάχιστη γνωστή θεία ενέργεια διαχύνεται τώρα από τη Σαμπάλλα. Ενσωματώνει την ενέργεια που βρίσκεται πίσω από την τρέχουσα παγκόσμια κρίση. Είναι η Θέληση του Θεού να παράγει ορισμένες φυλετικές, σημαντικές αλλαγές στη συνείδηση της φυλής οι οποίες θα αλλάζουν παντελώς τη στάση του ανθρώπου απέναντι στη ζωή και την αντίληψή του περί των πνευματικών, εσωτερικών και υποκειμενικών στοιχείων της ζωής. Αυτή η δύναμη θα επιφέρει επίσης, σε συνδυασμό με την ενέργεια της αγάπης, εκείνη την τρομακτική κρίση- επικείμενη στην ανθρώπινη συνείδηση –που ονομάζουμε

δεύτερη κρίση, τη μύηση της φυλής στα Μυστήρια των Αιώνων, σε αυτά που ήταν εξαρχής κρυμμένη.

Ίσως έχει νόημα να εξετάσουμε, σε αυτό το σημείο, τα τρία μεγάλα πλανητικά κέντρα και τις μεταξύ τους σχέσεις...

1. **ΣΑΜΠΑΛΛΑ.....**Θέληση ή Δύναμη.....Πλανητικό κέντρο Κεφαλής...
Η Άγια Πόλη.....Σκοπός.....Σχέδιο.....Πνευματικός Κωνοειδής Αδένας.

Όψη Ζωή

Κυβερνήτης: Σανάτ Κουμάρα, Ο Κύριος του Κόσμου

Ο Αρχαίος των Ημερών, Μελχισεδέκ

2. **ΙΕΡΑΡΧΙΑ.....**Αγάπη –Σοφία.....Πλανητικό Κέντρο Καρδιάς
Η Νέα Ιερουσαλήμ.....Ενότητα.....Ενοποίηση

Ομαδική Συνείδηση

Κυβερνήτης: Ο Χριστός, Ο Παγκόσμιος Σωτήρας

3. **ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ....**Νοήμων Δραστηριότητα.....Πλανητικό Κέντρο Λαιμού
Η πόλη τετράγωνος κείται.....Δημιουργικότητα

Αυτο-συνείδηση

Κυβερνήτης: Εωσφόρος, Υιός της Πρωίας, Ο Άσωτος Υιός

Αυτή η ενέργεια της Σαμπάλλα για πρώτη φορά τώρα κάνει την κρούση της κατ' ευθείαν πάνω στην ανθρωπότητα και δεν κατέρχεται όπως μέχρι τώρα γινόταν, με τη μεταβίβαση της μέσω της Ιεραρχίας. Αυτό ευθύνεται για την τωρινή κρίση του κόσμου. Η αιτία βασίζεται πάνω σε τέσσερις σημαντικούς παράγοντες για τους οποίους θα ήθελα να επεκταθώ:

1. Πάνω στο σημείο που έχει επιτευχθεί στη φυλετική εξέλιξη το οποίο εγγυάται σήμερα την οικοδόμηση ενός καλύτερου φορέα για την ανθρώπινη και φυλετική έκφραση.
2. Πάνω στις καρμικές αιτίες οι οποίες, όσον αφορά τη σημερινή ανθρωπότητα μπορούν να αναχθούν σε μια παλιά σύγκρουση πάνω στην Αρχαία Ατλαντίδα.
3. Πάνω στον ερχομό σε ενσάρκωση ορισμένων μεγάλων προσωπικοτήτων των οποίων το ντάρμα ή πεπρωμένο είναι να επιφέρουν μεγάλες εξελικτικές αλλαγές.
4. Πάνω σε ορισμένα πλανητικά γεγονότα, συνδεδεμένα με τη ζωή του Ενός «εν τω Οποίω ζούμε, κινούμεθα και εσμέν». Αυτά συνεπάγονται την κρούση πάνω στον πλανήτη μας δυνάμεων και ενεργειών που θα παίξουν λειτουργικό ρόλο στην αλλαγή του ισχύοντος πολιτισμού και κουλτούρας, κλιμακώνοντας την καρμική αναγκαιότητα και τοιουτοτρόπως δρομολογώντας την απελευθέρωση, παρουσιάζοντας την ανθρωπότητα σε εκείνο το στάδιο της εμπειρίας του μαθητή

που αποκαλούμε «η συνάντηση του Ενοίκου του Κατωφλίου με τον Άγγελο της Παρουσίας» προκαλώντας σαν συνέπεια μια ορισμένη πλανητική μύηση. Αυτά τα τέσσερα στάδια του νόμου του Αιτίου και του Αποτελέσματος (έτσι όπως επηρεάζουν την ανθρωπότητα σήμερα) μπορούν να ονομαστούν:

1. Η τελειοποίηση της έκφρασης της μορφής..... Νόμος της Εξέλιξης
2. Η επίσπευση του Κάρμα.....Νόμος του Αιτίου και του Αποτελέσματος
3. Η επίτευξη της προσωπικότητας.....Νόμος των Πολικών Αντιθέτων (Ο Ένοικος στο Κατώφλι)
4. Η επίτευξη της Πλανητικής Μύησης.....Νόμος της Μύησης

Μια μελέτη του μικρόκοσμου, θα δείξει ότι το κλειδί για τη μελέτη των ανθρώπινων υποθέσεων στο σύνολό τους το κρατά ανέκαθεν ο ίδιος ο άνθρωπος. Ακριβώς όπως οι ζηλωτές και οι μαθητές δοκιμάζονται αυτήν την εποχή και υπόκεινται στην επεξεργασία ανεξήγητων συγκρούσεων και δυναμικών αλλαγών στη ζωή τους, έτσι και ο παγκόσμιος ζηλωτής, η ανθρωπότητα. (ΕΙ:105-10)

Γ4. Όλα Είναι Ενέργεια

Δεν υπάρχει τίποτα παρά ενέργεια, γιατί ο Θεός είναι ζωή. (Ακτίνες IV: 136)

Το γεγονός αυτό ακριβώς δείχνει την πραγματικότητα της υπόθεσης ότι τίποτε άλλο δεν υπάρχει εκτός από ενέργεια αυτής ή της άλλης μορφής και ότι η ενέργεια αυτή είναι τριπλή. Στην Ανατολή χαρακτηρίζουν τη φύση της ενέργειας σαττική, ρατζασική ή ταμασική. Δηλαδή:

Σάττβα.....	ρυθμός.....	Πνεύμα.....	Ζωή
Ράτζα.....	κινητικότητα.....	Ψυχή.....	Φως
Τάμας.....	Αδράνεια.....	Σώμα.....	Ουσία

Όλα είναι διαφοροποιήσεις στο χώρο και στο χρόνο του ενός αιώνιου πρωταρχικού πνεύματος –ουσίας. Μπορεί να λεχθεί ότι οι σύγχρονες αντιστοιχίες της Δύσης παρουσιάζονται με τους εξής όρους:

Ενέργεια.....	Πνεύμα.....	ζωή
Δύναμη.....	Ψυχή.....	φώς
Ύλη.....	Μορφή.....	υπόσταση

Το εξέχον χαρακτηριστικό του πνεύματος (ή ενέργειας) είναι η αρχή-της-ζωής, αυτό το μυστήριο κάτι που κάνει όλα τα πράγματα να υπάρχουν και να διατηρούνται. Το εξέχον χαρακτηριστικό της ψυχής (ή δύναμης) είναι το φως. Καθιστά ορατό αυτό που υπάρχει. Το εξέχον χαρακτηριστικό της ζωντανής ύλης είναι η «υπό-σταση» ή αυτό που βρίσκεται πίσω από το αντικειμενικό σώμα και παρέχει την αληθινή μορφή.

(ΦΤΨ: 281-2)

Οι όμιλοι που υπηρετούν πρέπει να επιδιώξουν να εστιάσουν την προσοχή του έργου τους στην ανάπτυξη μιας οργανωμένης, επιστημονικής δραστηριότητας. Αυτό, στο

εσωτερικό έργο, συνεπάγεται την κατανόηση της βασικής επιστήμης του αποκρυφισμού δηλαδή της επιστήμης της ενέργειας. Οι ποιότητες, τα χαρακτηριστικά και η δραστηριότητα, με τα οποία θα έπρεπε να εμπλακείτε, είναι σαφώς η έκφραση και η κατανόηση της ενέργειας κατά μήκος κάποιας γραμμής... Σας ζητώ να ασχοληθείτε, ως εσωτεριστές, με την ενέργεια και το αποτέλεσμα της κρούσης της πάνω στις δυνάμεις. Αυτή είναι η επιστημονική όψη της απόκρυφης ζωής.

Ο κόσμος σήμερα είναι γεμάτος από δυνάμεις που βρίσκονται σε σύγκρουση και σε λαθεμένες σχέσεις μεταξύ τους... Η νέα τάξη θα μπορέσει να εκφραστεί από το έργο της πνευματικής ενέργειας πάνω στις δυνάμεις που υπάρχουν στους τρεις κόσμους και αυτό θα είναι το έργο των νέων ομίλων, όταν οργανωθούν και λειτουργήσουν σωστά... Κάποια μικρή αντίληψη της σπουδαιότητας αυτών των φράσεων μπορεί να αποκτηθεί αν παρατηρήσετε το αποτέλεσμα που προκαλείτε στο περιβάλλον σας κατά τη φάση που πραγματικά πετύχετε να ζείτε ως ψυχές και έτσι να εκφράζεται η ενέργεια της ψυχής, παραλύοντας τις δυνάμεις της προσωπικότητας στους εαυτούς σας και στους γύρω σας.

Η επιθυμία της Ιεραρχίας, αυτήν την εποχή, είναι να γεμίσει τον κόσμο των συγκρουόμενων δυνάμεων με σημεία πνευματικής ενέργειας και να καταναίμει παντού εκείνους που συνδέονται με πνευματικούς ομίλους και είναι επομένως υποκειμενικά συνδεδεμένοι με τους αδελφούς ομίλους σε όλες τις χώρες, ώστε μια διεισδυτική διανοητική επιρροή να μπορεί ακατάπαυστα να κάνει αισθητή την πρόσκρουσή της στο μυαλό των ανθρώπων και να προκαλέσει τελικά τα αναγκαία καλά αισθήματα, την καλή θέληση και την ορθή ζωή. (ΕΓ: 104-5)

Γ5. Το Αιθερικό Σώμα

• Βάση της Ενότητας

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι το αιθερικό σώμα του ανθρώπινου όντος αποτελεί ένα ακέραιο μέρος του αιθερικού σώματος του πλανητικού Λόγου και, συνεπώς, συνδέεται με όλες τις μορφές που βρίσκονται μέσα σε αυτό σώμα, σε οποιοδήποτε από τα βασίλεια της φύσης. Είναι μέρος της ουσίας του σύμπαντος, συνδυασμένο με πλανητική ουσία και γι' αυτό μας δίνει την επιστημονική βάση της ενότητας...

Το αιθερικό σώμα είναι βασικά το πιο σπουδαίο όργανο ανταπόκρισης που κατέχει ο άνθρωπος, προκαλεί την ορθή λειτουργία των πέντε αισθήσεων και συνεπώς παρέχει πέντε μεγάλα σημεία επαφής με το χειροπιαστό κόσμο. Επιτρέπει επίσης στον άνθρωπο να καταγράφει αισθητικά τους λεπτότερους κόσμους και όταν ενεργοποιείται και ελέγχεται από την ψυχή τα πνευματικά βασίλεια στέκουν επίσης διάπλατα ανοικτά...

Το αχανές του θέματος, ωστόσο, είναι τόσο πραγματικό ώστε βαθμιαία μόνο μπορεί η ανθρωπότητα να συλλάβει την κατάσταση και να φτάσει στην αντίληψη ότι ο άνθρωπος είναι ουσιαστικά (μέσον του αιθερικού σώματος) ένα ακέραιο μέρος του μεγάλου κραδαινόμενου Όλου. Μόνον όταν έλθει ο καιρός θα το μάθει, μέσον μιας διαδικασίας της εξέλιξης και τότε μπορεί να ελπίζει να καταγράφει όλες τις διαφορετικές περιοχές της θείας έκφρασης. Μόνον όταν το αιθερικό σώμα παρασύρεται σε δράση κάτω από την επίδραση και μέσον των «αποτυπωνόμενων δυνάμεων» της ψυχής και του νου και

πρόσκαιρα του αστρικού σώματος, μπορεί ο άνθρωπος να αποκτήσει επίγνωση όλων των κόσμων, όλων των φαινομένων και όλων των καταστάσεων συνείδησης και έτσι να πετύχει εκείνη την παντογνωσία που είναι κληρονομικό δικαίωμα όλων των Γιών του Θεού. (Ακτίνες IV: 82-4)

Το αιθερικό σώμα έχει έναν κύριο αντικειμενικό σκοπό. Αυτός είναι να ζωογονεί και ενεργοποιεί το φυσικό σώμα και έτσι να το ολοκληρώνει μέσα στο ενεργειακό σώμα της Γης και του ηλιακού συστήματος. Είναι ένας ιστός ρευμάτων ενέργειας, γραμμών δύναμης και φωτός. Αποτελεί μέρος του μεγάλου δικτύου ενεργειών που βρίσκονται κάτω από όλες τις μορφές, μεγάλες ή μικρές (μικροσκοπικές ή μακροσκοπικές). Κατά μήκος των γραμμών αυτών ενέργειας, οι κοσμικές δυνάμεις ρέουν, όπως το αίμα ρέει μέσον των φλεβών και αρτηριών. Η σταθερή αυτή ατομική –ανθρώπινη, πλανητική και ηλιακή –κυκλοφορία δυνάμεων της ζωής μέσον του αιθερικού σώματος όλων των μορφών είναι η βάση κάθε εκδηλωμένης ζωής και η έκφραση της ουσιαστικής μη-χωριστικότητας της ζωής. (Ακτίνες IV:2-3)

• Παράγοντας στη Διαδικασία Εξωτερίκευσης

Οι ενέργειες είναι πάντα παρούσες και δραστήριες, αλλά κραδαίνονται σε δραστηριότητα κάτω από νόμο και τάξη και κάποτε μερικές είναι πιο εξέχουσες από άλλες. Δρουν ζωτικά και ενεργητικά στο αναγκαίο πρόγραμμα το οποίο τα σχέδια της Ιεραρχίας μπορεί να απαιτούν σε κάποιο ιδιαίτερο κύκλο.

Αυτές οι ενέργειες επιφέρουν οτιδήποτε αστόχαστα ονομάζουμε ‘γεγονότα’ της ημέρας. Ρυθμίζουν τους παρερχόμενους πολιτισμούς και αυτά τα γεγονότα αποτελούν τόσο πολύ μέρος του κόσμου στον οποίο ζούμε και κινούμεθα και υπάρχουμε, και σαν εκφράσεις κατευθυνόμενων ενεργειών, σημαίνουν λίγα πράγματα για μας εκτός ίσως του γεγονότος ότι μπορεί να ασκούν αντίρροπη προς τις προσωπικότητές μας επίδραση. Δημιουργούν απλά έναν τρόπο ζωής σε κάθε ειδική εποχή. Αυτές οι ενέργειες ξεκίνησαν τις δραστηριότητές τους κατά τη νύχτα του χρόνου. Εγκαθίδρυσαν- κάθε μία από αυτές- τον αναγκαίο κυκλικό τους ρυθμό. Είναι υπεύθυνες για τη δραστηριότητας της ουσίας στην ύλη ή για τη δράση του ζωτικού ή αιθερικού σώματος πάνω στην ύλη. Αποτελούν τις χαμηλότερες μορφοποιημένες εκφράσεις της Δημιουργικής Διάνοιας, ενσωματώνοντας την αρχή της ζωής ή ζωτικότητας γιατί ουσιαστικά οι Ίδιες είναι ζωή και ζωή σε πράξη. Μην ξεχνάτε ότι η παχυλή ύλη δεν αποτελεί αρχή. Ανταποκρίνεται μόνον στη δημιουργική αρχή.

Όταν... η εξωτερίκευση της Ιεραρχίας αρχίσει να λαμβάνει χώρα (και θα εξαπλώνεται για μια πολύ μεγάλη χρονική περίοδο) η επίδραση αυτών των ουσιαστικών ενεργειών στην ύλη θα εμποδιστεί ριζικά επειδή θα είναι- για πρώτη φορά στην Ιστορία- κατευθυνόμενες από αιθερικά επίπεδα, από το αιθερικό σώμα του πλανήτη στους τρεις κόσμους. Μέχρι τώρα αυτές οι ενέργειες κατευθύνθηκαν από το Βουδδικό πεδίο, το οποίο είναι το χαμηλότερο από τα κοσμικά αιθερικά πεδία. Βασικά, η κατεύθυνση θα προέρχεται ακόμα από το Βουδδικό πεδίο, αλλά η ξεχωριστή και συγχωνευμένη κατεύθυνση θα δίνεται από μέσα από τους τρεις κόσμους και επί του φυσικού πεδίου.

Αυτό θα είναι το έργο των εξωτερικευμένων Άσραμ οργανωμένων να λειτουργούν ανοικτά.

Η γνώση ότι αυτή η σπουδαία ανάπτυξη ήταν επικείμενη, έκανε την Ιεραρχία στον τελευταίο αιώνα να διευρύνει την περιοχή ή την ένταση της διδασκαλικής της δραστηριότητας και έτσι να φέρει στη συνείδηση του σύγχρονου ανθρώπου τη γνώση του τι ουσιαστικά σημαίνει ο αποκρυφισμός. Οι βασικοί τόνοι πάνω στους οποίους οικοδομείται η απόκρυφη φιλοσοφία είναι:

1. Δεν υπάρχει τίποτα σε εκδήλωση εκτός από οργανωμένη ενέργεια.
2. Η ενέργεια ακολουθεί η προσαρμόζεται στη σκέψη.
3. Ο αποκρυφιστής εργάζεται μέσα στην ενέργεια και με τις ενέργειες.

Η σκέψη του Θεού έφερε το σύμπαν των ενεργειών σε οργανωμένη μορφή πάνω στο ανώτερο από τα επτά πεδία, ή πάνω στο πρώτο κοσμικό αιθερικό επίπεδο. Αυτές οι ενέργειες έχουν για ανείπωτες αιώνες κατευθυνθεί από το τέταρτο ή χαμηλότερο από το κοσμικό αιθερικό πεδίο, το πεδίο που ονομάζεται βουδδικό και θεωρούμε σαν το πρώτο οριστικό πνευματικό πεδίο στην συνήθως λαθεμένη σκέψη μας. Αυτή η κατεύθυνση υπάρχει κάτω από την εντύπωση της Σαμπάλλα και οι διδάσκαλοι έχουν «χειραγωγήσει αυτές τις ενέργειες σε συμφωνία με το Σχέδιο που είναι η κυανοτυπία του Σκοπού».

Στη μεγάλη προσέγγιση της Ιεραρχίας προς την ανθρωπότητα και στην επικείμενη εμφάνισή της πάνω στο φυσικό πεδίο, το κέντρο της κατεύθυνσης θα πλησιάσει επίσης αναγκαστικά ακόμη πιο κοντά, και –σαν αποτέλεσμα της μελλοντικής Ιεραρχικής εκδήλωσης –κέντρα ενεργειακής κατεύθυνσης θα βρεθούν παντού όπου βρίσκεται το άσραμ ενός διδασκάλου σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Αυτή είναι μια δήλωση βαθειάς σημασίας. Είναι μια ένδειξη της Ιεραρχικής τακτικής και ένας τρόπος δια του οποίου η σύγχρονη επιστήμη (που εργάζεται με ενέργειες) μπορεί να έλθει σε σύνθεση και σχέση συνεργασίας με ένα άσραμ πάνω από το φυσικό πεδίο, γνωρίζοντας το σαν αυτό που είναι –ένα εντελώς καινούργιο ξεκίνημα.

Προηγουμένως δήλωσα ότι οι περιοχές ή οι τοποθεσίες του φυσικού πεδίου που απαρτίζουν τις σύγχρονες εξόδους για ενέργειες, μέσω των οποίων κατευθυνόμενες ενέργειες μπορούν να περάσουν για να διεξάγουν τη δημιουργική διαδικασία, είναι πέντε τον αριθμό: Νέα Υόρκη, Λονδίνο, Γενεύη, Νταρζέλιγκ και Τόκυο. Αυτές οι πέντε σχηματίζουν ένα πεντάκτινο αστέρα αλληλοσυνδεόμενων ενεργειών, συμβολικές των μειζόνων τμημάτων του σύγχρονου πολιτισμού μας...Δεν συσχετίζω αυτές τις ενέργειες με τα άλλα βασίλεια της φύσης. Αναφέρομαι εδώ στη χρησιμοποίηση της ενέργειας στο φυσικό πεδίο μέσω της δύναμης της κατευθυνόμενης σκέψης και για το συμφέρον της εξέλιξης και της ύπαρξης των ανθρώπων. Σε κάθεέναν από τους Διδασκάλους θα είναι παρούσα με το Άσραμ Του, και μια δίνη πνευματικών δυνάμεων θα οργανωθεί για να επισπεύσει και να υλοποιήσει τα σχέδια του Χριστού για το νέο ερχόμενο παγκόσμιο κύκλο.

Η οργάνωση αυτών των πέντε κέντρων θα γίνει αργά και βαθμιαία. Ένας πρεσβύτερος μαθητής θα εμφανιστεί και θα εργαστεί σιωπηλά για αυτή τη θεμελιώδη εργασία, μαζεύοντας γύρω του όλους τους χρειαζόμενους πράκτορες, ζηλωτές και μαθητές. Όλοι αυτοί οι εργάτες σε οποιοδήποτε επιμέρους κέντρο θα εκγυμνάζονται στο να σκέφτονται και η προσπάθεια που γίνεται τώρα στον εκπαιδευτικό και κοινωνικό στίβο για να εξαναγκάσει τους ανθρώπους να σκεφτούν για τον εαυτό τους, είναι ένα γενικό μέρος αυτής της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Μέχρι που ο άνθρωπος να μπορεί να σκέφτεται μόνος του και να αποφασίζει δεν μπορεί να είναι ένας νοήμων εκούσιος και με κατανόηση συνεργάτης, που να εργάζεται με ένα άσραμ, ελέγχοντας και κατευθύνοντας τη δημιουργική διαδικασία. Εάν οι νέοι ουρανοί και η νέα γη είναι να αποτελέσουν ένα γεγονός στην εκδήλωση και πραγματικότητα, σημαίνει ότι η ιδέα βρίσκεται πίσω από τη διαδικασία αναφορικά με τα πέντε κέντρα στη Γη και ο ρόλος που θα παίξουν επανοικοδομώντας και οργανώνοντας ξανά τον κόσμο...

Στο Λονδίνο, στη Νέα Υόρκη, στη Γενεύη, στο Νταρζέλιγκ και στο Τόκυο ένας Διδάσκαλος θα βρεθεί τελικά οργανώνοντας ένα μεγάλο ενεργειακό κέντρο. Ταυτόχρονα το Άσραμ Του θα συνεχίζει να λειτουργεί σε βουδδικό πεδίο, διότι ολόκληρο το προσωπικό δεν έχει ετοιμασθεί για εξωτερική χρήση. Το Άσραμ, λοιπόν, θα εργάζεται σε δύο επίπεδα –αν και αυτό δεν είναι μια ορθή δήλωση ενός γεγονότος- μια και δεν υπάρχουν επίπεδα, αλλά μόνον καταστάσεις της συνείδησης...

Έχετε λοιπόν πέντε σημεία όπου θα πραγματοποιηθεί η εξωτερική χρήση των Άσραμ και σταδιακά θα εστιασθούν. Από αυτά τα σημεία, καθώς περνά ο καιρός, άλλα Άσραμ επικουρικά στη φύση θα αναδύονται, ιδρυμένα και υποστηριγμένα από μαθητές και μνημένους από αυτά τα πέντε Άσραμ, αντιπροσωπεύοντας τις τρεις μείζονες ακτίνες και δύο μικρότερες ακτίνες. Σαφέστερα, θα ιδρυθούν δια της παρουσίας σε αυτές τις τοποθεσίες μερικών πρεσβύτερων ή παγκόσμιων μαθητών. Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο πρόδρομος όλων των κινήσεων που εμφανίζονται πάνω στο φυσικό πεδίο είναι μια εκπαιδευτική προπαγάνδα, και κάποιος μαθητής δεύτερης ακτίνας θα δραστηριοποιηθεί αρχικά σε όλα αυτά τα πέντε σημεία. Θα ακολουθείται από ένα μαθητή έβδομης ακτίνας. Όλες οι κινήσεις στον κόσμο αποτελούν... εξωτερικεύσεις υποκειμενικών ιδεών και σχεδίων καθώς και φάσεων μορφοποιημένης σκέψης. Και η εμφάνιση της Ιεραρχίας στη γη σε απτή μορφή δεν αποτελεί εξαίρεση αυτού του κανόνα...

Το έργο της διδασκαλίας, που είναι δεύτερης ακτίνας, οργανώνεται πρώτο. Υποκειμενικά, οι εργάτες της πρώτης ακτίνας έχουν ήδη δραστηριοποιηθεί για το έργο της πρώτης ακτίνας που είναι η δραστηριότητα της διατάραξης και της καταστροφής που προετοιμάζει το δρόμο. Πόνος και διάσπαση πάντοτε προηγούνται της γέννησης και οι παράγοντες της πρώτης ακτίνας εργάζονται ήδη εδώ και περίπου διακόσια χρόνια. Οι παράγοντες της δεύτερης ακτίνας άρχισαν την προετοιμασία τους γύρω στα 1825 και κινήθηκαν δυναμικά προς τα έξω αμέσως μετά το 1860. Από εκείνη τη χρονολογία, μεγάλα σχέδια και νέες ιδέες και οι μοντέρνες ιδεολογίες και επιχειρηματολογίες για όψεις της αλήθειας ή εναντίον αυτών των όψεων, χαρακτηρίζουν την μοντέρνα σκέψη και προκάλεσαν το παρόν νοητικό χάος και τις πολλές αλληλοσυγκρουόμενες σχολές και ιδεολογίες, με τις συνακόλουθες κινήσεις και οργανώσεις τους. Από όλα αυτά η τάξη και η αλήθεια και ο νέος πολιτισμός θα αναδυθούν. Αυτός ο πολιτισμός θα αναδυθεί ως

αποτέλεσμα της μαζικής σκέψης. Δεν θα είναι πλέον ένας πολιτισμός που θα έχει «επιβληθεί» από μια ολιγαρχία οποιασδήποτε μορφής. Θα είναι ένα νέο φαινόμενο και κάτι για το οποίο η Ιεραρχία χρειάζεται να περιμένει προτού κάνει την επανεμφάνισή Της. Εάν η Ιεραρχία ερχόταν πριν από αυτή την περίοδο σκέψης, μαζικής συζήτησης και διαμάχης για την προώθηση των δημιουργικών ιδεών, οι δοξασίες και οι αλήθειες τις οποίες η Ιεραρχία υποστηρίζει, θα μπορούσαν να θεωρηθούν επίσης σαν «επιβληθείσες» επί της ανθρωπότητας και άρα φαλκίδευμα της ανθρώπινης ελευθερίας. Αυτό δεν μπορεί να γίνει και η Ιεραρχία θα έρθει προς την εξωτερικευμένη εκδήλωσή Της επειδή η ανθρωπότητα θα έχει αναπτύξει, με την ελεύθερη θέλησή της, μια ποιότητα ανάλογη της Ιεραρχίας και άρα μαγνητική προς την πνευματική αυτή οργάνωση. Η καλή θέληση θα ανασύρει, από το άγιο μυστικό μέρος της, τους Υπέρμαχους της Αγάπης. Έτσι θα γίνει ο νέος κόσμος...

Υπάρχουν τρεις θεμελιώδεις προϋποθέσεις που πρέπει να καθορίσουν και να χρωματίσουν όλα τα άσραμ, ανεξάρτητα ακτίνας:

1. Εσωτερική ομαδική ενότητα, συντελεστής μιας συνθετικής κατανόησης ανάμεσα στα διάφορα άσραμ. Αυτά πηγάζουν από μια ενωμένη ομαδική αντικειμενική αίσθηση νομιμοφροσύνης προς την Ιεραρχία και μια ομοιόμορφη ζωή μαθητείας. Είπα ομοιομορφία γιατί η μαθητεία είναι πνευματικής κλίσης και εμπνευσμένης πρόθεσης που προκαλεί μια ομοιότητα στη ζωτικότητα των μονάδων του άσραμ. Αυτή βέβαια, ποικίλει ανάλογα με την ποιότητα της ακτίνας των ζηλωτών και μαθητών και από την παράδοση της προσωπικότητας. Συλλογιστείτε πάνω στις δύο τελευταίες λέξεις.

2. Ομοιότητα του αντικειμενικού σκοπού. Με αυτό εννοώ μια αντίληψη και εκτίμηση του Ιεραρχικού Σχεδίου και συνεισφοράς που πρέπει να κάνει κάθε Άσραμ για την υλοποίησή Του στη γη. Σε αυτό πρέπει να προστεθεί μια ενωμένη ασραμική ομοιότητα μιας ενστικτώδους και ενορατικής τηλεπαθητικής σχέσης με τα πρεσβύτερα Μέλη του άσραμ –τους Διδασκάλους και τους μνημένους υψηλών βαθμών και μέσω αυτών με το Χριστό...

3. Θεμελιώδης και βασική ομοιότητα συμπαθητικής ανταπόκρισης των μονάδων εντός όλων των άσραμ στις ανάγκες της ανθρωπότητας, στην ποιότητα του προγράμματος ανάπτυξης που ο αντικειμενικός σκοπός απαιτεί, και στη φύση της καλής θέλησης και της νοητικά εφαρμοσμένης κατανόησης. Όλες αυτές οι ιδιότητες δεν πρέπει να εμποδίζονται από ακατάλληλη συγκινησιακή ευαισθησία.

Αυτές οι τρεις συνθήκες θα βρεθούν σε κάθε άσραμ και θα ενώσουν τα μέλη μέσα σε κάθε άσραμ με εκείνα των άλλων, σε ένα βαθμό ή ρυθμό τηλεπαθητικής σχέσης. Από αυτήν την ενωμένη και κεντρική θέση, αναπόφευκτα θα εγκαθιδρυθεί και θα υποστηριχθεί από τον όμιλο μια γοργά βαθύνουσα τηλεπαθητική σχέση του άσραμ αφενός με το Χριστό και αφετέρου με την ανθρωπότητα.

Θα παρατηρήσετε ότι... έχω τόσο επίμονα δώσει έμφαση, κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριάντα χρόνων της διδασκαλίας, στην αναγκαιότητα της ανάπτυξης μιας αληθινά πνευματικής και ψυχικής αισθαντικότητας και επιπλέον στο ξεδίπλωμα της ικανότητας μιας επιστημονικής τηλεπαθητικής συνάφειας. Έτσι, έθεσα το θεμέλιο της Επιστήμης της Εντύπωσης, όπου ο φωτισμένος και ορθά προσανατολισμένος νους θα είναι ο ερμηνευτής, ο αναλυτής και ο διαβιβαστής. (EI:673-81)

Δ. ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Η ανθρωπότητα βρίσκεται σε απελπιστική ανάγκη και αυτή η ανάγκη πρέπει να αντιμετωπισθεί. Και αυτή η ανθρώπινη επίκληση, θα αντιμετωπισθεί μόνο από μεγάλες και θεμελιώδεις αρχές της ζωής, που καλύπτουν το παρελθόν και το παρόν και παρέχουν μια πλατφόρμα για το μέλλον θα ανταποκριθούν πνευματικά στην επίκληση της ανθρωπότητας. Ο Χριστός και η πνευματική Ιεραρχία δεν θα έλθουν για να καταστρέψουν όλα όσα η ανθρωπότητα βρήκε «απαραίτητα για τη σωτηρία» και όλα όσα ανταποκρίθηκαν στο πνευματικό της αίτημα. Όταν επανεμφανισθεί ο Χριστός, τα επουσιώδη ασφαλώς θα εξαφανισθούν. Τα θεμέλια της πίστης θα παραμείνουν, πάνω στα οποία Εκείνος θα μπορέσει να οικοδομήσει τη νέα παγκόσμια θρησκεία που οι άνθρωποι αναμένουν. Η νέα παγκόσμια θρησκεία πρέπει να βασισθεί πάνω σε εκείνες τις αλήθειες που άντεξαν στη δοκιμασία των αιώνων και που έφεραν ασφάλεια και παρηγοριά στους ανθρώπους παντού. (ETX:143-4)

Δ.1. Θεμελιώδεις Αλήθειες

Υπάρχουν ορισμένες θεμελιώδεις αλήθειες που βρίσκονται πίσω από όλες τις αποκαλυφθείσες θρησκείες. Είναι ουσιαστικές για την πνευματική ανάπτυξη και τις βαθμιαίες συνειδητοποιήσεις του ανθρώπου περί της θεότητας. Οτιδήποτε άλλο που βρίσκεται κάτω από τον όρο ‘δόγμα’ και ανάλογων φράσεων δεν είναι παρά επεκτάσεις αυτών των θεμελιωδών, επεξηγηματικών στη φύση τους εκφράσεων των ανθρώπινων ερμηνειών και μορφοποιήσεις εξελικτικών αναγνωρίσεων. Πρόκειται κυρίως για προσθέσεις εξωραϊστικής, εικονολογικής και προφητικής φύσεως. Υπόκεινται σταθερά στην αλλαγή, στην απόρριψη ή στην εξέλιξή τους ανάλογα με την ανάπτυξη της νοημοσύνης του ανθρώπου και την πνευματική του ανάδυση. Δεν είναι βασικές ή αναλλοίωτες. Αντιθέτως, οι αναλλοίωτες αλήθειες απομένει να ανακαλυφθούν και να αναγνωρισθούν καθώς η νέα παγκόσμια θρησκεία παίρνει μορφή στη Γη και καθορίζει την ανθρώπινη σκέψη και συνείδηση στην επερχόμενη νέα εποχή.

Δ.1.1. Θεμελιώδεις αλήθειες που ισχύουν μέχρι σήμερα

Αυτές οι βασικές αλήθειες δεν αλλάζουν ποτέ γιατί συνδέονται με τη φύση της ίδιας της Θεότητας και έγιναν φανερές στην ανθρωπότητα μέσω αποκάλυψης, καθώς προχωρούσε η εξέλιξη και ο άνθρωπος, παράλληλα με το ξεδίπλωμα το εσωτέρου φωτός της ψυχής, ανέπτυσε τις αναγκαίες ικανότητες αντίληψης και την απαιτούμενη επιμονή για έρευνα. Αυτές οι αλήθειες, έμφυτες ιδιότητες της θείας φύσης, αποκαλύπτουν την ψυχή του Θεού. Και είναι οι εξής:

1. **Ο Νόμος της Ευσπλαχνίας.** Πρόκειται για την αλήθεια των ορθών σχέσεων, της στοργικής κατανόησης, της έμπρακτης έκφρασης της Αγάπης. Είναι το θεμέλιο της αδελφότητας και η έκφραση της εσωτερικής ενότητας.
2. **Το Γεγονός του Θεού.** Πρόκειται για την αλήθεια ότι η Ύπαρξη είναι Θεός Ενυπάρχον και Υπερβατικός. Συνεπάγεται την αναγνώριση του μεγάλου Όλου και του συναφούς επιμέρους. Είναι η γνώση της θεότητας, εξακριβωμένη μέσω ορθής σχέσης και

ταυτότητας με την πηγή. Είναι η αποκάλυψη της ζωής του Θεού, η οποία διαπερνά όλα όσα είναι (έμφυτος θεός) και αυτήν την ίδια τη ζωή παρέχοντας την ακόμη μεγαλύτερη κοσμική σχέση (υπερβατικός θεός) που είναι και η τελική επιβεβαίωση όλης της προόδου και της προοδευτικής αποκάλυψης.

‘Έχοντας διαπεράσει όλο το σύμπαν με ένα μέρος του Εαυτού μου παραμένω» είναι η πρόκληση της Θεότητας και η αιώνια ελπίδα της ανθρωπότητας. Αυτή είναι η απάντηση της Ίδιας της Ζωής στα αιτήματα της ανθρωπότητας, στις αναζητήσεις της επιστήμης και στο όλο παγκόσμιο πρόβλημα. Ο Θεός είναι εδώ, παρών και μεταξύ μας και σε όλες τις μορφές έκφρασης. Περιλαμβάνει, διαπερνά και παραμένει πέραν. Είναι μεγαλύτερος από ολόκληρη την εμφάνιση. Αποκαλύπτει τον Εαυτό Του προοδευτικά και κυκλικά καθώς ο άνθρωπος ετοιμάζεται για μεγαλύτερη γνώση.

3. Η Συνέχεια της Αποκάλυψης. Πάντα κατά τη διάρκεια των αιώνων και σε κάθε ανθρώπινη κρίση, πάντοτε στις ώρες της ανάγκης, κατά τη θεμελίωση μιας νέας φυλής ή για την αφύπνιση της προετοιμασμένης ανθρωπότητας προς ένα νέο και ευρύτερο όραμα, η Καρδιά του Θεού- παρακινημένη από το Νόμο της Ευσπλαχνίας- αποστέλλει ένα Διδάσκαλο, έναν Παγκόσμιο Σωτήρα, ένα Φωτισμένο, ένα Αβατάρ. Δίνει το μήνυμα που θα θεραπεύσει, που θα δείξει το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει από την φυλή, που θα φωτίσει το σκοτεινό πρόβλημα του κόσμου και θα δώσει στον άνθρωπο την έκφραση μιας ακατάληπτης ως τότε όψης του Θεού. Πάνω σε αυτό το γεγονός της συνέχειας της αποκάλυψης και πάνω στην ακολουθία αυτής της προοδευτικής εκδήλωσης της θείας φύσης βασίζεται το Δόγμα των Αβατάρ, των θείων Αγγελιοφόρων, των θείων Εμφάνισεων και των εμπνευσμένων Προφητών. Για όλα αυτά αλάθευτα επιμαρτυρεί η ιστορία.

4. Η Αναπόφευκτη Ανταπόκριση της Ανθρωπότητας. Έχω εκφράσει σε αυτές τις απλές λέξεις την ενστικτώδη πνευματική αντίδραση του ανθρώπου και του αθάνατου ανθρώπινου πνεύματος στις τρεις παραπάνω θεμελιώδεις αλήθειες. Το θείο Πνεύμα στην ανθρωπότητα πρέπει πάντα, και το κάνει οπωσδήποτε, να ανταποκρίνεται στη θεία Εμφάνιση. Η μαρτυρία για αυτό είναι βέβαιη και αποδεδειγμένη. Υπάρχει κάτι στον άνθρωπο που συγγενεύει με το Θεό και το οποίο αναγνωρίζει το όμοιό του όταν εμφανίζεται. Αυτή είναι η ακλόνητη πραγματικότητα στην ανθρώπινη καρδιά, και η αναγνώριση είναι αναπόφευκτη ανταμοιβή και το αποτέλεσμα αποκάλυψης.

5. Πρόοδος. Η αντίδραση του ατόμου και των μαζών στο συνεχές της αποκάλυψης-ιστορικά αποδεδειγμένης- δεν είναι δυνατόν να την αρνηθεί κανείς. Είναι το βασικό γεγονός της θρησκείας. Οι τύποι αυτής της αποκάλυψης μπορεί να ποικίλουν αλλά κάθε νέα αποκάλυψη –δοσμένη σαν απάντηση στην ανθρώπινη ανάγκη και στο ανθρώπινο αίτημα- πάντοτε οδήγησε την ανθρωπότητα μπροστά προς ένα σταθερά όλο και πιο λαμπρό τέρμα και μια μεγαλύτερη δόξα. Η αποκάλυψη μπορεί να έλθει σε ποικίλα επίπεδα της ανθρώπινης συνείδησης. Μπορεί να είναι η αποκάλυψη νέας προς κατάκτηση γης, εδαφικής είτε νοητικής. Κάποιος έδειξε το δρόμο. Μπορεί να είναι η αναγνώριση νέων νόμων και γεγονότων στη φύση, επιστημονικής έμπνευσης και αξίας. Μπορεί να είναι η ανταπόκριση του ευφυούς ανθρώπου στην αυξανόμενη γνώση η οποία παράγει ένα νέο τύπο πολιτισμού. Κάποιοι με ελεύθερο πνεύμα έδειξαν το δρόμο. Μπορεί να είναι η ανταπόκριση της ανθρώπινης καρδιάς στην Καρδιά του Θεού,

οδηγώντας στη μυστική μακαριότητα και στην αναγνώριση της πνευματικής Ύπαρξης. Μπορεί να είναι η αντίδραση του ανθρώπου σε κάποια νέα διδασκαλία, κάποια επιπλέον ανάπτυξη, προκαλώντας ένα νέο και εμπλουτισμένο θρησκευτικό πλησίασμα προς το κέντρο της ζωής. Κάποιος Αγγελιοφόρος έδειξε το δρόμο. Πάντοτε όμως σήμαινε πρόοδο, μια κίνηση μπροστά, μια απόρριψη κάποιου υπάρχοντος περιορισμού, η αποβολή του ανεπιθύμητου και του κακού. Πάντα συνεπάγεται την αναγνώριση του πιθανού, του ιδανικού και του θεϊκού.

6. Υπερβατικότητα. Πρόκειται για την έμφυτη ικανότητα του να περνά κανείς πέρα από τον αποκαλούμενο φυσικό νόμο. Αυτό το ξεπέρασμα του περιορισμού λαμβάνει πάντοτε χώρα και αυτή η διαδικασία της υπέρβασης θα επιφέρει αυξανόμενη αναγνώριση. Σημαδεύει την επόμενη μεγάλη φάση της εκδήλωσης της θεότητας στον άνθρωπο. Σημαίνει την κυριαρχία πάνω στο φυσικό νόμο και τον επικείμενο ανθρώπινο θρίαμβο πάνω στις δυνάμεις που για τόσο μακρύ χρονικό διάστημα τον κράτησαν στη γη. Αυτής της υπέρβασης η παρούσα κυριαρχία του αέρα είναι το σύμβολο. Ο άνθρωπος γρήγορα κυριαρχεί τα τέσσερα στοιχεία. Καλλιεργεί τη γη. Ταξιδεύει στις θάλασσες. Ελέγχει τα ηλεκτρικά πυρά του πλανήτη και πετά θριαμβευτής στον αέρα. Η ερώτηση τώρα φαίνεται: ποια είναι, αδέρφια μου, η συνέχεια; Μια άλλη υπέρβαση στέκει μπροστά. Είναι ένα από τα πράγματα που θα αποκαλύψει το επερχόμενο Αβατάρ.

(EI:288-91)

Δ.2. Βασικά Γεγονότα

Η νέα παγκόσμια θρησκεία πρέπει να βασισθεί πάνω σε εκείνες τις αλήθειες που άντεξαν στη δοκιμασία των αιώνων:

1. Το γεγονός του Θεού.
2. Η σχέση του ανθρώπου με το Θεό.
3. Το γεγονός της Αθανασίας και της Αιώνιας Διάρκειας.
4. Το συνεχές της Αποκάλυψης και οι θείες Προσεγγίσεις.

Αυτά τα τέσσερα γεγονότα είναι βασικές πραγματικότητες και αλήθειες και έχουν ρυθμίσει τις μάζες των ανθρώπων για αιώνες. Η ανθρώπινη δυστυχία βρίσκεται πρωταρχικά στην ανικανότητα του ανθρώπου να ζήσει πλήρως στη συνείδηση αυτών των τεσσάρων θεμελιωδών ανιτλήσεων. Όμως σταθερά παίρνουν σχήμα στην ανθρώπινη σκέψη...

Δύο ακόμη μεγάλα και θεμελιώδη γεγονότα έχουν τη θέση τους στην ανθρώπινη κατάσταση επίγνωσης:

5. **Το γεγονός της σχέσης που υπάρχει αναμεταξύ μας.** Αυτό είναι ένα τόσο θεμελιώδες πνευματικό γεγονός όσο είναι και ο ίδιος ο Θεός, γιατί συνδέεται με τη

γνώση μας γι' Αυτόν σαν Πατέρα. Αυτή τη σχέση αποκαλούμε 'αδελφοσύνη' και εκφράζεται, ή τελικά θα εκφραστεί, με τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις...

6. Το γεγονός της Ατραπού προς το Θεό. Η επίγνωση αυτού έχει διαφυλαχθεί για μας κατά τη διάρκεια των αιώνων από εκείνους που γνώρισαν το Θεό και τους οποίους ο κόσμος ονομάζει μυστικιστές, αποκρυφιστές και αγίους. Η Ατραπός ανοίγεται μπροστά από τους εμπνευσμένους ανθρώπους. Η ιστορία της ανθρώπινης ψυχής είναι η ιστορία της αναζήτησης αυτής της Ατραπού και η ανακάλυψή της από αυτόν που επιμένει...

Δυο μείζονες Προσεγγίσεις πρέπει να ανακαλυφθούν στην ιστορία της ανθρωπότητας και οι δύο τόσο σημαντικές που καλό είναι να της αναφέρουμε εδώ. Βρίσκονται τόσο βαθιά πίσω στο χρόνο ώστε οι ενδείξεις που έχουμε είναι μόνο μύθοι και μνημεία.

Η πρώτη μεγάλη Προσέγγιση του Θεού στον άνθρωπο είχε σαν αποτέλεσμα την εμφάνιση της ανθρώπινης ψυχής, την πρόσθεση ενός ακόμη βασιλείου στη φύση και στα ήδη υπάρχοντα τρία (ορυκτό, φυτικό, ζωικό) βασίλεια: Το ανθρώπινο βασίλειο εμφανίστηκε στη Γη.

Αιώνες πέρασαν ενώ ο πρωτόγονος άνθρωπος συνέχισε να εξελίσσεται και τότε πραγματοποιήθηκε η δεύτερη μεγάλη Προσέγγιση και η πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη μας πλησίασε πιο κοντά στην ανθρωπότητα. Η Πνευματική Ατραπός προς το Θεό διανοίχτηκε για αυτούς που συνειδητά μπορούν να κινηθούν μπροστά, οι οποίοι μπορούν να εκδηλώσουν οριστικά το Χριστικό πνεύμα και που ένθερμα αναζητούν τη φώτιση και την απελευθέρωση...Στον καιρό της δεύτερης μεγάλης Προσέγγισης, το γεγονός της ύπαρξης της πνευματικής Ιεραρχίας, της ανοιχτής θύρας για τη μύηση και της Ατραπού της Θυσίας για πρώτη φορά ανέτειλαν στην ανθρώπινη συνείδηση. Έχουν μεταμορφώσει την ανθρώπινη συνείδηση σε θεία επίγνωση. Το βασίλειο των ανθρώπων και το βασίλειο του Θεού ήλθαν σε σχέση. Η θρησκεία έγινε ένας παράγοντας στην ανάπτυξη του ανθρώπινου πνεύματος και ο Θεός ήλθε πιο κοντά σε ό,τι Του ανήκει. Ο Υπερβατικός Θεός ρύθμισε για πρώτη φορά την ιδέα του ανθρώπου για τη θεότητα. Κατόπιν ο θεός πήρε τη θέση του ρυθμιστή των εθνικών θεμάτων στον ανθρώπινο νου. Η ιδέα του Ιεχωβά, όπως απεικονίστηκε στον Ιουδαϊκό Νόμο, εμφανίστηκε. Στη συνέχεια ο Θεός θεωρήθηκε ως το τελειωθέν ανθρώπινο ον. Ο θείος Θεάνθρωπος περπάτησε πάνω στη Γη στο πρόσωπο του Χριστού. Σήμερα, παρατηρείται μια γοργά αυξανόμενη έμφαση στον Ενυπάρχοντα- σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη- Θεό. Αυτά υπήρξαν τα αποτελέσματα της δεύτερης μεγάλης Προσέγγισης και τέτοια υπήρξαν τα αποτελέσματα της εργασίας των Παγκόσμιων Σωτήρων και Διδασκάλων κατά τη διάρκεια των αιώνων, που μεσουράνησε στο έργο του Χριστού, ο Οποίος συμπεριέλαβε στον Εαυτό Του τις εξελίξεις του παρελθόντος και την ελπίδα του μέλλοντος.

Μια Τρίτη μεγάλη Προσέγγιση είναι τώρα δυνατή και θα πραγματοποιηθεί όταν ο παγκόσμιος πόλεμος τελειώσει και ο άνθρωπος –καθαρισμένος από τη φωτιά και τον πόνο- θα έχει τακτοποιήσει τα 'του οίκου του' και έτσι θα είναι έτοιμος για μια νέα αποκάλυψη. Για αυτήν την επερχόμενη αποκάλυψη του έργου του Βούδδα και του Χριστού υπήρξε προπαρασκευαστικό. Ενσωμάτωσαν στον Εαυτό Τους δυο μικρότερες Προσεγγίσεις, και μέσω της ενωμένης προσπάθειάς Τους, η ανθρωπότητα σε ολόκληρο τον κόσμο προετοιμάστηκε να παίξει το ρόλο της σε αυτή την Τρίτη Προσέγγιση...

Τι θα φέρει αυτή η Τρίτη Προσέγγιση στην ανθρωπότητα ούτε γνωρίζουμε ούτε μπορούμε να γνωρίζουμε. Θα επιφέρει τόσο οριστικά αποτελέσματα όσο και οι προηγούμενες δύο Προσεγγίσεις. Εδώ και μερικά χρόνια η πνευματική Ιεραρχία έχει τραβηχτεί πιο κοντά στην ανθρωπότητα με αποτέλεσμα να αναδυθούν οι μεγάλες έννοιες περί ελευθερίας οι οποίες βρίσκονται πολύ κοντά στην καρδιά των ανθρώπων παντού και για τις οποίες τώρα η ανθρωπότητα αγωνίζεται. Καθώς τα μέλη της Ιεραρχίας μας πλησιάζουν περισσότερο, στο μυαλό μας αποσαφηνίζεται το όνειρο της αδελφοσύνης και της συναδέλφωσης και ο κόσμος της συνεργασίας και της ειρήνης που θεμελιώνεται πάνω στις ορθές ανθρώπινες σχέσεις. (ΕΙ:404-14)

Δ.3 Το Γεγονός της Ψυχής

Αυτό μόνο που έχει σημασία είναι η επίτευξη της επαφής με την ψυχή, η ολοκλήρωση σε ενότητα (συνειδητή και διανοητική) με το Έν. Αυτή η ενότητα μπορεί να επεξεργαστεί τη συνείδηση στο φυσικό πεδίο ώστε να εξελιχθεί σε μια αίσθηση ειρήνης και χαράς και πρέπει να το κάνει με αυξανόμενη ικανότητα για να υπηρετήσει τη φυλή και μάλιστα όλο και πιο επιδέξια. Τα αισθήματα του μαθητή είναι μικρής σπουδαιότητας καθώς αυτό που έχει σημασία είναι η κατανόηση και χρησιμότητα που αναπτύσσει ως αγωγός πνευματικής δύναμης. Ας μην ξεχνάμε ότι αυτό που μετράει στην ατραπό δεν είναι ούτε οι αρετές μας ούτε τα ελαττώματά μας, παρά μόνο για –όσο διάστημα χρειάζεται ώστε να διαφύγουμε των ζευγών των αντιθέτων. Το μόνο που μετράει είναι αυτό που μας παρακινεί να προχωρήσουμε στην ατραπό του οποίου «η αίγλη όλο και θα αυξάνεται ως την ημέρα που θα είναι μαζί μας». (ΦΤΨ:425)

Στη Γκιτά, μέσα από τα δεκαοκτώ της κεφάλαια, μας έχει δοθεί μια περιγραφή της ψυχής, του Κρίσνα, της δεύτερης όψης, στην αληθινή της φύση ως Θεού σε εκδήλωση, η οποία κορυφώνεται σε εκείνο το θεσπέσιο κεφάλαιο όπου αποκαλύπτεται στο μαθητή, τον Αρτζούνα, ως η ψυχή των πάντων και ως το σημείο δόξας πίσω... από κάθε μορφή.

Στην Καινή Διαθήκη μας απεικονίζεται η ζωή του Υιού του Θεού σε πλήρη εκδήλωση, κατά την οποία, απολυτρωμένη από κάθε πέπλο, με την αληθινή της φύση, βαδίζει πάνω στη Γη η Ψυχή. Με τη μελέτη της ζωής του Χριστού, μας γίνεται φανερό το πόσο σημαντικό είναι να αναπτύξουμε τις δυνάμεις της ψυχής, να επιτύχουμε απελευθέρωση και να γίνουμε, σε πλήρη δόξα, ένας Θεός που περπατά πάνω στη γη.

Στα Σούτρας της Γιόγκα, το Πατάντζαλι, μπορούμε να βρούμε ενσωματωμένους του νόμους αυτής της πραγμάτωσης και τους κανόνες, τις μεθόδους και τα μέσα που, αν τηρηθούν, κάνουν τον άνθρωπο «τέλειο ως ο Πατέρας του στους Ουρανούς εστί».

(ΦΤΨ: x-xi)

Αφότου υπήρξαν οι συνθήκες του χρόνου και του χώρου, εμφανίστηκαν αυτοί που απέκτησαν παντογνωσία, αυτοί των οποίων το σπέρμα της γνώσης υποβλήθηκε στην κατάλληλη καλλιέργεια και αναπτύχθηκε μέχρις ότου άνθισε σε πλήρη δόξα της απελευθερωμένης ψυχής. Αυτές οι συνθήκες συντελέστηκαν μέσω συγκεκριμένων παραγόντων που είναι οι εξής:

1. Η ταυτότητα της κάθε ατομικής ψυχής με την Υπερψυχή.
2. Η ελκτική δύναμη αυτής της Υπερψυχής καθώς προσείλκυσε βαθμιαία τη χωρισμένη ψυχή όλων των πραγμάτων πίσω στον Εαυτό Της. Είναι η δύναμη της ίδιας της εξέλιξης, ο μεγάλος ελκτικός παράγοντας που ανακαλεί τα εξερχόμενα σημεία της θείας Ζωής, τις μονάδες συνείδησης πίσω στην πηγή τους. Αυτό συνεπάγεται την ανταπόκριση της ατομικής ψυχής προς τη δύναμη της κοσμικής Ψυχής.
3. Η εντατική εκπαίδευση που παρέχεται από την απόκρυφη Ιεραρχία προς την κλίμακα μέσω της οποίας οι ψυχές λαμβάνουν τα ερεθίσματα και τη ζωτικότητα που τις βοηθά να σημειώνουν γρήγορη πρόοδο.

Ο μαθητής του αποκρυφισμού πρέπει να θυμάται ότι αυτή η διαδικασία αναπτύχθηκε σε προγενέστερους του πλανήτη Γη τροχούς και κύκλους. Οι πρωταρχικοί Κύριοι, ή οι Σοφοί, είναι εκείνοι οι μεγάλοι Μαθητές που, έχοντας «γευτεί την εμπειρία» κάτω από το Νόμο της Αναγέννησης, μύηθηκαν στα μυστήρια από το μοναδικό Ιεροφάντη, τον εκπρόσωπο της Υπερψυχής στον πλανήτη μας. Με τη σειρά τους αυτοί έγιναν δάσκαλοι, ιεροφάντες των μυστηρίων.

Ο ένας Διδάσκαλος βρίσκεται εντός μας. Είναι η ψυχή, ο εσώτερος κυβερνήτης, ο διανοητής στο ίδιο του το πεδίο. Αυτός ο ένας Διδάσκαλος συνιστά ενσωματωμένο μέρος του Όλου, της Ψυχής των Πάντων. Κάθε επέκταση της συνείδησης που επιτυγχάνει ο άνθρωπος τον καθιστά κατάλληλο να γίνει ο Διδάσκαλος σε εκείνους που δεν έχουν λάβει τέτοια διεύρυνση. Επομένως, κάθε δεξιοτεχνία ή υπεροχή που επιτυγχάνεται δεν είναι τίποτα περισσότερο (μιλώντας με όρους ανθρώπινου βασιλείου) από Διδάσκαλους που είναι ταυτόχρονα και μαθητές. Όλοι είναι μαθητευόμενοι και δάσκαλοι που διαφέρουν μόνο ως προς το βαθμό της πραγμάτωσης. Για παράδειγμα:

1. Οι ζηλωτές στην Ατραπό είναι μαθητές ελασσόνων μαθητών.
2. Οι δόκιμοι στην Ατραπό είναι μαθητές ανώτερων μαθητών.
3. Οι αποδεδειγμένοι μαθητές μαθητεύουν υπό ένα μνημένο ή ένα Διδάσκαλο.
4. Ένας μνημένος είναι μαθητής ενός Διδασκάλου.
5. Ένας Διδάσκαλος είναι μαθητής ενός Μαχάτμα.
6. Οι Μαχάτμας είναι οι μαθητές ακόμη υψηλότερων μνημένων.
7. Αυτοί με τη σειρά τους είναι μαθητές του Χριστού ή εκείνου του αξιωματούχου που βρίσκεται στην κεφαλή του τμήματος διδασκαλίας.
8. Η κεφαλή του τμήματος διδασκαλίας είναι ένας μαθητής του Κυρίου του Κόσμου.
9. Ο Κύριος του Κόσμου είναι μαθητής ενός εκ των τριών πλανητικών πνευμάτων που εκπροσωπούν τις τρεις μείζονες όψεις.
10. Αυτοί με τη σειρά τους είναι μαθητές του ηλιακού Λόγου.

Αντιλαμβάνεται, λοιπόν, ο προσεκτικός μαθητής με ποιο τρόπο όλα βρίσκονται σε αμοιβαία εξάρτηση και πώς η επίτευξη του ενός θα επηρεάσει βαθιά όλο το σώμα. Η Μαθητεία μπορεί να θεωρηθεί σαν γενικός όρος που καλύπτει όλες εκείνες τις καταστάσεις ή συνθήκες ύπαρξης στο τέταρτο και πέμπτο βασίλειο (το ανθρώπινο και το πνευματικό) στα οποία με ειδική εκπαίδευση ορισμένες διευρύνσεις συνείδησης επέρχονται. (ΦΤΨ:52-4)

Η Ράτζα Γιόγκα, ή η επιστήμη της Ένωσης, δίδει τους κανόνες και τα μέσα με τα οποία:

1. Μπορεί να επέλθει ενσυνείδητη επαφή με την Ψυχή, τη δεύτερη όψη, το Χριστό εντός.
2. Μπορεί να επιτευχθεί γνώση και να διατηρηθεί κυριαρχία του εαυτού επί του μη-εαυτού.
3. Η ισχύς του εγώ, ή ψυχής, μπορεί να γίνει αισθητή στην καθημερινή ζωή και μπορούν να εκδηλωθούν οι δυνάμεις της ψυχής.
4. Η κατώτερη ψυχική ενέργεια μπορεί να υποταχθεί και οι υψηλότερες ικανότητες μπορούν να επιδειχθούν.
5. Ο εγκέφαλος μπορεί αν έλθει σε συνάφεια με την ψυχή και να λαμβάνονται τα μηνύματά της.
6. Το «φως στην κεφαλή» μπορεί να αυξηθεί, ώστε ο άνθρωπος να γίνει μια ζωντανή Φλόγα.
7. Η Ατραπός μπορεί να βρεθεί και ο ίδιος ο άνθρωπος γίνεται η Ατραπός. (ΦΤΨ:7-8)

Δ.4 Ο Νόμος της Αναγέννησης και ο Νόμος του Κάρμα

Το γεγονός της αθανασίας θα ανακαλυφθεί, στη συνέχεια θα γίνει αποδεκτό από τις εκκλησίες και θα αποδειχθεί από την επιστήμη. (Ακτίνες IV: 400)

Το πρόβλημα ίσως συνίσταται σε τούτο: οι πύλες του μέλλοντος φαίνονται να ανοίγουν προς έναν κόσμο άυλο και ένα βασίλειο αφηλάφητο, μεταφυσικό, υπεραισθητό. Έχουμε σχεδόν εξαντλήσει τους πόρους του φυσικού κόσμου αλλά δεν μάθαμε ακόμη να λειτουργούμε σε έναν κόσμο άυλο. Κατά καιρούς μάλιστα αρνούμεθα και την ύπαρξή του. Αντιμετωπίζουμε την αναπόφευκτη πείρα που ονομάζουμε θάνατο και όμως δεν παίρνουμε μέτρα λογικά για να εξακριβώσουμε αν πραγματικά υπάρχει ζωή πέρα από αυτόν. Η πρόοδος της εξέλιξης παρήγαγε μια θαυμάσια φυλή, εφοδιασμένη με έναν ευαίσθητο ανταποκριτικό μηχανισμό και με νου ικανό να συλλογίζεται. Κατέχουμε τα στοιχεία κάποιας αίσθησης, που αποκαλούμε διαίσθηση και, με αυτό το εφόδιο, στεκόμαστε μπροστά στις πύλες του μέλλοντος και θέτουμε το ερώτημα: «Για ποιο σκοπό θα χρησιμοποιήσουμε τον πολυσύνθετο και περίπλοκο αυτό μηχανισμό, που ονομάζουμε ανθρώπινο πλάσμα;». Φθάσαμε άραγε στην πλήρη ανάπτυξή μας; Υπάρχουν άραγε αποχρώσεις του νοήματος της ζωής, που να έχουν ως τώρα διαφύγει την προσοχή μας, και αυτό επειδή κατέχουμε δυνάμεις σε λανθάνουσα κατάσταση και ικανότητες που δεν έχουν ακόμη γίνει αντιληπτές; Είναι δυνατόν να μένουμε τυφλοί μπροστά σε έναν απέραντο κόσμο ζωής και ομορφιάς, με τους δικούς του ιδιαίτερους νόμους και τα δικά του φαινόμενα; Μυστικιστές, οραματιστές και στοχαστές σε κάθε εποχή και στα δύο ημισφαίρια, βεβαίωσαν ότι ένας τέτοιος κόσμος υπάρχει. Με το εφόδιο εκείνο, που

μπορούμε να ονομάσουμε προσωπικότητα, ο άνθρωπος στέκεται σε ένα παρόν χαώδες, έχοντας πίσω του το παρελθόν και μπροστά του το μέλλον μέσω του οποίου αδυνατεί να δει. Ακίνητος δεν μπορεί να μείνει. Οφείλει να προχωρήσει, και οι μεγάλες μορφωτικές, επιστημονικές, φιλοσοφικές και θρησκευτικές οργανώσεις καταβάλουν όλες τους τις προσπάθειες για να του πουν ποιο δρόμο να βαδίσει και να του προσφέρουν μια λύση στο πρόβλημά του. (ΔΕ: 10-11)

Ο μέγας Νόμος της Αναγέννησης είναι ο έλεγχος και μεγάλος νόμος σε όλες τις διαδικασίες της εκδήλωσης. Κυβερνά την εξωτερική έκφραση ενός ηλιακού Λόγου ή μιας ανθρώπινης ύπαρξης και ο σκοπός αυτής της σταθερά επανερχόμενης διαδικασίας είναι να φέρει μια σταδιακά τέλεια μορφή στην επεκτεινόμενη υπηρεσία της ψυχής. (ΕΙ: 112)

Μπορείτε να φανταστείτε το χρόνο κατά τον οποίο η διαδικασία του θανάτου, θα αναγνωρίζεται καθαρά και θα γίνεται αποδεκτή από τον άνθρωπο. Θα μπορούσε να περιγραφεί από αυτόν με την απλή φράση: «Έφτασε η στιγμή κατά την οποία η ελκτική δύναμη της ψυχής μου απαιτεί να εγκαταλείψω και να αποδώσω το σώμα μου στην πηγή από την οποία προήλθε»; Φανταστείτε την αλλαγή της ανθρώπινης συνείδησης όταν ο θάνατος θα αρχίσει να θεωρείται σα μια πράξη απλής συνειδητής εγκατάλειψης της μορφής, η οποία ελήφθη προσωρινά για δυο ειδικούς αντικειμενικούς σκοπούς:

1. Να κερδίσει τον έλεγχο στους τρεις κόσμους.

2. Να δώσει ευκαιρία στην ουσία των μορφών που κατ' αυτόν τον τρόπο «κλέφτηκαν, δανείστηκαν ή ορθώς οικειοποιήθηκαν», σύμφωνα με το στάδιο εξέλιξης, να φτάσει σε ένα ανώτερο σημείο τελειότητας με την επίδραση πάνω σε αυτή της ζωής, μέσω της ψυχής.

Αυτές είναι κάποιες σημαντικές σκέψεις που έχουν εκφραστεί στο παρελθόν αλλά έχουν παραγνωριστεί ως συμβολικές, ως βολικές σκέψεις ή ευχολόγια. Σας τις παρουσιάζω ως γεγονότα ως προς τη φύση τους, ως αναπόφευκτες επί τω πρακτικότερον και ως οικείες μεθόδους και διαδικασίες: καθώς έχουν κυκλική και ρυθμική φύση, προσομοιάζουν με τις δραστηριότητες που κυβερνούν τη ζωή του μέσου ανθρώπου που είναι συνηθισμένος να ακολουθεί ανατολή και δύση, βρώση και πόση και άλλες περιοδικότητες.

(Ακτίνες IV:427-8)

Στο ανατολικό σύστημα, θεωρείται ότι μέσα σε κάθε ανθρώπινη μορφή κατοικεί μια οντότητα που ονομάζεται εαυτός ή ψυχή. Αυτό το εαυτό χρησιμοποιεί τη μορφή της ανθρώπινης ύπαρξης ως εργαλείο του ή μέσον έκφρασης και μέσω του συνόλου των νοητικών και συναισθηματικών καταστάσεων τελικά θα εκφράσει τον εαυτό του, χρησιμοποιώντας το φυσικό σώμα ως μηχανισμό λειτουργίας στο φυσικό πεδίο. Τελικά, ο έλεγχος αυτών των μέσων έκφρασης επιτυγχάνεται με βάση το Νόμο της Αναγέννησης. Με την εξελικτική διαδικασία (που συνεχίζεται στο διάστημα πολλών ζών μέσα στο φυσικό σώμα), λίγο- λίγο το Εαυτού διαπλάσσει ένα όργανο κατάλληλο για την εκδήλωσή του και μαθαίνει τον τρόπο με τον οποίο να κυριαρχεί πάνω σε αυτό. Έτσι το εαυτού ή η Ψυχή γίνεται πραγματικά δημιουργικό και αυτοσυνείδητο, με την

ανώτατη σημασία της λέξης και δρα στο περιβάλλον του, εκδηλώνοντας τέλεια την πραγματική του φύση. Τελικά απελευθερώνεται τελείως από τη μορφή, από τη δουλεία της φύσης των επιθυμιών και από τη δεσποτεία της διάνοιας. Η τελική αυτή χειραφέτηση και η επακόλουθη μετατόπιση το κέντρου της συνείδησης από το ανθρώπινο στο πνευματικό βασίλειο επιτυγχάνεται και υποβοηθείται σε μια ειδική εκπαίδευση, που ονομάζεται μέθοδος του διαλογισμού, και επιστεγάζει ένα νου που έχει λάβει πλατιά και σοφή καλλιέργεια.

Το αποτέλεσμα της εντατικής αυτής ατομικής εκπαίδευσης υπήρξε λαμπρό στον υπέρτατο βαθμό. Η ανατολική μέθοδος είναι η μόνη που παρήγαγε τους ιδρυτές όλων των θρησκειών του κόσμου, γιατί όλοι αυτοί ήσαν Ασιατικής καταγωγής. Στο γεγονός αυτό οφείλεται η εμφάνιση των εμπνευσμένων εκείνων Γραφών του κόσμου, που διέπλασαν τις σκέψεις των ανθρώπων, καθώς και η έλευση όλων των σωτήρων του κόσμου –του Βούδδα, του Ζωροάστρη, του Σρι Κρίσνα, του Χριστού και άλλων. Έτσι η Ανατολή παρουσίασε, σαν αποτέλεσμα της ιδιαίτερης τεχνικής της, όλα τα Μεγάλα Εκείνα Άτομα, που έδωσαν τη νότα της εποχής τους, έδωσαν την αναγκαία διδασκαλία για να αναπτυχθεί η ιδέα του Θεού στις διάνοιες των ανθρώπων και, με αυτόν τον τρόπο, οδήγησαν την ανθρωπότητα να προχωρήσει στην ατραπό της πνευματικής αντίληψης. Το εξωτερικό αποτέλεσμα της ζωής τους μπορεί κανείς να το δει στις μεγάλες οργανωμένες θρησκείες. (ΔΕ:40-42)

Το «Ότι που θα σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει» (Γαλ.στ'2) είναι μια μεγάλη αλήθεια, που είναι ανάγκη να ευθυγραμμιστεί και πάλι. Στις λέξεις αυτές ο Απόστολος Παύλος μας μεταδίδει την αρχαία και αληθινή διδασκαλία του Νόμου τα Αιτίας και του Αποτελέσματος, ο οποίος στην Ανατολή ονομάζεται Νόμος του Κάρμα.

Η αθανασία της ανθρώπινης ψυχής και η έμφυτη ικανότητα του πνευματικού εσωτερικού ανθρώπου στο να δημιουργήσει τη δική του σωτηρία, κάτω από το Νόμο της Αναγέννησης, σε ανταπόκριση στο Νόμο της Αιτίας και του Αποτελέσματος, αποτελούν τους κρυμμένους συντελεστές, που διέπουν όλη τη διαγωγή και όλη την έφεση του ανθρώπου. Από τους δύο αυτούς νόμους, κανείς δεν είναι δυνατόν να ξεφύγει. Υπόκεινται συνεχώς στους περιορισμούς τους μέχρις ότου κατακτήσει την ποθητή και προδιαγεγραμμένη τελειότητα και μπορέσει να εκδηλωθεί στη Γη σαν ένας Υιός του Θεού που δρα ορθά. (ΕΤΧ:147)

Σήμερα το κάρμα της ανθρωπότητας κατέρχεται πάνω της... Υπάρχει τόσο καλό όσο και κακό κάρμα. Ακόμη και στην παρούσα παγκόσμια κατάσταση, το καλό κάρμα που πηγάζει από την ψυχή της ανθρωπότητας ισορροπεί το κακό που προέρχεται από την υλική όψη και συνέχεια του δίδεται μεγάλη έμφαση. Είναι ο ρυθμός της ύλης σε αντίθεση με το ρυθμό της ψυχής, και αυτά συνιστούν τις αρχικές αιτίες της παρούσας σύγκρουσης και στη ζωή του ατόμου και στη γενική παγκόσμια κατάσταση. Στα χρόνια που έρχονται, ο άνθρωπος θα αναπτύξει τη νοητική στάση που θα θεωρεί τις αιτίες πιο σπουδαίες από τα αποτελέσματα. Τότε θα μάθε να εξετάζει τα πρώτα βήματα που θα παίρνει εισάγοντας οποιαδήποτε γραμμή δράσης, ζυγίζοντας και βγάζοντας συμπεράσματα γύρω από τα πιθανά αποτελέσματα προτού εκτεθεί σε κάποια ειδική πράξη.

Σήμερα όλα όσα γίνονται είναι αυτά που πρέπει, πρώτα απ' όλα ως προς την ουσιαστική δυαδικότητα του ανθρώπου. Κατά δεύτερο λόγο, είναι κατάλληλα προς ορισμένες μικρότερες γραμμές διάσπασης που έλαβαν χώρα εξ' αιτίας αυτού του ουσιαστικού δυισμού σε ένα πρώιμο στάδιο της ανθρώπινης ιστορίας, και τρίτον προς την αυξανόμενη τάση για τη σύνθεση που προκαλεί η εισροή της δύναμης της Σαμπάλλα αυτή την εποχή. (EI: 117-8)

Η χρήση του όρου «αθανασία» προϋποθέτει το άχρονο και διδάσκει ότι αυτό το άχρονο υπάρχει για παν ό,τι δεν είναι φθαρτό ή δεν ρυθμίζεται από το χρόνο. Είναι μια δήλωση που απαιτεί προσεκτική εξέταση. Ο άνθρωπος δεν μετενσαρκώνεται κάτω από την πίεση του χρόνου, ενσαρκώνεται κάτω από τις απαιτήσεις των καρμικών χρεών, κάτω από την έλξη εκείνου που αυτός σαν ψυχή έχει εγκαινιάσει και από την ανάγκη που νιώθει να εκπληρώσει δημιουργηθείσες υποχρεώσεις. Ενσαρκώνεται, επίσης, από μια αίσθηση ευθύνης για να αντιμετωπίσει τις συνέπειες παλαιότερων παραβιάσεων των νόμων που διέπουν τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις. Όταν έχει ανταποκριθεί σε όλες αυτές τις υποχρεώσεις, στια ανάγκες της ψυχής, τις εμπειρίες και ευθύνες, εισέρχεται μόνιμα στο «διανυγές ψυχρό φως της αγάπης και της ζωής» και δεν έχει πια ανάγκη (όσον αφορά τον εαυτό του) του σταδίου του νηπιαγωγείου με το οποίο η ψυχή αποκτά πείρα της επίγειας ζωής. Ελευθερώνεται από καρμικές υποχρεώσεις στους τρεις κόσμους αλλά υφίσταται ακόμη την ώθηση της καρμικής ανάγκης που απαιτεί από αυτόν να παρέχει τις ύστατες υπηρεσίες που είναι σε θέση να παρέχει σε εκείνους που βρίσκονται ακόμη κάτω από το Νόμο των Καρμικών Υποχρεώσεων. Έχουμε, συνεπώς, τρεις όψεις του Νόμου του Κάρμα, καθόσον επηρεάζει την αρχή της αναγέννησης:

1. **Το Νόμο των Καρμικών Υποχρεώσεων**, που κυβερνά τη ζωή στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εξέλιξης και που τελειώνει οριστικά κατά την τέταρτη μύηση.
2. **Το Νόμο της Καρμικής Αναγκαιότητας**. Αυτός κυβερνά τη ζωή των προχωρημένων μαθητών και των μυημένων από την εποχή της δεύτερης μύησης ως την εποχή ορισμένη μύησης ανώτερης της τέταρτης. Οι μυήσεις αυτές τους επιτρέπουν να περάσουν στην Οδό της Ανώτερης Εξέλιξης.
3. **Το Νόμο της Καρμικής Μεταμόρφωσης**, μια μυστηριώδη φάση, που διέπει τις διαδικασίες που υφίσταται κανείς πάνω στην Ανώτερη Οδό. Αυτές επιτρέπουν στο μυημένο να διαφύγει για πάντα από το κοσμικό φυσικό πεδίο. Και να λειτουργήσει στο κοσμικό νοητικό πεδίο. Συντελούν στην ελευθέρωση υπάρξεων, όπως του Σανάτ Κουμάρα και των Συνεργατών του στο Συμβούλιο της Αίθουσας της Σαμπάλλα, από την επιβολή της κοσμικής επιθυμίας που εκδηλώνεται πάνω στο δικό μας κοσμικό φυσικό πεδίο σαν πνευματική θέληση. Αυτό θα μπορούσε να είναι για σας μια εντυπωσιακή αποκάλυψη. Ωστόσο, θα γίνει φανερό ότι πολύ λίγο μπορώ να πω πάνω σε αυτό το θέμα, γιατί δεν κατέχω ακόμη τις απαιτούμενες γνώσεις. (Ακτίνες IV: 404-5)

Έχει διακηρυχθεί ότι δεν είναι αναγκαίο να γνωρίζει κανείς τα πεδία και τα ποικίλα επίπεδα συνείδησης που ενέχονται ή για το Νόμο της Αναγέννησης και το Νόμο της Έλξης. Ό,τι είναι μια άχρηστη επιβάρυνση του ανθρώπινου μυαλού να μελετούμε την τεχνική θεμελίωση της πίστης στην αδελφοσύνη ή να εξετάσουμε τις μακρινές μας ρίζες

και το πιθανό μέλλον. Είναι ωστόσο πολύ πιθανό ότι εάν οι μυστικιστές κατά τη διάρκεια των αιώνων είχαν αναγνωρίσει αυτές τις αλήθειες μπορούσε να έχουμε έναν καλύτερα διακανονισμένο κόσμο. Μόλις αυτή την εποχή είναι που αυτές οι δυνάμεις κινητοποιήθηκαν, οι οποίες οδήγησαν σε μια πιο πραγματική κατανόηση της ανθρώπινης οικογένειας, μια σοφότερη επίγνωση του ανθρ'πωινου εξοπλισμού και έτσι μιας προσπάθειας να ευθυγραμμιστεί η ανθρώπινη ζωή με τις βασικές πνευματικές αλήθειες. Η λαθεμένη ρύθμιση του κόσμου σήμερα δεν είναι αποτέλεσμα της διανοητικής ανάπτυξης του ανθρώπου, όπως συχνά διακηρύχθηκε, αλλά είναι η επεξεργασία των αμετάτρεπτων αποτελεσμάτων των αιτίων που ξεκίνησαν στο παρελθόν της Αρίας φυλής. (Ακτίνες II:510-1)

4.5 Ανάσταση

Η όλη ιδέα της ανάστασης είναι η καινούργια και πιο σπουδαία αποκάλυψη που παρουσιάζεται στην ανθρωπότητα και που θα αποτελέσει τη βάση για τη νέα παγκόσμια θρησκεία. (Ακτίνες V: 318)

Η έμφαση κατά τη διάρκεια των προηγούμενων δύο χιλιάδων χρόνων είχε δοθεί στο θάνατο. Έδινε τον τόνο όλης της διδασκαλίας των ορθόδοξων εκκλησιών. Μόνο μια μέρα του έτους αφιερώθηκε στη σκέψη της ανάστασης. Η έμφαση κατά την εποχή του Υδροχόου θα δοθεί στη ζωή την ελευθερία από το βωμό της ύλης και αυτός είναι ο τόνος που θα διακρίνει τη νέα παγκόσμια θρησκεία από όλες που προηγήθηκαν.

Η γιορτή του Πάσχα και της Πεντηκοστής θα είναι οι δύο εξέχουσες μέρες του θρησκευτικού έτους. Η Πεντηκοστή είναι, όπως όλοι καλά γνωρίζετε, το σύμβολο των ορθών ανθρώπινων σχέσεων όπου όλοι οι άνθρωποι και όλα τα έθνη θα κατανοούνται μεταξύ τους, και, παρ'ότι θα μιλούν σε πολλές και διαφορετικές γλώσσες, θα κατανοούν μόνο έναν πνευματικό λόγο...

Έτσι οι εκφρασμένοι σκοποί και οι προσπάθειες των Ηνωμένων Εθνών θα καρποφορήσουν τελικά και μια νέα εκκλησία του Θεού, βγαλμένη μέσα από όλες τις θρησκείες και τους πνευματικούς ομίλους, θα τερματίσει ενωμένη τη μεγάλη αίρεση της χωριστικότητας. Η αγάπη, η ενότητα και ο Αναστημένος Χριστός θα είναι παρόντες και Αυτός θα μας δείχνει την τέλεια ζωή. (ΠΕ: 151-2)

Προτού... να μπορέσει να έλθει ο Χριστός με τους μαθητές του, ο σημερινός πολιτισμός μας πρέπει να πεθάνει. Κατά τη διάρκεια του ερχόμενου αιώνα, θα αρχίσουμε να μαθαίνουμε το νόημα της λέξης «ανάσταση» και η νέα εποχή θα αρχίσει να αποκαλύπτει το βαθύ της σκοπό και την πρόθεσή της. Το πρώτο βήμα θα είναι να εξέλθει η ανθρωπότητα από το θάνατο του πολιτισμού της... και να προοδεύσει στο καθαρό φως της ανάστασης.

Οι λέξεις αυτές δεν έχουν συμβολική ή μυστικιστική σημασία, αλλά παρουσιάζουν ένα μέρος από την περιβάλλουσα κατάσταση μέσα στην οποία θα συντελεστεί η επανεμφάνιση του Χριστού. Πρόκειται για έναν κύκλο τόσο πραγματικό όσο ο κύκλος των συνδιασκέψεων που με τόσο ζήλο τώρα οργανώνεται. Ο Χριστός μας δίδαξε όταν

είχε έρθει την αληθινή σημασία της Ανάστασης ή της Σταύρωσης. Αυτή τη φορά το μήνυμά Του θα σχετιστεί με τη ζωή της ανάστασης... Η περίοδος της ανάστασης που πρόκειται να εγκαινιάσει ο Χριστός και που θα αποτελέσει το μοναδικό Του έργο (μέσα στο οποίο θα περιληφθούν όλες οι άλλες του ενέργειες), θα είναι το αποτέλεσμα της ζύμωσης και της βλάστησης, που αναπτύσσονται στον κόσμο των ανθρώπων αυτή την εποχή, την εσωτερική ένδειξη του οποίου αποτελούν οι πολλές συνδιασκέψεις.

(ETX: 22-3)

Ένα νέο κεφάλαιο στο μεγάλο κεφάλαιο της πνευματικής ζωής ετοιμάζεται τώρα να γραφεί. Μια νέα διεύρυνση της συνείδησης επίκειται. Μια νέα αναγνώριση της θείας προσοχής είναι τώρα πιθανή στην ανθρωπότητα και μια αποκαλυπτική προσδοκία θα αποδείξει την ακρίβεια του βιβλικού ρητού «θα Τον δει κάθε μάτι» (Απ. Ι.:7). Η θρησκευτική ζωτικότητα ή η πνευματική ιστορία της ανθρωπότητας μπορεί να συνοψιστεί για μας με μια σειρά αναγνωρίσεων –την αναγνώριση Εκείνων, που στο διάστημα των αιώνων αποτέλεσαν την Αποστολική Διαδοχή, η οποία για μας επιστεγάστηκε με τους μεγάλους πνευματικούς ηγέτες που ήλθαν ανάμεσά μας από το 700 π.Χ. και ίδρυσαν τις μεγάλες σύγχρονες παγκόσμιες θρησκείες και, πάνω από όλα, με αυτόν τον ίδιο το Χριστό, ο Οποίος ενσάρκωσε την τελειότητα του εν ημίν Θεού αλλά και του Υπερβατικού Θεού. Την αναγνώριση εκείνων των μεγάλων ιδεών της αγάπης, της ζωής και της σχέσης, οι οποίες πάντοτε βρίσκονται μετέωρες στη σκέψη του ανθρώπου και οι οποίες πρόκειται τώρα να προσλάβουν την ορθή τους έκφραση. Την αναγνώριση της αληθινής αδελφότητας του ανθρώπου η οποία βασίζεται πάνω στη μια θεία ζωή, η οποία δρα μέσω της μιας ψυχής και εκφράζεται μέσω της μιας ανθρωπότητας. Την αναγνώριση, συνεπώς, της σχέσης, τόσο προς τη θεία ζωή που είναι διάχυτη σε όλον τον κόσμο, όσο και προς την ίδια την ανθρωπότητα. Η αναπτυσσόμενη ατή πνευματική στάση είναι εκείνη που θα οδηγήσει σε ορθές μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις και τελικά στην παγκόσμια ειρήνη.

(ETX:40-1)

Δ.6 Διαλογισμός- η Ατραπός

Μεγάλες φυλετικές Λέξεις έχουν εκφωνηθεί και έχουν επιφέρει τις αναγκαίες αλλαγές και έχουν σηματοδοτήσει ένα δυναμικό αληθινής πνευματικής αξίας στον ευαίσθητο. Η Λέξη ή ο ήχος για την αρχαία Ασία, στο παρελθόν, ήταν ΤΑΟ ή η Ατραπός. Εκπροσωπούσε εκείνη την αρχαία Ατραπό για την οποία διήνυσαν και δίδαξαν οι Μυημένοι στη μακρινή Ανατολή. Για τη φυλή μας ο ήχος είναι AUM που εκφυλίστηκε στο δυτικού ιδιώματος AMEN. Οι αρχαίες γραφές των Ινδιών θεωρούσαν αυτή τη Λέξη ως μια ειδική ένδειξη της θεότητας, του πνεύματος της ζωής, την αναπνοή του Θεού. Ποια θα είναι η νέα Λέξη η οποία θα «θα διαχυθεί από το κέντρο» δεν γνωρίζουμε, γιατί δεν θα ηχηθεί μέχρι η φυλή να είναι έτοιμη. Υπάρχει όμως μια κοινή Λέξη Δύναμης που θα δοθεί στους φρουρούς της φυλής μας εάν αποκτήσουμε τις ανάλογες με την ευκαιρία ικανότητες και, μέσω της νέας γέννησης, εισέλθουμε στο βασίλειο του Θεού. Είναι αυτή η Λέξη που θα σπρώξει μέσα στη ζωή την κρυμμένη ψυχή του ανθρώπου και θα τον γαλβανίσει για μια ανανεωμένη πνευματική δραστηριότητα. Καθώς η φυλή αναπτύσσεται σε ευαισθησία καθώς οι ζηλωτές όλου του κόσμου σε όλο το πλήθος των θρησκειών καλλιεργούν την ικανότητα- δια του διαλογισμού- να ακούσουν τη Φωνή που

μπορεί να απορρυθμίσει όλες τις άλλες φωνές, και καθώς μαθαίνουν να καταγράφουν τον Ήχο ο οποίος θα εξαλείψει όλους τους άλλους ήχους, θα εγγράψουν, σαν όμιλος τη Νέα Λέξη που θα εκπορευθεί. (ΒΓ: 52)

Ο άνθρωπος είναι ένα σημείο θείου φωτός, κρυμμένου μέσα σε ορισμένα περιβλήματα, σαν φως κρυμμένο σε ένα φανάρι. Το φανάρι αυτό μπορεί να είναι κλειστό και σκοτεινό και επομένως άχρηστο για τους άλλους. Στο θεμελιώδες εγχειρίδιο του διαλογισμού, τις Γιόγκα Σούτρα του Πατάντζαλι (του οποίου παράφραση και σχόλια στην αγγλική δίνει το βιβλίο μου «Το Φως της Ψυχής») μας παρέχεται η βεβαίωση ότι, με την ορθή πειθαρχία και με το διαλογισμό «αφαιρείται σιγά-σιγά αυτό που συσκοτίζει το φως» και ότι «όταν η πνευματική νοημοσύνη...καθρεπτίζεται στην ύλη του νου, επέρχεται τότε η επίγνωση του Εαυτού». Σε κάποιο σημείο της ιστορίας του κάθε ανθρώπου συμβαίνει μια σπουδαία κρίση, κατά την οποία πρέπει να γίνει αισθητό το φως, με την ορθά χρησιμοποιούμενη νοημοσύνη, και κατά την οποία έρχεται κανείς αναπόφευκτα σε επαφή με το θείο. Αυτό υπογραμμίζει ο Πατάντζαλι όταν λέει: «Η μετατόπιση της συνειδήσης από ένα κατώτερο φορέα σε ένα ανώτερο, αποτελεί μέρος της δημιουργικής και εξελικτικής διαδικασίας». Σιγά-σιγά και προοδευτικά, το έργο της άμεσης γνώσης γίνεται κατορθωτό, και η δόξα, που κρύβεται πίσω από κάθε μορφή, μπορεί να αποκαλυφθεί. Το μυστικό συνίσταται στο να γνωρίσουμε πότε ήλθε αυτή η στιγμή και να επωφεληθούμε της ευκαιρίας...

Ο Διαλογισμός είναι επομένως μια κανονική μέθοδος με την οποία ο άνθρωπος βρίσκει το Θεό. Είναι ένα σύστημα καλά δοκιμασμένο και πλατιά χρησιμοποιημένο που αποκαλύπτει αλάνθαστα το θείο. Το σπουδαίο εδώ είναι από που εκφράζεται με τις λέξεις «κανονική μέθοδος». Υπάρχουν ορισμένοι κανόνες που πρέπει να ακολουθηθούν, κάποια συγκεκριμένα βήματα που πρέπει να γίνουν και κάποιες φάσεις ανάπτυξης να βιωθούν πριν ο άνθρωπος μπορέσει να πάρει τους καρπούς του διαλογισμού. Είναι μέρος της εξελικτικής διαδικασίας, όπως είδαμε, και όπως κάθε τι άλλο στη φύση είναι αργό αλλά βέβαιο και αλάθητο ως προς τα αποτελέσματα. Δεν υπάρχει απογοήτευση για τον άνθρωπο που θέλει να υπακούσει τους κανόνες και να εργαστεί με το σύστημα. Ο διαλογισμός απαιτεί αυτό-έλεγχο στα πάντα και, αν το έργο του δεν συνδέεται με όλα τα άλλα προαπαιτούμενα της «κανονικής μεθόδου» (όπως είναι ο αυτό-έλεγχος και η ενεργός υπηρεσία) θα αποτύχει στο σκοπό του. Δεν χρειάζεται φανατισμός. Αυτό διευκρινίζεται και στην Μπαγκαβάτ Γκιτά:

«δεν υπάρχει διαλογισμός για τον άνθρωπο που τρώει λίγο ή για τον άνθρωπο που τρώει πάρα πολύ ή για εκείνον που έχει τη συνήθεια να κοιμάται πολύ ή λίγο. Αλλά για εκείνον που είναι κανονικός στην τροφή, στην εργασία, κανονικός επίσης στον ύπνο και στην εγρήγορση, ο διαλογισμός εξαλείφει τον κάθε πόνο». (ΔΕ:76-8)

Ο σκοπός του διαλογισμού είναι η ικανότητα να ερχόμαστε σε επαφή με το θείο εσώτερο εαυτό και μέσω της επαφής να αποκτήσουμε τη συνειδητότητα της ενότητας αυτού του εαυτού... και του Παν-Εαυτού, και τούτο, όχι απλώς θεωρητικά, αλλά ως φυσικού γεγονότος.

Αυτό θα συμβεί όταν επιτευχθεί η κατάσταση «σαμάντι» κατά την οποία η συνείδηση του διανοητή μεταφέρεται έξω από τη συνείδηση του κατώτερου εγκεφάλου στη

συνείδηση του πνευματικού ανθρώπου ή της ψυχής στο δικό της πεδίο. Τα στάδια της μεταφοράς αυτής μπορούν να διατυπωθούν ως εξής:

1. Μεταφορά της συνείδησης του σώματος, της ενστικτώδους συνείδησης του φυσικού ανθρώπου που στρέφεται προς τα έξω, στο κεφάλι. Τούτο επιβάλλει συνειδητό αποτράβηγμα της συνείδησης σε ορισμένο σημείο μέσα στον εγκέφαλο, στην περιοχή της επίφυσης και τη συνειδητή σαφή επικέντρωση εκεί.
2. Μεταφορά της συνείδησης έξω από το κεφάλι ή τον εγκέφαλο, μέσα στο νου ή το νοητικό σώμα. Με αυτή τη μεταφορά, ο εγκέφαλος παραμένει έντονα άγρυπνος και η απόσπαση επιχειρείται συνειδητά μέσω του αιθερικού σώματος, χρησιμοποιώντας το μπραχμάντρα ή το άνοιγμα στην κορυφή της κεφαλής. Σε καμιά στιγμή δεν βρίσκεται ο άνθρωπος σε ύπνωσης, ασυνείδητος ή κοιμισμένος. Αναλαμβάνει και διεξάγει με τρόπο ενεργό την εργασία αυτή της αφαίρεσης ή απόσπασης.
3. μεταφορά της συνείδησης από το νοητικό σώμα στο σώμα του εγώ, ης ψυχής που κατοικεί στο αιτιατό σώμα ή το λωτό του εγώ. Επιτυγχάνεται τότε μια κατάσταση κατά την οποία ο εγκέφαλος, το νοητικό σώμα και το σώμα του εγώ αποτελούν συνεκτική, ηρεμούσα, ζωντανή μονάδα, άγρυπνη, θετική και σταθερή.
4. Είναι τότε δυνατό να εισέλθει κανείς στην κατάσταση του σαμάντι ή της πνευματικής θεωρίας, όταν η ψυχή ατενίζει στο δικό της κόσμο, βλέπει την οπτασία των πραγμάτων, όπως είναι, έρχεται σε επαφή με την πραγματικότητα και «γνωρίζει το Θεό».

Στη συνέχεια αυτών έρχεται το στάδιο κατά το οποίο ο πνευματικός άνθρωπος μεταβιβάζει στον εγκέφαλο, μέσω του νου, αυτό που οραματίστηκε, είδε, ήλθε με τούτο σε επαφή και γνώρισε. Και κάπως έτσι η γνώση γίνεται μέρος του περιεχομένου του εγκεφάλου και είναι διαθέσιμη για χρήση στο φυσικό πεδίο.

Αυτός είναι ο σκοπός της διαλογιστικής διαδικασίας και τα αποτελέσματα, στις πολλές τους διακρίσεις, αποτελούν το θέμα του τρίτου Βιβλίου και παράγονται σύμφωνα με τα οκτώ μέσα της γιόγκας, περί των οποίων πραγματεύεται το δεύτερο βιβλίο. Μόνο η αφοσίωση στον Ισβάρα ή η πραγματική αγάπη του Θεού, με τις δυνάμεις υπηρεσίας, που τη συνοδεύουν, την αγάπη του ανθρώπου και την υπομονετική καρτερία σε έργα αγαθοεργίας, θα οδηγήσουν τον άνθρωπο σε όλο το διάστημα της δύσκολης ατραπού της πειθαρχίας, της κάθαρσης και του σκληρού έργου. (ΦΤΨ: 211-3)

Ε. Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΥΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ε.1 Η Δοξασία του Ερχόμενου

Η Δοξασία του Ερχόμενου συνδέεται με τη διδασκαλία κάθε μεγάλης θρησκείας. Σε όλες αυτές, η ιδέα μιας υποκειμενικής, πνευματικής Τάξης, που αφορά την αναπτυσσόμενη ευημερία του ανθρώπου μπορεί να βρεθεί.

Αυτή είναι η εποχή των μεσουρανήματων. Τέτοια μεσουρανήματα εμφανίζονται σήμερα στο πεδίο της θρησκείας όπως και στα επίπεδα της επιστήμης και της πολιτικής. Όλες οι μεγάλες γραμμές της ανθρώπινης προσέγγισης προς την πραγματικότητα και την αλήθεια περνούν από το βασίλειο του απτού και του εξωτερικού, σε εκείνο του αψηλάφητου και εσωτερικού. Η επιστήμη γρήγορα γίνεται η επιστήμη του μη ορατού και του αναπόδεικτου. Η θρησκεία έχει αναδυθεί από το βασίλειο του μυστικιστικού στην καθαρότερη ατμόσφαιρα του αποκρυφιστικού και πρέπει τώρα να δώσει έμφαση στην πραγματικότητα του μη ορατού σαν το αποτελεσματικό αίτιο του ορατού. Η πολιτική και η διακυβέρνηση είναι συνυφασμένες με τις διαδικασίες της σκέψης και τις ιδεολογίες.

Ποια είναι λοιπόν η εσώτερη αληθινή δομή της πραγματικότητας που θα παράσχει την αναγκαία δύναμη στην ανθρωπότητα αυτή την εποχή- δομή ικανή να ικανοποιήσει το αίτημα του ανθρώπου για αλήθεια και επαρκώς αποδεδειγμένη απάντηση στις ασταμάτητες αλλά έξυπνες ερωτήσεις του;

...Η μεγάλη και ικανοποιητική απάντηση σε όλα τα ανθρώπινα ερωτήματα και όλες τις ανθρώπινες ανάγκες πρέπει να βρεθεί στο δόγμα των Αβατάρ και του συνεχούς των θείων Αποκαλύψεων. Αυτή είναι η μια πίστη που εμμένει ακλόνητη και αμετάβλητη στις μεγάλες στιγμές ανάγκης του κόσμου: ο Θεός αποκαλύπτει τον Εαυτό Του μέσω Εμφανίσεων, μέσω ενός Ερχόμενου. Αυτό το δόγμα βρίσκεται σε όλες τις βασικές θρησκείες του κόσμου σε όλες τις εποχές. Εμφανίζεται με τη δοξασία των Αβατάρ της Ινδουιστικής πίστης, στη διδασκαλία της επιστροφής του Μεϊτρέγια Βούδδα ή στο Αβατάρ Κάλκι, στην πεποίθηση του Δυτικού κόσμου για την επιστροφή του Χριστού και στη Δεύτερη Παρουσία, και από τις προφητείες που εκπηγάζουν από το θείο Περιπλανώμενο του Μουσουλμανικού κόσμου. Όλα αυτά δεμένα με την αθάνατη πεποίθηση του ανθρώπου στη γεμάτη αγάπη Καρδιά του Θεού, ο Οποίος πάντα συναντά την ανθρώπινη ανάγκη. Η μαρτυρία της Ιστορίας είναι ότι πάντοτε η εμφάνιση της ανθρώπινης αναγκαιότητας είχε σαν ανταπόκριση μια θεία Αποκάλυψη.

Ο λόγος για τούτη την πίστη που είναι έμφυτη στην ανθρώπινη καρδιά, πρέπει να βρεθεί στο γεγονός της φύσης της ίδιας της Θεότητας. Το Χριστιανικό αξίωμα ότι «ο Θεός είναι αγάπη» βρίσκεται σε αυτό το βαθύτατο, αναγνωρισμένο πνευματικό γεγονός. Η έκφραση

αυτού του θείου χαρακτηριστικού μπορεί να συγκεραστεί στα λόγια από τη Φωνή της Σιγής:

"Η ευσπλαχνία δεν αποτελεί ιδιότητα. Είναι ο Νόμος των Νόμων- αιώνια αρμονία, το Εαυτού της Αλάγια. Μια χωρίς όρια, συμπαντική ουσία, το φως της αιώνιας δικαιοσύνης και αρμοδιότητας επί των πραγμάτων, ο νόμος της αιώνιας αγάπης."

Αυτής της αιώνιας ευσπλαχνίας αποτελούν εγγύηση και μαρτυρία η κυκλική εμφάνιση των Υιών του Θεού των αρχαίων μύθων, των Παγκόσμιων Σωτήρων και των Αβατάρ.

(EI:285-6)

E.2 Η Ανάδυση του Πέμπτου Βασιλείου

Η ανθρωπότητα... έχει επιτύχει ένα σημείο από το οποίο κάτι νέο μπορεί να αναδυθεί, όπως άλλωστε πάντα συνέβη σε ανάλογες περιστάσεις στα άλλα βασίλεια. Μπορούμε να παράγουμε, και ως φυλή να γεννήσουμε, το επόμενο βασίλειο στη φύση- αυτό που ο Χριστός ονόμασε το βασίλειο του θεού. Αυτό είναι βασίλειο των ψυχών, το βασίλειο των πνευματικών ζώων εκ του οποίου, κατά μοναδικό τρόπο, αναδύεται ο Χριστός...

Διακήρυξε τις αξίες αυτού του βασιλείου με την Ίδια Του τη Ζωή, απεικονίζοντας για μας το χαρακτήρα και την πολιτεία του, και άνοιξε διάπλατα τη θύρα για όλους όσους μπορούσαν, μέσω υπηρεσίας και μαθητείας, να καταστήσουν ικανούς τους εαυτούς τους να περάσουν από το ανθρώπινο βασίλειο στο πνευματικό βασίλειο... Αγάπη, αδελφότητα, συνεργασία, υπηρεσία, αυτό-θυσία, συμπερίληψη, ελευθερία από δόγματα, αναγνώριση της θεότητας: αυτά είναι τα χαρακτηριστικά του πολίτη του βασιλείου και αυτά παραμένουν τα ιδεώδη μας.

(ΒΓ: 259-62)

Το βασίλειο δεν αποτελείται από ορθόδοξους θεολογικά σκεπτόμενους ανθρώπους. Η πολιτεία του είναι ευρύτερη και περιλαμβάνει κάθε ανθρώπινο πλάσμα που σκέφτεται με ευρύτερους όρους από το άτομο, τον ορθόδοξο, τον εθνικό ή τον φυλετικό. Τα μέλη του ερχόμενου βασιλείου θα σκέπτονται για την ανθρωπότητα με όρους συνόλου. Για όσο διάστημα λειτουργεί κάποιος χωριστικά ή εθνικιστικά, ως θρησκευτικός οπαδός ή εμπορικός κερδοσκόπος, δεν έχει θέση σε αυτό το βασίλειο. Η λέξη πνευματικό θα λάβει πολύ πιο διευρυμένη ερμηνεία από αυτή που της δόθηκε στο παρελθόν και η οποία ευτυχώς τώρα αποσύρεται.

Όλες οι μορφές της ζωής θα παρατηρούνται από την οπτική γωνία των πνευματικών φαινομένων και δεν θα εξετάζουμε πλέον μια δραστηριότητα ως πνευματική ενώ μια άλλη ως μη πνευματική. Το ερώτημα του κινήτρου, του σκοπού και της χρησιμότητας του ομίλου θα καθορίζει την πνευματική φύση μιας δραστηριότητας. Να εργαζόμαστε για το σύνολο, να απορροφηθούμε από τη βοήθεια του ομίλου, να είμαστε γνώστες της Μιας Ζωής που πάλλεται μέσω όλων των μορφών και να εργαζόμαστε με την πεποίθηση ότι όλοι οι άνθρωποι είναι αδέλφια μας- αυτές είναι οι πρώτες ποιότητες που πρέπει να επιδείξει ένας πολίτης του βασιλείου αυτού.

(ΒΓ: 273-4)

Το βασίλειο τώρα οργανώνεται πάνω στη γη και αποτελείται από εκείνους τους άνδρες και γυναίκες παντού που δεν οραματίζονται πια τη δική τους προσωπική σωτηρία και ελπίδα για τον παράδεισο διότι γνωρίζουν ότι αν δεν εκφραστεί ο παράδεισος εδώ και τώρα τότε θα παραμείνει μια μάταιη ελπίδα. Εκείνο που τους απασχολεί είναι οι διαδικασίες της τελείωσης και του εξαγνισμού ώστε να μπορούν να υπηρετούν τον συνάνθρωπό τους με επιδεξιότητα και επάρκεια και έτσι να «δοξάσουν τον Πατέρα τους στους ουρανούς». Δεν τους ενδιαφέρει η προσωπική αναβάθμιση και δεν ισχυρίζονται τίποτα για τον εαυτό τους εκτός από τον θαυμάσιο ισχυρισμό ότι είναι υιοί του Θεού, όπως άλλωστε όλοι μας. Δεν φλυαρούν σχετικά με τη μύηση ούτε αποκαλούν τους εαυτούς τους μνημένους. Είναι ικανοποιημένοι που περπατούν ανάμεσα στους ανθρώπους που υπηρετούν. (ΒΓ: 281)

Μια αντίδραση προς την εμφάνιση αυτού του βασιλείου μπορεί να θεωρηθεί η ανησυχία των μαζών ενώ η γενικευμένη ευαίσθητη ανταπόκριση στα νέα ιδεώδη μπορεί να οφείλεται στην επίπτωση που θα έχει η δύναμη του βασιλείου στις διάνοιες των πιο προχωρημένων ανθρώπων του κόσμου. Ο μυστικιστής και ο Χριστιανός μπορεί να μιλήσει με όρους βασιλείου του Θεού. Οι φιλόσοφοι και οι φιλόσοφοι μπορεί να μιλήσουν με όρους παγκόσμιας κοινότητας, νέου πολιτισμού, παγκόσμια ομοσπονδία εθνών ή να μιλήσουν για την ανθρωπότητα ως ένα σώμα, μια εταιρία ή ζωντανή κοινότητα ή ακόμη για διεθνισμό και οικονομική αλληλεξάρτηση και παγκόσμια ενότητα. Όλα όμως είναι επιμέρους λέξεις και ονομασίες που χρησιμοποιούν τα διαφορετικά μυαλά για να εφαρμόσουν το νέο βασίλειο.. με τις δικές του αρχές ζωής, τους δικούς του νόμους για την ομαδική ευημερία και τη δική του ανθρωπινή αδελφότητα. (ΒΓ:263)

Αυτός είναι ο σκοπός του ανθρώπου που ζητά να σταθεί με το Χριστό κατά την ίδρυση του βασιλείου, εκπληρώνοντας έτσι το θέλημα του Θεού. Δεν υπάρχει άλλος στόχος άξιος για την προσοχή του ανθρώπου, ικανός να απορροφήσει όλες τις δυνάμεις του ανθρώπου, κάθε ταλέντο και κάθε ικανότητά του, κάθε στιγμή της ύπαρξής του. (ΒΓ:270)

E.3 Το Στάδιο του Προδρόμου

Η εξωτερίκευση των άσραμς είναι... μια όψη του καταπληκτικού εγχειρήματος που ανέλαβε η Ιεραρχία μέσα σε αυτόν τον κύκλο: Η εμφάνιση, έκφραση και δραστηριότητα της πάνω στο φυσικό πεδίο για πρώτη φορά από τότε που αποτραβήχτηκε στην υποκειμενική πλευρά της ζωής και εστιάστηκε στο νοητικό πεδίο (αντί του φυσικού) κατά τη διάρκεια των ημερών της αρχαίας Ατλαντίδας και μετά τον πόλεμο ανάμεσα στους Κυρίους της Ακτινοβολούσας Ώψης και στον Κυρίους του Σκοτεινού Προσώπου, όπως τον αποκαλεί η Μυστική Δοξασία. Για εκατομμύρια χρόνια, σαν αποτέλεσμα του θριάμβου του κακού εκείνο τον καιρό, η Ιεραρχία στάθηκε σιωπηλή πίσω από τα γεγονότα του κόσμου, κατεχόμενη από την ακόλουθη εργασία –μια εργασία η οποία τελικά θα διεξαγόταν εξωτερικά αντί εσωτερικά:

1. Η Ιεραρχία στέκει σαν ένας τοίχος μεταξύ της ανθρωπότητας και του υπέρμετρου κακού... Το υπέρμετρο κακό εκπηγάξει από κοσμικές πηγές και απαιτείται η εκγυμνασμένη ικανότητα της Ιεραρχίας και η διαταγή της Σαμπάλλα για να αποτραπεί η καταστροφική του πλημμυρίδα.

2. Η Ιεραρχία εργάζεται σταθερά στο έργο της αφύπνισης της συνείδησης όλων των μορφών...

3. Η Ιεραρχία κατευθύνει τα γεγονότα του κόσμου, τόσο όσο επιτρέπει ο άνθρωπος (γιατί δεν μπορεί να αγνοηθεί η ελεύθερη βούληση και απόφαση του ανθρώπου), έτσι ώστε να μπορεί να εκφραστεί η εξελισσόμενη συνείδηση μέσω επαρκώς αναπτυγμένων κοινωνικών, πολιτικών και κοινωνικών μορφών...

4. Η Ιεραρχία διευθύνει και κατευθύνει, περισσότερο από ότι είναι αντιληπτό, το ξεδίπλωμα των κύκλων κουλτούρας και των επακόλουθων πολιτισμών...

5. Η Ιεραρχία λαμβάνει και μεταφέρει ενέργειες και συνακόλουθες δυνάμεις από τη Σαμπάλλα, με επακόλουθα αποτελέσματα μέσα στην ίδια την Ιεραρχία, καθώς επίσης και αποτελέσματα στην ανθρωπότητα και πάνω στην ψυχή όλων των πραγμάτων που βρίσκονται σε όλα τα βασίλεια.

6. Η Ιεραρχία λαμβάνει αυτό το εσωτερικό «Πυρ του Θεού» που φέρνει σε ένα τέλος τους κύκλους, τις ιδεολογίες, τους οργανισμούς και τους πολιτισμούς όταν έλθει ο κατάλληλος και σωστός καιρός. Αυτό γίνεται για να δημιουργηθεί χώρος για το καλύτερο και για εκείνο που θα αποδειχθεί επαρκέστερο και όχι περιοριστικό της αφυπνιζόμενης συνείδησης και της αναδυόμενης ζωής.

7. Η Ιεραρχία προετοιμάζει του ανθρώπους για μύηση καθώς:

(α) τους κάνει δεκτούς μέσα στα Άσραμς των Διδασκάλων

(β) προσφέρει στους μαθητές την ευκαιρία να υπηρετήσουν σε συνάφεια με το αναδυόμενο Σχέδιο

(γ) εγκαινιάζει δια μέσου των μαθητών τις περιόδους κατά τις οποίες παρουσιάζονται τα νέα στοιχεία της μαθητείας που χρειάζονται για τη μύηση...

Ένα από τα πράγματα που απασχολούν τώρα τους Διδασκάλους είναι η εξωτερίκευση των άσραμ Τους στο εξώτερο πεδίο. Είναι το προπαρασκευαστικό στάδιο για τις μεταγενέστερες ενορατικές εξελίξεις...

Το ότι η εξωτερίκευση είναι πιθανό γεγονός καταδεικνύεται από κάποιες εξελίξεις, προϊόντα του παρελθόντος και των αναπτυσσόμενων ικανοτήτων του ανθρώπου να αναγνωρίζει την Πραγματικότητα της επικλητικής κραυγής των μαζών παντού, της εστιασμένης επίκλησης των πνευματικών ανθρώπων του κόσμου καθώς και των συνεπειών του πολέμου... Όλοι αυτοί οι παράγοντες έχουν επιφέρει μεγάλη καταστροφή στον υλιστικό κόσμο και έχουν παράξει μια εντελώς αληθινή επέκταση της ανθρώπινης συνείδησης.

Αυτόν τον καιρό ειδικά, η έμφαση των αναγκαίων ευθυγραμμίσεων και διευθετήσεων που αντιμετωπίζονται από την Ιεραρχία τοποθετείται στη δραστηριότητα που έχει αναπτυχθεί μέσα στην ίδια την Ιεραρχία. Τα δευτερεύοντα Άσραμς κινητοποιούνται ενώ νέα σχηματίζονται, σταδιακά, καθώς δεν είναι ακόμη στο σύνολο 49 ελάσσονα Άσραμς. Στο μείζον Άσραμ καταλαμβάνονται με τη δυνατότερη ταχύτητα θέσεις εργασίας από αυτούς που μετακινούνται από τις τάξεις των ελασσόνων Άσραμς ενώ οι θέσεις των τελευταίων καταλαμβάνονται από αποδεδειγμένους μαθητές που έχουν αποκτήσει την επάρκεια για αυτή την εργασία μέσω της εμπειρίας, των δυσκολιών και της έντασης της παγκόσμιας υπηρεσίας. Όλες αυτές οι αλλαγές απαιτούν αρκετές προσαρμογές. Η εσωτερική εργασία της ιεραρχικής ευθυγράμμισης είναι ευθύνη των Τσόχανς των μειζόνων Άσραμς ενώ το έργο της επιστασίας των εσώτερων διευθετήσεων που συμπίπτουν με νέες ευθυγραμμίσεις και η είσοδος νέου προσωπικού εποπτεύεται και κατευθύνεται από τους σαράντα εννέα Διδάσκαλους οι οποίοι επιτηρούν τα ελάσσονα Άσραμς....

Ένα από τα αποτελέσματα αυτής της ιεραρχικής ευθυγράμμισης και ρύθμισης θα είναι η εγκαθίδρυση, για πρώτη φορά, μιας ρευστής αλληλεπίδρασης και κίνησης ανάμεσα στα τρία πλανητικά κέντρα. Αυτή την εποχή Τσόχανς εξέρχονται από την Ιεραρχία και μπαίνουν στην Αίθουσα του Συμβουλίου του Κυρίου του Κόσμου, ή σε κάποια από τις επτά Ατραπούς. Πρεσβύτεροι Διδάσκαλοι που επιτηρούν Άσραμ λαμβάνουν υψηλότερους βαθμούς μύησης και παίρνουν βαθμό του Τσόχαν. Μνημένοι άνω του τρίτου βαθμού γρήγορα παίρνουν την τέταρτη και Πέμπτη μύηση και γίνονται Διδάσκαλοι (παίρνοντας και τις δύο μυήσεις σε μια ζωή), και η θέσης τους καταλαμβάνεται από μικρότερους μνημένους. Αυτοί με τη σειρά τους έχουν εκγυμνάσει μαθητές για να καταλάβουν τις θέσεις τους, έως ότου, με αυτή τη διαδικασία των αποκαταστάσεων και αντικαταστάσεων, φθάσουμε στη θύρα, που συμβολικά στέκει ανάμεσα στην ανθρωπότητα και την Ιεραρχία, και σήμερα είναι διάπλατα ανοικτή, έτσι ώστε, αποδεδειγμένοι μαθητές λαμβάνουν μύηση, δεσμευμένοι μαθητές γίνονται αποδεδειγμένοι και αποδεχόμενοι μαθητές αναλαμβάνουν τις δεσμεύσεις τους.

Έτσι ένα μεγάλο νέο κίνημα πλησιάζει και μια συνταρακτικά αυξανόμενη αλληλεπίδραση και αλληλενέργεια λαμβάνει χώρα. Αυτό θα συνεχιστεί μέχρι το 2025 μ.Χ. Κατά τα επόμενα χρόνια...θα δούμε να λαμβάνουν χώρα πολύ μεγάλες αλλαγές και, το 2025, κατά τη μεγάλη Γενική Συνέλευση της Ιεραρχίας που συνηθίζεται να γίνεται κάθε αιώνα, θα προσδιοριστεί η ημερομηνία που έχει τις περισσότερες πιθανότητες να ξεκινήσει η πρώτη φάση εξωτερίκευσης της Ιεραρχίας. Ο τρέχον κύκλος (από τώρα μέχρι εκείνη την ημερομηνία) αποκαλείται με τον τεχνικό όρο «Το Στάδιο του Προδρόμου». Είναι προπαρασκευαστικό στη φύση του στάδιο δοκιμής των μεθόδων με σκοπό να λειτουργήσει αποκαλυπτικά στις τεχνικές και τα αποτελέσματα.... Τσόχανς, Διδάσκαλοι, μνημένοι, παγκόσμιοι μαθητές, μαθητές και ζηλωτές που συνδέονται με την Ιεραρχία βρίσκονται αυτήν την μεταβατική εποχή σε μεγάλη δραστηριότητα.

(EI:519-30)

Εκείνοι που εργάζονται για την προσέγγιση της ανθρωπότητας με τις απαραίτητες πληροφορίες εμπίπτουν σε δύο κύριες ομάδες:

A. Μαθητές και πεπεισμένοι ζηλωτές που εργάζονται σήμερα στο πεδίο του αποκρυφισμού.

B. Μαθητές και μυημένοι που θα αναδυθούν από τα τρία Άσραμς και των οποίων η εργασία προορίζεται ευρέως να λειτουργήσει ως η εμπροσθοφυλακή της Ιεραρχίας και προπομπός της στην εξωτερική της εκδήλωση. Αυτό θα ξεκινήσει το 1975 στο βαθμό οι ενεργοί μαθητές σήμερα εργάζονται επαρκώς... Πληροφορίες αναφορικά με την Ιεραρχία θα έπρεπε να έχουν την παρακάτω κατεύθυνση:

1. Έπρεπε να δοθεί έμφαση στην εξέλιξη της ανθρωπότητας με ιδιαίτερη προσοχή στο σκοπό της- την τελείωση. Δεν πρόκειται για την ιδεαλιστική τελείωση του οραματιστή μυστικιστή, αλλά για τον έλεγχο του οργάνου-του ενσαρκωμένου ανθρώπου από την ενοικούσα και επισκιάζουσα ψυχή. Η σύσταση αυτή του ανθρώπου θα πρέπει να διδάσκεται όλο και πιο συχνά.

2. Η σχέση της ατομική ψυχής με όλες τις ψυχές θα πρέπει να διδαχθεί και μαζί να αναγνωριστεί ότι το αναμενόμενο από παλιά βασίλειο του Θεού είναι απλά η εμφάνιση των ανθρώπων που βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο της ψυχής στη Γη, στην καθημερινή ζωή και σε όλα τα στάδια αυτού του ελέγχου.

3. Λόγω της αναγνώρισης αυτής της σχέσης θα μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η πνευματική Ιεραρχία είναι γεγονός και θα μπορεί να δοθεί έμφαση στην ύπαρξή της. Θα διαφανεί επίσης ως γεγονός ότι το Βασίλειο ήταν πάντα παρόν αλλά είχε παραμείνει άγνωστο, λόγω του ότι πολύ λίγοι άνθρωποι εκφράζουν, προς το παρόν, την ποιότητά της.

4. Όταν γενικευτεί αυτή η αναγνώριση, η ιδέα (που ως τότε ήταν μόνιμα παρούσα στην ανθρώπινη συνείδηση παντού) και η καλή αντίληψη επίσης θα δώσουν μαρτυρία του γεγονότος της παρουσίας Εκείνων που έχουν πετύχει το σκοπό. Η εκδήλωση της θεότητάς τους θα θεωρείται κανονική, σα να συνιστά ένα παγκόσμιο ιδανικό και σαν εγγύηση της μελλοντικής επίτευξης της ανθρωπότητας. Τότε θα γίνει δυνατό να ξεχωρίσουν οι βαθμοί αυτής της θείας έκφρασης, αρχίζοντας από τους δόκιμους μαθητές, προχωρώντας στους μαθητές μέχρι Εκείνους που έχουν κατορθώσει την κυριαρχία, ως το Χριστό, περιλαμβανομένου και του Ιδίου.

5. Έτσι βαθμιαία η ιδέα ή η σύλληψη της ύπαρξης των Διδασκάλων, σε σωματική παρουσία, θα εντυπωθεί και θα γίνει σταθερά αποδεκτή. Θα αναπτυχθεί μια νέα στάση απέναντι στο Χριστό, που θα περιλαμβάνει τα καλύτερα στοιχεία του παρελθόντος και θα ολοκληρώνει τους ανθρώπους σε μια πιο υγιή και αποδεκτή προσέγγιση του όλου προβλήματος.

6. Θα έλθει ο καιρός που το γεγονός της παρουσίας του Χριστού πάνω στη Γη σαν κεφαλή της Ιεραρχίας θα γίνει αποδεκτό. Οι άνθρωποι επίσης θα καταλάβουν την αλήθεια αυτής της επαναστατικής δήλωσης ότι Εκείνος ποτέ δεν εγκατέλειψε τη Γη.

7. Έμφαση επίσης όλο και περισσότερο θα δίνεται πάνω στο εξελισσόμενο Σχέδιο. Οι άνθρωποι θα φτάσουν στην αναγνώρισή του με την μελέτη της εξέλιξης της ανθρώπινης οικογένειας, με τη στενή παρακολούθηση των ιστορικών διαδικασιών και με τη συγκριτική ανάλυση των αρχαίων και νεώτερων πολιτισμών και τις διάφορες κουλτούρες.

Οι άνθρωποι... στο μέλλον, θα αποδέχονται με ταχύτητα και ευγνωμοσύνη τα πορίσματα της λογικής, τα απορρέοντα από το παρελθόν και όλα όσα μπορούν να αποδειχτούν ιστορικά και παρουσιάζουν μια αλήθεια και μια πιθανή ελπίδα για το μέλλον.

(EI:587-9)

Ένα μεγάλο μέρος της εργασίας που πραγματοποιούν οι μαθητές που αναδύονται –και θα συνεχίσουν να αναδύονται-από τα άσραμς, έχει εξαγνιστικό χαρακτήρα αυτήν την εποχή κάτι που θα ενταθεί μέχρι το τέλος του αιώνα. Στην Ατραπό της Δοκιμασίας, ο ζηλωτής διδάσκεται να εξαγνίζει τον εαυτό του και τους τρεις φορείς επαφής του. Όταν γίνεται αποδεκτός μέσα σε ένα άσραμ ένα μεγάλο μέρος του αναγκαίου εξαγνισμού έχει επιτευχθεί. Από εκείνη τη στιγμή, ο μαθητής δεν πρέπει να δίνει καμιά έμφαση στον εξαγνισμό της φύσης του γιατί αυτό θα τροφοδοτούσε την ισχυρή και οικεία του εστίαση στον εαυτό, το οποίο καταλήγει στην υπερδιέγερση των φορέων της προσωπικότητας. Ανακαλύπτει όμως ότι τα μαθήματα που έχει λάβει στην Ατραπό της Δοκιμασίας αποτελούν εύκολα τη βάση για την Επιστήμη του Εξαγνισμού ή της Κάθαρσης. Αυτό μάλιστα θα εκφραστεί πλήρως από τους εργαζόμενους μαθητές που έχουν αναλάβει υπεύθυνα την προετοιμασία του κόσμου για την επανεμφάνιση. Αυτή η εξαγνιστική διαδικασία ακολουθεί τα εξής στάδια:

- Το στάδιο κατά το οποίο η μολυσμένη περιοχή, το κρυμμένο κακό ή οι αρρωστημένοι παράγοντες αναγνωρίζονται, γίνεται η δέουσα επαφή μαζί τους ώστε να εξασφαλιστεί η έκταση των εξαγνιστικών μέτρων που απαιτούνται. Αυτό είναι ένα σημείο επικίνδυνο για τον μαθητή.
- Η διαδικασία της ανακάλυψης των μαγνητικών περιοχών- αυτών που έχει μαγνητιστεί σε παρελθόντες αιώνες και εποχές από μέλη της Ιεραρχίας. Αυτό γίνεται για να καταστούν διαθέσιμες οι μεταβιβάσιμες ενέργειες που έχουν αποθηκευτεί εκεί. Στον κύκλο που πλησιάζει, τέτοια μαγνητικά κέντρα θα επιλεγούν και ευρέως θα χρησιμοποιηθούν από τους παγκόσμιους μαθητές που είναι υπεύθυνοι για το εξαγνιστικό έργο.
- Το στάδιο κατά το οποίο ο μαθητής αποσύρει την προσοχή του από την πηγή της δυσκολίας και συγκεντρώνεται στη χρήση συγκεκριμένων μάντρας και ιεραρχικών τύπων, ελευθερώνοντας έτσι τις απαραίτητες για την καταστροφή των σπερμάτων του κακού ενέργειες, είτε αυτά βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση ή σε ενεργή. Με αυτόν τον τρόπο εξαλείφει ορισμένες τάσεις της ύλης, ενδυναμώνει την ψυχή αυτών που πρέπει να εξαγνιστούν και τη ζωή που βρίσκεται μέσα σε κάθε μορφή. Είναι σοφό να θυμόμαστε το παράδειγμα του Διδασκάλου όταν εργάζεται με τις μαθητές του και ενδυναμώνει τη ζωή μέσα τους, ξυπνά από το λήθαργο την ψυχή τους και κάθε μορφή, κάθε άτομο μέσα στα ποικίλα σώματά τους ενεργοποιείται εξίσου και υποστηρίζεται.
- Αυτή είναι η θεμελιώδης διαδικασία που θα οδηγήσει τους μαθητές και τους μνημένους στην ερχόμενη εργασία του παγκόσμιου εξαγνισμού.
- Το στάδιο της απόσυρσης των εξαγνιστικών ενεργειών που πρέπει να ακολουθείται από μια περίοδο σταθεροποίησης της εξαγνισμένης μορφής όπου η ζωή και η ψυχή ξεκινούν ένα νέο κύκλο πνευματικής ανάπτυξης.

...θα είναι προφανές ότι η αναγκαία εργασία δεν περιορίζεται μόνο στην ανθρωπότητα αλλά αφορά σε κάθε μορφή της ζωής και των άλλων βασιλείων της φύσης.

Η μελέτη της Επιστήμης του Εφαρμοσμένου Εξαγνισμού αρχίζει να απορροφά την προσοχή των άσραμς αυτήν την εποχή. Μαθητές στα άσραμς πρώτης, δεύτερης και έβδομης ακτίνας είναι ιδιαιτέρως δραστήριοι σε αυτή τη γραμμή καθώς:

- έργο της πρώτης ακτίνας είναι η καταστροφή του κακού, η οποία καταστρέφει την επίδρασή του και έτσι εξαγνίζει,
- έργο της δεύτερης ακτίνας, των Οικοδόμων, είναι η ενδυνάμωση του καλού, και
- το μοναδικό έργο της έβδομης ακτίνας- καθώς τώρα έρχεται σε εκδήλωση- είναι να φέρει την πνευματική ενέργεια σε επαφή με την ουσία και κατ' επέκταση με την ύλη.

Όσες ακτίνες είναι ενεργές και εκδηλωμένες αυτήν την εποχή και σε αυτόν τον κύκλο λειτουργούν σε συμφωνία με το Σχέδιο και την προετοιμασία της εξωτερίκευσης της Ιεραρχίας και την επανεμφάνιση του Χριστού. Αυτές οι ακτίνες έχουν εμπλακεί στο έργο με ιδιαίτερο τρόπο και αντιστοίχως εμπλέκονται οι μαθητές και οι μνημένοι των άσραμς των Διδασκάλων. Η Επιστήμη του Εφαρμοσμένου Εξαγνισμού είναι επίσης η Επιστήμη της Εφαρμοσμένης Ενέργειας που έχει θέσει το ειδικό σκοπό να «απαλείψει το ανεπιθύμητο και αυτό που κρύβει την είσοδο του φωτός και, ακολούθως, να δημιουργήσει χώρο και εισόδους για το επιθυμητό, το καλό, το ωραίο και το αληθινό». Κατά την εφαρμογή αυτής της επιστήμης δεν υπάρχει ασφαλώς καταπάτηση του ανθρώπινου προνομίου της ελεύθερης βούλησης. Αυτή η αρχαία επιστήμη αφορά πρωταρχικά τον εξαγνισμό και την απολύτρωση της ύλης και βρίσκεται εντελώς στα ανθρώπινα χέρια κάτω από την καθοδήγηση της Ιεραρχίας. Αυτή η καθοδήγηση μπορεί συνειδητά ή ασυνειδητά να καταγραφεί. Η Επιστήμη της Απολύτρωσης... είναι στην πραγματικότητα η εφαρμοσμένη τέχνη του εσωτερισμού και της πνευματικής ζωής η οποία έχει ήδη διδαχθεί στους ανθρώπους. Μαθαίνουν σταθερά να απολυτρώνουν τα σώματα μέσω των οποίων λειτουργούν. Αποτελεί στην πραγματικότητα την τέχνη ή επιστήμη της σχέσης ανάμεσα στη Ζωή και στις ζωές...

Σε ότι αφορά τα άλλα βασίλεια της φύσης, ο εξαγνισμός εφαρμόζεται από την Ιεραρχία με τη μεσολάβηση των ανθρώπων. Αυτό μπορεί να παρατηρηθεί επί της διαδικασίας σήμερα. Αυτή η δραστηριότητα, που σε μεγάλο βαθμό διεξάγεται ασυνειδητά, θα πολλαπλασιαστεί και θα προοδεύσει όταν αναληφθεί συνειδητά από εκπαιδευμένους μαθητές και μνημένους οι οποίοι θα εργαστούν μέσον ζηλωτών. Αυτό μελετάται σε ορισμένα ιεραρχικά άσραμς και μετά το 1975, θα επιφέρει μεγάλες και σημαντικές αλλαγές στον τρόπο ζωής.

Ένα άλλο θέμα που απορροφά αυτόν τον καιρό την προσοχή της Ιεραρχίας, σε σχέση με τις ερχόμενες και απαιτούμενες διευθετήσεις, είναι η ανακάλυψη ζηλωτών και όσων είναι σχεδόν έτοιμοι να δεχτούν τη μαθητεία, σε όλα τα μέρη του κόσμου, καθώς το πρόβλημα της γλώσσας δεν θα δημιουργήσει μεγάλη δυσκολία. Έχοντας ανακαλύψει τέτοιους ανθρώπους, το επόμενο βήμα τους είναι να τους υποβάλλουν σε μια διαδικασία εκγύμνασης για τηλεπαθητική ευαισθησία έτσι ώστε να ευαισθητοποιηθούν στην ιεραρχική εντύπωση. Συγχρόνως θα απαιτηθεί να διεγερθεί η διαίσθησή τους αλλά – καθώς η διαίσθηση είναι άχρηστη και μη προσβάσιμη χωρίς έναν υψηλό βαθμό νοημοσύνης- όλοι αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να αναζητηθούν πάνω στα νοητικά πεδία. Το να διαθέτει κανείς έναν αφηρημένο νου αν και δεν είναι αρκετό, χρησιμεύει και στηρίζει την ικανότητα του ζηλωτή να δομήσει την Ανταγκάρανα. Δεν αποκλείεται,

βέβαια, να κατέχει κανείς ένα καλά αναπτυγμένο αφηρημένο νου αλλά να στερείται ολότελα της διαισθητικής αντίληψης...

Μιλώντας επί της αρχής, η διαίσθηση δεν αποκαλύπτει τις εσωτερικές αλήθειες. Αυτές έρχονται από άλλη γραμμή πνευματικής αντίληψης. Η διαίσθηση είναι επί της ουσίας το όργανο της ομαδικής αντίληψης και αυτή που τελικά ανυψώνει την προσωπικότητα στην ορθή της τοποθέτηση σαν πράκτορα της ψυχής στον όμιλο...

Το ερευνητικό φως της Ιεραρχίας σαρώνει αυτήν την εποχή τον πλανήτη. Επιλέγουν άνδρες και γυναίκες, εδώ και εκεί, από τις μάζες των ανθρώπων, που παρουσιάζουν την ένδειξη πιθανής εσωτερικότητας και οι ζωές τους χαρακτηρίζονται κυρίαρχα και θεμελιωδώς από αγάπη για την ανθρωπότητα και το Χριστό.
(ΕΙ: 691-5)

E.4 Το Έργο και η Διδασκαλία του Χριστού

Δύο εξέχουσες Ατομικότητες, ο Βούδας και ο Χριστός, έχουν θέσει τη σφραγίδα Τους πάνω στα δύο ημισφαίρια, ο Βούδας ως Διδάσκαλος για την Ανατολή και ο Χριστός ως Σωτήρας της Δύσης...Και οι δύο ενσωμάτωσαν μέσα Τους κάποιες κοσμικές αρχές. Μέσον της εργασίας και θυσίας Τους διαχύθηκαν συγκεκριμένες θείες δυνατότητες μέσα και πάνω στην ανθρωπότητα...Έδωσαν την αποκάλυψη της θεότητας στους επιμέρους πολιτισμούς τους και, με έναν ιδιαίτερα σημαντικό τρόπο εργάστηκαν μαζί για την τελική ωφέλεια της φυλής. Τα δύο συστήματά Τους αλληλοεξαρτώνται, και ο Βούδας προετοίμασε τον κόσμο για το μήνυμα και την αποστολή του Χριστού.

(ΒΓ: 14)

Η Χριστιανική Εκκλησία έδωσε τόση μεγάλη έμφαση στη μοναδική θέση του Χριστού σαν του μόνου Υιού του Θεού που ένα μεγάλο σφάλμα έχει εισδύσει και έχει τραφεί για αιώνες. Ο ίδιος ο Χριστός προείδε την πιθανότητα αυτού του σφάλματος και προσπάθησε να το αντισταθμίσει τονίζοντας ότι όλοι είμαστε «Υιοί του Θεού» και ότι «μεγαλύτερα πράγματα απ'ότι έκανα εγώ θα κάνετε εσείς» μια δήλωση την οποία κανένας σχολιαστής δεν την κατάλαβε ποτέ ή την εξήγησε ικανοποιητικά. Το απόκρυφο γεγονός είναι ότι δεν υπάρχει ύπαρξη στη γη, από την πιο χαμηλή μορφή ζωής ως την πιο υψηλή, η οποία να μην κινείται μπροστά προς μια μεγαλύτερη και πιο θαυμαστή έκφραση της θεότητας και ο Χριστός ο ίδιος δεν αποτελεί εξαίρεση σ' αυτόν το συμπαντικό νόμο. Έτσι, αυτήν την εποχή, και επειδή προετοιμάζεται να ανυψώσει ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια πιο κοντά στο Θεό, έχει καταστεί ο ίδιος ανοικτός σε ορισμένες δυναμικές εισρέουσες ενέργειες, απορροφώντας στον Εαυτό του ρεύματα πνευματικής δύναμης, και αναλαμβάνοντας μια δυναμική διέγερση η οποία είναι ολωσδιόλου νέα σε Αυτόν. Αυτό συνιστά τη δοκιμασία Του για την απαιτούμενη μύηση την οποία τώρα αντιμετωπίζει. Συνιστά επίσης τη θυσία που κάνει για να ολοκληρώσει το Έργο Του στη γη, και να φέρει μια νέα σωτηρία στην ανθρωπότητα.

Ο Χριστός λοιπόν εργάζεται σε πολύ στενή συνεργασία με το διδάσκαλο Μορύα καθώς επίσης και με το Μανού (έναν από τις τρεις Κεφαλές της Ιεραρχίας) και αυτοί οι τρεις...δημιουργούν ένα τρίγωνο ενεργειών μέσα στο οποίο (και διαμέσου αυτού) η

ενέργεια του Αβατάρ της Σύνθεσης μπορεί να διαχυθεί, βρίσκοντας ορθή κατεύθυνση κάτω από τις συνδυασμένες προσπάθειές Του. (EI: 663)

Η μοναδικότητα της επικείμενης αποστολής του Χριστού και της ευκαιρίας η οποία Του παρέχεται, έγκειται στο γεγονός ότι είναι σε θέση να εκφράσει μέσα Του τις δύο θείες ενέργειες: την ενέργεια της Αγάπης και την ενέργεια της Θέλησης, τη μαγνητική δύναμη της αγάπης και τη δραστική αποτελεσματικότητα της θείας θέλησης. Ποτέ πριν...δεν ήταν δυνατή μια τέτοια αποκάλυψη.

Το έργο και τη διδασκαλία του Χριστού δύσκολα θα γίνουν αποδεκτά από τον Χριστιανικό κόσμο, ενώ στην Ανατολή θα αφομοιωθούν ευκολότερα. Μεγάλη όμως ανάγκη υπάρχει να δοθεί ένα δυνατό πλήγμα ή κάποια δύσκολη παρουσίαση της αλήθειας ώστε να ξυπνήσει ο χριστιανικός κόσμος, αν θέλουμε να αναγνωρίσουν οι Χριστιανοί τη θέση τους στην παγκόσμια θεία αποκάλυψη και να δουν το Χριστό σαν εκπρόσωπο όλων των πίστειων και να τον τοποθετήσουν στη δικαιοματική του θέση ως Παγκόσμιου Διδάσκαλου. Η ορθή θέση του Χριστού είναι ως ο Διδάσκαλος του Κόσμου και όχι ως ο διδάσκαλος των Χριστιανών. Οι άλλοι ενδέχεται να μην τον ονομάσουν Χριστό, έχουν όμως για Αυτός δικό τους όνομα και Τον ακολουθούν τόσο πιστά και τόσο πραγματικά όσο και οι αδελφοί τους της Δύσης.

(ETX: 62-3)

Κάτω από το φώς της Θέλησης του Θεού, ο Χριστός έλαβε κάποιες βασικές αποφάσεις και δεσμεύτηκε να τις φέρει σε πέρας στο σχετικά άμεσα μέλλον και κατά την ακριβή ημερομηνία της Επανάδου Του, που μόνον στον Ίδιο και μερικούς Πρεσβύτερους συνεργάτες Του ήταν γνωστή. Αυτή η απόφαση αρχίζει να αναφαίνεται στην ανθρώπινη σκέψη, μέσω συγκεκριμένων νέων τάσεων και θα προκύψει ως το αποτέλεσμα μιας υποκειμενικής αντίδρασης του ανθρώπου προς την απόφαση, που έχει ήδη ληφθεί από το Χριστό και την πνευματική Ιεραρχία, την αόρατη Εκκλησία.

Το κίνητρο αυτής της επανεμφάνισης είναι πλήρες και καθορισμένο...σαφώς αντιληπτό από το Χριστό. Η εργασία που Εκείνος εγκαινίασε...πρέπει να ολοκληρωθεί. Η νέα παγκόσμια θρησκεία πρέπει να ιδρυθεί. Οι ανάγκες της ανθρωπότητας, που δέεται και επικαλείται, δεν είναι δυνατόν να αγνοηθούν. Τα μέτρα εκείνα που προηγούνται μιας καταπληκτικής Ιεραρχικής Μύησης και στα οποία ο Χριστός είναι ο κύριος συμμετοχος και ηγέτης, πρέπει να ληφθούν. Τα συμβάντα που προδίδουν τα συμπτώματα «του τέλους των καιρών» δεν είναι δυνατόν να καθυστερήσουν...Η αμοιβή που δόθηκε στο Χριστό, όταν εξήγγειλε την απόφασή Του σαν οριστική και ανέκκλητη, ήταν ...το δικαίωμα να κάνει χρήση μιας μεγάλης Επίκλησης...με δύο τρόπους.

1. ως ιεραρχική επίκληση....
2. ως παγκόσμια προσευχή.....

Το δικαίωμα να χρησιμοποιήσουμε συγκριμένες σημαντικές Λέξεις Δύναμης ή της «Στάντζας της Κατεύθυνσης» σπάνια και δύσκολα παραχωρείται....

Μετά το αποκορύφωμα της πνευματικής κρίσης και την ακόλουθη απόφαση, επετεύχθη ένα σημείο έντασης. Σε αυτήν την κατάσταση πνευματικής έντασης η αόρατη Εκκλησία εργάζεται και σχεδιάζει τώρα, συμπαρασύροντας του μαθητές του Χριστού, που βρίσκονται σε δράση αυτήν την εποχή πάνω στη Γη με στόχο την ίδια κατάσταση πνευματικής έντασης. Η επιτυχία της επανόδου του Χριστού σε ορατή Παρουσία καθώς και άλλων παραγόντων που σχετίζονται με την Επανεμφανισή Του εξαρτώνται από γεγονότα και επαφές που λαμβάνουν χώρα αυτήν την περίοδο της έντασης. Σε οποιοδήποτε σημείο έντασης –ανεξάρτητα από τον παράγοντα του χρόνου- παράγεται ενέργεια, η οποία φυλάσσεται για μελλοντική χρήση και συσσωρεύεται με τέτοιο τρόπο ή σε τέτοια κατάσταση ώστε η δύναμή της να μπορεί να κατευθύνεται οπουδήποτε είναι αναγκαίο και όποτε ζητηθεί. Αυτό αναγκαστικά είναι μια δήλωση που δύσκολα κατανοείται. Ένα σημείο έντασης είναι συμβολικά μια αποθήκη δύναμης. Οι ενέργειες, που κυρίως χαρακτηρίζουν σήμερα τη βασιλεία του Θεού, προσλαμβάνουν ορμή και κατευθύνονται με τη μεσολάβηση των Διδασκάλων...σε συνεργασία με τη θέληση του Χριστού. (ETX: 72-3)

Τον Ιούνιο του 1945, κατά την ώρα της Πανσελήνου (σημαντική για το Χριστό ημέρα κατά την πνευματική εμπειρία), ο Χριστός ανέλαβε οριστικά και ενσυνείδητα τα καθήκοντά Του και τις ευθύνες ως Διδάσκαλος και Ηγέτης κατά τον Υδροχοϊκό ηλιακό κύκλο...ο πρώτος των μεγάλων παγκόσμιων Διδασκάλων που θα καλύψει δύο ζωδιακούς κύκλους, τον Ιχθυακό και τον Υδροχοϊκό. Η δήλωση μπορεί να γίνεται εύκολα... αλλά και πάλι συνεπάγεται του τρεις τρόπους ή μεθόδους εμφάνισης...Η αγάπη, την οποία διαχέει ο Χριστός, και η πνευματική ζωτικότητα –στην οποία επαυξάνουν οι ενέργειες του Πνεύματος και της Ειρήνης, του Αβατάρ της Σύνθεσης και του Βούδα- συγκεντρώθηκαν άλλη μια φορά και διοχετεύθηκαν σε ένα μεγάλο ρεύμα, το οποίο έλκεται για να έλθει σε έκφραση...με τις λέξεις της Επίκλησης, η «Αγάπη ας διαχυθεί στις καρδιές των ανθρώπων...το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη».

Σε αυτές τις τρεις λέξεις φως, αγάπη και δύναμη απεικονίζονται οι ενέργειες των τριών Του Συνεργατών (το μεγάλο Τρίγωνο Δύναμης, το οποίο στέκει παντοδύναμο πίσω Του): η ενέργεια του Βούδα, το Φως, γιατί το Φως πάντοτε έρχεται από την Ανατολή, η ενέργεια του Πνεύματος της Ειρήνης, η Αγάπη που καθιερώνει τις ορθές ανθρώπινες σχέσεις και η ενέργεια του Αβατάρ της Σύνθεσης, η Δύναμη που ενσωματώνει τόσο το φως όσο και την αγάπη. Στο κέντρο αυτού το Τριγώνου έχει πάρει τη Θέση Του ο Χριστός. Από αυτό το σημείο ξεκίνησε το Υδροχοϊκό έργο Του και θα συνεχιστεί για δύο χιλιάδες πεντακόσια χρόνια. Έτσι εγκαίνιασε τη νέα εποχή και, στα εσώτερα πνευματικά πεδία άρχισε να παίρνει μορφή. Η λέξη *θρησκεία* αναφέρεται στη σχέση και στην εποχή, η οποία έχει ξεκινήσει, όπου οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις και η ορθή σχέση με το Βασίλειο του Θεού. Μια τέτοια δήλωση.. είναι εύκολο να γίνει, αλλά οι συνέπειές της φθάνουν πολύ μακριά και είναι πράγματι τεράστιες. (ETX: 82-3)

Ο Χριστός έρχεται για όλον τον κόσμο... Έρχεται στην Ανατολή και στη Δύση και προέβλεψε αυτήν ‘την εποχή του τέλους’ με τις πλανητικές της καταστροφές...την απελπισία και την επίκληση...Γνώριζε ότι κατά την εποχή της τελικής κρίσης και έντασης, η ανθρωπότητα η ίδια θα πιέσει για την εμφάνισή Του. Η ιστορία της Νέας

Διαθήκης είναι αληθινή και σωστή-αυτό που παραπλάνησε την ανθρωπότητα είναι μόνον οι ανθρωποποιοίτες ερμηνείες της.

Υπάρχει ένας παλιός θρύλος στην Ανατολή που έχει και σήμερα μια εφαρμογή και κρατά το κλειδί στη σχέση του Χριστού και του Βούδα. Αφορά κάποια υπηρεσία την οποία...θα προσφέρει ο Βούδας στο Χριστό...Όταν ο Βούδας έφθασε στη φώτιση και η επίγεια πείρα δεν είχε τίποτα να Του διδάξει, κοίταξε μπροστά και προέβλεψε την εποχή κατά την οποία ο Αδελφός Του, ο Χριστός, θα εργαζόταν στο έργο της Μεγάλης Υπηρεσίας...Για να βοηθήσει το Χριστό...άφησε πίσω Του...τα 'Ιμάτια Του' όπως μυστηριωδώς αποκαλούνται. Τα κληροδότησε αφήνοντας σε ένα ασφαλές μέρος το σύνολο της συναισθηματικής-διαισθητικής Του φύσης, αυτό που κάποιοι αποκαλούν αστρικό σώμα και το σύνολο της γνώσης και σκέψης Του... Το νου ή νοητικό Του σώμα. Αυτά... θα αναληφθούν από τον Ερχόμενο και θα αποδειχθούν χρήσιμα για την υπηρεσία Του αφού θα συμπληρώνουν τον συναισθηματικό και νοητικό εξοπλισμό του Χριστού, παρέχοντάς Του αυτό που χρειάζεται ως Διδάσκαλος Ανατολής και Δύσης. Τότε θα μπορέσει να αντιμετωπίσει το μελλοντικό έργο Του με δύναμη και επιτυχία, επιλέγοντας τους εργάτες Του. Κάτι από την ίδια ιδέα κρύβεται στην παραίνεση που έχει δοθεί στη Νέα Διαθήκη: «Αφήστε το νου με τον οποίο φρονούσε ο Χριστός να υπάρξει μέσα σας» (Φιλ. ΙΙ:5).

Έτσι ο Χριστός, με τις συγχωνευμένες ενέργειες της αγάπης και της σοφίας, με τη βοήθεια το Αβατάρ της Σύνθεσης και του Βούδα και κάτω από την επιρροή του Πνεύματος της Ειρήνης και της Ισορροπίας, μπορεί να χειρισθεί και να κατευθύνει τις ενέργειες, οι οποίες θα δώσουν γένεση στο μελλοντικό νέο πολιτισμό. Θα δει να φανερώνεται μπροστά στα μάτια Του η ανάσταση η πραγματική- η έξοδος της ανθρωπότητας από τη φυλακή της, το σπήλαιο του υλισμού. Έτσι, Εκείνος θα «δει την εργασία της ψυχής Του και θα ικανοποιηθεί» (Ησ.ΙΙΙ: 11)

(ETX:100-101)

Η προσμονή της έλευσης του Χριστού δεν είναι νέα...Αν μελετήσει κανείς τους καιρούς και τις εποχές, τη σημασία και ...το θέλημα του Θεού σε συνδυασμό με την εκτίμηση της παγκόσμιας κατάστασης ίσως οδηγηθεί στο...να πιστέψει ότι η παρούσα εποχή είναι μοναδική κατά πολλούς τρόπους....

{Ο Χριστός} θα έλθει σε έναν κόσμο που κατ' ουσίαν είναι ΕΝΑΣ. Η εμφάνιση Του και το επακόλουθο έργο Του δεν είναι δυνατόν να περιορισθούν σε ένα μικρό τόπο... Το ραδιόφωνο, ο τύπος και η διάδοση των ειδήσεων θα κάνουν την έλευσή Του διαφορετική από εκείνη οποιουδήποτε άλλου προηγούμενου Απεσταλμένου...μέσω της τηλεόρασης το πρόσωπό Του θα γίνει οικείο σε όλους και αληθώς 'κάθε μάτι θα Τον δει'...Οι άνθρωποι είναι ...περισσότερο διαισθητικοί και το ασυνήθιστο του είναι περισσότερο προσδόκιμο από κάθε άλλη εποχή στην ιστορία. Η διανοητική αντίληψή τους είναι οξύτερη, η αντίληψή τους για τις αξίες ακριβέστερη, η ικανότητα για διάκριση και επιλογή αναπτύσσεται ταχύτερα και εντρυφούν ταχύτερα στο νόημα. Αυτά τα γεγονότα θα αποτελέσουν τις συνθήκες της επανεμφάνισης του Χριστού...

Αυτή τη φορά, όταν θα έλθει, θα βρει τον κόσμο μοναδικά ελεύθερο από το άρπαγμα και την επιβολή του εκκλησιαστικού κλήρου...Θα έχει συμβεί μια χρήσιμη και ευεργετική στροφή μακριά από το Χριστιανισμό και την ορθόδοξη θρησκεία...κάτι που θα αποτελέσει μοναδική ευκαιρία για την αποκατάσταση της αληθινής θρησκείας και την παρουσίαση της απλής επιστροφής στον πνευματικό τρόπο ζωής...

Ενδέχεται να επανεμφανιστεί με εντελώς απροσδόκητο τρόπο. Ποιος μπορεί να πει αν θα έρθει ως πολιτικός, οικονομολόγος, ηγέτης του λαού (από τους κόλπους του οποίου θα αναδυθεί), επιστήμονας ή καλλιτέχνης;

Είναι πλάνη να πιστεύουμε ότι... ο Χριστός θα κατευθύνει το έργο Του κυρίως μέσω των εκκλησιών των θρησκειών του κόσμου. Θα εργαστεί υποχρεωτικά μέσω αυτών όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν και όταν θα υπάρξει ένας ζωτικός πυρήνας αληθινής πνευματικότητας μέσα στις Εκκλησίες ή όταν η επικλητική τους έκκληση θα είναι αρκετά ισχυρή ώστε να φθάσει σε Αυτόν. Θα κάνει χρήση κάθε δυνατού αγωγού, ικανού να διευρύνει τη συνείδηση του ανθρώπου για να επιτευχθεί ο ορθός προσανατολισμός. Είναι ...περισσότερο αληθινό να λέμε ότι θα εργαστεί σαν Παγκόσμιος Διδάσκαλος και ότι οι εκκλησίες είναι απλώς ένας από τους δρόμους διδασκαλίας που θα χρησιμοποιήσει. Κάθε τι που διαφωτίζει τις διάνοιες των ανθρώπων, οποιαδήποτε προπαγάνδα, που αποβλέπει στην επίτευξη των ορθών σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων, όλοι οι τρόποι απόκτησης πραγματικής γνώσης, όλοι οι μέθοδοι για τη μετουσίωση της γνώσης σε σοφία και κατανόηση, κάθε τι που πλαταίνει τη συνείδηση της ανθρωπότητας και όλων των υπο-ανθρώπινων καταστάσεων επίγνωσης και ευαισθησίας, κάθε τι που διασκορπίζει τη θυμαπάτη και την πλάνη και διασπά την αποκρυστάλλωση και διαταράσσει τις στατικές καταστάσεις θα συμπεριληφθεί μέσα στη ρεαλιστική δράση της Ιεραρχίας, της οποίας εφορεύει Αυτός. Ότι πρόκειται να Του παρεμβάλει περιορισμούς είναι η ποιότητα και η ολκή της επικλητικής παράκλησης της ανθρωπότητας και αυτά, εξ' άλλου, προσδιορίζονται από το σημείο επίτευξης στην εξέλιξη.

Στα ιστορικά χρόνια του Μεσαίωνα και ακόμη πρωτότερα, οι Εκκλησίες και οι σχολές φιλοσοφίας αποτελούσαν τη λεωφόρο της υποκειμενικής δραστηριότητας Του, κάτι που δεν θα συνεχίσει να συμβαίνει όταν θα είναι αντικειμενικά και πραγματικά εδώ...Υπάρχει τώρα μια μετατόπιση του ενδιαφέροντός Του και της προσοχής Του σε δύο νέους τομείς προσπάθειας: στον τομέα της εκπαίδευσης σε παγκόσμια κλίμακα και...στη σφαίρα της διακυβέρνησης. Ο μακροχρόνιος χωρισμός μεταξύ της θρησκείας και της πολιτικής πρέπει να τερματιστεί κάτι που θα συμβεί σύντομα λόγω του υψηλού επιπέδου νοημοσύνης των μαζών και στο γεγονός ότι η επιστήμη έφερε όλους τους ανθρώπους τόσο κοντά ώστε ό,τι συμβαίνει σε μια μακρινή περιοχή της γης αποτελεί θέμα γενικού ενδιαφέροντος σε διάστημα λίγων λεπτών. Αυτό δίνει μοναδικές ευκαιρίες για το έργο Του στο μέλλον. (ETX:15-19)

Υπάρχει επίσης και μια μοναδική αναβίωση της αρχαίας διδασκαλίας του Βούδα και αυτή διεισδύει στις χώρες της Δύσης και βρίσκεται σε κάθε χώρα αφοσιωμένους οπαδούς. Ο Βούδας είναι το σύμβολο της φώτισης και παντού σήμερα αποδίδεται μοναδική σημασία στο φως. Αναρίθμητα εκατομμύρια ανθρώπων στο διάστημα των αιώνων αναγνώρισαν το Βούδα σαν εκ των άνω φωτοδότη. Στις τέσσερες ευγενείς Του Αλήθειες

εξέθεσε τις αιτίες των δυσχερειών του ανθρώπου και υπέδειξε τη θεραπεία τους. Δίδαξε: πάντε να ταυτίζεστε με τα υλικά πράγματα ή με τις επιθυμίες σας. Αποκτήστε την ορθή αίσθηση των αξιών. Πάψτε να θεωρείτε τα αποκτήματα και την επίγεια ύπαρξη σαν μέγιστης σπουδαιότητας. Ακολουθείστε την ευγενή Οκταπλή Ατραπό, η οποία είναι η Ατραπός των ορθών σχέσεων...με το Θεό και ... με τους συνανθρώπους σας και έτσι γίνετε ευτυχείς. Τα βήματα πάνω στην Ατραπό είναι:

Ορθές Αξίες

Ορθή Ομιλία

Ορθοί τρόποι ζωής

Ορθή Σκέψη

Ορθή Έφεση

Ορθή Συμπεριφορά

Ορθή Προσπάθεια

Ορθή Μεταρσίωση ή Ευτυχία

...Πάνω στα θεμέλια αυτής της διδασκαλίας ο Χριστός θα αναγείρει το υπερκοδόμημα της αδελφότητας των ανθρώπων, γιατί οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις είναι μια έκφραση της αγάπης του Θεού. Αυτές θα αποτελέσουν την κύρια και την προσεχή απόδειξη της θεότητας του ανθρώπου. Σήμερα...έχει ο άνθρωπος νέα ευκαιρία να απαρνηθεί την εγωιστική υλιστική ζωή και να αρχίσει να βαδίζει τη φωτεινή Οδό. Τη στιγμή κατά την οποία η ανθρωπότητα θα δείξει την προθυμία της να το κάνει, τότε ο Χριστός θα έλθει και όλες οι ενδείξεις αυτήν την εποχή μαρτυρούν ότι οι άνθρωποι μαθαίνουν αυτό το μάθημα και εκτελούν τα ρώτα τους διστακτικά βήματα πάνω στο Φωτισμένο αυτό Δρόμο των ορθών σχέσεων.

Η τωρινή εποχή είναι μοναδική (όπως ποτέ πρωτότερα) επειδή υπάρχει ένας κύκλος συνδιασκέψεων, κοινοτικών, εθνικών και διεθνών όπου οι άνθρωποι συναντώνται για να συζητήσουν και να μελετήσουν την ανθρώπινη ευημερία και απελευθέρωση. Αυτό το φαινόμενο συνιστά την πιο ισχυρή ένδειξη ότι ο Χριστός είναι καθ' οδόν. Αυτός είναι η ενσάρκωση της ελευθερίας και Αυτός που φέρνει το μήνυμα της απελευθέρωσης. Διεγείρει το ομαδικό πνεύμα και την ομαδική συνείδηση και η πνευματική Του ενέργεια είναι η ελκτική δύναμη που συνδέει παντού τους ανθρώπους καλής θέλησης σε όλον τον κόσμο, ανεξάρτητα θρησκείας ή εθνικότητας...θα προκαλέσει μεταξύ των ανθρώπων μια πλατιά και αμοιβαία αναγνώριση του καλού σε όλους... Η επικλητική έκκληση των πολλών ομάδων, που εργάζονται για την ανθρωπότητα...είναι εκείνη η οποία θα προκαλέσει την εμφάνισή Του...αν μπορούν να ενωθούν με καλή πρόθεση, με ελπίδα και προσδοκία. (ETX: 20-2)

Το πιθανό είναι ότι η διδασκαλία (του Χριστού) θα διαιρεθεί σε τέσσερα μέρη. Θα ήταν καλό να ...προετοιμάσουμε το νου των ανθρώπων για την αποδοχή εκείνου που πρόκειται να δώσει.

1. Η Αποκατάσταση Ορθών Ανθρώπινων Σχέσεων

Η εδραίωση ορθών ανθρώπινων σχέσεων είναι μια όψη της θείας θέλησης για την ανθρωπότητα και ένας μελλοντικός τρόπος να εκδηλωθεί η θεία έκφραση στα ανθρώπινα πράγματα...Τίποτα δεν εμπόδισε ποτέ τη θεία αυτή έκφραση, εκτός από τον παράγοντα χρόνο και αυτό...καθορίζεται από την ανθρωπότητα και είναι η έκφραση της θείας ελεύθερης βούλησης. Η σκόπιμη θεία έκφραση μπορεί να προχωρήσει γρήγορα ή αργά σε εκδήλωση...όπως αποφασίζει ο άνθρωπος...εδώ φαίνεται η ελευθερία της

ανθρώπινης θέλησης. Επειδή η θειότητα κατοικεί ή βρίσκεται μέσα σε όλες τις μορφές...η θέληση αυτή πρέπει τελικά να εκπληρωθεί....

2. Ο Χριστός θα διδάξει το Νόμο της Αναγέννησης

Αυτός ο Νόμος είναι η κύρια έκβαση του Νόμου της Εξέλιξης. Ποτέ δεν έγινε όπως έπρεπε αντιληπτός και νοητός στη Δύση και στην Ανατολή, όπου τον παραδέχονται σαν αρχή η οποία διέπει τη ζωή. Δεν αποδείχθηκε χρήσιμος επειδή επέδρασε σαν υπνωτικό και επιζήμιο στην πρόοδο...αυτό το δόγμα θα αποτελέσει ένα από τα κλειδιά της νέας παγκόσμιας θρησκείας αλλά και διαφωτιστικό στοιχείο για μια καλύτερη κατανόηση των παγκόσμιων υποθέσεων....

3. Αποκάλυψη των Μυστηρίων της Μύησης

Αυτά τα αρχαία Μυστήρια είχαν αρχικά δοθεί στην ανθρωπότητα από την Ιεραρχία και περιέχουν ολόκληρο το νήμα της εξελικτικής διαδικασίας, κρυμμένο μέσα σε αριθμούς, σε τυπικά, σε λέξεις και σε σύμβολα. Αυτά κρύβουν το απόρρητο της καταγωγής και της μοίρας του ανθρώπου, απεικονίζοντας...με τα τυπικά και τις τελετουργίες την πολύ μεγάλη σε μέγεθος ατραπώ, που οφείλει να βαδίσει για να επανέλθει στο φως. Παρέχουν επίσης (αν ορθά ερμηνευτούν και ορθά παρουσιαστούν με νέα διατύπωση) τη διδασκαλία εκείνη, της οποίας έχει ανάγκη ο άνθρωπος για να περάσει από το σκοτάδι στο Φως, από το απατηλό στο Πραγματικό και από το θάνατο στην Αθανασία.... Αυτά τα μυστήρια θα αποκαταστήσει ο Χριστός με την επανεμφάνισή Του, αναβιώνοντας έτσι τις εκκλησίες σε νέα μορφή και αναστηλώνοντας το κρυμμένο Μυστήριο που έχει από καιρού χαθεί λόγω του υλισμού των εκκλησιών. Η αληθινή ζωντάνια έχει επίσης χαθεί και από τον τεκτονισμό, αλλά διατηρείται και μπορεί να αποκατασταθεί στις μορφές και τα τελετουργικά του. Ο Χριστός θα αναβιώσει, με έναν άλλο τρόπο, και αυτά τα Μυστήρια. Δεν χρειάζεται να αναζητούν όλοι τις εκκλησίες ή τη Μασονία για να αναζωογονήσουν την πνευματική τους ζωή. Τα αληθινά Μυστήρια θα αποκαλυφθούν μέσω επίσης της επιστήμης...και θα ξεκλειδωθεί το μυστήριο του ηλεκτρισμού της σπουδαιότερης πνευματικής επιστήμης και περιοχή θείας γνώσης στον κόσμο, τις παρυφές της οποίας μόλις έχουμε αγγίξει...Τα Μυστήρια είναι η αληθινή πηγή αποκάλυψης...

Κατά την εποχή που θα ακολουθήσει της επανεμφάνισης του Χριστού, εκατοντάδες χιλιάδες ανδρών και γυναικών παντού στον κόσμο θα περάσουν μέσω κάποιας από τις μεγάλες επεκτάσεις συνείδησης αλλά η μαζική σκέψη θα είναι η απάρνηση (χωρίς αυτό επ' ουδενί να σημαίνει ότι οι μάζες θα περάσουν την τέταρτη μύηση). Αυτό που θα απαρνηθούν θα είναι τα υλιστικά πρότυπα που σήμερα ελέγχουν όλα τα πεδία της ανθρώπινης οικογένειας... Η Μύηση δεν είναι μια διαδικασία τελετουργικού ή κάποιος ασπασμός που δίνεται στον επιτυχή μνημένο...Όταν ο ερευνητικός νους ρίξει το φως του διαμέσου των μέχρι τούδε άγνωστων όψεων του θείου νου, όταν οι μαγνητικές ποιότητες της καρδιάς ξυπνούν και γίνονται ευαίσθητες στην ανταπόκριση προς τις άλλες δύο όψεις τότε ο άνθρωπος καθίσταται ικανός να λειτουργήσει στα νέα αναδυόμενα βασίλεια του φωτός, της αγάπης και της υπηρεσίας...Είναι μνημένος...

4. Ο Διασκορπισμός της Θυμαπάτης

Ο Χριστός γνώριζε καλά τον κόσμο της γοητείας και της πλάνης και μέσω του ίδιου του εαυτού Του επέδειξε ότι η αληθινή αγάπη θα μπορούσε να τον ελέγξει. Μέρος των τριών μεγάλων πειρασμών του Χριστού στην έρημο βασίστηκε στις τρεις όψεις της παγκόσμιας θυμαπάτης: τις πλάνες που δημιουργεί ο νους, τη θυμαπάτη του συναισθηματικού πεδίου εμπειρίας και τη σύγχυση των γήινων περιστάσεων...

Μέσα στον κόσμο της θυμαπάτης...εμφανίστηκε, αιώνες πριν, ένα σημείο φωτός. Ο Κύριος του Φωτός, ο Βούδας που ανέλαβε να εστιάσει μέσω του εαυτού Του τη φώτιση που θα μπορούσε να καταστήσει εφικτό το διασκορπισμό της θυμαπάτης. Μέσα στον κόσμο της πλάνης, τον κόσμο του νοητικού πεδίου, εμφανίστηκε ο Χριστός, ο Κύριος της Αγάπης αυτοπροσώπως. Ανέλαβε να διασκορπίσει την απάτη, έλκοντας προς το μέρος Του (μέσω της ελκτικής ισχύος της αγάπης) τις καρδιές όλων των ανθρώπων. Ονομάτισε μάλιστα το έργο με την εξής δήλωση: Εγώ, αν υψωθώ, θα ελκύσω πάντας προς εμένα» (Ιωάννης, ΙΙ:32).

Το έργο αυτών των δύο μεγάλων Υιών του Θεού, συγκεντρωμένο και σε συνδυασμό θα προκαλέσει αναπόφευκτα...μέσω των παγκοσμίων μαθητών και μέσω των μυημένων Τους, το θρυμματισμό της πλάνης και θα διασκορπίσει τη θυμαπάτη- το πρώτο μέσω της διαισθητικής αναγνώρισης της πραγματικότητας από διάνοιες που θα έχουν συντονιστεί και το δεύτερο μέσω της εισροής του φωτός της λογικής...Το έργο Τους πρέπει θα έρθει σε πέρας από την ανθρωπότητα που θα έχει γίνει τόσο σοφή ώστε να αναγνωρίζει το καθήκον της. (EPX: 108-33)

E.5 Η Περίοδος της Προετοιμασίας

Η εξωτερίκευση, καθώς θα πλησιάζει ο καιρός της, θα προκαλέσει αυξημένη διέγερση που αναγκαστικά θα επηρεάσει μαθητές και ζηλωτές και θα δρομολογήσει μια περίοδο ρυθμίσεων προς αυτόν τον υψηλότερο κραδασμό. Η διευθέτηση προς την αυξημένη ζωτικότητα θα διευκολυνθεί μέσω της εξαγγελίας συγκεκριμένων βασικών δηλώσεων που θα καθοδηγήσουν τους μαθητές, ζηλωτές και τους ανθρώπους καλής θελήσεως. Ειδικότερα τα εξωτερικευμένα Άσραμς θα δραστηριοποιηθούν γύρω από τους εξής τέσσερις κύριους άξονες:

1. Να δημιουργήσουν και να ζωογονήσουν τη νέα θρησκεία του κόσμου.
2. Να αναδιοργανώσουν βαθμηδόν την κοινωνική διάταξη ώστε να υπάρξει ελευθερία από κάθε καταπίεση, από τη δίωξη των μειονοτήτων, από τον υλισμό και την καταφρόνια.
3. Να ιδρύσουν το ανοικτό προς το κοινό σύστημα μύησης. Αυτό προϋποθέτει την ανάπτυξη της κατανόησης του συμβολισμού.
4. Να εξωτερικεύσουν την εκπαίδευση των μαθητών και της ανθρωπότητας σε αυτό το νέο κύκλο. Στο μεταξύ, τι είναι αυτό, αδελφοί μου, που πρέπει να κάνετε στη μεταβατική αυτή εποχή; Ποιο είναι το έργο σας και ποιος είναι ο σκοπός σας; Ας υπογραμμίσω ένα δύο σημεία:

Ο **ουσιαστικός** σκοπός που πρέπει να έχουν στο νου και στην καρδιά τους όλοι όσοι αγαπούν τους συνανθρώπους τους και υπηρετούν την Ιεραρχία είναι η ανατροπή του

ολοκληρωτισμού...ανατροπή αυτής της σατανικής διαδικασίας που εμπεριέχει την επιβολή ιδεών και αποτελεί την πιθανή μέθοδο εθνών και εκκλησιών παντού στον κόσμο...Αυτό αποκαλούμε ολοκληρωτισμό. Για τούτο σας ζητώ να έχετε τη διάκριση αυτή ξεκάθαρη στο μυαλό σας. Ο αντικειμενικός σας στόχος είναι η κατάλυση όλων των περιορισμών της ανθρώπινης ελεύθερης βούλησης που κρατούν την ανθρωπότητα στην άγνοια. [Οι περιορισμοί αυτοί] εφαρμόζονται εξίσου εύκολα σε κάθε καθεστώς, καθολικό ή προτεσταντικό, που επιβάλλει τις απόψεις και τη θέλησή του στους οπαδούς του. Ο ολοκληρωτισμός είναι η βάση του κακού σήμερα. Εντοπίζεται σε όλα τα συστήματα διακυβέρνησης, εκπαίδευσης, στο σπίτι και στην κοινότητα. Δεν αναφέρομαι εδώ στους νόμους που κάνουν τις ομαδικές σχέσεις πιο λογικές, πιθανές και σωστές. Τέτοιοι νόμοι είναι απαραίτητο συστατικό της κοινοτικής και εθνικής ευημερίας και από τη φύση τους δεν είναι ολοκληρωτικοί. Αναφέρομαι, τουναντίον, στην επιβολή των ολίγων στη συνολική μάζα των λαών. Η κατατρόπωση αυτής της ανεπιθύμητης τάσης παντού στον κόσμο είναι ο οριστικός ουσιαστικός σκοπός σας.

Ο **πνευματικός** σας σκοπός είναι η ίδρυση του Βασιλείου του Θεού. Ένα από τα πρώτα βήματα προς το σκοπό αυτό είναι η προετοιμασία των διανοιών των ανθρώπων για το γεγονός ότι η επανεμφάνιση του Χριστού επίκειται. Πρέπει να λέτε στους ανθρώπους παντού ότι οι Διδάσκαλοι και οι όμιλοι των μαθητών Τους εργάζονται δραστήρια να φέρουν τάξη μέσα από το χάος. Πρέπει να τους πείτε ότι ΥΠΑΡΧΕΙ ένα Σχέδιο, και πως τίποτα δεν μπορεί να το εμποδίσει. Πρέπει να τους πείτε ότι η Ιεραρχία παραστέκει ότι ΕΧΕΙ παρασταθεί για χιλιάδες χρόνια και ότι αποτελεί την έκφραση της συσσωρευμένης σοφίας των αιώνων. Πρέπει να τους πείτε πάνω από όλα πως ο Θεός είναι αγάπη, ότι η Ιεραρχία είναι αγάπη και ότι ο Χριστός έρχεται επειδή αγαπά την ανθρωπότητα.

(EI: 700-701)

Η κλήση να προετοιμαστούμε για την επανεμφάνιση του Χριστού έχει εκπεμφθεί, η κλήση για την παγκόσμια σωτηρία έχει ηχηθεί...σήμερα, άνθρωποι πνευματικών αντιλήψεων παντού και μαθητές του Χριστού συγκεντρώνονται σε όλον τον κόσμο. Δεν πρόκειται για συγκεντρώσεις του φυσικού πεδίου αλλά για ένα βαθύτατα υποκειμενικό και πνευματικό γεγονός. Ακόμη και αυτοί που έχουν αμυδρή αντίληψη της κατανόησης για το περί τίνος πραγματικά πρόκειται αρχίζουν να ανταποκρίνονται και να αναζητούν την ευκαιρία να βοηθήσουν και να καθοδηγηθούν σε αυτό που θα μπορούσαν να κάνουν...

Η δική μας δουλειά είναι να κάνουμε το καλύτερο δυνατό και στη μέγιστη δυνατή εμβέλεια ώστε να δημιουργηθούν ορθές ανθρώπινες σχέσεις... Όλοι μας μπορούμε να κάνουμε κάτι για να τεθεί τέρμα στη σημερινή φοβερή κατάσταση του κόσμου και να βελτιώσουμε τις συνθήκες. Και ο πιο αμελητέος από εμάς μπορεί να παίξει το ρόλο του στην εγκαίνιαση της νέας εποχής της καλής θέλησης και της κατανόησης. Πρέπει, όμως, να εννοήσουμε ότι δεν εργαζόμαστε για καμιά συντέλεια αλλά ο κύριος σκοπός μας, αυτή την εποχή, είναι διπλός:

1. Να σπάσουμε τους αρχαίους και κακούς ρυθμούς και να θεσπίσουμε ένα νέο και καλύτερο. Εδώ ο χρόνος παίζει καθοριστικό ρόλο. Αν μπορούσαμε να καθυστερήσουμε την αποκρυστάλλωση του αρχαίου κακού, που προκάλεσε και τον παγκόσμιο πόλεμο, και να αναστείλουμε τις αντιδραστικές δυνάμεις σε κάθε έθνος τότε

θα μπορέσουμε να ανοίξουμε το δρόμο για το νέο και για τις δραστηριότητες του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου, που είναι ο πράκτορας του Χριστού, σε κάθε χώρα.

2. Να συγχωνεύσουμε σε ένα νέο μίγμα την ενωμένη έφεση και λαχτάρα των λαών παντού ώστε να ακουστεί το αίτημα της ανθρωπότητας αρκετά ισχυρό για να φτάσει ως την πνευματική Ιεραρχία.

Αυτό θα απαιτήσει θυσίες, κατανόηση και βαθιά αγάπη προς το συνάνθρωπο. Θα απαιτήσει επίσης νοημοσύνη και σοφία και μια πρακτική αντίληψη των παγκόσμιων υποθέσεων. Καθώς το έργο -της βασικής παγκόσμιας ανάγκης- της εδραίωσης ορθών ανθρώπινων σχέσεων θα προχωρά και καθώς η αντίστοιχη προς αυτό μέθοδος της καλής θέλησης θα εξελίσσεται, ο Χριστός και οι μαθητές Του θα προσεγγίζουν σταθερά όλο και περισσότερο την ανθρωπότητα. Αν η αρχική προϋπόθεση, ότι ο Χριστός έρχεται, γίνει δεκτή τότε όλοι οι πνευματικώς προσανατολισμένοι άνθρωποι και οι ζηλωτές του κόσμου αναπόφευκτα θα εργαστούν. Η προϋπόθεση, όμως, πρέπει να γίνει αποδεκτή αν πρόκειται να αποδειχθεί επαρκές το κίνητρο. Με αυτή τη σκέψη κοιτούμε προς το μέλλον. (ETX:187-9)

Από τον Οίκο του Πατρός...[τη Σαμπάλλα] εκπέμφθηκε η διαταγή: «Ηλθε η ώρα». Από το βασίλειο του Θείου όπου βασιλεύει ο Χριστός, η απάντηση αντήχησε: «Πατέρα, ας γίνει το θέλημά Σου». Κάτω, στον αγωνιζόμενο, δυστυχισμένο και χαοτικό κόσμο των ανθρώπων, η κραυγή υψώνεται ακατάπαυστα: «Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη». Στα τρία πνευματικά κέντρα, λοιπόν, δεν υφίσταται παρά ένας Σκοπός, μια ιδέα και μια ενωμένη προσδοκία.

Ένα νέο κεφάλαιο στο μεγάλο βιβλίο της πνευματικής ζωής ετοιμάζεται να γραφτεί. Μια νέα επέκταση της συνείδησης επίκειται. Μια καινούργια αναγνώριση της θείας προσοχής προς την ανθρωπότητα είναι πιθανή τώρα και μια αποκαλυπτική προσμονή θα αποδείξει την ακρίβεια της Βιβλικής δήλωσης: «πás οφθαλμός θα Τον ιδεί». Η πνευματική ιστορία του ανθρώπου μπορεί να συνοψιστεί για μας από μια σειρά αναγνωρίσεων. Αναγνωρίσεων Εκείνων οι Οποίοι, κατά τη διάρκεια των ετών, απετέλεσαν την Αποστολική Διαδοχή στην οποία προστέθηκαν οι μεγάλοι θρησκευτικοί ηγέτες που ήρθαν κοντά μας από το 700 π.Χ. και ίδρυσαν τα σπουδαία παγκόσμια συστήματα πίστης. Υπεράνω όλων ο Χριστός που ενσωμάτωσε στον εαυτό Του την τελειότητα του Ενυπάρχοντος Θεού, δημιουργώντας ταυτοχρόνως συνειδητότητα για τον Υπερβατικό Θεό. Η αναγνώριση των σημαντικών πνευματικών εννοιών της αγάπης, της ζωής και της σχέσης που πάντοτε αιωρούνταν πάνω από τα θεμέλια της ανθρώπινης σκέψης και που τώρα ήρθε η ώρα της ορθής έκφρασής τους. Η αναγνώριση της αληθινής αδελφοσύνης των ανθρώπων που θεμελιώνεται στη μία θεία ζωή, εργάζεται μέσον της μίας ψυχής και εκφράζεται μέσον της μίας ανθρωπότητας. Η ανάπτυξη αυτών των πνευματικών στάσεων θα οδηγήσει στις ορθές ανθρώπινες σχέσεις και στην επακόλουθη παγκόσμια ειρήνη...

Τρεις συνθήκες είναι αποδεδειγμένα γεγονότα:

Πρώτον, η γενική κατάσταση του πλανήτη που, εξαιτίας δυστυχώς του ανθρώπινου εγωισμού, αποδεικνύεται τόσο καταστροφικής φύσεως που η ανθρωπότητα εξαναγκάστηκε να αναγνωρίσει την αιτία και την πηγή της καταστροφής. Δεύτερον, η

πνευματική αφύπνιση που θα επιδράσει ως τα μύχια της ανθρώπινης συνείδησης κάτι που αποτελεί τον κανόνα σήμερα των συνεπειών του παγκόσμιου πολέμου. Τρίτον, μια σταθερά ανερχόμενη επικλητική κραυγή, προσευχή ή αίτημα που κατευθύνεται προς τις υψηλές πνευματικές πηγές, ανεξάρτητα από το όνομα που του δίδεται.

Σήμερα...αυτές οι τρεις συνθήκες έχουν εκπληρωθεί και η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει μια ανανεωμένη ευκαιρία.

Πριν πολλά χρόνια είχα υποδείξει ότι ο Χριστός θα ερχόταν με τρεις τρόπους ή μάλλον ότι ο ερχομός Του θα αποδεικνυόταν σε τρεις διακριτές φάσεις...

Η πρώτη κίνηση που θα έκανε η Ιεραρχία που θα ήταν η διέγερση της πνευματικής συνείδησης του ανθρώπου, η εφέλκηση των ανθρώπινων πνευματικών αιτημάτων σε μεγάλη κλίμακα και η καλλιέργεια της Χριστικής συνείδησης σε παγκόσμια κλίμακα μέσα στην ανθρώπινη καρδιά. Αυτό έχει ήδη γίνει και μάλιστα με τη μέγιστη αποτελεσματικότητα. Παρά τα φαινόμενα, η ανυψούμενη Χριστική συνείδηση είναι επιτυχής και οτιδήποτε μπορεί να εμφανιστεί ως ανάδρομη δραστηριότητα είναι αμελητέας σημασίας μακροπρόθεσμα και παροδικής φύσεως.

Η δεύτερη κίνηση της Ιεραρχίας...θα είναι η εντύπωση, δια της «καθέλκυσης» των διανοιών των απανταχού φωτισμένων ανθρώπων με πνευματικές ιδέες που θα ενσωματώνουν τις νέες αλήθειες...τις νέες έννοιες που θα κυβερνήσουν την ανθρώπινη ζωή και η επισκίαση όλων των μαθητών του νέου ομίλου παγκόσμιων εξυπηρετητών από τον ίδιο το Χριστό...

Αυτή η σχεδιασμένη κίνηση της Ιεραρχίας προοδεύει επίσης καλά. Άνδρες και γυναίκες παντού και σε κάθε τομέα της ζωής εξαγγέλλουν τις νέες αλήθειες που θα πρέπει να κατευθύνουν στο μέλλον την ανθρώπινη ζωή. Δημιουργούν νέες οργανώσεις, κινήματα και ομάδες, μεγάλες ή μικρές, που εξοικειώνουν τις μάζες των ανθρώπων με την πραγματικότητα της ανάγκης και του τρόπου αντιμετώπισής της...

Τρίτον, σας είπα ότι ο Χριστός μπορεί να έρθει ως πρόσωπο που θα περπατήσει μεταξύ των ανθρώπων, όπως έκανε στο παρελθόν. Αυτό δεν έχει λάβει χώρα ακόμη αλλά καταστρώνονται σχέδια τα οποία θα τον βοηθήσουν να το κάνει...η ακριβής στιγμή δεν έχει φτάσει ούτε η μέθοδος εμφάνισής Του έχει οριστεί. Η πραγματική φύση των δύο προηγούμενων και προπαρασκευαστικών κινήσεων, που έγιναν ήδη από την Ιεραρχία κάτω από τη δική Του διεύθυνση, εγγυάται ότι, όταν έλθει, η ανθρωπότητα θα είναι έτοιμη...

Μόλις εξοικειωθείτε, εσείς και όλοι όσοι έρχονται σε επαφή μαζί σας, με τα ακόλουθα γεγονότα, είστε ελεύθεροι να συμβάλετε στο έργο που ο Χριστός πρότείνει, την ανοικοδόμηση του κόσμου;

1. Ότι η επιστροφή του Χριστού επίκειται.
2. Ότι ο Χριστός, έμφυτος σε κάθε καρδιά, μπορεί να εφελκυστεί για την αναγνώριση της εμφάνισής Του.

3. Ότι οι συνθήκες της επιστροφής Του σχετίζονται με τις γραφές του κόσμου μόνο συμβολικά. Αυτό μπορεί να προκαλέσει μια ζωτική αλλαγή στις προκατειλημμένες ιδέες της ανθρωπότητας.

4. ότι η μεγαλύτερη απαιτούμενη προπαρασκευή είναι ένας κόσμος ειρηνικός. Ωστόσο, αυτή η ειρήνη πρέπει να βασίζεται σε μια καλλιεργημένη καλή θέληση, η οποία αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε ορθές ανθρώπινες σχέσεις και έτσι, στην εγκαθίδρυση (μιλώντας συμβολικά) γραμμών φωτός μεταξύ των εθνών, μεταξύ των θρησκειών, των ομάδων και των ατόμων.

Αν μπορείτε να επιτύχετε να παρουσιάσετε τις τέσσερις αυτές ιδέες σε παγκόσμια κλίμακα, υποσκελίζοντας την έξυπνη κριτική που τις αντιμετωπίζει ως αοριστίες, προφητείες και ενοράσεις, θα έχετε ήδη πράξει πολλά.

(EI: 594-611)

Ο κύριος σκοπός και το άμεσο έργο του Χριστού θα είναι να θέσει ένα τέρμα στη χωριστικότητα που υφίσταται μεταξύ των ανθρώπων, των οικογενειών, των κοινοτήτων και των εθνών. Αυτό μπορεί να το κατανοήσει και ο πιο αδαής...όλοι μπορούν να συνεργαστούν, αν το θέλουν. Πρόκειται, ωστόσο, για έργο που απαιτεί την κινητοποίηση του συνόλου της πλανητικής Ιεραρχίας και τη βοήθεια ενός μεγάλου Όντος που υπό κανονικές συνθήκες θα εργαζόταν σε υψηλότερα πεδία της συνείδησης από αυτά που εργάζονται ο Χριστός και οι μαθητές του...

Θα γίνει φανερό... ότι ένα μεγάλο πνευματικό κίνημα ελλοχεύει, ίσως το μεγαλύτερο όλων των εποχών αν εξαιρέσουμε τη μεγάλη πνευματική κρίση που έφερε το τέταρτο, το ανθρώπινο, βασίλειο σε ύπαρξη...

Ευτυχώς μπορεί κανείς να βρει σε όλες τις ηπείρους και όλα τα έθνη ένα αναπτυσσόμενο σώμα πιστών από όλες ή και από καμιά θρησκευτική πεποίθηση το οποίο έχει συνείδηση αυτού του πνευματικού κινήματος που ενώνει την ανθρωπότητα με την Ιεραρχία. Αυτό χάρις στην αντίδρασή τους στην πνευματική ελπίδα, στην προσμονή και στην περιέργως εξαπλωνόμενη πεποίθηση ότι είναι πιθανή και βέβαιη μια θεία παρέμβαση. Καθώς αναπτύσσεται η ταχύτητα αυτής της πνευματικής δραστηριότητας, αναπτύσσεται και η ικανότητα για ανταπόκριση των ανθρώπων. Αν η αντίδραση είναι η ελπιζόμενη, οι ίδιες οι μάζες των ανθρώπων σε όλον τον κόσμο αργά-αργά θα ενωθούν για να δημιουργήσουν τις συνθήκες που χρειάζονται για την επανεμφάνιση του Πρίγκιπα της Ειρήνης, φέροντας μαζί του την ισχύ και την ευλογία του Αβατάρ της Σύνθεσης. Ο αριθμός αυτών των εν μέρει φωτισμένων ανθρώπων αυξάνεται ταχύτατα...

Επικαλούμαι τη μέγιστη προσοχή σας στο σημαντικότερο θέμα. Τη στιγμή που θα προσεγγιστεί μια ισορροπία, τη στιγμή που θα έχουν ίση δύναμη ευθύνης και ειρροής οι εκπρόσωποι της χωριστικότητας και του υλισμού, του ολοκληρωτισμού και κάθε επιβαλλόμενου καθεστώτος (οπότε μιας μονάδας του κακού) από τη μια πλευρά και οι εκπρόσωποι της ελευθερίας της ανθρώπινης ψυχής, των δικαιωμάτων του ατόμου, της αδελφότητας και των ορθών ανθρώπινων σχέσεων από την άλλη πλευρά τότε οι πόρτες της Ιεραρχίας (συμβολικά μιλώντας) θα ανοίξουν και ο Χριστός με τους μαθητές Του θα έλθει. Αυτή η ισορροπία πρέπει να επιτευχθεί στα νοητικά πεδία, από εκείνους που

μπορούν να σκέφτονται, να επιδρούν και στα χέρια τους βρίσκεται η ευθύνη για όσα οι μάζες κάτω από αυτό το νοητικό πεδίο γνωρίζουν και πιστεύουν...

Οι συνέπειες της κατάκτησης ενός σημείου ισορροπίας πλησιάζουν στις μέρες μας. Το οργανωμένο κακό δεν έχει δύναμη. Το οργανωμένο καλό είναι ακόμη αναποτελεσματικό, κυρίως λόγω της αποτυχίας των θρησκειών του κόσμου να δώσουν μια αληθινή εικόνα της αποστολής του Χριστού. Ως εκ τούτου η μάχη για τον έλεγχο της κατάστασης μας ανήκει. (EI: 648-51)

E.6 Η Καταστάλαξη της Σκεπτομορφής

Όταν έχει δομηθεί μια σκεπτομορφή με επαρκή ισχύ και για μεγάλη χρονική περίοδο από τους λαούς του κόσμου γίνεται εφικτό ένα ακόμη τελικό στάδιο. Η μορφή μπορεί να καταστεί τόσο δυνατή και μαγνητική ώστε να κατορθώσει να εφελκύσει μια Ενέργεια που θα της παράσχει πληροφορία και ενεργό ισχύ. Καθίσταται έτσι ένας ζωτικός δεσμός μεταξύ του υποκειμενικού κόσμου των ενεργειών και του αντικειμενικού κόσμου των δυνάμεων, ένα αντικείμενο δύναμης, παρωθητικής και κατευθυντήριας δραστηριότητας και, επομένως, έκφραση κάποιας Ζωής. Αυτή η σκεπτομορφή, με τις δέουσες πληροφορίες, γίνεται ένας μεσολαβητικός παράγοντας, κατασκευασμένη από την ανθρωπότητα αλλά εμψυχωμένη από τη θέληση για το καλό κάποιας μεγάλης και πνευματικής Ενότητας. Το ότι μπορούν εξίσου να κατασκευαστούν σκεπτομορφές που ενσωματώνουν τη ζωή του κακού είναι επίσης αληθές αλλά δεν είναι το θέμα μας προς το παρόν.

Ερχόμαστε τώρα σε ένα σημαντικό σημείο...Μια μεγάλη και ζωτική σκεπτομορφή βρίσκεται σε διαδικασία κατασκευής επί του πλανήτη μας και μέσα στην πλανητική μας αύρα. Κατασκευάζεται από τη δύναμη του ήχου, από τη μαγνητική ώθηση της επίκλησης που οδηγεί σε σταδιακή εφέλκυση και τη δύναμη της ουσίας της επιθυμίας, εμψυχωμένη από τη δύναμη της σκέψης. Κατασκευάζεται από τις ενωμένες προσπάθειες της Ιεραρχίας, των παγκόσμιων μαθητών και ζηλωτών, από τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θέλησης σε όλα τα έθνη, καθώς επίσης από τις επιθυμίες των ανθρώπων παντού, όλων των θρησκευτικών πεποιθήσεων, πολιτικών απόψεων και ομαδικών κατευθύνσεων. Έχει αγκιστρωθεί με ασφάλεια πάνω στο φυσικό πεδίο, κατέχει τεράστια ποσοστά στο αστρικό ή συναισθηματικό πεδίο, αλλά στερείται ζωτικότητας και δύναμης στο νοητικό πεδίο. Σε αυτό το πεδίο, της νοητικής ουσίας, η αδυναμία της δομής αυτής της σκεπτομορφής γίνεται φανερή. Είναι, ωστόσο, ισχυρή πνευματικά χάρις στην επιστημονική εργασία της απόκρυφης Ιεραρχίας και των εκπαιδευμένων βοηθών της. Αυτή η πνευματική ζωή συνδέει τη σκεπτομορφή με τις αναμένουσες εξω-πλανητικές Δυνάμεις και μπορεί να κάνει την εργασία Τους πιθανή και αποτελεσματική. Είναι δυναμική στο φυσικό και συγκινησιακό πεδίο με την εργασία αυτών που αγαπούν την ανθρωπότητα, τις καλώς νοούμενες προσπάθειες των ανθρώπων που είναι συγκινησιακά προσανατολισμένοι και την αγωνιώδη επιθυμία των μαζών, που μισούν τον πόλεμο, επιθυμούν την ησυχία και ζητούν ειρήνη και καλές συνθήκες ζωής.

Υπάρχει, ωστόσο, ένα χάσμα πάνω στο νοητικό πεδίο γιατί οι διάνοιες των ανθρώπων δεν λειτουργούν σωστά. Οι μαθητές και οι ζηλωτές δεν σκέφτονται με σαφήνεια, ούτε εργάζονται ενωμένα. Αποφεύγουν τα ζητήματα ή σκέφτονται χωριστικά... αισθάνονται ανήμποροι να ξεσηκώσουν μέσα τους και τον πιο μικρό ενθουσιασμό. Αυτή η αρνητική και αδιάφορη στάση, αυτή η νοητική αβεβαιότητα και αυτή η αποτυχία να συνδέσουν τον πνευματικό με το φυσικό κόσμο με μια θετική σχέση που κρατά δέσμιες τις Δυνάμεις του Φωτός και τη δραστική παρουσία του Πνεύματος της Ειρήνης, μη δίνοντας δυνατότητα σε μια πιθανή θεία επέμβαση, είναι η δοκιμασία της ομαδικής εργασίας...

Το πρόβλημα μπορεί να τεθεί πιο απλά. Ή ο πνευματικός κόσμος και οι τρεις κόσμοι της ανθρώπινης προσπάθειας μπορούν να συνδεθούν, ή δεν υπάρχει τίποτα στις πεποιθήσεις του παρελθόντος, στις αρχαίες ιστορίες των εκδηλώσεων της θεότητας ή στις σταθερά επανερχόμενες περιόδους της θείας επέμβασης. (EI: 222-5)

Αυτές οι σκεπτομορφές που θα υλοποιηθούν σε θρησκεία της νέας εποχής, ήδη υπάρχουν στο νοητικό πεδίο και βρίσκονται στη διαδικασία της καθόδου τους στο φυσικό πεδίο. Τα χαρακτηριστικά τους μπορείτε ήδη να τα διακρίνετε. Οι σοφοί οδηγοί της φυλής, που εργάζονται κάτω από το Χριστό, έχοντας υπ' όψη την ανάγκη του κοινού για μια μορφή, αναζητούν αυτή τη στιγμή να κρατήσουν τόσα στοιχεία και χαρακτηριστικά της παλιάς μορφής όσα μπορούν να είναι συνεπή προς την εξέλιξη και την πρόοδο. Στη Δύση, αυτό που ζητούν να σπάσουν τα Μεγάλα όντα δεν είναι η μορφή του Χριστιανισμού, αλλά η επιβολή των Εκκλησιών πάνω στ νου των μαζών. Οι παλιοί τρόπο σκέψης και ερμηνείας είναι σήμερα υπερβολικά περιοριστικοί και δεσμευτικοί στην επιβολή τους πάνω στη φυλακισμένη και αγωνιζόμενη ζωή. Αυτή η ζωή πρέπει να προχωρήσει μπροστά. Δεν μπορεί να περιοριστεί από τα παλιά δεσμά. Ακόμη, αυτή την εποχή, δεν υπάρχει ανάγκη μιας εντελώς νέας κίνησης ή μιας εντελώς νέας παρουσίας της αλήθειας.

Η φύση και η εξέλιξη κινούνται με απαλές διαβαθμίσεις και όχι με κενά και ασύνδετες εκδηλώσεις στον κόσμο των μορφών. Σε όλες τις διαδικασίες ανάπτυξης τα παλιά περιγράμματα μπορεί να διευρύνονται, να εξαγνίζονται και να φαίνονται ωραιότερα, παρότι αναγνωρίζονται ως οι παλαιές μορφές σε ένα υψηλότερο σημείο του σπειροειδούς. Δεν είναι ι ιδιότροπες λατρείες ή οι πλατιά διστάμενες αιρέσεις ή οι ομάδες των προχωρημένων θρησκευτικών επαναστατών που μπορούν να απαντήσουν στην κραυγαλέα ανάγκη των πολλών ερωτήσεων σήμερα. Αυτό που απαιτείται είναι η αναζωογόνηση των παλιών μορφών και η έκχυση νέας ζωής. Οι παλιές οργανώσεις πρέπει να αφυπνιστούν για την ώρα της ευκαιρίας και πρέπει να αλλάξουν από στατικές οργανώσεις σε ζωντανούς οργανισμούς τα παλιά τυπικά πρέπει να αποκατασταθούν στο χρόνο (με την εσωτερική σημασία της λέξης) και οι σπουδαστές της θεολογίας όλου του κόσμου πρέπει να εκπαιδευτούν σε μια ανώτερη σχολή όπου να δίνονται ι απόκρυφες ερμηνείες και να διδάσκεται τελικά ότι η αλήθεια ήταν πάντα παρούσα αλλά κρυμμένη και παρεξηγημένη.

Είναι ασφαλώς ευκολότερο να προωθούνται οι μάζες ένα βήμα, και να τους δίνεται το καινούριο φως της αλήθειας εάν το φως διαχύνεται σε μια οικεία βάση. Σε όλους πρέπει να δίνεται το καινούργιο φως της αλήθειας εάν το φως διαχύνεται σε μια οικεία βάση. Σε όλους πρέπει να δίνεται ο καιρός να δουν και να ακούσουν και να τους προσφέρεται η

ευκαιρία να ζυγίσουν και να κρίνουν τη σπουδαιότητα της πραγματικότητας. Δεν είναι μόνο οι δύο ή τρεις εξέχουσες σπουδαιότητες ή αυτοί που έχουν το θάρρος να κάνουν τα αναγκαία βήματα μπροστά, οι οποίοι πρέπει να λάβουν ιδιαίτερη αντίληψη της αλήθειας, αλλά η αλήθεια πρέπει να κατέβει και να προσαρμοστεί με τέτοιο τρόπο, ώστε τα προχωρημένα μυαλά, αυτοί που ερωτούν και ι μάζες που αντιδρούν να δεχθούν την προσφορά στ μέτρο της δεκτικότητάς τους. Τα ίδιο δεν έκανε και ο μεγαλύτερος από όλα τα Μεγάλα Όντα στη συναγωγή και με τους μαθητές Του στις μέρες της Ιουδαίας;

Οι ζηλωτές και μαθητές του κόσμου πρέπει να συνειδητοποιήσαν ότι σήμανε η ώρα και ότι οι δυνάμεις του Χριστού παρατάχτηκαν για μια υπέρτατη προσπάθεια. Αυτές οι δυνάμεις περιλαμβάνουν και την ανθρώπινη και την αγγελική εξέλιξη. Ίσως ήταν άχρηστο αν σας έδινα μια ιδέα του μεγέθους της προετοιμασίας για τη μεταβατική περίοδο ανάμεσα στην παλιά και στη νέα εποχή καθώς βρίσκεται στη διαδικασία της ολοκλήρωσης της στην αίθουσα του Συμβουλίου του Κυρίου του Κόσμου. Η αποδοχή και η κατανόηση σας αυτού του πράγματος και των συμβολικών συμπερασμάτων του εξαρτάται από την ικανότητά σας να αφομοιώνετε την αλήθεια, να χρησιμοποιείτε τη διαίσθησή σας και έτσι να βοηθήσετε την ίδια την εργασία όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου.

Ένα γεγονός βρίσκεται ήδη στη διαδικασία της εκδήλωσης. Ο Χριστός και οι μαθητές Του, οι Διδάσκαλοι της Σοφίας και οι Μεγάλοι Σύντροφοι, πλησιάζουν πιο κοντά στο φυσικό πεδίο. Η εργασία της νοητικής προετοιμασίας για το γεγονός και η δόμηση της σκεπτομορφής του Ερχόμενου ή της Δευτέρας Παρουσίας έχει πια ολοκληρωθεί. Απομένει η κάθοδος αυτού του γεγονότος, η εμφάνισή του στα αστρικά επίπεδα και η υλοποίησή του στο φυσικό πεδίο, θα ζητούσα από όλους σας που διαβάζετε αυτές τις γραμμές ως την έλευση της Δευτέρας Παρουσίας, να ολοκληρώσετε μια αντίληψη αναφορικά με την ακριβή φύση του γεγονότος. Κρατείστε την ιδέα απρόσωπη και μη συνδέετε αυτήν την εμφάνιση με μια προσωπικότητα ή ένα άτομο. Εάν κάνετε το σφάλμα να προσδέσετε το νόημα σε αν άτομο, θα περιορίσετε την κατανόησή σας και θα αποτύχετε στην ορθή αναγνώριση του ομαδικού σκοπού. Η εργασία της διάχυσης της αρχής της αγάπης (που είναι η αρχή του Χριστού) και της ανύψωσης των μαζών στη συνείδηση του ύψους όπου μπορούν να κατανοήσουν και να καλοδεχτούν αυτήν την αρχή της αγάπης, είναι η κύρια εργασία της νέας εποχής και θα εγκαινιάσει την εποχή της αδελφосύνης και θα πλάσσει την ανθρωπότητα καθ' ομοίωση του Χριστού. Το ότι οι ανατολικοί λαοί μπορεί να αποκαλούν αυτόν τον μεγάλο επίσημο με άλλο όνομα από το Χριστός δεν έχει σημασία για την πραγματικότητα και δεν αλλοιώνει το γεγονός της επιρροής Του και του εσωτερικού Του ερχομού.

Ορισμένοι από τους Διδασκάλους έχουν τον έλεγχο της εργασίας και δια μέσου των ομίλων των μαθητών Τους έχουν επιδοθεί δραστήρια στην εργασία της προπαρασκευής. Ο Διδάσκαλος Μορύα, ο Διδάσκαλος Κ.Χ. και ο Διδάσκαλος Ιησούς είναι οι τρεις που εργάζονται αυτήν την εποχή σε στενή συνεργασία με τον Χριστό. Μαζί τους εργάζεται ο Διδάσκαλος Ιλαρίων και ο Διδάσκαλος Ντ. Κ.. Και ένας άλλος Διδάσκαλος ο οποίος είναι ειδικά συνδεδεμένος με την εργασία της προπαρασκευής στην ιερή χώρα των Ινδιών. Ένας από τους Άγγλους Διδασκάλους είναι επίσης εξαιρετικά δραστήριος και ο Διδάσκαλος στην Αμερική προσαρμόζει τα σχέδια Του για να πάρει μέρος δραστήρια

στην εργασία. Αυτοί οι καθιερωμένοι Εργάτες διαμορφώνουν έναν πυρήνα γύρω από το Χριστό και διευθύνουν ένα μεγάλο μέρος της προπαρασκευαστικής εργασίας. Δεν είναι δυνατόν για μένα να σας πω τις γραμμές της δραστηριότητάς Τους. Το μόνο που μπορώ να σας δώσω είναι ενδείξεις που μπορεί αργότερα να φανούν σαν αληθινές. Αυτοί οι Διδάσκαλοι προετοιμάζουν οριστικά τον Εαυτό Τους για το έργο της εξωτερικής δραστηριότητας και εντείνουν την εργασία Τους πάνω στο αστρικό πεδίο. Σε αυτό το γεγονός πρέπει να αποδοθεί το ενδιαφέρον των ανθρώπων που δείχνουν για τον αποκρυφισμό και την εργασία των Διδασκάλων. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι ευαισθητοποιούνται και αποκτούν συνείδηση της παρουσίας Τους. Όλο και περισσότεροι βρίσκουν το δρόμο τους στους ομίλους των μαθητών.

Ο Διδάσκαλος Μορύα (πρώτη ακτίνα) δρα αυτήν την εποχή σαν ο εμπνευστής της...μεγάλης διεθνούς σκεπτομορφής...διεθνισμός είναι ο στόχος της προσπάθειάς Του.

Ο Διδάσκαλος Κ.Χ. (δεύτερη ακτίνα), ο Τσόχαν της ακτίνας της εκπαίδευσης και ο οποίος θα είναι ο επόμενος παγκόσμιος εκπαιδευτής, έχει ήδη δραστηριοποιηθεί στη γραμμή της προσπάθειάς Του. Επιχειρεί να μετατρέψει την σκεπτομορφή του θρησκευτικού δόγματος, να διαχύσει στις εκκλησίες την ιδέα του Ερχόμενου και να φέρει σε έναν αγωνιόντα κόσμο το όραμα του Μεγάλου Βοηθού, του Χριστού.

Ο Διδάσκαλος Ιησούς (έκτη ακτίνα) εργάζεται ειδικά με τις μάζες των Χριστιανικών λαών που κατοικούν στις δυτικές χώρες και που μαζεύονται στις εκκλησίες. Είναι κατ'εξοχήν μεγάλος αρχηγός, ένας οργανωτής κι ένας σοφός γενικός εκτελεστής.

Ο Διδάσκαλος Ιλαρίων (Πέμπτη ακτίνα) ασχολείται δραστήρια με την Αμερική, διεγείροντας την ενορατική αντίληψη του λαού. Επιτηρεί όλους όσους είναι πραγματικά ψυχικοί και αναπτύσσουν τις δυνάμεις τους για το καλό της κοινότητας.

Αυτός που αποκαλούμε ο Διδάσκαλος Ντ. Κ. (δεύτερη ακτίνα) εργάζεται πολύ με εκείνους οι οποίοι θεραπεύουν με τον καθαρό αλτρουισμό. Ασχολείται με εκείνους που δρουν στα εργαστήρια του κόσμου, με μεγάλες παγκόσμιες φιλανθρωπικές κινήσεις όπως ο Ερυθρός Σταυρός, και με γρήγορα αναπτυσσόμενα κινήματα για την ευημερία. Η εργασία Του επίσης αγκαλιάζει τη διδασκαλία και κάνει πολλά αυτήν την εποχή για την εκγύμναση των διαφόρων μαθητών του κόσμου, παίρνοντας τους μαθητές πολλών Διδασκάλων και έτσι ανακουφίζοντας Τους για ένα χρονικό διάστημα, αυτήν την ώρα της κρίσης, από τις διδασκαλικές Τους ευθύνες...

Ο Διδάσκαλος που εργάζεται στις και για τις Ινδίες, εργάζεται με το μυαλό των πολιτικών, εκπαιδευτών και των θρησκευτικών οραματιστών και ιδεαλιστών. Ενδυναμώνει τις προσπάθειες όλων όσων εργάζονται...για την αδελφότητα και την ορθή κατανόηση των απαιτήσεων όλων των ψυχών...

Ένας από τους Άγγλους Διδασκάλους είναι αρμόδιος με τη σαφή καθοδήγηση των Αγγλοσαξονικών λαών προς ένα ενιαίο πεπρωμένο...Η ιστορία κρατά μεγάλη δόξα για την Αγγλία και την Αμερική εφόσον εργάζονται μαζί για το καλό του κόσμου...

Καθώς η έβδομη Ακτίνα της Οργάνωσης και της τελετουργικής εργασίας έρχεται τώρα στο προσκήνιο και σε εκδήλωση, το έργο του Διδάσκαλου σε αυτήν την ακτίνα είναι να συνθέσει, στο φυσικό πεδίο, όλα τα μέρη του σχεδίου...λειτουργώντας ωςάν Γενικός Διευθυντής για τη διεξαγωγή των σχεδίων του εκτελεστικού συμβουλίου του Χριστού.

(ΕΙ: 502-8)

* * *

ΣΤ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

ΣΤ.1 Η Νέα Παγκόσμια Τάξη

Όταν προσπαθούμε να συμπεριλάβουμε τη θρησκεία στη θεώρηση της νέας παγκόσμιας τάξης, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα πολύ πιο περίπλοκο πρόβλημα και ταυτοχρόνως, παρόλα αυτά. Ευκολότερο στη λύση. Αυτό οφείλεται στο ότι το αντικείμενο της θρησκείας έχει μελετηθεί και κατά κάποιο τρόπο κατανοηθεί από την πλειοψηφία του κόσμου. Στις θεολογικές ερμηνείες υπάρχουν μεγάλες διαφορές. Στην ευρέως διαδομένη αναγνώριση μιας οικουμενικής θείας Νοημοσύνης ή ενός Θεού (ανεξαρτήτως πώς τον αποκαλούν είναι αυτός που αγκαλιάζει όλη τη Ζωή) υπάρχει ομοιότητα αντίδρασης. Οι θρησκευτικές μορφές είναι τόσο διαφορετικές και οι θεολόγοι οπαδοί είναι τόσο περήφανοι για τη νομιμοφροσύνη τους και την παράταξή τους που καθιστά την ανάδυση μιας παγκόσμιας θρησκείας βαθιάς δυσκολίας. Η νέα παγκόσμια θρησκεία είναι κοντύτερα από ότι νομίζουν πολλοί και αυτό χάρις σε δύο λόγους: πρώτον, οι θεολογικές διαμάχες διεξάγονται κυρίως για άνευ ουσίας θέματα και δεύτερον, η νεότερη γενιά είναι βασικά πνευματική χωρίς όμως ενδιαφέρον προς τη θεολογία.

Η νοήμων νεολαία όλων των χωρών αποβάλλει ταχύτατα την ορθόδοξη θεολογία, την κληροκρατία και τον έλεγχο της εκκλησίας. Δεν ενδιαφέρονται επίσης στις ερμηνείες που κατασκευάζουν οι άνθρωποι και στις παρελθούσες διαμάχες μεταξύ των μεγάλων παγκόσμιων θρησκειών. Επιδεικνύουν, αντιθέτως, βαθύτατο ενδιαφέρον στις πνευματικές αξίες και αναζητούν με ζήλο μια επιβεβαίωση της βαθιάς εδραιωμένης αλλά άφατης πνευματικής πεποίθησής τους. Δεν ψάχνουν σε καμιά βίβλο ή κάποιο αυτοαποκαλούμενο σύστημα εμπνευσμένης πνευματικής γνώσης και αποκάλυψης. Τα μάτια τους είναι προσηλωμένα στα μεγαλύτερα και απροσδιόριστα εκείνα σύνολα στα οποία επιδιώκουν να συγχωνευτούν και να χαθούν όπως είναι το κράτος, μια ιδεολογία, η ανθρωπότητα η ίδια. Σε μια τέτοια έκφραση της αυταπάρνης μπορεί να φανεί η βαθύτερη αλήθεια όλων των θρησκειών και η επιβεβαίωση του Χριστιανικού μηνύματος. Ο Χριστός, από την υψηλή του θέση, δεν απασχολείται από το κατά πόσο οι άνθρωποι αποδέχονται τις θεολογικές ερμηνείες των σχολαστικών και των ανθρώπων της εκκλησίας αλλά ενδιαφέρεται μάλλον για το κατά πόσο αναπαράγεται μεταξύ των ανθρώπων ο βασικός τόνος της θυσιαστικής ζωής και υπηρεσίας του. Δεν του προσφέρει τίποτα επί της ουσίας η αναγνώριση και η αποδοχή και η έμφαση έχει δοθεί στις λεπτομέρειες και στην ακριβή απόδοση της ευαγγελικής ιστορίας γιατί είναι τον ενδιαφέρει να διατηρηθεί και να επιμένει η έρευνα για την αλήθεια και την υποκειμενική πνευματική εμπειρία. Γνωρίζει ότι μέσα σε κάθε ανθρώπινη καρδιά βρίσκεται αυτό που

ανταποκρίνεται ενστικτωδώς στο Θεό και η ελπίδα της ύστατης δόξας βρίσκεται κρυμμένη στη Χριστική συνείδηση.

Επομένως, στη νέα παγκόσμια τάξη, η πνευματικότητα θα παραγκωνίσει τη θεολογία. Η ζωντανή εμπειρία θα καταλάβει τη θέση των θεολογικών παραδοχών. Οι πνευματικές αλήθειες θα αναδυθούν με αυξανόμενη σαφήνεια και η όψη της μορφής θα αποσυρθεί στο φόντο της προσοχής. Ο βασικός τόνος της νέας θρησκείας του κόσμου θα είναι δυναμική και εκφραστική αλήθεια. Ο ζων Χριστός θα αναλάβει τη δικαιοματική Του θέση στην ανθρώπινη συνείδηση και θα δει την εκπλήρωση των σχεδίων, της θυσίας και της υπηρεσίας του. Ο έλεγχος των εκκλησιαστικών τάξεων θα αδυνατίσει και θα απαλειφθεί. Οδηγοί και ηγέτες του ανθρώπινου πνεύματος θα παραμείνουν μόνο όσοι μιλούν από πραγματική και ζώσα εμπειρία και δεν γνωρίζουν τους φραγμούς των δογμάτων. Θα αναγνωρίζουν το προς τα εμπρός βάδισμα της αποκάλυψης και των νέων αναδυόμενων αληθειών. Αυτές οι αλήθειες θα θεμελιωθούν πάνω στις αρχαίες πραγματικότητες αλλά θα προσαρμοστούν στη σύγχρονη ανάγκη και σταδιακά θα εκδηλώσουν την αποκάλυψη της θείας φύσης και ποιότητας. Ο Θεός είναι τώρα γνωστός ως Νοημοσύνη και Αγάπη. Αυτός μας έδωσε το παρελθόν. Πρέπει να γίνει γνωστός ως Θέληση και Σκοπός και αυτό θα αποκαλύψει το μέλλον.

[Όταν] το πνεύμα της αληθινής θρησκείας δεν εμποδίζεται από αρχαίες μορφές και ερμηνείες, τότε θα δούμε έναν κόσμο στη διαδικασία της ορθής εμπειρίας, των ορθών ανθρώπινων σχέσεων και ένα πνευματικό κίνημα που θα οδεύει προς την πραγματικότητα. (EI: 200-202)

ΣΤ.2 Οι σκοποί που αντιμετωπίζει η Ιεραρχία

Η Ιεραρχία είναι μια μεγάλη αγωνιζόμενη ολότητα, που πολεμά για τις ψυχές των ανθρώπων, που αγωνίζεται εναντίον όλων όσων παρεμποδίζουν την επέκταση της ανθρώπινης συνείδησης, που αγωνίζεται εναντίον όλων όσων περιορίζουν την ανθρώπινη ελευθερία (δεν εννοώ ασυδοσία) και που αγωνίζεται να απομακρύνει όλους τους παράγοντες και τα εμπόδια, όλα όσα αντιστρατεύονται την επιστροφή του Χριστού και το φανέρωμα της Ιεραρχίας σαν ένα σώμα που λειτουργεί πλήρως πάνω στη Γη. Δεν υπάρχει τίποτα το αδύναμο, το αμφιταλαντευόμενο, το συναισθηματικό ή ουδέτερο στη στάση της Ιεραρχίας. Αυτό πρέπει να το αντιληφθεί η ανθρωπότητα καθώς τη δύναμη, την επίγνωση όσο και την αγάπη της Ιεραρχίας που πρέπει να εκτιμηθούν.

...Ορισμένοι από τους αντικειμενικούς σκοπούς που αντιμετωπίζει η Ιεραρχία αυτόν τον καιρό...έχουν ισχυρό και ευεργετικό αποτέλεσμα πάνω στην ανθρωπότητα. Επιτρέψτε μου να τους απαριθμήσω με συντομία, γιατί είναι ουσιαστικό να υπάρχει καθαρή αντίληψη των αναδυόμενων αξιών από τη μεριά των εργατών όλων των βαθμών και όλων των ειδών στον κόσμο, γιατί διαφορετικά η αντίληψή τους δεν είναι δυνατή. Σε κάθε σημείο απαρίθμησης θα προσθέσω με λίγες λέξεις το λόγο για τον οποίο θεωρείται σπουδαία:

1. Η αναδιοργάνωση των θρησκειών του Κόσμου

Λόγοι:

- (a) Για να ανοίξει ο δρόμος για την παγκόσμια θρησκεία, τη συμπαντική θρησκεία.
- (b) Για να επιστρέψει η ανθρωπότητα στην απλότητα που υπάρχει στο Χριστό.
- (c) Για να απαλλαγεί ο κόσμος από τη θεολογία και την κληροκρατία.

2. Η βαθμιαία διάλυση του ορθόδοξου Ιουδαϊσμού.

Λόγοι:

- (a) Εξαιτίας της παρουσίας ενός οργίλου Ιεχωβά, που ενδιαφέρεται μόνο για τον εκλεκτό λαό του. Αυτό είναι βασικό κακό. Ο Κύριος του Κόσμου που εντός του ζούμε κινούμαστε και υπάρχουμε είναι εντελώς διαφορετικός.
- (b) Εξαιτίας της χωριστικότητάς του.
- (c) Επειδή είναι τόσο αρχαίος που οι διδασκαλίες του είναι πολύ απαρχαιωμένες.

3. Προπαρασκευή για τη Νέα Αποκάλυψη.

Λόγοι:

- (a) Επειδή όταν δεν υπάρχει όραμα ο λαός χάνεται.
- (b) Επειδή η ανθρώπινη προσδοκία δείχνει την αναφαίνουσα παρουσία της.
- (c) Επειδή η Επίκληση θα μας τη φέρει αναπόφευκτα.

4. Η αντίδραση της Ιεραρχίας στη Σμαπάλλα.

Λόγοι:

- (a) Δημιουργεί έναν άμεσο αγωγό.
- (b) Επανακαθιστά την εισροή της δυναμικής ενέργειας.
- (c) Συνδέει τη θέληση-για-το-καλό με την καλή θέληση.
- (d) Δημιουργεί νέες οικοδομικές τάσεις και νέα άσραμ.

5. Μια στενότερη σχέση της Ιεραρχίας με την ανθρωπότητα.

Λόγοι:

- (a) Προκαλεί στο άμεσο μέλλον της εξωτερίκευση ορισμένων άσραμ.
- (b) Οδηγεί στην επανεμφάνιση της Ιεραρχίας στη Γη.
- (c) Αναγνωρίζει ότι το σημείο ανάπτυξης του ανθρώπου εγγυάται για το προηγούμενο.
- (d) Παρουσιάζει μια προσεγγίζουσα ευκαιρία για αποκάλυψη.

6. Μια προσπάθεια να αποτραπεί ο πόλεμος.

Λόγοι:

- (a) Επειδή ο επόμενος πόλεμος θα εκμηδένιζε το μεγαλύτερο μέρος της ανθρώπινης φυλής.

- (b) Επειδή, έχοντας μια θρησκευτική βάση, το μίσος που συνεπάγεται, θα ήταν πολύ μεγαλύτερο απ' ότι μέχρι τώρα έγινε γνωστό
(c) Επειδή θα εμπλεκόταν η Σαμπάλλα και αυτό δεν έχει γίνει ποτέ.

Μπορείτε να δείτε λοιπόν πόσο κρίσιμοι πνευματικά είναι αυτοί οι καιροί και πόσο επείγον είναι το έργο το οποίο αντιμετωπίζει η Ιεραρχία και οι εργάτες Της πάνω στη Γη.

ΣΤ3. Αναγκαιότητα για Ομαδική Εργασία

Ένα πράγμα που χρειάζεται η ανθρωπότητα σήμερα είναι η συνειδητοποίηση ότι ΥΠΑΡΧΕΙ ένα σχέδιο στον κόσμο και ότι όλα όσα συνέβησαν στο ιστορικό παρελθόν του ανθρώπου, και όλα όσα συνέβησαν αργότερα είναι οπωσδήποτε σε ευθυγράμμιση με το Σχέδιο. Αναγκαστικά επίσης, αν υπάρχει ένα τέτοιο Σχέδιο, προϋποθέτει εκείνους που είναι υπεύθυνοι για το πρωτότυπο του Σχεδίου και για την επιτυχημένη εφαρμογή του.

Η μέθοδος της Ιεραρχίας είναι να εργάζεται μέσω ατόμων και ομάδων για την παραγωγή μιας τόσο πλατιά διαδεδομένης πνευματικής αναγνώρισης ώστε οι άνθρωποι παντού να δεχθούν σαν πραγματική την εσωτερική διακυβέρνηση του πλανήτη και να εργαστούν από κοινού για την ίδρυση του Βασιλείου του Θεού σε αντικειμενική εκδήλωση επί της Γης και όχι σε κάποιο μακρινό χρόνο και κάποιο αόριστο ουρανό. Δεν πρόκειται για μυστικιστικό ή ρομαντικό όνειρο αλλά απλώς η αναγνώριση και η εξωτερίκευση αυτού που πάντα ήταν παρόν, που οριστικά πήρε αντικειμενική μορφή όταν ο Χριστός ήταν μαζί μας πριν δυο χιλιάδες χρόνια, και που θα πλησιάσει τη συμπαντική αναγνώριση όταν θα είναι μαζί μας ξανά στο άμεσο μέλλον. (ΕΙ: 670-3)

Μέσω της συγκεντρωμένης προσπάθειας [αυτών] των ομάδων στον κόσμο σήμερα –που υποκειμενικά απαρτίζουν ΕΝΑΝ Όμιλο – θα αποδευστεί φως και έμπνευση και πνευματική αποκάλυψη σε ένα τέτοιας ισχύος ρεύμα που θα επιφέρει οριστικές αλλαγές στην ανθρώπινη συνείδηση και θα βοηθήσει τη βελτίωση των συνθηκών στο γεμάτο ανάγκες κόσμο. Θα ανοίξει τα μάτια του κόσμου στις βασικές αλήθειες που ως τώρα πολύ αμυδρά έχουν γίνει αισθητές από το σκεπτόμενο κοινό. Η ίδια η ανθρωπότητα πρέπει να επιφέρει τις αναγκαίες διορθώσεις, πιστεύοντας ότι μπορεί να κάνει κάτι τέτοια αν στηριχθεί στη δύναμή της και τη σοφία της. Σε όλο αυτό το διάστημα, πίσω από τη σκηνή, στέκουν οι παγκόσμιοι όμιλοι των ζηλωτών, που εργάζονται σιωπηρά, σε ενότητα μεταξύ τους και με την Ιεραρχία και έτσι, κρατώντας το κανάλι, μέσω του οποίου μπορεί να ρέει η αναγκαία σοφία, δύναμη και αγάπη, ανοικτό.

Σε αυτό το μεγάλο έργο, λοιπόν, πρέπει να υπάρξουν οι ακόλουθες σχέσεις και όμιλοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη ως ακολούθως:

1. Οι δυνάμεις του Φωτός και το Πνεύμα της Ειρήνης ενσωμάτωσαν Ζωές τρομακτικής ομαδικής ισχύος.
2. Η Πλανητική Ιεραρχία
3. Ο Βούδδας
4. Ο Χριστός

5. Ο Νέος Όμιλος Εξυπηρετητών του Κόσμου

6. Η Ανθρωπότητα.

Θα παρατηρήσετε ότι ο Βούδδας εστιάζει μέσα του τις κατερχόμενες δυνάμεις ενώ ο Χριστός το εξερχόμενο αίτημα και την πνευματική προσπάθεια όλου του πλανήτη. Αυτό δημιουργεί μια πλανητική ευθυγράμμισης μεγάλης ισχύος. (Ακτίνες II: 113-4)

Έχουμε τους ακόλουθους σκοπούς στο ομαδικό έργο της νέας εποχής, καθώς αρχίζουν να δοκιμάζονται αυτόν τον καιρό. Αργότερα, όταν θα τείνουν να εκπληρώνονται οι τρέχοντες, θα αναφανούν οι καθαρά εσωτερικοί αντικειμενικοί σκοποί:

1. Ομαδική Ενότητα. Αυτό πρέπει να επιτευχθεί με την άσκηση της αγάπης, που είναι μέρος άσκησης της Παρουσίας του Θεού, με την υποταγή της ζωής της προσωπικότητας στην ομαδική ζωή και στη σταθερή, με αγάπη, ζωντανή υπηρεσία.
2. Ομαδικός Διαλογισμός. Αυτοί οι όμιλοι θα έχουν αναπόφευκτα τα θεμέλιά τους στο βασίλειο των ψυχών και η εργασία θα γίνεται, θα κινείται και θα διεκπεραιώνεται από υψηλότερα νοητικά επίπεδα στην εκδήλωση της θεωρητικής ζωής. Αυτό συνεπάγεται τη δυαδική δραστηριότητα του μαθητή στη ζωή του, καθώς λειτουργεί συνειδητά και σαν προσωπικότητα και σαν ψυχή. Η ζωή της προσωπικότητας, θα πρέπει να είναι αυτή της νοήμονος δραστηριότητας ενώ η ζωή της ψυχής είναι στοργική προσήλωση στην πνευματική αναγνώριση.
3. Ομαδική Δραστηριότητα. Κάθε όμιλος θα έχει ένα διακριτό χαρακτηριστικό και αυτό θα είναι αφιερωμένο σε συγκεκριμένη μορφή υπηρεσίας. (Ακτίνες, II: 182)

Σε αυτή τη διαδικασία της ίδρυσης του βασιλείου των ουρανών επί της Γης ακολουθείται η ίδια διαδικασία που χρησιμοποιήθηκε στο προηγούμενο στάδιο όπου ιδρύθηκε το τέταρτο βασίλειο...Για να το θέσουμε απλά και με συμβολικούς όρους, για να κάνουμε ως εκ τούτου πιο εύληπτο, θα πρέπει να πούμε ότι οι επτά ακτίνες που εκφράζονται στην ανθρώπινη οικογένεια μέσω επτά ακτινικών τύπων αρχίζουν τώρα να ξεδιπλώνονται. Τώρα, που μπορεί να διεξαχθεί η διαδικασία της μορφοποίησης των επτά ακτινικών ομίλων οι οποίοι με τη σειρά τους θα εκφράσουν το Βασίλειο του Θεού...

Να θυμάστε ότι ο σκοπός αυτών των ομίλων είναι να συσχετιστούν με την Ιεραρχία και με αυτό που αντιπροσωπεύει ως προς την ανθρωπότητα. Είναι ακόμη να δημιουργήσουν στενή σχέση μεταξύ των δύο κέντρων των οποίων οι ενέργειες πρέπει τελικά να συγχωνευτούν και να σμίξουν σε ένα σύνολο...Πρέπει να ληφθούν υπόψη... τρία σημεία: η Ψυχή, ο φωτισμένος Νους και η Προσωπικότητα. Σε αυτά τα τρία σημεία...προσθέστε μια συγκεντρωμένη και αφυπνισμένη καρδιά, γεμάτη αγάπη, δονούμενη από συμπόνια και κατανόηση. Κρατήστε...αυτούς τους τέσσερεις παράγοντες στο νου σας:

1. Το προσανατολισμένο, αφοσιωμένο άνθρωπο.....την προσωπικότητα.
2. Το επισκιάζοντα, πνευματικό άνθρωπο.....την ψυχή.

3. Το φωτισμένο νου.....το μέσον της σχέσης.

4. Τη συγκεντρωμένη καρδιά που αγαπά.....την έκφραση των άνω τριών.

Αυτή είναι η ανταπόκριση της προσωπικότητας και του ατόμου στην ευρύτερη εικόνα και στους παγκόσμιους παράγοντες καθώς και στις μεγαλύτερες ευθύνες που αντιμετωπίζει αυτήν την εποχή η ανθρωπότητα. Η υψηλότερη ανταπόκριση με την οποία είναι τώρα απασχολημένη η Ιεραρχία, έχει ως εξής:

1. Το διανοητικό κέντρο, η Ανθρωπότητα, δεκτική, έτοιμη και αναμένουσα.
2. Το πνευματικό κέντρο, η Ιεραρχία, θετική, σκεπτόμενη, γενναιόδωρη και πρόθυμη να στηρίζει ό,τι είναι επιθυμητό και μπορεί να διεκδικηθεί.
3. Το νέο όμιλο παγκόσμιων εξυπηρετητών. Είναι τα πιο εξελιγμένα μέλη της ανθρώπινης οικογένειας, ευαίσθητα στην ιεραρχική έμπνευση, στην ανθρώπινη ανάγκη και στο πνευματικό ξύπνημα ως καταλυτικού παράγοντα στις παγκόσμιες υποθέσεις.
4. Μικρές ομάδες που ανταποκρίνονται στα φωτισμένα μυαλά των ατόμων, ενορατικοί που δρουν ως στοιχείο συνοχής και παράγοντας κατάλυσης μεταξύ ανθρωπότητας και Ιεραρχίας. Συγκεντρώνονται μέσα από τις τάξεις του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου.

Επιτρέψτε μου τώρα να σας παρουσιάσω μια άλλη σκέψη ζωτικής σημασίας. Αν κοιτάξετε προς τα πίσω τις ατομικές σας ζωές, θα συνειδητοποιήσετε ότι τα σημεία κρίσης και οι κύκλοι έντασης ήταν αυτά που συνέστησαν τις μεγάλες ευκαιρίες και τις στιγμές «που προχωρήσετε μπροστά». Από αυτές τις ευκαιρίες αποκομίσате είτε όφελος είτε, στην περίπτωση που τις παραμελήσατε, απώλεια. Ακριβώς το ίδιο ισχύει και στον κόσμο των ανθρώπων, των ομίλων και των μαζών. Σήμερα, γίνεται αντιληπτό το σημείο έντασης της ανθρωπότητας στην κατάσταση που βρίσκεται. Η Ιεραρχία, επίσης στέκει σε ένα σημείο εξαιρετικής και επιστημονικής έντασης επειδή έχει παρακινηθεί και πάρει κατεύθυνση... Φανταστείτε αυτούς τους δύο μεγάλους ομίλους αντικριστά. Η Ιεραρχία είναι ενήμερη για την ανάγκη, τη σκοπιμότητα της διπλής έντασης και του επιθυμητού αποτελέσματος που είναι η διεξαγωγή της έντασης σε μια «κρίση καταστάλαξης» τέτοιας ισχύος που να καταστήσει αναπόφευκτη η συγχώνευση των δύο ομίλων. Καθώς ο άλλος όμιλος, η ανθρωπότητα, δεν έχει επίγνωση των συνεπειών της κατάστασης, υποφέρει από σύγχυση και φόβο. Ανάμεσα σε αυτούς τους δύο ομίλους στέκει ο νέος όμιλος παγκόσμιων εξυπηρετητών, που σήμερα συγκροτείται από δύο ομίλους ανθρώπων:

1. Αυτοί που είναι ενήμεροι για το Σχέδιο, υπόκεινται και είναι ευαίσθητοι στην ιεραρχική εντύπωση και έχουν αφοσιωθεί στο έργο της πρόκλησης της επιθυμητής ομαδικής συγχώνευσης ή ενιαιοποίησης. Πρόκειται για τους συγκεντρωμένους εξυπηρετητές του κόσμου που έχουν ελευθερωθεί από όλες τις τάσεις χωριστικότητας, είναι πλήρεις αγάπης για όλους τους ανθρώπους και αγωνίζονται για τη διάχυση της κατανόησης της καλής θέλησης. Αντιπροσωπεύουν τη «συγκεντρωμένη, γεμάτη αγάπη καρδιά» που αναφέρθηκε πρωτύτερα.

2. Μια μικρή μειονότητα που αναδύθηκε από τον όμιλο εξυπηρετητών του κόσμου και που μπορούν σε κάθε χώρα να λειτουργήσουν σε ομαδικό σχηματισμό αν το

αποφασίσουν, και έτσι να επιφέρουν τη συγχώνευση για την οποία εργάζεται ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου, και για την οποία το σημείο της έντασης στην ανθρωπότητα και στην Ιεραρχία έχει προδιαθέσει και έχει προετοιμάσει τις καρδιές των ανθρώπων. Η ευκαιρία και η ευθύνη τους είναι μεγάλη, γιατί γνωρίζουν το Σχέδιο, βρίσκονται σε επαφή με τους διδάσκαλους που οδηγούν την εσωτέρα πλευρά και είναι ευαίσθητοι στην ανώτερη εντύπωση. Αντιπροσωπεύουν τα σημεία φωτισμού, τις «φωτισμένες διάνοιες» που αναφέρθηκαν πρωτύτερα.

Εδώ βρίσκεται η εικόνα αυτών των εσωτερικών αμοιβαίων σχέσεων και εδώ μπορείτε να εντοπίσετε τη θέση που θα μπορούσατε να καταλάβετε καθώς αυτοί οι όμιλοι έχουν μια οριστική ευκαιρία να προκαλέσουν αυτήν την παγκόσμια συγχώνευση και να κατασταλάξουν «την κρίση της αγάπης» στην οποία τόσο συχνά έχω αναφερθεί.

(EI: 94-7)

Η παρουσίαση που γίνεται σήμερα στον ενσυνείδητο άνθρωπο και στο αυτοσυνείδητο άτομο είναι η αποκάλυψη του ευρύτερου όλου του οποίου το άτομο είναι ένα μέρος. Σε αυτό το όλο ο εαυτός πρέπει να αφιερώσει τη ζωή του, την αγάπη και το φως. Αυτά είναι τα τρία δώρα τα οποία το τέταρτο βασίλειο στη φύση πρέπει τελικά και συνειδητά να προσφέρει στον πλανήτη –δώρα οριστικά κατευθυνόμενων ενεργειών που παράγουν ιδιόρρυθμες και εξίσου οριστικές σχέσεις δυνάμεων...

Το άτομο που έχει δει το όραμα που τον αφορά συνδέει τον εαυτό του με τον όμιλο που έχει εξίσου γνώση αυτού του οράματος. Μετά ακολουθεί η σύνδεση του ‘ενορατικού’ αυτού ομίλου με το βασίλειο του Θεού που υπάρχει στα πιο λεπτά πεδία, στην προσπάθεια να εξωτερικεύσει και να κάνει το όραμα γεγονός στο πεδίο της εκδήλωσης. Πρόκειται για μια διαδικασία οράματος, δραστηριότητας και καταστάλαξης...το όραμα είναι όραμα ομαδικής εργασίας, ομαδικών σχέσεων, ομαδικών αντικειμενικών σκοπών και ομαδικής συγχώνευσης με το μεγαλύτερο όλο. Όταν αυτό κατανοηθεί, όταν το όραμα καθορίζει τα ελατήρια της καθημερινής σας ζωής, τις τάσεις και την εργασία, κι όταν έτσι αποτελεί πραγματικά ένα μέρος του νοητικού σας εξοπλισμού, της συγκινησιακής έφεσης και των δραστηριοτήτων σας και όταν υπάρξουν αρκετοί όμιλοι που να δρουν έτσι, τότε η βασιλεία του Θεού θα λειτουργεί αντικειμενικά πάνω στη Γη.

(EI: 100-101)

Ας είναι η αγάπη το κλειδί όλων των σχέσεων, γιατί η δύναμη που πρέπει να σώσει τον κόσμο είναι η καταστάλαξη της αγάπης. Και πώς θα βρει το δρόμο της πάνω στο φυσικό πεδίο αν όχι μέσω ενός ομίλου που τα αυτιά του έχουν συντονισθεί στην επικείμενη ανάδυσή της και μέσω της ζωής εκείνων των μελών του ομίλου που ακτινοβολούν από την ίδια την αγάπη;

Μην ξεχνάτε...πως η αγάπη είναι η μεγαλύτερη ελκυστική μαγνητική δύναμη, και κατά συνέπεια θα ελκύσει προς τον εαυτό της όλα όσα χρειάζονται στην παρούσα κρίση για την υλοποίηση του οράματος σε κατάλληλη μορφή πάνω στη Γη...Είναι ο σύνδεσμος ανάμεσα στους εργάτες της πρώτης και της δεύτερης ακτίνας οι οποίοι μπορούν να αναπτύξουν τον κόσμο μέσω της επερχόμενης κρίσης της ανασυγκρότησης. Αυτή είναι μια σπουδαία εργασία ολοκλήρωσης.

(EI: 333-5)

ΣΤ.4 Εκπαίδευση για τη Γνήσια Θρησκεία

Ο Μπαγκαβάτ Ντας κατά την πρώτη Πανασιατική Εκπαιδευτική Συνδιάσκεψη είπε: '...Η θρησκεία έχει περιγραφεί σαν η εντολή ή η αποκάλυψη του Θεού. Με άλλες λέξεις αυτό σημαίνει απλώς τους Νόμους της Φύσης του Θεού, όπως μας το αποκάλυψαν οι διανοητικοί μόχθοι, η διαίσθηση και η έμπνευση των οραματιστών και των επιστημόνων όλων των θρησκειών και όλων των εθνών... Έχουμε ακούσει αρκετά περί των τριών R...το τέταρτο R¹, μιας γνήσιας θρησκείας, είναι το σπουδαιότερο από όλα τα άλλα...Πρέπει όμως πρώτα προσεκτικά να το αποκαλύψουμε και να το σκεφθούμε. Θα ήταν καλό αν όλοι οι ειλικρινείς εκπαιδευτικοί βοηθούσαν σε αυτό το έργο με την εφαρμογή της επιστημονικής διάκρισης και επαλήθευσης των ομοιοτήτων μεταξύ των διαφορών...

Η επιτυχία του μέλλοντος της φυλής είναι εξαρτάται από εκείνα τα άτομα που έχουν την ικανότητα να επιτύχουν καλύτερα, καθότι πνευματικότερα, επιτεύγματα. Αυτές οι μανάδες της ανθρωπίνης οικογένειας πρέπει να ανακαλυφθούν και να ενθαρρυνθούν να προχωρήσουν και να διαπεράσουν στα πεδία του αψηλάφητου. Πρέπει να καλλιεργηθούν και να εξασκηθούν με μια μορφή εκπαίδευσης που να προσαρμόζεται προς τα υψηλότερα και καλύτερα στοιχεία που υπάρχουν μέσα τους. Μια τέτοια εκπαίδευση απαιτεί κατάλληλη αντίληψη της ατομικής ανάπτυξης και κατάστασης και ορθή κατανόηση του κατάλληλου επόμενου βήματος σε κάθε περίπτωση.

(ΔΕ: 29-30)

Ας αναλογιστούμε την εξάπλωση των βαθύτερων θρησκευτικών ιδεωδών και την ανάπτυξη νέων θρησκευτικών οργανισμών. Στη διαδικασία της μετουσίωσης της παλιάς μορφής ώστε να αποδεσμεύσει τη φυλακισμένη ζωή, δύο πράγματα έχουν σταθερά επισημανθεί από τους Οδηγούς της εξέλιξής μας:

Πρώτον, ότι το γενικό κοινό υπηρετεί ή κυριαρχείται από το συγκεκριμένο νου και είναι ανίκανο να αδράξει τις αφαιρέσεις. Για αυτούς αυτό που έχει σημασία κυρίως είναι η μορφή, γιατί είναι συντηρητικοί και προσκολλώνται στο οικείο. Ο ρόλος των εκκλησιών είναι να εξυπηρετήσουν τις μάζες και δεν όχι τους εσωτεριστές του κόσμου(εκτός αν χρησιμοποιηθούν ως πεδίο υπηρεσίας) γιατί οι τελευταίοι δεν δίνουν μεγάλη σημασία στη μορφή καθώς έχουν έλθει σε κάποιο βαθμό σε επαφή με την εσωτερική ζωή.

Δεύτερον, το εκκλησιαστικό κίνημα, όπως όλα τα άλλα, δεν είναι παρά ένα παροδικό μέσο και δεν εξυπηρετεί παρά ως ένας μεταβατικός σταθμός για την αναδυόμενη ζωή. Κάποτε αναπόφευκτα θα εμφανιστεί η Οικουμενική Εκκλησία και το οριστικό σχήμα της θα γίνει γνωστό προς το τέλος ατού του αιώνα...αυτή η εκκλησία θα ανατραφεί από τον Χριστό και τους μαθητές του, όταν η διάχυση της Χριστικής αρχής, η πραγματική Δευτέρα Παρουσία, θα έχει εκπληρωθεί. Δεν θέτω ημερομηνία για την έλευση, αλλά ο καιρός δεν θα αργήσει πολύ.

¹ Τα τρία R αναφέρονται στις τρεις βασικές σχολικές ικανότητες, όπως ακούγονται Reading(ανάγνωση), WRiting (γραφή) ARithmetics(αρίθμηση). Με το τέταρτο ο ομιλητής αναφέρεται στη θρησκεία (Religion).

Η Χριστιανική Εκκλησία με τα πολλά παρακλάδια της μπορεί να υπηρετήσει σαν ένας Άγιος Ιωάννης Βαπτιστής, σα φωνή «βοώντος εν τη ερήμω» και σας ένας πυρήνας μέσω του οποίου μπορεί να ολοκληρωθεί η φώτιση του κόσμου. Αυτή είναι η ελπίδα, όμως δεν βεβαιώνω και κανένα γεγονός. Η εργασία της προτίθεται να αφορά ένα ευρύ πεδίο. Η εκκλησία πρέπει να δείξει ανεκτικότητα, να μη διδάξει επαναστατικά δόγματα ή να προσκολληθεί σε αντιδραστικές ιδέες. Η εκκλησία, σαν ένας παράγοντας διδασκαλίας θα πρέπει να αναλάβει τα μεγάλα βασικά δόγματα και, θρυμματίζοντας τις παλιές μορφές μέσω των οποίων εκφράζονται και διατηρούνται, να δείξει την αληθινή και εσωτερική πνευματική σημασία τους. Η πρωταρχική εργασία της εκκλησίας είναι να διδάσκει και να διδάσκει ασταμάτητα, διατηρώντας την εξωτερική εμφάνιση για να πλησιάσει τους πολλούς που έχουν συνηθίσει στις εκκλησιαστικές συνήθειες. Πρέπει να εκγυμνάζονται διδάσκαλοι. Η γνώση της Βίβλου πρέπει να διαδοθεί. Τα μυστήρια πρέπει να ερμηνευτούν μυστικιστικά και η θεραπευτική δύναμη της εκκλησίας πρέπει να καταδειχθεί.

Τα κύρια τρία κανάλια μέσω των οποίων κατασταλάζει η νέα εποχή μπορεί να θεωρηθούν ότι είναι η **Εκκλησία, η Τεκτονική Αδελφότητα** και το πεδίο της **εκπαίδευσης**. Όλα τους βρίσκονται ακόμη σε σχετικά στατική κατάσταση και κυρίως όλα τους αποτυγχάνουν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση και να ανταποκριθούν στην εσωτερική πίεση. Όμως και στις τρεις κινήσεις υπάρχουν μαθητές των **Μεγάλων Όντων** που σταθερά δυναμώνουν την ορμή τους και πριν περάσει πολύς καιρός θα προχωρήσουν στο έργο για το οποίο προορίζονται.

Σε όλα αυτά τα σώματα βρίσκονται εσωτερικοί όμιλοι που είναι θεματοφύλακες της εσωτέρας διδασκαλίας και οι οποίοι έχουν όμοιες φιλοδοξίες και τεχνικές. Αυτοί οι εσωτερικοί όμιλοι αποτελούνται από σπουδαστές του αποκρυφισμού και από όσους βρίσκονται σε άμεση ή περιστασιακή επαφή με τους Διδάσκालους ή η ψυχή τους έχει επαρκή έλεγχο ώστε να μπορεί η θέληση της Ιεραρχίας να επικοινωνηθεί και να φιλτραριστεί σταδιακά από τον φυσικό εγκέφαλο. Αυτοί οι όμιλοι που συνιστούν τον αληθινά εσώτερο εσωτερικό όμιλο είναι πολλοί αλλά τα μέλη τους είναι ακόμη λίγα γιατί πρέπει να ξέρουμε ότι δεν αποτελεί απόδειξη της εσωτερικότητας το ότι ένας μαθητής μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε εξωτερικευμένο εσωτερικό όμιλο, όπως αποκαλούνται. Όταν οι λίγοι που είναι πραγματικοί σπουδαστές του εσωτερισμού στον κόσμο, γνωρίσουν τη διαφορά ανάμεσα στις αστρικές και τις αιθερικές μορφές, ανάμεσα στα στοιχειακά της σκέψης και τα στοιχειακά της φύσης, τότε ο Χριστός και η εκκλησία του θα έχουν ένα αληθινό εσωτερικό όμιλο στο φυσικό πεδίο και οι εξωτερικές οργανώσεις θα λαμβάνουν την αναγκαία διέγερση. Να γιατί είναι απαραίτητο να εργασθούμε αυτήν την εποχή με τους σπουδαστές και να τους εκγυμνάσουμε στη φύση του αληθινού αποκρυφισμού. Όταν αντιληφτούμε καλύτερα τη σημασία της πρόβλεψης του χρόνου και της κίνησης της δύναμης και όταν κατανοήσουμε με μεγαλύτερη πληρότητα τους νόμους που ελέγχουν τα λεπτότερα σώματα και, μέσω αυτών λοιπόν, τους νόμους που λειτουργούν στα πεδία εις τα οποία αυτά τα σώματα εκφράζονται, τότε θα προσφέρεται πιο ενήμερη και πιο χρήσιμη εργασία σε συνεργασία με την Απόκρυφη Ιεραρχία.

Στον εσωτερικό όμιλο, που συντίθεται από τους πραγματικούς πνευματικούς εσωτεριστές που βρίσκονται σε όλους τους εξωτερικούς αποκρυφιστικούς ομίλους, στην εκκλησία, οποιοδήποτε όνομα και να της δίνουμε, και στον Τεκτονισμό, έχετε τις τρεις ατραπούς που οδηγούν στη μύηση. Ωστόσο δεν χρησιμοποιούνται ακόμη και ένα από τα πράγματα που θα συμβούν, όταν η νέα παγκόσμια θρησκεία θα αρχίσει να κινείται και η φύση του εσωτερισμού αρχίσει να γίνεται κατανοητή, είναι ότι αυτοί οι τρεις οργανισμοί θα γίνουν κέντρα μύησης. Αυτοί οι τρεις όμιλοι τείνουν να συγκλίνουν καθώς τα εσωτερικά τους μυστήρια προσεγγίζονται. Η Μία Οικουμενική Εκκλησία δεν είναι άσχετη με την ιερή εσωτερική Στοά όλων των αληθινών Τεκτόνων και με τους εσώτερους κύκλους των εσωτερικών κοινωνιών. Σε τρεις τύπους ανθρώπων ανταποκρίνονται, τρεις μείζονες ακτίνες εκφράζονται και είναι τρεις ατραποί που οδηγούν προς το Διδάσκαλο: όλες οδηγούν στην ίδια πύλη και στον ίδιο Ιεροφάντη.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μόνο εκείνες οι ψυχές που βρίσκονται στη Δοκιμαστική Ατραπό ή στην Ατραπό της Μαθητείας θα συστήσουν τον πυρήνα της νέας παγκόσμιας θρησκείας. Αυτός υφίσταται ήδη στα εσώτερα πεδία ώστε να συγκεντρώσει από το χώρο όλων των εκκλησιών εκείνους που έχουν φτάσει το σημείο εξέλιξης όπου μπορούν συνειδητά και με την ελεύθερη θέλησή τους να βάλουν το πόδι τους στην Ατραπό που οδηγεί στο κέντρο της ειρήνης. Εκείνους που μπορούν, με πλήρη συνείδηση, να στρέψουν το βλέμμα προς το μεγάλο Κύριο και να μετατρέψουν τη ζωή της παγκόσμιας προσπάθειας σε ζωή υπηρεσίας...

Πρώτον, διδάξτε το νόμο της εξέλιξης και του αναπόφευκτου αποτελέσματός της που είναι ο τελειωθείς άνθρωπος. Οι άνθρωποι πρέπει να διδαχθούν ότι τέτοιες μεγάλες ψυχές υπάρχουν...αποκλειστικά και μόνο για να υπηρετήσουν τους συνανθρώπους τους. Το κοινό πρέπει να εξοικειωθεί με τα ονόματά τους και τη συμβολή τους...το έργο τους και το σκοπό τους.

Δεύτερον, οι μαθητές και οι ζηλωτές πρέπει να ζουν σε κάθε περίπτωση αρμονικά και με αγάπη...Τίποτα δεν μπορεί να παρεμποδίσει το σταθερό ρεύμα αγάπης και αρμονίας όταν εφαρμόζεται για πολύ καιρό...

Τρίτον, οι εσωτερικές οργανώσεις πρέπει να υπερασπιστούν οτιδήποτε οδηγεί στην ενότητα... Ο ζωντανός οργανισμός των ζηλωτών και μαθητών μπορεί να παράσχει ένα κέντρο ειρήνης, δύναμης και αγάπης, πρακτικής βοήθειας και πνευματικής ανάτασης, τέτοιο που ο κόσμος δεν έχει δει μέχρι τώρα...

Πολύ συγκεκριμένο έργο πρέπει επίσης να κάνει και η θεραπευτική, εξορκίζοντας και θεραπεύοντας τις ψυχικές και αστρικές ασθένειες και πρέπει να καταδειχθεί στον κόσμο ότι η αρχαία δύναμη της θεραπείας βρίσκεται ακόμη στα χέρια αυτών που σταθερά ακολουθούν το Χριστό...

Επίσης, πρέπει να παρασχεθεί προπαρασκευαστική εκπαίδευση στην ανάπτυξη των ανώτερων ψυχικών δυνάμεων γιατί έτσι μπορεί να καταδειχθεί στους επιστήμονες του κόσμου η ύπαρξη άδηλων δυνάμεων στον άνθρωπο που μπορεί να χρησιμοποιηθούν από

εκείνους που με σοφία και φρόνηση ακολουθούν τα βήματα του Χριστού, του μεγαλύτερου ψυχικού όλων των εποχών.

Τέλος, τα μέλη της Εκκλησίας και τα μέλη των Τεκτονικών Αδελφοτήτων πρέπει να εξοικειωθούν με την εσωτερική σημασία των διαφόρων ιεροτελεστιών, τελετών, χρωμάτων και μυστηρίων και με την εργασία που παρουσιάζεται πάνω στο δάπεδο του ναού. Θα έπρεπε να υπάρχει μια πραγματική και αληθινή ανταπόκριση σε αυτές τις πρακτικές εισηγήσεις γιατί έτσι θα είναι πιθανότερο η εργασία να προωθηθεί πιο γρήγορα από ότι τώρα γίνεται δυνατό...Τι είναι αυτό που μπορείτε να κάνετε όλοι; Πρέπει να δημιουργηθούν τάξεις από τους αποκρυφιστές του κόσμου στις οποίες η διδασκαλία να κλιμακώνεται αντιμετωπίζοντας τις ανάγκες των μικρών. Το ευρύτερο πεδίο πάνω στο οποίο πρέπει να στέκει η εκκλησία θα πρέπει να διακηρυχθεί, και θα πρέπει να δοθούν οδηγίες για τη σημασία των τελετών και των διδασκαλιών της...

Οι Διδάσκαλοι χρησιμοποιούν τη μορφή (μια μορφή τύπου Εκκλησιαστικής οργάνωσης, Τεκτονικής Αδελφότητας ή εσωτερικού ομίλου) όσο γίνεται περισσότερο. Αναζητούν να εργαστούν μέσω αυτής, φυλακίζοντας τη ζωή μέσα στους περιοριστικούς τοίχους της για τόσο χρονικό διάστημα, όσο εξυπηρετείται ο σκοπός και η φυλή διδάσκεται μέσω αυτής της μορφής. Μετά έρχεται ο καιρός που η μορφή δεν μπορεί να εξυπηρετήσει άλλο την πρόθεση και η δομή ατροφεί, αποκρυσταλλώνεται και έτσι γίνεται τρωτή και εύκολα καταστρέφεται. Έτσι συμβαίνει και μια νέα μορφή παίρνει τη θέση της.
(EI: 510-8)

ΣΤ. 5 Προρρήσεις

Στην εποχή του Υδροχόου θα λάβουν χώρα δύο σημαντικές αναπτύξεις:

1. Η Μύηση της Γέννησης θα καθορίζει παντού την ανθρώπινη σκέψη και έφεση.
2. Η θρησκεία του Αναστάντος Χριστού, και όχι του νεογέννητου Χριστού ή του Σταυρωμένου Χριστού, θα είναι ο διακριτικός βασικός τόνος.

(ΠΕ:149)

Πίσω από τα κλειστά σύνορα αυτής της μυστηριώδους και θαυμάσιας χώρας [αναφέρεται στη Ρωσία] συνεχίζεται μια μεγάλη πνευματική σύγκρουση και το σπάνιο μυστικιστικό πνεύμα και ο αληθινά θρησκευτικός προσανατολισμός του λαού αποτελούν την αιώνια εγγύηση ότι θα εμφανισθεί τελικά μια αληθινή και ζωντανή θρησκεία και κουλτούρα. Έξω από τη Ρωσία –που είναι σύμβολο του παγκόσμιου Αρτζούνα κατά μια πολύ ιδιαίτερη έννοια – θα προβάλει αυτή η νέα και μαγική θρησκεία για την οποία τόσο συχνά σας έχω μιλήσει. Θα είναι το προϊόν της μεγάλης και άμεσης Προσέγγισης που θα λάβει χώρα ανάμεσα στην ανθρωπότητα και την Ιεραρχία. Από τα δύο κέντρα πνευματικής δύναμης, στα οποία το φως που λάμπει πάντοτε προέρχεται από την Ανατολή, θα φωτιστεί η Δύση και ολόκληρος ο κόσμος θα πλημμυρίσει από την ακτινοβολία του Ήλιου της Δικαιοσύνης. Δεν αναφέρομαι εδώ (σχετικά με τη Ρωσία) στην επιβολή οποιασδήποτε πολιτικής ιδεολογίας αλλά στην εμφάνιση μιας μεγάλης και πνευματικής θρησκείας που θα δικαιώσει τη σταύρωση ενός μεγάλου έθνους και που θα αναδειχτεί και θα συγκεντρωθεί σε ένα μεγάλο πνευματικό Φως, που θα κρατηθεί ψηλά

από ένα διακεκριμένο Ρώσο εκπρόσωπο της αληθινής θρησκείας –τον άνθρωπο του οποίου την εμφάνιση αναμένουν τόσοι πολλοί Ρώσοι και η η οποία θα αποτελέσει τη δικαίωση μιας αρχαιότατης προφητείας.

(ΠΕ: 61)

[Στην Ιταλία] το όλο πεδίο της θρησκείας θα εμπνευσθεί και θα ξεκινήσει πάλι την αρχηγεία της Χριστιανικής Εκκλησίας σε μια προσπάθεια να την ξανα-εξυψώσει πνευματικά και να την αναδιοργανώσει. Από την έδρα του Πάπα της Ρώμης, ο Διδάσκαλος Ιησούς θα προσπαθήσει να κινήσει αυτόν το μεγάλο κλάδο των θρησκευτικών πεποιθήσεων και να τον ξαναβάλει στη θέση της πνευματικής δύναμης και να τον απομακρύνει από την παρούσα εξουσιαστική και προσωρινή πολιτική ισχύ.

(ΠΕ: 59)

Ο Διδάσκαλος Ιησούς θα λάβει το φυσικό φορέα και με ορισμένους από τους Τσέλα Του θα επιτελέσει την εκ νέου πνευματικοποίηση των καθολικών εκκλησιών, σπάζοντας τα εμπόδια που χωρίζουν την Επισκοπική και Ελληνική εκκλησία από τη Ρωμαϊκή. Αυτό πρέπει να γίνει, σύμφωνα με τη διαδικασία των σχεδίων, όπως ελπίζεται, γύρω στα 1980. (CF, p. 759)

Μπορεί να ειπωθεί ότι η Ιεραρχία, σε σύνδεση με το μεγάλο Συμβούλιο της Θέλησης του Θεού στη Σαμπάλλα, θα χωρίσει την εργασία της σε τρία μέρη, κανονίζοντας για κάθε ένα τρεις φάσεις της ερχόμενης ανασυγκρότησης της ανθρωπότητας σε μια πολιτισμένη και καλλιεργημένη ζωή σε μια νέα και υψηλότερη στροφή του σπειροειδούς. Θα ασχοληθούν με το πρόβλημα της πνευματικής ελευθερίας, όπως ενσωματώνεται στις Τέσσερεις Ελευθερίες, και με το πρόβλημα των ορθών ανθρώπινων σχέσεων, έτσι όπως θα εκφραστούν στις διεθνείς σχέσεις, στα εθνικά κόμματα και στις γενικές ανθρώπινες υποθέσεις. Δεν είναι της αρμοδιότητάς μου να σας πω τι θα σχεδιάσει η ανθρωπότητα, μέσω των κυβερνητών και ηγετών της, στις επόμενες συνδιασκέψεις. Έργο μου είναι να κινητοποιήσω το νέο όμιλο εξυπηρετητών του κόσμου και τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θέλησης ώστε να σταθούν σαν ένας μεγάλος «στρατός ακατάβλητης πνευματικής θέλησης» πίσω από όσους παίρνουν μέρος σε αυτές τις συνδιασκέψεις και στα συμβούλια, βοηθώντας τους να σκεφτούν καθαρά για τις εκβάσεις που συνεπάγονται κι έτσι –με καθαρή σκέψη- να επηρεάσουν τηλεπαθητικά το νου των ανθρώπων. Αυτό συνεπάγεται τη χρήση μιας δύναμης που ακόμη σπάνια γίνεται χρήση της από την πλευρά της ορθής προσπάθειας, μολονότι ήδη χρησιμοποιείται πλατιά από τους υλιστές ηγέτες των δυνάμεων του κακού.

Είναι έργο της Ιεραρχίας να βρει και να πλησιάσει τους φωτισμένους άνδρες και γυναίκες σε όλες τις εκκλησίες, σε όλα τα πολιτικά κόμματα, σε όλες τις οργανώσεις – κοινωνικές, οικονομικές και εκπαιδευτικές- ώστε ο ενωμένος σκοπός τους να είναι σαφής. Αυτό θα το κάνουν μέσω ενεργών μαθητών που εργάζονται μέσα στον κόσμο. Τότε αυτοί θα ανοίξουν και θα περπατήσουν το δρόμο για την αληθινή ελευθερία του ανθρώπινου είδους, μια ελευθερία που τώρα παραμένει ακόμη και στις πιο δημοκρατικές χώρες όνειρο και ελπίδα.

(ΕΙ: 455-6)

ARCANE SCHOOL

Suite 54
3 Whitehall Court
London, SW1A 2EF
ENGLAND

113 University Place
11th Floor
PO Box 722 Cooper Station
New York, N.Y.
U.S.A. 10276

1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Geneva 20
SWITZERLAND